

उपाध्यायश्रीविनयविजयविरचिता

हैमलघुप्रक्रिया ।

पेथापुरनिवासिकालिदासात्मज-
सकरचन्द्रश्रेष्ठिद्रव्यसाहाय्येन
भावनगरस्थश्रीजैनधर्मप्रसारकसंसदध्यक्षेण
श्रेष्ठि श्रीकुंवरजी-आणंदजीत्यनेन

मुम्बापुर्यां

निर्णयसागरयन्त्रालये मुद्रापिता

संवत् १९७४.

वीर संवत् २४४५.

सने १९९८.

**Printed by Ramchandra Yesu Shedge, Nirnaya
Sagar Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay.**

**Published by Kuvarjee Anandjee, Jain Dharma-
Prasarak Sabha, State Bhawnagar.**

प्रथमावृत्तेः । मुखवेदिका ।

इह तावत् सर्वे जनाः प्रयोजनमुद्दिश्य कार्य-
विशेषे प्रवर्तन्ते । प्रयोजनं हि मुख्यगौणभेदेन
द्विविधं । तत्रैहिकं गौणप्रयोजनं दुःखसंभिन्नत्वा-
दल्पत्वादसारत्वाच्च नात्यादरणीयं । आमुष्मिकं
मुख्यप्रयोजनं तु निःश्रेयसशब्दवाच्यं दुःखासंभि-
न्नत्वादनल्पत्वात्सारत्वाच्च सर्वैरापामरमादरणीय-
मेव । तच्च न किल द्रव्यादिना लभ्यं अपितु ज्ञा-
नेनैव । तत् ज्ञानं तु ग्रन्थस्थितत्वेन शब्दस्वरूपं ।
अतस्तच्छुद्धियुक्तं चेत्तदा सफलं । सा शुद्धिव्या-
करणसाध्या एव अतो व्याकरणशास्त्रमावश्यक-
रम्भम् ।

इह कालमाहात्म्यात् प्रमादाच्च जैनानां स्वकी-
यव्याकरणशास्त्रसंपत्तिर्गुप्ता विनष्टप्राया चासीत् ।
केचिदन्यमतावलम्बिनो न केवलं जैना अपि के-
चित् “जैनदर्शने सरलं व्याकरणशास्त्रं नास्तीति
वदन्ति स्म” । परं संप्रति जनानां ज्ञानरुचित्वेन
विहरणशीलानां विद्वत्साधूनां समुपदेशाद्भृगुहनि-
षिष्ठानां पुरातनग्रन्थानां शोधने जैनानां स्वकी-

यव्याकरणशास्त्रसंपत्तिः प्रकाशं समागता । तत्र तावच्छ्रीमद्धेमचन्द्राचार्यैर्जैनेन्द्रव्याकरणानुसारेण “सिद्धहेमशब्दानुशासनं” नाम महाव्याकरणं समारचितं । तस्याष्टादशसहस्रश्लोकमिता बृहद्वृत्तिः, षट्सहस्रश्लोकमिता लघुवृत्तिरिति द्वे वृत्ती सिद्धहेमचन्द्राख्यया प्रसिद्धे स्तः ।

तदुपरि न्यास इत्याख्याऽशीतिसहस्रश्लोकमिता भाष्यभूता महती टीकाऽस्ति । तस्यैव शब्दानुशासनस्य मूलसूत्रमयी अष्टाध्यायी सङ्कलिताऽस्ति, तस्या अष्टमाध्याये प्राकृतभाषाव्याकरणमार्षत्वेन निबद्धं वर्तते । अष्टाध्यायीक्रमस्यसूत्राणामुपरि केनचित् जैनाचार्येण दुण्डिकानाम्नी टीका रचिताऽस्ति । धातुबोधार्थं धातुपाराचरणं, कृत्यत्ययबोधार्थं उणादिगणसूत्रविचरणं श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितं प्राठकान्तमत्युपकारकमपि वर्तते । तथा श्रीगुणरत्नसूरिभिः क्रियारत्नसमुच्चयनाम्ना ग्रन्थः सङ्कलितस्तदपरेऽपि व्याकरणग्रन्था विविधाचार्यरचिता दरीदृश्यन्ते ।

श्रीमन्मेषविजयोपाध्यायैस्त्रीणि शब्दानुशासनगतसूत्रानुसारीणि व्याकरणानि रचितानि सन्ति । तत्र प्रथमं “चान्द्र” इत्याख्यं षट्सहस्रश्लोकमितं द्वितीयं “मध्यव्याकरणं” पञ्चत्रिंशच्छतश्लोकमितं तृतीयं “लघुव्याकरणं” षट्सहस्रश्लोकमितं ।

तत्र मध्यव्याकरणं लघुव्याकरणं च प्रायो दुष्प्रापं वर्तते ।

इदं हैमलघुप्रक्रियाख्यं व्याकरणं शब्दानुशासनसूत्रानुसारेण श्रीविनयविजयोपाध्यायै रचितमस्ति, तदुपरि चतुर्लिंगशतसहस्रश्लोकमिता स्वोपज्ञटीकास्ति । एतद्ग्रन्थकर्तारः श्रीविनयविजयगणिनः श्रीमहोपाध्यायपदभाजोऽतिविद्वांस आसन् । ते कस्मिन् देशे समुद्भूता इति निर्णेतुं न शक्यते परं प्रायस्तेषां गुर्जरेषु विहारः संभाव्यते । तेषां गुरवः श्रीकीर्तिविजयगणिनस्तद्गुरवः श्रीमदकबरपातसाहियूज्याः श्रीहीरविजयसूरभो विविधग्रन्थकर्तार आसन् । इदानीमपि तेषां कीर्तिकौमुदी भारताम्बरे प्रकाशते । महोपाध्यायश्रीविनयविजयसूरसस्तपागच्छीया उपकेशवंशोद्भवाश्चासन् । तेषां निर्वाणकालस्तु श्रीविक्रमार्कसमयाद्वेदाग्निमुनिचन्द्र (१७३४) मिते वर्षेऽभूत् । एभिरनेके ग्रन्था जैनमतोपयोगिनः समारचिताः । तत्र लोकप्रकाशः, शान्तसुधारसः (गेयमयः), नयकर्णिका, सुबोधिका कल्पवृत्तिः (कल्पसूत्रटीका) इत्यादयोऽद्यापि प्रसिद्धाः प्रवर्तन्ते ।

एतद्व्याकरणं व्युत्पित्सूनां सुखबोधकमनतिविस्तरं चास्ति । तस्य सकूलनायां प्रथमं संज्ञाधिकारो मूलसूत्रसहितकारिकाभिरेव प्रतिपादितः, सन्धि-

विचारोऽपि सुगमत्वेन विशदीकृतस्तथा षड्लिङ्ग-
गतानां शब्दानामकाराद्यनुक्रमेणैव सर्वः क्रमः सा-
धितः, अव्ययादितद्धितान्तानां प्रकरणानां तथा
चोत्तरार्धे धातुकृत्यथानां यादृशी क्रमरचना
रचित्ताऽस्ति तादृशी न कापि व्याकरणान्तरे दृ-
श्यते ।

एवं सर्वतः संस्कृतपाठकानामत्युपयोगकारि
शास्त्रोपकारकं चेदं व्याकरणं विज्ञाय श्रीमन्महा-
मुनिश्रीवृद्धिचन्द्रगुरुप्रेरणयाऽस्माभिर्मुद्राप्य प्रका-
शितं । आशास्महे व्युत्पिसूनां सर्वेषामत्र प्रवृत्तिः
साधीयसी स्यादिति । महता यत्नेन ग्रन्थोऽयं अ-
स्मदीयशास्त्रिनर्मदाशंकरशर्मणा परिशोधित-
स्तथापि यद्यत्र किञ्चित् स्वलितं सुधीभिर्लक्ष्येत
तत्परिशोधनीयम् । एतद्ग्रन्थस्य शुद्धिपत्रमपि स-
ङ्कलितं तदवलोकनीयं पाठकैरिति सानुनयं प्रार्थ-
यामहे वयम् ।

संवत् १९४९ }
श्रावण. }

श्रीजैनधर्मप्रसारकसभा,
भावनगर.

द्वितीयावृत्तिप्रस्तावना ।

लक्षयन्तु लक्षणवन्तो लक्षणशास्त्रद-
त्तलक्ष्याः ।

अस्मिन्ननन्यसाधारणे जिनशासने तर्कव्याकर-
णकाव्यादीनि सर्वशास्त्राणि विशिष्टज्ञानकारणा-
नीत्यतो व्याकरणग्रन्था महावैयाकरणग्रथिता मु-
द्रिता अमुद्रिताश्च दरीदृश्यन्ते, तेषामेकतमोऽयं
ग्रन्थोऽध्येतृणामुपकाराय पूर्वमस्माभिर्मुद्रापित
आसीत्, परंतु लघीयसैव कालेनास्य प्रतयो रि-
क्तीभूताः, प्रार्थयितारश्चानेकशो मार्गयन्तो विफ-
लप्रार्थनावत्त्वेन विषण्णा आसते, अतोऽस्माभिः
पठनानुकूल्यं विधित्सुभिः पेथापुरवासि कालिदा-
सात्मजसकरचन्द्र श्रेष्ठिनः सम्प्रत्यमदाबाद-
निवासिनो द्रव्यसाहाय्येनायं मुद्रापितः । ग्रन्थ-
स्यास्यैतत्प्रणेतुश्च माहात्म्यं प्रथमावृत्तिप्रस्तावनायां
लिखितप्रायत्वात्सुप्रसिद्धत्वाच्च न प्रतन्यते । अधी-
त्येवममध्येतार आत्महिते प्रवर्तन्तामित्याशांस्महे ।
शुद्धिविषये चास्य प्रथमावृत्तितोऽधिकतरे प्रयत्ने
कृतेऽपि दृष्टिदोषादिना कारणेन स्वलितानि भ-
वेयुश्चेत्तज्ज्ञातारः शोधयेयुरिति प्रार्थ्यते. इति ॥

संवत् १९७४
चैत्र.

श्रीजैनधर्मप्रसारकसभा,
भावनगर.

अथ हैमलघुप्रक्रियाख्यं व्याकरणम् ।

संज्ञाधिकारः ॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

प्रणम्य परमात्मानं बालानां बोधसिद्धये ॥
करोमि प्रक्रियां सिद्धहेमचन्द्रानुसारिणीम् ॥१॥
ॐ नमो हेमचन्द्राय हैमव्याकरणाय च ॥
शब्दपाथोधिसोमाय जगद्विख्यातकीर्तये ॥ २ ॥
आदौ विघ्नविघाताय शिष्टाचाराच्च शास्त्रकृत् ॥
परमेष्ठिन्युत्तमं कुर्वते भावमङ्गलम् ॥ ३ ॥

अहम् ॥ १ ॥

अहमित्यक्षरं ध्येयं परमेश्वरवाचकम् ॥
शास्त्रादौ पठतां क्षेमव्युत्पत्त्यभ्युदयप्रदम् ॥ ४ ॥

सिद्धिः स्याद्वादात् ॥ २ ॥

शब्दानां ज्ञप्तिनिष्पत्ती स्वातां स्याद्वाददर्शने ॥
शब्दे ह्येकान्ततो मित्येऽनित्ये वा तद्वयं कुतः ॥५॥
तत्रादौ व्यवहाराय संज्ञां विनाति ॥६॥

औदन्ताः स्वराः ॥ ३ ॥

औकारान्ता अकाराद्याः स्वरा वर्णाश्चतुर्दश ॥६
अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ १४

एकद्वित्रिमात्रा ह्रस्वदीर्घप्लुताः ॥ ४ ॥

मात्रा कालविशेषः ।

एकमात्रो भवेद्द्विमात्रो दीर्घ उच्यते ॥

प्लुतः स्वरस्त्रिमात्रः स्याद्ब्रह्मज्ञानं चार्धमात्रकम् ॥७

अ इ उ ऋ लृ इति ह्रस्वाः । आ ई ऊ ऋ लृ ए

ऐ ओ औ इति दीर्घाः । आ ३ ई ३ इत्यादिप्लुताः ।

दूरादामन्त्रणे प्रश्ने प्रश्नाख्याने च भर्त्सने ॥

संमत्यसूयाकोपादौ यथायोगं स्वराः प्लुताः ॥ ८ ॥

स चैकैकस्त्रिधोदात्तोऽनुदात्तः स्वरितोऽपि च ॥

षोढा च सानुनासिकनिरनुनासिका इति ॥ ९ ॥

उच्चैर्नीचैः समवृत्त्योच्चार्यमाणाः स्वराः क्रमात् ॥

उदात्ताश्चानुदात्ताश्च स्वरिताश्च भवन्त्यमी ॥१०

मुखनासोच्चार्यमाणो वर्णः स्यात्सानुनासिकः ॥

मुखेनैवोच्चार्यमाणः ख्यातो निरनुनासिकः ॥११

प्रत्येकमित्यवर्णाद्याः पञ्चाष्टादशधा स्मृताः ॥

सन्ध्यक्षरं द्वादशधा ह्रस्वषड्भेदवर्जितम् ॥ १२ ॥

दीर्घषड्भेदवर्जितलृकारोपि द्वादशधेति पाणि-

नीत्या ।

अनवर्णा नामी ॥ ५ ॥

अवर्णवर्जिताश्चैते स्वरा द्वादश नामिनः ॥

लृदन्ताः समानाः ॥ ६ ॥

लृकारान्ता अकाराद्याः समानाख्याः स्वरा दश १३

ए ऐ ओ औ सन्ध्यक्षरम् ॥ ७ ॥

सन्ध्यक्षराख्याश्चत्वार ए ऐ ओ औ इमे स्वराः ॥

अं अः अनुस्वारविसर्गौ ॥ ८ ॥

अकारावेतयोर्मध्ये सुखोच्चारणहेतुकौ ॥ १४ ॥

कादिव्यञ्जनम् ॥ ९ ॥

व्यञ्जनाख्यास्त्रयस्त्रिंशद्दर्णा हान्ताश्च कादयः ॥

क ख ग घ ङ १ च छ ज झ ञ २ ट ठ ड ढ ण ३ त थ द ध न ४

प फ ब भ म ५ य र ल व श ष स ह ।

पञ्चको वर्गः ॥ १० ॥

मान्तेषु कादिवर्णेषु कचटतपसंज्ञकाः ॥ १५ ॥

पञ्चभिः पञ्चभिर्वर्णैर्वर्गाः पञ्च प्रकीर्तिताः ॥

अपञ्चमान्तस्थो धुट् ॥ ११ ॥

अवर्गपञ्चमान्तस्थास्ते चतुर्विंशतिर्धुटः ॥ १६ ॥

क ख ग घ । च छ ज झ । ट ठ ड ढ । त थ द

ध । प फ ब भ । श ष स ह ॥

आद्यद्वितीयशषसा अघोषाः ॥ १२ ॥

आद्यद्वितीया वर्गाणामघोषाः शषसा अपि ॥

अन्यो घोषवान् ॥ १३ ॥

अन्ये स्युर्गादयो वर्णा घोषवन्तश्च विंशतिः १७
 ग घ ङ । ज झ ञ । ड ढ ण । द ध न । ब भ
 म । य र ल व ह । यरलवा अन्तस्थाः ।

अं अः ×क×प शषसाः शिद् ॥ १४ ॥

शिद्संज्ञका अमी सप्त तत्र ×कः कुलिशाकृतिः॥
 गजकुम्भाकृतिः ×पश्च कपावृत्तारणार्थकौ ॥१८॥

तुल्यस्थानास्यप्रयत्नः स्वः ॥ १५ ॥

आस्यप्रयत्नस्थानाभ्यां तुल्या वर्णाः स्वसंज्ञकाः ॥
 चतुर्दशानां स्वराणां स्वस्वभेदा यथा मिथः ॥१९
 पञ्चपञ्चैकवर्गस्था वर्णाः स्वाः स्युः परस्परम् ॥
 यलवाः सानुनासिकनिरनुनासिका अपि ॥२०॥
 अष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कण्ठः शिरस्तथा ॥
 जिह्वामूर्ध्वं च दन्ताश्च नासिकौष्ठौ च तालु च ॥२१
 विसर्गोऽथाकुहाः कण्ठ्यास्तालव्या इचुयाश्च शः
 उपूपध्मानीया ओष्ठ्या मूर्धन्या ऋटुषाश्च रः २२
 दन्त्या लूतुलसा ए ऐ कण्ठतालुसमुद्भवौ ॥
 ओ औ कण्ठोष्ठ्यौ श्यौ वो दन्तौष्ठ्यः प्रकी-
 र्तितः ॥ २३ ॥

जिह्वयश्च जिह्वामूर्लीयोऽनुस्वारो नासिकोद्भवः ॥
 स्वस्थाननासिकास्थानाः स्युर्ङ्जणनमा इति २४

स्यादुरस्यो हकारस्तु सहान्तस्थः सपञ्चमः ॥
 आस्यप्रयत्नाः संवारविवारस्पृष्टतादयः ॥ २५ ॥
 उक्ते वर्णे स्वसंज्ञोऽपि ग्राह्यः कारे च केवलः ॥
 संयोगः स्याद्ब्रह्मज्ञानानि स्वराव्यवहितान्यहो ॥ २६

अप्रयोगीत् ॥ १६ ॥

वर्णो वर्णसमूहो वा पाठे समुपलभ्यते ॥
 न दृश्यते प्रयोगे यः स इत्संज्ञक इष्यते ॥ २७ ॥
 स्यादिस्त्यादिर्विभक्तिः स्याद्विभक्त्यन्तं भवेत्सदम्
 आदेशः सन्तु कश्चिद् भवेन्मित्रवदागमः ॥ २८ ॥
 अवसानं विरामः स्याद्द्वर्णानुच्चारणं पुरः ॥
 त्रयो लुक् लुप् च लोपश्च वर्णादर्शनवाचकाः ॥ २९ ॥
 दीर्घो विसर्गानुस्वारयुक् संयोगपरो गुरुः ॥
 असंयोगपरो ह्रस्वो विसर्गाद्युज्झितो लघुः ॥ ३० ॥
 अरेदोतो गुणसंज्ञा ऋइउस्थानभाविनः ॥
 वृद्धिसंज्ञाः स्मृता आ आर् ऐदौच्च स्वरसंभवाः ३१
 स्थमौजसः स्युषुद्संज्ञाः बुद्धियोः शिर्नपुंसके ॥
 विना संबोधनार्थं सिं शेषघुद्संज्ञका अमी ॥ ३२

लोकात् ॥ १७ ॥

यदत्र संज्ञान्यायादि वर्णान्नायादि नोदितम् ॥
 तद्वैयाकरणादिभ्यो लोकेभ्यो बुध्यतां बुधैः ३३
 इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयवि-
 जयगणिविरचितायां हैमल्लघुप्रक्रियायां संज्ञाधिकारः समाप्तः ॥

१ “आस्यप्रयत्नाः स्पृष्टाद्या विवाराद्यास्तु बाह्यकाः” इत्यपि
 पाठः क्वचिद् दृश्यते ।

अथ स्वरसन्धिरभिधीयते ॥

वृषभ-अजितौ इति स्थिते—

समानानां तेन दीर्घः ॥ १ ॥

समानानां तेन परेण समानेन सह दीर्घः स्यात् ।
द्वयोः स्थाने एको दीर्घः स्यादिति सहार्थः । लो-
कात्, स्वरहीनं परेण संयोज्यम् । वृषभाजितौ ।
तव-आयुः त्वायुः । दधि-इदं दधीदम् । मधु-उदकं
मधूदकम् । पितृ-ऋषभः पितृषभः । होतृ-ऋकारः
होतृकारः ।

अवर्णस्येवर्णादिनैदोदरल् ॥ २ ॥

अवर्णस्य इवर्णउवर्णऋवर्णलृवर्णैः सह एत् ओत्
अर् अल् इत्येते आदेशाः स्युः ।

(यथासंख्यमनुदेशः समसंख्याकानाम्)

तव-इदं तवेदम् । गङ्गा-उदकं गङ्गोदकम् । म-
हा-ऋषिः ।

(जलतुम्बिकान्यायेन रेफस्योर्ध्वगमनम्)

महर्षिः । तव-लृकारः तवल्कारः ।

ऋणे प्रदशार्णवसनकम्बलवत्सरव-

त्सरस्यार् ॥ ३ ॥

प्रादीनां सप्तानामवर्णस्य ऋणे परे ऋता सहार्
स्यात् । प्र-ऋणं प्रार्णम् । ऋण-ऋणं ऋणार्णम् ।

ऋते तृतीयासमासे ॥ ४ ॥

अवर्णस्य ऋते परे तृतीयासमासे ऋता सहाद्
स्यात् । शीत-ऋतः शीतार्तः । इत्यादि ।

ऐदौत्सन्ध्यक्षरैः ॥ ५ ॥

अवर्णस्य सन्ध्यक्षरैः परैः सह ऐऔ स्याताम् ।
तव-एषा तवैषा । महा-ऐश्वर्यं महैश्वर्यम् । तव-ओ-
दनः तवौदनः । तव-औपगवः तवौपगवः ।

वौष्ठौतौ समासे ॥ ६ ॥

ओष्ठौत्वोः परयोः समासेऽवर्णस्य लुग्वा स्यात् ।
विम्बोष्ठी । विम्बौष्ठी । स्थूलोतुः । स्थूलौतुः ।

(क्वचिदन्यत्राप्येदोतोः परयोरवर्णस्य लुग्वाच्याॐ)

अद्य-ओम् अद्योम् । इह-एव तिष्ठ इहेव तिष्ठ ।

(क्वचिदवर्णस्येवर्णोवर्णाभ्यां सहैत्वौत्वे वाच्येॐ)

स्व-ईरः स्वैरः । स्व-ईरिणी स्वैरिणी । अक्ष-ऊहिनी
अक्षौहिणी । प्र-ऊढः प्रौढः । दधि-अत्र इति स्थिते ।

इवर्णादेरस्वे स्वरे यवरलम् ॥ ७ ॥

इउऋलृवर्णानामस्वे स्वरे परे यवरलाः स्युः । दध्
यू अत्र इति तावद्भवति ।

अदीर्घाद्विरामैकव्यञ्जने ॥ ८ ॥

अदीर्घात्स्वरात्परस्य रहस्वरवर्जस्य वर्णस्य वि-

रामे असंयुक्तव्यञ्जने च परेऽनु द्वित्वं वा स्यात् ।
इति धस्य वा द्वित्वम् ।

तृतीयस्तृतीयचतुर्थे ॥ ९ ॥

तृतीये चतुर्थे च परे धुटस्तृतीयः स्यात् । एक-
वर्गीया मिथः स्वा इति पूर्वधकारस्य दकारः । द-
ज्यत्र । दध्यत्र । मधु-अत्र मङ्कत्र । मध्वत्र । पितृ-
अर्थः पितृर्थः । पितृर्थः । लृ-इत् लित् । इवर्णादे-
रित्यत्र पञ्चमीव्याख्याने दधियत्र, मधुवत्रेत्यादि ।
गौरी-अत्रेत्यत्र गौरू य अत्रेति जाते अदीर्घाद्विरा-
मेति सूत्राप्राप्तेन रेफस्य द्वित्वम्, किन्तु

ह्रीदह्रस्वरस्यानु नवा ॥ १० ॥

स्वरात्पराभ्यां रहाभ्यां परस्य रहस्वरवर्जस्य व-
र्णस्यानु द्वित्वं वा स्यादिति यकारस्य वा द्वित्वम् ।
गौर्यत्र । गौर्यत्र । नहि-अत्र नह्यत्र । नह्यत्र ।

एदौतोऽयायू ॥ ११ ॥

एकारैकारयोः स्वरे परे अयायौ स्याताम् । ने-
अनं नयनम् । नै-अकः नायकः ।

ओदौतोऽवावू ॥ १२ ॥

ओकारौकारयोः स्वरे परे अवावी स्याताम् । लो-
अनं लवनम् । लौ-अकः लावकः ।

(पदान्तेऽयान्नावावां ध्वोः स्वरे परे लुग्वा वाच्या

लुकि लस्यमसन्निवृत्त)

ते-आगताः त आगताः । तयागताः । तस्मै-इदं
तस्मा इदं । तस्मायिदं । पटो-इह पट इह । पटविह ।
वृक्षौ-इह वृक्षा इह । वृक्षाविह ।

स्वरे वाऽनक्षे ॥ १३ ॥

गोशब्दसम्बन्धिन ओकारस्याक्षशब्दवर्जस्वरे परे
अव इत्यकारान्त आदेशो वा स्यात् । गो-ईशः ग-
वेशः । गवीशः ।

(इन्द्रे परे संज्ञायां च नित्यम्)

गवेन्द्रः । गवाक्षः ।

एदोतः पदान्तेऽस्य लुक् ॥ १४ ॥

पदान्तस्थाभ्यामदोद्भ्यां परस्याकारस्य लुक्
स्यात् । तेऽत्र । पटोऽत्र । पदान्त इत्येव । ने-अनं
नयनम् ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयमणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
मणिविरचितायां द्वैतप्रक्रियायां स्वरसन्धिः समाप्तः ।

अथासन्धिरुच्यते ॥

प्लुतोऽनितौ ॥ १ ॥

इतिवर्जे स्वरे परे प्लुतः सन्धिभाग् न स्यात् ।
चैत्र ३ अत्र न्वसि । इतौ तु । सुश्लोकेति ।

इ ३ वा ॥ २ ॥

इः प्लुतः सन्धि वा नैति । लुनीहि ३ इति लु-
नीहीति ।

ईदूदेद्विवचनम् ॥ ३ ॥

एते त्रयो द्विवचनान्ताः सन्धिं नाम्बुवन्ति । मुनी
इह । साधू एतौ । माले इमे । पचेते इति ।

अदो मुमी ॥ ४ ॥

अदस्रशब्दसंबन्धिनौ मुमी सन्धिं नाम्बुतः । अ-
मुमुईचा । अमी अश्वाः ।

चादिः स्वरोऽनाङ् ॥ ५ ॥

आङ्वर्जश्चादिः स्वरः सन्धिं नैति । अ अपेहि ।
इ इन्द्रं पश्य । उ उत्तिष्ठ । आ एवम् । अनाङिति
किम् । आ-इहि एहि ।

ओदन्तः ॥ ६ ॥

ओदन्तश्चादिः स्वरे सन्धिं न भजते । अहो अत्र ।

सौ न वेतौ ॥ ७ ॥

सिनिमित्त ओकार इतौ परे सन्धिं वा नैति ।
पटो-इति पटविति ।

वाऽत्यसन्धिः ॥ ८ ॥

गोरोकारस्यावति परेऽसन्धिर्वा स्यात् । गो-अ-
ग्रम् गवाग्रम् । गोऽग्रम् ।

ऋलृति ह्रस्वो वा ॥ ९ ॥

ऋति लृति च परे समानानां ह्रस्वो वा स्यात् ।

ह्रस्वविधानसामर्थ्यादसन्धिः । इदमेव ह्रस्वस्यापि
ह्रस्वविधाने फलम् । बाल ऋश्यः । बालर्श्यः ॥

ह्रस्वोऽपदे वा ॥ १० ॥

इउऋलृवर्णानामस्वे स्वरे परे ह्रस्वो वा स्यात्, न
चेत्तौ निमित्तनिमित्तिनावेकत्र पदे स्याताम् । नदि
एषा । मधु अत्र । एकपदे तु । नद्यौ ॥

(अ इ उ वर्णानां विरामेऽनुनासिको वाः)

सामँ । साम । दधिँ । दधि ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां असन्धिः समाप्तः ।

अथ व्यञ्जनसन्धिः ॥

वाक्-मह इति स्थिते ।

धुटस्तृतीयः ॥ १ ॥

पदान्ते धुटां स्वस्तृतीयः स्यात् । वाग् मह इति
भवति ।

तृतीयस्य पञ्चमे ॥ २ ॥

वेति पदान्त इति अनुनासिक इति चानुवर्तते ।
एवमन्यत्राप्यपेक्षितं पदं सूत्रान्तरादनुवर्तनीयम् ।
पदान्तस्थस्य वर्गतृतीयस्य पञ्चमे परे स्वः पञ्चमो वा
स्यात् । वाङ्महः । वाग्महः ।

(प्रत्यये च-प्रत्ययस्थे पञ्चमे परे च नित्यम्)

वाग्-मयं वाङ्मयम् ।

ततो हश्चतुर्थः ॥ ३ ॥

पदान्तस्थात्तृतीयात्परस्य हस्य पूर्वतृतीयस्ववर्ग-
श्चतुर्थो वा स्यात् । वाग्घरिः । वाग्हरिः । तत्-हि-
तम् । तद्धितम् । तद्हितम् ।

नोऽप्रशानोऽनुस्वारानुनासिकौ च पूर्व-
स्याधुदपरे ॥ ४ ॥

पदान्तस्थस्य प्रशान्त्वर्जशब्दसंबन्धिनो नस्य च-
टतेषु सद्वितीयेष्वधुदपरेषु शपसा यथासंख्यं स्युः ।
अनुस्वारानुनासिकौ च पूर्वस्य । भवांश्चारुः । भवाँ-
श्चारुः । भवांश्छेकः । भवाँश्छेकः । भवांष्टकः । भवाँ-
ष्टकः । भवांष्टकारः । भवाँष्टकारः । भवांस्तनुः ।
भवाँस्तनुः । भवांस्थुडति । भवाँस्थुडति । प्रशान्त्व-
र्जनात् । प्रशाञ्चरः । अधुडिति किम् । भवान्त्सरुकः ।

द्विः कानः कानि सः ॥ ५ ॥

द्विरुक्तस्य कानः कानि परे सः स्यात् । अनु-
स्वारानुनासिकौ च पूर्वस्य । कांस्कान् काँस्कान् ।

नः शिञ् ॥ ६ ॥

पदान्तस्थस्य नस्य शे परे ञ् वा स्यात् । भवा-
ञ्शूरः भवाञ् शूरः । अश्च इत्येव । भवाञ्श्चो-
तति ।

प्रथमादधुटि शञ्छः ॥ ७ ॥

प्रथमादधुटि शञ्छो वा

स्यात् । भवाञ्चलूरः । भवाञ्चशूरः, इति विकल्प-
द्वये त्रैरूप्यम् । अधुटीति किम् ? वाक्श्चयोतति ।

ङ्गोः कटावन्तौ शिटि नवा ॥ ८ ॥

पदान्ते । प्राङ्कशेते । प्राङ्छेते । प्राङ्शेते ।
सुगुणद्रशेते । सुगुणद्रछेते । सुगुणशेते ।

तौ मुमो व्यञ्जने स्त्रौ ॥ ९ ॥

मुइत्यागमस्य पदान्तस्थस्य च मस्य व्यञ्जने परे
तस्यैव स्वाधनुस्वारानुनासिकौ स्याताम् । त्वम्
चारुः । त्वंचारुः । त्वञ्चारुः । त्वं टकः । त्वण्टकः ।
कंयः । कंय्यः । पुरो व्यञ्जनाभावे तु नानुस्वारः ।
त्वम् । सम्राट् इति तु निपातः ।

ह्रस्वाद् इणनो द्वे ॥ १० ॥

ह्रस्वात्परेषां पदान्तस्थानां इणनां स्वरे परे द्वित्वं
स्यात् । कुङ्कुस्ते । सुगण्णिह । लिखन्नास्ते ।

स्वरेभ्यः ॥ ११ ॥

स्वरात्परस्य छस्य द्वित्वं स्यात् ।

अघोषे प्रथमोऽशिटः ॥ १२ ॥

अघोषे परे शिङ्गर्जस्य धुटः स्वः प्रथमः स्यादि-
त्याद्यच्छस्य चत्वे । तवच्छत्रम् । इच्छति ।

अनाङ्माङो दीर्घाद्वा छः ॥ १३ ॥

दीर्घादीर्घस्थानीयाच्च फुतात्स्वरात्परदञ्छो द्विर्वा

व्या. २

स्यात् । कन्याच्छत्रं, कन्याछत्रम् । मुनेच्छत्रं, मुने-
छत्रम् । (आङ्माङ्भ्यां तु नित्यम् । *) आच्छाया ।
माच्छिदत् ।

तवर्गस्य श्रवर्गष्टवर्गाभ्यां योगे

चटवर्गौ ॥ १४ ॥

तवर्गस्य श्रवर्गयोगे चवर्गः षटवर्गयोगे टवर्गः
स्यात् । तत्-शास्त्रं तच्चशास्त्रम् । तत्-चारु, तच्चारु ।
पिष्-तं, पिष्टम् । तत्-टकारः, तट्टकारः । ईट्-ते, ईट्टे ।

सस्य शषौ ॥ १५ ॥

सकारस्य श्रवर्गाभ्यां योगे शः षटवर्गाभ्यां च
योगे षः स्यात् । वृस्-चति, वृश्चति । दोस्-षु, दोष्षु ।
पदान्तापदान्तयोरयं विधिः ।

न शात् ॥ १६ ॥

शात्परस्य तवर्गस्य चवर्गो न स्यात् । प्रश्नः ।

पदान्ताट्टवर्गाट्टनाम्नगरीनवतेः ॥ १७ ॥

पदान्तस्थाट्टवर्गात्परस्य तवर्गस्य टवर्गः सस्य च
षो न स्यात् षट्ट-नयाः षण्णयाः । षट्सु । नाम्नग-
रीनवतीनां तु स्यात् । षण्णाम् । षण्णगरी । ष-
ण्णवतिः ।

षि तवर्गस्य ॥ १८ ॥

पदान्तस्थस्य तवर्गस्य षे परे टवर्गो न स्यात् ।
तीर्णवर्गयोः स्यान्ति ।

लि लौ ॥ १९ ॥

पदान्तस्थस्य तवर्गस्य ले परे लौ स्याताम् । तत्र
नकारस्य सानुनासिको लः शेषाणां निरनुनासिकः ।
तद्-लूनं, तल्लूनम् । भवान्-लिखति, भवाँल्लिखति ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविज-
यगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां व्यञ्जनसन्धिः समाप्तः ॥

अथ रेफसन्धिः ॥

कस्-चारु इति स्थिते ।

सो रुः ॥ १ ॥

पदान्ते सो रुः स्यात् । उकारः स्वाभाविकरे-
फाभेदज्ञापनार्थं इत् । कर् चारु इति जाते ।

चटते सद्वितीये ॥ २ ॥

पदान्तस्थस्य रस्य चटतेषु सद्वितीयेषु परेषु य-
थासंख्यं शषसा नित्यं स्युः । कश्चारुः । (निरनुब-
न्धग्रहणे सामान्यग्रहणम्*) प्रातश्चरति । कश्छन्नः ।
कष्टः । कष्टः । कस्तः । कस्थः ।

शषसे शषसं वा ॥ ३ ॥

पदान्तस्थस्य रस्य शषसेषु परेषु शषसा वा स्युः ।
कश्शेते । पक्षे—

रः पदान्ते विसर्गस्तयोः ॥ ४ ॥

पदान्तस्थस्य रस्य विरामेऽधोपे परे च विसर्गः

स्यात् । कः शेते । कष्णढः, कः षण्डः । कस्साधुः,
कः साधुः ।

रः कखपफयोः *क*पौ ॥ ५ ॥

पदान्तस्थस्य रस्य कखयोः परयोः *को वा पफ-
योश्च परयोः *पोवा स्यात् । क*करोति *कः करोति ।
क*खनति, कः खनति । क*पचति, कः पचति । क*-
फलति, कः फलति । पुन*पुष्टं, पुनः पुष्टं इत्यादि ।
(ख्यागिरोर्नित्यं विसर्गः*) । कः ख्यातः । शिद्-
परेऽघोषे परेष्येवम् । कः प्साति । (अघोषपरे शिटि
परे रो लुग्वा*) । कश्च्योतति, कः श्च्योतति ।

अतोऽति रोरुः ॥ ६ ॥

अकारात्परस्य रोरति परे उः स्यात् । अवर्ण-
स्येति ओत्वे एदोत इत्यकारलोपे च । कोऽर्थः ।
रोरिति किम् । प्रातरत्र ।

रोर्यः ॥ ७ ॥

अवर्णाद् भोस्रभगोस्रअघोस्रशब्देभ्यश्च परस्य रोः
स्वरे परे यः स्यात्तस्य च स्वरे परे लुग्वा लुक्यस-
न्धिश्च । कयास्ते, क आस्ते । कयिह क इह । भोयत्र,
भो अत्र । भगोयत्र भगो अत्र । अघोयत्र, अघो अत्र ।
अवर्णादिति किम् ? निधिरत्र । भोस्र इत्यादय आम-
न्त्रणे सकारान्ता अव्ययाः ।

अवर्णभोभगोऽघोर्लुगसन्धिः ॥ ८ ॥

अवर्णाद्भो इत्यादिभ्यश्च रोर्घोषवति परे लुक्
स्यात् । स च न सन्धिहेतुः । देवा यान्ति । भो
यासि । भगो हस । अघो वद ।

घोषवति ॥ ९ ॥

अतः परस्य रोर्घोषवति उः स्यात् । धर्मो ज-
यति ।

सामान्यशास्त्रतो नूनं विशेषो बलवान् भवेत् ।
परेण पूर्वबाधो वा प्रायशो दृश्यतामिह ॥ १ ॥

रोरित्येव । प्रातर्याति ।

रो रे लुग् दीर्घश्चादिदुतः ॥ १० ॥

रस्य रेफे परे लुक् स्यात्तत्सन्नियोगे च पूर्वस्थानां
अ इ उ इत्येषां दीर्घः । मुनी राजते । साधू रा-
जते । पुना रमते । अकारात्परस्य रोस्तु घोषवती-
त्युकारः । जिनो राजते ।

रो लुप्यरि ॥ ११ ॥

रेफवर्जिते वर्णे परे पदान्तस्थस्याहो नस्य स्या-
दिलुपि सत्यां रः स्यात् । अहरधीते । अहर्गणः ।
लुकि तु ।

अहः ॥ १२ ॥

अहन्संबन्धिनो नस्य पदान्ते रुः स्यात् । हे दी-
र्घाहो निदाघ । अरीति किम् । अहोरूपम् ।

वाऽहर्पत्यादयः ॥ १३ ॥

एषु विसर्गाद्यभावो वा स्यात् । अहर्पतिः । अहर्-
पतिः । अहःपतिः । गीर्पतिः । गीर्पतिः । गीःपतिः ।

एतत्तदश्च व्यञ्जनेऽनगूनञ्समासे ॥ १४ ॥

एतच्छब्दात्तच्छब्दाच्च परस्य सेर्व्यञ्जने परे लुक्
स्यात् । एष दत्ते । स लति । अकि नञ्समासे
च न । एषकः कृती । सक्रो याति । अनेषो याति ।
असो वाति ।

तदः सेः स्वरे पादार्था ॥ १५ ॥

तच्छब्दात्परस्य सेः स्वरे परे लुक् स्याद्यदि

सेर्लुकि सत्यामेव श्लोकादिपादः पूर्येत ।

सैष दाशरथी रामः सौषधीरनुरुध्यति ॥

अन्यत्र यथाप्राप्तम् ।

स एष भरतो राजा स एष नलभूपतिः ॥ २ ॥

संहितैकपदे नित्या नित्या धातूपसर्गयोः ।

नित्या समासे वाक्ये तु सा व्यपेक्षामपेक्षते ॥ ३ ॥

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयवि-
जयगणेशविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां रेफसन्धिः समाप्तः ।

अथ विभक्तिर्बिभाव्यते ॥

अधातुविभक्तिवाक्यमर्थवन्नाम ॥ १ ॥

धातुविभक्त्यन्तवाक्यवर्जमर्थवच्छब्दरूपं नाम
स्यात्ततः स्यादयः सप्त विभक्तयो योज्यन्ते ।

स्यौ जसित्यादि ॥ २ ॥

सि औ जस् इति प्रथमा । अस् औ शस् इति
द्वितीया । दा भ्यां भिस् इति तृतीया । डे भ्यां
भ्यस् इति चतुर्थी । डसि भ्यां भ्यस् इति पञ्चमी ।
डस् ओस् आम् इति षष्ठी । डि ओस् सुप् इति
सप्तमी । तत्राप्यर्थैकत्वविवक्षायां प्रथमैकवचनं सिः ।
इकार उच्चारणार्थ इत् । देवस् इति स्थिते ।
सोरुः । रः पदान्ते विसर्गस्तयोः । देवः । द्वित्वे,
देव औ । ऐदौत्सन्ध्यक्षरैरिति । देवौ । बहुत्वे, देव
जस् । जकारो विशेषणार्थः ।

अत आः स्यादौ जस्भ्याम्ये ॥ ३ ॥

स्यादौ जसि भ्यामि ये च परे अत आः स्यात् ।
ततः समानानां तेनेति दीर्घे, देवाः ।

अदीर्घो दीर्घतां याति नास्ति दीर्घस्य दीर्घता ।
पूर्वं (र्व) । दीर्घस्वरं दृष्ट्वा परलोपो विधीयते ॥१॥

यद्वा 'पर्जन्यवलक्षणप्रवृत्तिः' इति दीर्घस्यापि
दीर्घत्वम् । द्वितीयैकवचने, देव अस् ।

समानादमोऽतः ॥ ४ ॥

समानात्परस्यामोऽकारस्य लुक् स्यात् । देवम् ।
देवौ । बहुवचने, देव शस् । शकारः प्राग्वत् ।

शसोऽता सश्च नः पुंसि ॥ ५ ॥

शस्संबन्धिनाऽकारेण सह पूर्वसमानस्य दीर्घः
स्यात्, तत्सन्नियोगे च पुंलिङ्गे शसः सो नः स्यात् ।
देवान् । तृतीयैकवचने, देव टा । टकार इत् ।

टाङ्सोरिनस्यौ ॥ ६ ॥

आत्परयोष्टाङ्सोरिनस्यौ स्याताम् । देवेन । अत
आ स्यादौ इत्याऽऽत्वे । देवाभ्याम् ।

भिस ऐस् ॥ ७ ॥

आत्परस्य स्यादेर्भिस ऐस् स्यात् । देवैः । चतु-
र्थैकवचने, देव डे । ङकारो ङित्कार्यार्थः सर्वत्र ।

डेङ्सोर्यातौ ॥ ८ ॥

अकारात्परस्य डेर्यो, डसेश्च आत् स्यात् ।
अत आ इत्यात्वे देवाय । देवाभ्याम् । देव-भ्यस्
इति स्थिते ।

एह्हुस्भोसि ॥ ९ ॥

बहुत्वे स्यादौ सादौ भादौ ओसि च परेऽत
एत्स्यात् । देवेभ्यः । पञ्चम्यैकवचने, देव ङसि ।
इकारो ङसो विशेषार्थः । डेङ्सोरित्यात् । देवात् ।

देवाभ्याम् । देवेभ्यः । टाडसोरिति डसः स्याऽऽदेशे,
देवस्य । ओस्येत्वेऽयादेशे, देवयोः । देव-आम् इति
स्थिते ।

ह्रस्वाऽऽपश्च ॥ १० ॥

ह्रस्वादाबन्तात् स्त्रीदूदन्ताच्च परस्यामो नाम्
स्यात् ।

दीर्घो नाम्यतिसृचतसृषूः ॥ ११ ॥

तिसृ-चतसृ-परान्तवर्जसमानस्य नामि परे दीर्घः
स्यात् । देवानाम् । सप्तम्येकवचने, देवे । द्विवचने
देवयोः । बहुवचने, एद्बहुस्भोसि इत्येत्वे, देवे-सु
इति स्थिते ।

नाम्यन्तस्थाकवर्गात् पदान्तः कृतस्य सः

शिङ्गान्तरेपि ॥ १२ ॥

नाम्यन्तस्थाकवर्गेभ्यः परस्य पदमध्ये वर्तमा-
नस्य केनचित् सूत्रेण कृतस्य सस्य षः स्यात् । शिटा
नकारेण च व्यवधानेपि स्यात् । देवेषु ।

अदेतः स्यमोर्लुक् ॥ १३ ॥

अकारान्तादेकारान्ताच्च सेस्तदादेशस्याऽमश्च सं-
बोधने लुक् स्यात् । संबोधनाभिव्यक्तये हेशब्दस्य
प्राक्प्रयोगः । हे देव । हे देवौ । हे देवाः । एवं
घटपटादयोऽकारान्ताः पुंलिङ्गाः । सर्वादीनां तु

विशेषः । सर्व विश्व उभ उभयद् अन्य अन्यतर
 इतर डतर डतम त्व त्वत् नेम समसिमौ सर्वाथौ ।
 पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणि व्यवस्थायाम् ।
 स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । अन्तरम्बहिर्योगोपसंव्या-
 नयोरपुरि । त्यद् तद् यद् अदस् इदम् एतद् एक
 द्वि युष्मद् अस्मद् भवतु किम्, इत्यसंज्ञायां सर्वादिः ।
 एते सर्वादयस्त्रिलिङ्गाः । तत्र पुंलिङ्गे रूपाण्युच्यन्ते ।
 सर्वः । सर्वौ ।

जस इः ॥ १४ ॥

सर्वादेरकारान्तस्य जस इः स्यात् । सर्वे । सर्वे ।
 सर्वौ । सर्वान् । सर्वेन इति जाते ।

रषृवर्णान्नो ण एकपदेऽनन्त्यस्याऽल-

चटतवर्गशसान्तरे ॥ १५ ॥

स्फर्षकारऋवर्णेभ्यः परस्य एभिः सहैकपदस्थ-
 स्याऽनन्त्यस्य नो ण स्यात् । लादीन्विना शेषवर्णव्य-
 वधानेऽपि भवति । सर्वेण । एकपद इति किम् ?
 अग्निर्नयति । चर्मनासिकः । अनन्त्य इति किम् ?
 सर्वान् । लादिवर्जनं किम् ? विरलेन । मूर्च्छनम् ।
 दृढेन । तीर्थेन । रशना । रसना । सर्वाभ्याम् । सर्वैः ।

सर्वादेः सैस्मातौ ॥ १६ ॥

सर्वादेरकारान्तस्य डेडस्योः सैस्मातौ स्याताम् ।

सर्वस्मै । सर्वाभ्याम् । सर्वेभ्यः । सर्वस्मात् । सर्वा-
भ्याम् । सर्वेभ्यः । सर्वस्य । सर्वयोः ।

अवर्णस्यामः साम् ॥ १७ ॥

अवर्णान्तस्य सर्वादेरामः साम् स्यात् । एत्व-
षत्वे । सर्वेषाम् ।

डेः स्मिन् ॥ १८ ॥

सर्वादेरदन्तस्य डेः स्मिन् स्यात् । सर्वस्मिन् ।
सर्वयोः । सर्वेषु । हे सर्व । हे सर्वौ । हे सर्वे ।

नवभ्यः पूर्वेभ्य इस्मात्स्मिन्वा ॥ १९ ॥

पूर्वादिनवकाज्जसुडसिङीनामिस्मात्स्मिनो वा
स्युः । पूर्वे, पूर्वाः । पूर्वस्मात्, पूर्वात् । पूर्वस्मिन्,
पूर्वे । नवकादिति किम् ? त्ये ।

नेमार्द्धप्रथमचरमतयायाल्पकति-

पयस्य वा ॥ २० ॥

नेमादीनां शब्दानां तयायप्रत्ययान्तानां च जस
इर्वा स्यात् । नेमे, नेमाः । द्वितये, द्वितयाः । त्रये,
त्रयाः । अत्र नेमशब्दस्य सर्वादित्वान्नित्यं प्राप्ते
शेषाणां चाप्राप्ते विकल्पः ।

द्वन्द्वे वा ॥ २१ ॥

द्वन्द्वसमासे सर्वादीनां जस इर्वा स्यात् । पूर्वा-
परे, पूर्वापराः ।

न सर्वादिः ॥ २२ ॥

द्वन्द्वे सर्वादिः सर्वादिर्न स्यात् । पूर्वापराय ।
कतरकतमानाम् ।

तीयं डित्कार्ये वा ॥ २३ ॥

तीयान्तं डेडसिडिषु सर्वादिर्वा स्यात् । द्विती-
यस्मै, द्वितीयाय । द्वितीयस्मात्, द्वितीयात् । द्विती-
यस्मिन्, द्वितीये । तृतीयस्मै, तृतीयाय । तृतीयस्मात्,
तृतीयात् । तृतीयस्मिन्, तृतीये । शेषं देववत् ।
उभशब्दो नित्यं द्विवचनान्तः । उभौ २ । उभा-
भ्याम् ३ । उभयोः २ । उभयशब्दस्य द्विवचना-
भावः । एवं च द्वित्वे उभशब्द एकत्वबहुत्वयोश्चो-
भयशब्दः प्रयोज्यः । उभयो मणिः । उभये देव-
मनुष्याः । मासशब्दस्य विशेषः ।

मासनिशासनस्य शसादौ लुग्व्वा ॥२४॥

शसादौ स्यादावेषां लुग्व्वा स्यात् । षष्ठ्या निर्दि-
ष्टेऽन्त्यस्य कार्यम् । मासः, मासान् । मासा, मासेन ।

नाम सिद्यूव्यञ्जने ॥ २५ ॥

सिति प्रत्यये यवर्जव्यञ्जनादौ च परे नाम पदं
स्यात् । अवर्णभोरिति रलुकि । माभ्याम् । धुट-
स्तृतीय इति दत्त्वे माद्भ्याम् । मासाभ्याम् । सर्व-
विभक्तिषु वा लुगिति केचित् । माः, मासः ।

दन्तपादनासिकाहृदयासृग्भूषोदकदो-
र्यकृच्छकृतो दत्पन्नसहृदसन्भूषन्नुदन्दोष-
न्यकञ्शकन् वा ॥ २६ ॥

शसादौ स्यादौ परे दन्तादीनां दशानां दत्तभृतयो
दशादेशाः वा स्युः । दतः, दन्तान् । दन्ध्याम्, दन्ता-
भ्याम् । पदः, पादान् । पन्ध्याम्, पादाभ्याम् ।

अनोऽस्य ॥ २७ ॥

ङ्यामघुद्स्वरे च अनोऽस्य लुक् स्यात् । यूष्णः,
यूषान् ।

नाम्नो नोऽनहः ॥ २८ ॥

पदान्ते नाम्नो नस्य लुक् स्यात् । स चेदहो न
स्यात् । यूषभ्याम्, यूषाभ्याम् ।

ईडौ वा ॥ २९ ॥

ईकारे डौ च परेऽनोऽस्य लुक् स्यात् । यूष्णि,
यूषणि, यूषे । आकारान्तो विश्वपा शब्दः । विश्वपाः,
विश्वपौ । विश्वपाः । समानादमोतः । विश्वपाम् ।

लुगातोऽनापः ॥ ३० ॥

आपूर्वर्जस्याकारस्य ङ्यां शसादौ स्वरे परे च
लुक् स्यात् । विश्वपः । विश्वपा । विश्वपाभ्याम् ।
अदेतः स्यमोरित्यत्रात् एव लुक् उक्तत्वात्, संबो-
व्या. ३

धने सिलोपाभावः । हे विश्वपाः । एवं सोमपा-
प्रभृतयः । इकारान्तो मुनिशब्दः । मुनिः ।

इदुतोऽख्त्रेरीदूत् ॥ ३१ ॥

ख्त्रेन्ययोरिदुतोरौता सह दीर्घः स्यात् । मुनी ।

जस्येदोत् ॥ ३२ ॥

इदुदन्तयोर्जसि परे एदोतौ स्याताम् । मुनयः ।
मुनिम् । मुनी । मुनीन् ।

टः पुंसि ना ॥ ३३ ॥

इदुदन्ताभ्यां पुंसि टाया ना स्यात् । मुनिना ।
मुनिभ्याम् । मुनिभिः ।

डित्यदिति ॥ ३४ ॥

दिद्विर्जिते डिति स्यादौ परे इदुतोरेदोतौ स्या-
ताम् । मुनये । मुनिभ्याम् । मुनिभ्यः ।

एदोद्भ्यां डसिडसो रः ॥ ३५ ॥

(प्रत्ययस्य विधीयमान आदेशः सर्वस्य स्यात् ।*)
मुनेः । मुनिभ्याम् । मुनिभ्यः । मुनेः । मुन्योः ।
मुनीनाम् ।

डिडौ ॥ ३६ ॥

इदुदन्तात्परो डिडौः स्यात् ।

डित्यन्त्यस्वरादेः ॥ ३७ ॥

अन्त्यस्वरस्य तदादेः शब्दस्य च डित्यन्त्ये लुक्

स्यात् । मुनौ । मुन्योः । मुनिषु । संबोधने ह्रस्वस्य
गुणः सिना सह । हे मुने । हे मुनी । हे मुनयः ।
एवं रविप्रभृतयः । साधुप्रभृतय उकारान्ता अप्ये-
वम् । साधुः । साधू । साधवः । साधुम् । साधू ।
साधून् । साधुना । साधुभ्याम् । साधुभिः । साधवे ।
साधुभ्याम् । साधुभ्यः । साधोः । साधुभ्याम् ।
साधुभ्यः । साधोः । साध्वोः । साधूनाम् । साध्वौ ।
साध्वोः । साधुषु । हे साधो । हे साधू । हे साधवः ।
अतिक्रान्तः स्त्रियमतिस्त्रिः ।

स्त्रियाः ॥ ३८ ॥

स्त्रिया इवर्णस्य स्वरादौ प्रत्यये परे इय् स्यात् ।
अमि शसि च वा । अतिस्त्रियौ । जसि, तृतीयादौ
च मुनिवत् । अतिस्त्रयः । अतिस्त्रिम्, अतिस्त्रियम् ।
अतिस्त्रियः, अतिस्त्रीन् । अतिस्त्रिणा । अतिस्त्रये ।
अतिस्त्रेः २ । अतिस्त्रौ । ओसि च इयादेशः । अ-
तिस्त्रियोः । तथोक्तम् ।

ओस्यौकारे च नित्यं स्यादम्—शसोस्तु विभाषया ।
इयादेशोऽचि नान्यत्र स्त्रियाः पुंस्युपसर्जने ॥ १ ॥

(अनामन्त्र्यस्य सखिशब्दस्य सेडा वक्तव्यः *)
सखा । आमन्त्रणे तु । हे सखे ।

सख्युरितो ऽशावैत् ॥ ३९ ॥

इदन्तस्य सखिशब्दस्य स्वसम्बन्धिन्यन्यसम्ब-

न्धिनि वा शिवर्जे शेषे घुटि ऐत् स्यात् । सखायौ ।
सखायः । सखायम् । सखायौ । सखीन् ।

न ना डिदेत् ॥ ४० ॥

केवलसखिपतेर्यष्टाया ना डिति परे एञ्चोक्तः
स न स्यात् । सख्या । सख्ये । केवलेत्युक्तेः सम-
स्तस्य स्यात् । प्रियसखिना । प्रियसख्ये । पञ्चमी-
षष्ठयेकवचनयोरेत्वनिषेधात् इवर्णादेरिति यत्वे ।

खितिखीतीयं उर् ॥ ४१ ॥

एतत्संबन्धियात्परयोर्डसिडसोरू स्यात् ।
सख्युः २ ।

केवलसखिपतेरौ ॥ ४२ ॥

केवलसखिपतिभ्यामिदन्ताभ्यां परो डिरौः
स्यात् । सख्यौ । केवलेत्येव । प्रियसखौ । केवलः
पतिशब्दः प्रथमाद्वितीययोर्मुनिवत् । तृतीयादौ च
सखिवत् । पत्या । पत्ये । पत्युः २ । पत्यौ ।
समस्तश्च सर्वत्र, मुनिवत् । मुनिपतिना । द्विशब्दो
नित्यं द्विवचनान्तः ।

आ द्वेरः ॥ ४३ ॥

द्विशब्दपर्यन्तानां त्यदादीनां स्वसम्बन्धिनि स्या-
दौ तसादौ च परे अः स्यात् । द्वौ । द्वौ । द्वाभ्याम् ।
द्वाभ्याम् । द्वाभ्याम् । द्वयोः । द्वयोः । स्वसम्ब-

न्धिनीति किं प्रियद्धी नरौ । त्रिशब्दो नित्यं बहु-
वचनान्तः । त्रयः । त्रीन् । त्रिभिः । त्रिभ्यः २ ।

त्रेस्त्रयः ॥ ४४ ॥

आमि त्रेस्त्रयः स्यात् । (अनेकवर्णः सर्वत्र ।)
त्रयाणाम् । तत्सम्बन्धिविज्ञानात् प्रियत्रीणाम् ।
त्रिषु । कतिशब्दो नित्यं बहुत्वे ।

डतिष्णः संख्याया लुप् ॥ ४५ ॥

डतिषनान्तानां संख्यावाचिनां स्वजस्-शसो-
र्लुप् स्यात् । कति २ । कतिभिः । कतिभ्यः २ ।
कतीनाम् । कतिषु । स्वेति किं प्रियकतयः, प्रिय-
कतीन् । एवं यति-तति-शब्दौ । ईकारान्तो नी-
शब्दः । नयतीति नीः ।

धातोरिवर्णोवर्णस्येयुव् स्वरे

प्रत्यये ॥ ४६ ॥

धातोरिवर्णोवर्णयोः स्वरादौ प्रत्यये इयुवौ स्या-
ताम् । नियौ । नियः । निया । नीभ्याम् । नीभिः ।
निये ३ । नियः २ ।

निय आम् ॥ ४७ ॥

नियः परस्य डेराम् स्यात् । नियाम् । हे नीः ।
एवं, लूः । लुवौ । लुवः । लुवि । हे लूः । सेनानी-
शब्दस्य विशेषः । सेनां नयतीति सेनानीः ।

क्विबृत्तेरसुधियस्तौ ॥ ४८ ॥

क्विबन्तेनैव या वृत्तिः समासस्तस्याः सुधीशब्द-
वर्जितायाः संबन्धिनो धातोरिवर्णोवर्णयोः स्वरादौ
स्यादौ य्वौ स्याताम् । सेनान्यौ । सेनान्यः ४ । से-
नान्यम्, सेनान्याम् । सप्तम्येकवचने, निय आम् ।
सेनान्याम् । हे सेनानीः । एवं ग्रामणी-प्रभृतयः ।
सुलूः । सुल्वौ । सुल्वः । सुल्वं । सुल्वि । हे सुलूः ।
एवं खलपूप्रभृतयः । अत्र सुधीशब्दवर्जनात्तस्य
नीशब्दवत्प्रक्रिया । सुधीः । सुधियौ । सुधियाम् ।
सुधियि ।

दृन्पुनर्वर्षाकारैर्भुवः ॥ ४९ ॥

दृनादिपूर्वस्य भुवः स्वरादौ स्यादौ वः स्यात् ।
दृन्भवौ । दृन्भवः । क्विबृत्तेरिति वत्वे सिद्धे निय-
मार्थमिदम् । सिद्धे सत्त्वारम्भो नियमार्थ इति ।
तेनान्यो भूशब्दो लूशब्दवत् । स्वयंभूः । स्वयं-
भुवौ । यवान्क्रीणातीति यवक्रीः ।

संयोगात् ॥ ५० ॥

संयोगात्परयोर्धातोरिवर्णोवर्णयोः स्वरादौ इ-
युवौ स्याताम् । क्विबृत्तेरित्यस्यापवादः । यवक्रियौ ।
यवक्रियः । एवं कटप्रूशब्दोऽपि । सुश्रीशब्दस्य
द्विषु विशेषः ।

वेसुवोऽस्त्रियाः ॥ ५१ ॥

इयुवस्थानिनौ यौ नित्यस्त्रीलिङ्गावीदृतौ तद-
न्तात् स्त्रीवर्जात्परेषां स्यादेर्दितां दै दास् दास्
दामो वा स्युः । (आमो नाम् च वा वक्तव्यः,) ।
सुश्रियै, सुश्रिये । सुश्रियाः, सुश्रियः । सुश्रियाम्,
सुश्रीणाम् । सुश्रियाम्, सुश्रियि ।

भ्रूश्रोः ॥ ५२ ॥

भ्रूश्रोः रुवर्णस्य स्वरदौ उव् स्यात् । अतिभ्रुवै,
अतिभ्रुवे । अतिभ्रुवाः, अतिभ्रुवः २ । अतिभ्रूणाम्,
अतिभ्रुवाम् । अतिभ्रुवाम्, अतिभ्रुवि । हे अतिभ्रूः ।
नित्यं स्त्रीलिङ्गे वर्तमानत्वाभावात् ग्रामण्ये इ-
त्यादौ आध्यै इत्यादौ इयुवस्थानित्वाभावाच्च नायं
विधिः । क्विबन्ता धातुत्वं नोज्झन्ति शब्दत्वं च
प्रतिपद्यन्ते इत्येषां धातुत्वं ज्ञेयम् । ऋकारान्तः
पितृशब्दः ।

ऋदुशनस्पुरुदंशोऽनेहसश्च सेर्डा ॥ ५३ ॥

ऋदन्तादुशनसादेश्च परस्य सेर्डाः स्यात् ।
पिता । अतिपिता

१ सखायमिच्छति सखीयति सखीः । योऽनेकस्वरस्य । अने-
कस्वरस्य धातोर्वर्णस्य स्वरदौ प्रत्यये परे यः स्यात् । सख्यौ २ ।
सख्यः २ । सख्युः २ । सख्यां । सख्यि । एवं पतीः, पत्यौ । वसुमि-
च्छति वसूयति वसूयतीति वसूः । स्यादौ वः । अनेकस्वरस्य धा-
तोर्वर्णस्य स्वरदौ स्यादौ परे वः स्यात् । वसू । वसूः ४ । वसूः
वसू । हे वसूः । इमौ शब्दौ पुस्तकान्तरे लिखितौ स्तः ।

अडौ च ॥ ५४ ॥

ऋतो डौ च घुटि च परे अर् स्यात् । पितरौ ।
पितरः । संबोधने ह्रस्वस्य गुणः । हे पितः ।
पितरम् । पितरौ । पितृन् । पित्रा । पितृभ्याम् ।
पितृभिः । पित्रे । पितृभ्याम् । पितृभ्यः २ ।

ऋतो डुर् ॥ ५५ ॥

ऋतः परयोर्ङसिङ्सोर्ङुर् स्यात् । पितुः २ ।
पित्रोः २ । पितृणाम् । पितरि । पितृषु । एवं
नृ-भ्रातृ-प्रभृतयः । किंतु, नुर्वा नामि दीर्घः । नृणाम्
नृणाम् । कर्त्रादीनां विशेषः ।

तृस्वसृनसृनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृप्र-

शास्त्रो घुट्यार् ॥ ५६ ॥

तृत्तृन्नन्तस्य स्वस्त्रादीनां च घुट्यार् स्यात् ।
इति पञ्चस्वार् प्राप्तावपि विशेषत्वात् ऋदुशनसित्या-
दिनां सिर्डाः । कर्ता । अतिकर्ता । कर्तारौ । कर्तारः ।
कर्तारम् । कर्तारौ । शेषं पितृवत् । एवं नसृप्रभृ-
तयः । कुशधातोस्तुन् प्रत्यये क्रोष्टुशब्दः ।

कुशस्तृनस्तृच् पुंसि ॥ ५७ ॥

कुशो यस्तुन् तस्य शेषे घुटि परे तृच् स्यात् ।
क्रोष्टा । क्रोष्टारौ । क्रोष्टारः । शेषे घुटीत्येव । हे
क्रोष्टो । घुटीति किम् । क्रोष्टून् ।

टादौ खरे वा ॥ ५८ ॥

तुनस्तृच् । क्रोष्ट्रा, क्रोष्टुना । क्रोष्टुभ्याम् ३ । क्रोष्ट्रे,
क्रोष्टवे । क्रोष्टुः, क्रोष्टोः २ । क्रोष्ट्रोः, क्रोष्ट्वोः २ ।
आमि तु नित्यत्वात्पूर्वं नामि स्वरादित्वाभावात्तृ-
जभावः । क्रोष्टूनाम् । क्रोष्टरि, क्रोष्टौ । क्रोष्टुषु ।
ऋकारान्तादयोऽप्रसिद्धाः । एकारान्तः अतिहे
शब्दः । अतिहेः । स्वरादावयादेशः । अतिहयौ ।
संबोधनेऽदेतः स्यमोरिति सिल्लुकि । हे अतिहे ।
ऐकारान्तः सुरैशब्दः ।

आ रायो व्यञ्जने ॥ ५९ ॥

व्यञ्जनादौ स्यादौ परे रैशब्दस्य आः स्यात् ।
सुराः । स्वरादावायादेशः । सुरायौ । ओकारान्तो
गोशब्दः ।

ओत और्घुटि ॥ ६० ॥

गौः । गावौ । गावः ।

आ अमृशसोऽता ॥ ६१ ॥

अमृशसोरता सह ओत आः स्यात् । गाम् ।
गावौ । गाः । गवा । गोभ्याम् । एदोद्भ्याम्
ङसिङ्सोर, इति रत्वे । गोः २ । गवाम् । गोषु ।
एवं सुद्योप्रभृतयः । औकारान्तो ग्लौशब्दः ।
ग्लौः । ग्लावौ । हे ग्लौः । ग्लौभ्याम् । एवं सुनौ-
प्रभृतयः ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयवि-
जयगणिविरचिताम्बु हैमन्बुप्रक्रियायां स्वरान्ताः पुंलिङ्गाः ।

अथ खरान्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

आकारान्तः स्त्रीलिङ्गो गङ्गाशब्दः

दीर्घङ्याव्यञ्जनात्सेः ॥ १ ॥

दीर्घङ्यावन्ताभ्यां व्यञ्जनाच्च परस्य सेर्लुक्
स्यात् । गङ्गा ।

औता ॥ २ ॥

आबन्तस्य औता सह एत् स्यात् । गङ्गे ।
गङ्गाः । गङ्गाम् । गङ्गे । शसि पुंस्त्वाभावान्नत्वाभा-
वेऽकारेण सह दीर्घ एव । गङ्गाः ।

टौस्येत् ॥ ३ ॥

आबन्तस्य टौसोः परयोरेत्वं स्यात् । गङ्गया ।
गङ्गाभ्याम् २ । गङ्गाभिः ।

आपो ङितां यै यासू यासू याम् ॥४॥

आबन्तात् परेषां ङितामेते आदेशाः स्युः ।
गङ्गायै । गङ्गायाः २ । ह्रस्वापश्चेति आमो नामा-
देशे, गङ्गानाम् । गङ्गायाम् । गङ्गयोः २ । गङ्गासु ।

एदापः संबोधने ॥ ५ ॥

आबन्तस्य सिना सह एत्स्यात् । हे गङ्गे । हे
गङ्गे । हे गङ्गाः ।

नित्यदिद्द्विस्वराम्बार्थस्य ह्रस्वः ॥ ६ ॥

नित्यं दैदासादयो येभ्यस्ते नित्यदितस्तेषां द्वि-
स्वराम्बार्थानां च सिना सह ह्रस्वः स्यात् । हे

अम्ब । हे अल्ल । हे अक्क । हे अत्त । एवं श्रद्धामे-
धादयः । (शसादौ स्यादौ परे निशाया अन्त्यस्य
लुक् नासिकाया नसादेशश्च वा ।) निशः, निशाः ।
निशा, निशया । निञ्जभ्याम्, निशाभ्याम् । निच्छु ।
नसः, नासिकाः । नोभ्याम्, नासिकाभ्याम् ।

सर्वादेर्दस्पूर्वाः ॥ ७ ॥

सर्वादेराबन्तस्य ङितां यै यास् वास् यामो
डस्पूर्वाः स्युः । सर्वस्यै । सर्वस्याः २ । सर्वस्याम् ।
शेषं गङ्गावत् ।

जराया जरस्वा ॥ ८ ॥

स्वसम्बन्धिन्यन्यसम्बन्धिनि वा स्वरादौ स्यादौ ।
जरसौ, जरे २ । जरसः, जराः २ । जरसा, जरया ।
जराभ्याम् ४ । अतिजरसौ । इकारान्तो बुद्धि-
शब्दः । स च प्रायो मुनिवत् । बुद्धिः । बुद्धी । बु-
द्धयः । हे बुद्धे । बुद्धिम् । बुद्धी । बुद्धीः । बुद्ध्या ।

स्त्रियां ङितां वा दैदासूदासूदाम् ॥ ९ ॥

स्त्रीलिङ्गादिदुदन्तात्परेषां स्वसम्बन्धिनामन्य-
सम्बन्धिनां च ङितामेते आदेशा वा स्युः । दकारो
विशेषार्थः । बुद्ध्यै, बुद्धये । बुद्ध्याः २ बुद्धेः २ । बु-
द्ध्याम्, बुद्धौ । एवं प्रियबुद्ध्यै, प्रियबुद्धये पुंसे । एवं
मति-भूति-प्रभृतयः । धेनुः । धेनू । धेनवः ।
हे धेनो । धेनुम् । धेनू । धेनूः । धेन्वा । धेन्वै,

धेनवे । धेन्वाः, धेनोः २ । धेन्वाम्, धेनौ । प्रिय-
धेन्वै, प्रियधेनवे पुंसे । ईकारान्तो नदीशब्दः ।
दीर्घङ्याविति सिलुकि । नदी । नद्यौ । नद्यः ।
नदीम् । नद्यौ । नदीः । नद्या ।

स्त्रीदूतः ॥ १० ॥

नित्यस्त्रीलिङ्गादीदूदन्तात्परेषां स्वाऽस्वङ्कितां दै-
दासदासु दामो नित्यं स्युः । नद्यै । नद्याः २ ।
नद्याम् । स्वास्वेतिवचनात् प्रियनद्यै पुंसे । सं-
बोधने नित्यदित्त्वाद्भ्रूस्वे, हे नदि । एवं गौरीप्रभृ-
तयः । स्त्रीशब्दस्य ङ्यन्तत्वात्सेर्लुकि, स्त्री ।
स्वरादौ इतीयादेशे, स्त्रियौ । स्त्रियः । वाम्-
शसि । स्त्रियम् स्त्रीम् । स्त्रियः, स्त्रीः । स्त्रिया ।
स्त्रियै । हे स्त्रि । लक्ष्मीशब्दस्य ङ्यन्तत्वाऽभावा-
त्सेर्लुग्रास्ति । लक्ष्मीः । शेषं नदीवत् । वधूः ।
वध्वौ । वध्वः । वधूम् । वध्वौ । वधूः । वध्वा ।
वध्वै । वध्वाः २ । वध्वाम् । हे वधु । एवं जम्बा-
दयः । श्री-ही-धीशब्दाः सुश्रीवत् । भूः स्वयंभूवत् ।
भूरतिभ्रूवत् । मातृशब्दः पितृवत् । माता मातरौ ।
मातृः । स्वसृशब्दः कर्तृवत् । स्वसा । स्वसारौ ।
स्त्रियां कुशस्तुनस्तृच् निर्निमित्त एव स्यात् । ततो
ङ्यां क्रोष्टी । रै-गो-नौ शब्दाः प्राग्वत् ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयमणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां स्वसन्ताः स्त्रीलिङ्गाः ।

स्वरान्ता नपुंसकलिङ्गाः ।

३५

अथ स्वरान्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

तत्र अकारान्तो नपुंसकलिङ्गः कुलशब्दः ।

अतः स्यमोऽम् ॥ १ ॥

अकारान्तस्य नपुंसकस्य स्वस्यमोरम् स्यात् ।
कुलम् ।

औरीः ॥ २ ॥

नपुंसकस्य स्वऔरीः स्यात् । कुले ।

नपुंसकस्य शिः ॥ ३ ॥

नपुंसकस्य जस्-शसोः शिः स्यात् । स च घुट्-
संज्ञकः, शेषघुट्संज्ञकश्च । शकारो विशेषार्थः ।

स्वराच्छौ ॥ ४ ॥

शौ परे स्वरान्तान्नपुंसकात् नोऽन्तः स्यात् ।

नि दीर्घः ॥ ५ ॥

शेषघुट्परे नकारे परे स्वरस्य दीर्घः स्यात् ।
कुलानि । द्वितीयायामप्येवम् । अदेतः स्यमोरिति
सिलुकि हे कुल । तृतीयादिषु देववत् । सर्वादि-
ष्वन्यादीनां विशेषः ।

पञ्चतोऽन्यादेरनेकतरस्य दः ॥ ६ ॥

अन्यादिपञ्चकस्यैकतरवर्जस्य स्यमोर्दः स्यात् ।
अन्यद् ।

विरामे वा ॥ ७ ॥

विरामस्थस्य शिङ्गुर्जस्य घुटः स्वप्रथमो वा

व्या. ४

स्यात् । अन्यत् । अन्यतरद् २ । इतरद् २ । कतरद् २ ।
कतमद् २ । एकतरवर्जनादेकतरम् । (आसनस्य
शसादौ स्यादौ परेऽन्त लुग्वा ।) आस्यशब्दस्या-
सन्नादेश इति पाणिनीयाः । आसानि । आस्ता ।
आसभ्याम् । (हृदयोदकयोर्हृदुदन्नादेशौ च श-
सादौ वा० ।)

धुटां प्राक् ॥ ८ ॥

स्वरात्परा या धुङ्जातिस्तदन्तस्य घुटि परे
धुटः प्राप्नोऽन्तः स्यात् ।

म्नां धुङ्गोऽन्त्योऽपदान्ते ॥ ९ ॥

अपदान्तस्थानां म्नां वर्गे धुटि परे पुरःस्थ-
धुट्संबन्धी पञ्चमः स्यात् । हन्दि । हदा । हद्भ्याम् ।
उदानि । उद्गा । उदभ्याम् । पक्षे त्वासनादयः
कुलवत् ।

क्लीबे ॥ १० ॥

नपुंसकस्य स्वरान्तस्य ह्रस्वः स्यात् । विश्वपम् ।
इत्यादि कुलवत् । इकारान्तो वारिशब्दः ।

अनतो लुप् ॥ ११ ॥

अकारान्तवर्जनपुंसकस्य स्यमोर्लुप् स्यात् ।
वारि २ । वारि औ इति स्थिते औरीः, इतीकारे जाते ।

अनामूखरे नोऽन्तः ॥ १२ ॥

नाम्बन्तस्य नपुंसकस्याऽऽमूर्वर्जे स्वरादौ स्यादौ

नोऽन्तः स्यात् । वारिणी २ । वारीणि २ । वारिणा ।
वारिणे । वारिणः २ । वारिणोः २ । आमि मुनि-
वत् । वारीणाम् । वारिणि । संबोधने ।

नामिनो लुग्वा ॥ १३ ॥

नाम्यन्तस्य नपुंसकस्य स्यमोर्लुग् वा स्यात् ।
लुकि च स्थानिवद्भावाल्लुप्तप्रत्ययनिमित्तकं कार्यं
स्यादिति सिना सह गुणे हे वारे । पक्षे अनतो
लुबिति सेर्लुप् । लुपि न तन्निमित्तमिति गुणाभावे
हे वारि । स्वसम्बन्धिविज्ञानात् हे प्रियवारे नर,
नात्र विकल्पः । मधु २ । मधुनी २ । मधूनि २ ।
मधुना । हे मधो । हे मधु । दध्यादीनां टादौ
विशेषः ।

दध्यस्थिसक्थ्यक्ष्णोऽन्तस्यान् ॥ १४ ॥

एषां नपुंसकानां स्वेऽस्वे वा टादौ स्वरे अन्
स्यात् । अनोऽस्येत्यल्लुकि । दध्ना । प्रियदध्ना । ईडौ
वा । दधि, दधनि । अस्थ्ना । अत्यस्थ्ना । सक्थ्ना ।
अक्ष्णा । इह द्विधा लिङ्गव्यवस्था । केचिद् दध्या-
दिवज्जातिशब्दाः स्वत एव लिङ्गमुपाददते । गुण-
क्रियाद्रव्यसंबन्धनिमित्ताश्च केचित्पट्टादिवद्विशे-
ष्यानुरूपं लिङ्गमिति ।

वान्यतः पुमांष्टादौ स्वरे ॥ १५ ॥

अन्यतो विशेष्यवशान्नपुंसको नाम्यन्तष्टादौ
स्वरे पुंवद्वा स्यात् । पटुना २ । पटुने, पटवे । प-

दुनः । पटोः २ । पटूनाम् २ । पटुनि, पटौ । नी-ग्राम-
 ण्यादिशब्दानां ह्रस्वत्वे नि, ग्रामणि कुलं । निनी
 ग्रामणिनी । निना, निया ग्रामण्या, ग्रामणिना ।
 निनि । ग्रामणिनि । नियां, ग्रामण्याम् । हे ने, हे नि ।
 हे ग्रामणे, हे ग्रामणि । कर्तृ । कर्तृणी । कर्तृणि २ ।
 हे कर्तः । हे कर्तृणी । हे कर्तृणि । कर्त्रा । कर्तृभ्यां ।
 कर्तृभिः । कर्त्रे । एदौतोर्ह्रस्वत्वे इकार ओदौत
 उकारश्च वाच्यौ । तत्रश्च अतिहि अतिरि अ-
 तिगु अतिनु कुलमित्यादि प्राग्वत् ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविज-
 यगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां खरान्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

अथ व्यञ्जनान्ताः पुल्लिङ्गाः ।

तत्र चकारान्तः सुवाचशब्दः ।

चजः कगम् ॥ १ ॥

धुटि प्रत्यये पदान्ते च चजोः कगौ स्याताम् ।
 धुटस्तृतीय इति, सुवाग् । विरामे वा । सुवाक् ।
 सुवाचौ । सुवाग्भ्याम् । सुवाक् सु इति स्थिते, ना-
 म्यन्तस्थेति षत्वे । कृष्संयोगे क्षः । सुवाक्षु । हे
 सुवाक्, हे सुवाग् । प्रत्यच् सू इति स्थिते ।

अचः ॥ २ ॥

अञ्चतेर्धातोर्धुडन्तस्य घुटि परे धुटः प्राग् नो-

ऽन्तः स्यात् । दीर्घङ्याबिति सिलुकि, पदस्य संयोगान्तस्य लुक् स्यादिति च्लुक् ।

युजश्चक्रुश्चो नो ङः ॥ ३ ॥

एषां नस्य पदान्ते ङः स्यात् । प्रत्यङ् । तवर्गस्य श्ववर्गेति, प्रत्यञ्चौ । प्रत्यञ्चः । संबोधनेऽप्येवम् । प्रत्यञ्चम् । प्रत्यञ्चौ ।

अच्च प्राग् दीर्घश्च ॥ ४ ॥

णिक्यघुट्जै यकारादौ स्वरादौ च प्रत्यये अचश्च इत्यादेशः स्यात्, पूर्वस्वरस्य च दीर्घः । प्रतीचः । प्रतीचा । प्रत्यग्भ्याम् । प्रत्यक्षु । प्राङ् । प्राञ्चौ । प्राञ्चः । हे प्राङ् । प्राचा । प्राग्भ्याम् ।

उदच उदीच् ॥ ५ ॥

णिक्यघुट्जै यकारादौ स्वरादौ च । उदङ् । उदञ्चौ । उदञ्चः । उदीचः । उदीचा । उदग्भ्याम् ।

सहसमः सधिसमि ॥ ६ ॥

क्विवन्तेऽञ्चतौ परे । सह अञ्चतीति सध्यङ् । सध्यञ्चौ । सध्यञ्चः । सधीचः । सधीचा । सममञ्चतीति, सम्यङ् । सम्यञ्चौ । सम्यञ्चः । समीचः । समीचा । सम्यग्भ्याम् ।

तिरसस्तिर्यति ॥ ७ ॥

अकारादौ क्विवन्तेऽञ्चतौ परे तिरसस्तिरिः स्यात् । तिर्यङ् । तिर्यञ्चौ । तिर्यञ्चः । अकारादाबिति

किम् । अचश्चादेशे मा भूत् । तिरश्चः । तिरश्चा ।
तिर्यग्भ्याम् ।

यजसृजमृजराजभ्राजभ्रस्जव्रश्चपरिव्राजः

शः षः ॥ ८ ॥

यजादीनां धातूनां चजोर्धातोः शस्य च धुटि
प्रत्यये पदान्ते च षः स्यात् । धुटस्तृतीय इति
डत्वे । देवेड्, देवेद् । देवेजौ । देवेड्भ्याम् ।

ङ्गः सः त्सोऽश्चः ॥ ९ ॥

पदान्तस्थाभ्यां डनाभ्यां परस्य सस्य तादिः
सो वा स्यात्, अश्चः श्रावयवश्चेत्सो न स्यात् ।
देवेट्सु, देवेट्सु । हे देवेड्, हे देवेद् । तीर्थसृद्,
तीर्थसृद् । कंसपरिमृद्, कंसपरिमृद् । सन्नाड्, स-
न्नाड् । विभ्राड्, विभ्राड् ।

संयोगस्यादौ स्कोर्लुक् ॥ १० ॥

धुट्पदान्ते संयोगादिस्थयोः स्कोर्लुक् स्यात् ।
धानाभृद्, धानाभृद् । सस्य शषाविति, सस्य शत्वे ।
तृतीयस्तृतीयचतुर्थे इति शस्य जत्वे, धानाभृजौ ।
एवं मूलवृद्, मूलवृद् । मूलवृश्चौ । परिव्राड्, परि-
व्राड् ।

युज्रोऽसमासे ॥ ११ ॥

युज्म्पीयोगे इत्यस्यासमासे घुटि परे धुटः प्राग्

नोऽन्तः स्यात् । युङ् । युञ्जौ । युजा । युग्भ्याम् ।
 असमासे इति किम् ? अश्वयुक्, अश्वयुग् । युञ्ज
 इति किम् ? युजिञ्च समाधौ । युजमापन्ना मुनयः ।
 (पदान्ते ऋत्विजो गत्वं वाच्यम्*) ऋत्विक्, ऋ-
 त्विग् । तकारान्तो मरुत् शब्दः । मरुत्, मरुद् ।
 मरुतौ । मरुद्भ्याम् । ऋकारानुबन्धो महत् शब्दः ।

ऋदुदितः ॥ १२ ॥

ऋदित उदितश्च घुटि परे धुटः प्राग् नोऽन्तः
 स्यात् । पदस्येति तलोपे ।

न्सहतोः ॥ १३ ॥

न्सन्तस्य महतश्च स्वरस्य शेषे घुटि परे दीर्घः
 स्यात् । महान् । महान्तौ । शेषघुटीत्येव । हे म-
 हन् । हे महान्तौ । हे महान्तः । महतः । शतृप्र-
 त्ययान्तानां घुटि दीर्घाभावो विशेषः । पचन् ।
 पचन्तौ । पचन्तः । हे पचन् । उकारानुबन्धो
 भवत् शब्दः ।

अभ्वादेरत्वसः सौ ॥ १४ ॥

अत्वन्तस्यासन्तस्य च भ्वादिवर्जस्य शेषे सौ
 परे दीर्घः स्यात् । भवान् । भवन्तौ । भवन्तः ।
 हे भवन् । मतुप्प्रत्ययान्ता अप्येवम् । गोमान् ।
 गोमन्तौ । हे गोमन् । थकारान्तो दधिमथुशब्द-
 स्तस्य धुटस्तृतीय इति दत्वे । दधिमद्, दधिमत् ।

दधिमथौ । दधिमत्सु । हे दधिमद्, हे दधिमत् ।
दकारान्तास्त्यदादयस्तेषामाद्धेर इत्यत्वे ।

लुगस्यादेत्यपदे ॥ १५ ॥

अपदादावकारे एकारे च परे अस्य लुक् स्यात् ।
त्य इति जाते ।

तः सौ सः ॥ १६ ॥

द्विशब्दान्तानां त्यदादीनां स्वसंबन्धिनि सौ
परे तः सः स्यात् । स्यः । त्यौ । त्ये । इत्यादि
सर्ववत् । स्वसंबन्धिनीति किम् ? प्रियत्यद् । सः ।
तौ । ते । यः । यौ । ये । एषः । एतौ । एते ।

त्यदामेनदेतदो द्वितीयाटौस्यवृत्त्यन्ते ॥ १७ ॥

किञ्चिद्विधातुं कथितस्य पुनरन्यद्विधातुं कथन-
मन्वादेशस्तस्मिन् गम्यमाने द्वितीयाटौसि परे ए-
तद् एनत् स्यात्, न तु वृत्त्यन्ते । आगत एषः ।
अथो एनं भोजय । एनं । एनौ । एनान् । एनेन ।
एतयोः, एनयोः । अन्वादेशाभावे । एतम् । एतौ ।
एतान् । वृत्त्यन्तेऽपि । परमैतं पश्य । इदमोऽप्ये-
वम् । धकारान्तो धर्मबुधशब्दः ।

गडदबादेश्चतुर्थान्तस्यैकस्वरस्यादे-

श्चतुर्थः सध्वोश्च प्रत्यये ॥ १८ ॥

यस्य गडदबानां कोऽप्यादौ भवति चतुर्थश्चान्ते

भवति तस्यैकस्वरस्य शब्दात्रयवस्यादेश्चतुर्थः स्यात्,
 पदान्ते सादौ ध्वादौ च प्रत्यये परे । धर्मभुत्,
 धर्मभुद् । धर्मबुधौ । हे धर्मभुत् हे धर्मभुद् । धर्म-
 भुद्भ्याम् । धर्मभुत्सु । नकारान्तो राजन् शब्दः ।
 नि दीर्घ इति दीर्घे । राजा । राजानौ । राजानः ।
 अघुट्स्वरेऽनोऽस्येत्यल्लोपे नस्य जत्वे जजोर्ज्ञः ।
 राज्ञः । राज्ञा । राजभ्याम् । असदधिकारविहितस्य
 नलोपस्यासत्वाद्दीर्घाभावः । राज्ञे । राज्ञः । राज्ञः ।
 राज्ञोः । राज्ञाम् । राज्ञि, राजनि । राजसु ।

नामत्रये ॥ १९ ॥

संबोधने नाम्नो नस्य लुग् न स्यात् । हे राजन् ।

न वमन्तसंयोगात् ॥ २० ॥

वान्तान्मान्ताच्च संयोगात्परस्यानोऽस्य लुग् न
 स्यात् । यज्वनः । यज्वना । अह्मनः । आत्मनि ।
 शेषं राजन्वत् । एवं सुपर्वन्प्रभृतयः ।

इन्हन्पूर्षार्यम्णः शिस्योः ॥ २१ ॥

इन्नन्तस्य हनादीनां च शिस्योरेव दीर्घः स्यात् ।
 नि दीर्घ इति दीर्घे सिद्धे नियमार्थोऽयं योगः ।
 दण्डी । दण्डिनौ । दण्डिनः । दण्डिना । दण्डि-
 भ्याम् । हे दण्डिन् । विन्प्रत्ययान्ता अप्येवम् ।
 वचस्वी । वचस्विनौ २ । वृत्रहा ।

कवर्गैकस्वरवति ॥ २२ ॥

पूर्वपदस्थाद्रादेः परस्य कवर्गवत्येकस्वरवति
चोत्तरपदे नो ण स्यात् । न चेदसौ पक्वस्य । वृत्र-
हणौ ।

हनो ह्यो घ्नः ॥ २३ ॥

हन्तेर्ह्यो घ्नः स्यात् ।

हनो घि ॥ २४ ॥

हनो घकारे निमित्तनिमित्तिनोरन्तरे सति नो
णो न स्यात् । वृत्रघ्नः । वृत्रघ्नि, वृत्रहणि । पूषा ।
पूषणौ । पूष्णि, पूषणि । अर्यमा । अर्यमणौ ।
अर्यमणः । इत्यादि ।

श्वन्युवन्मघोनो डीस्याद्यघुदस्वरे व उः २५

ड्यां स्याद्यघुदस्वरे च श्वनादीनां व उः स्यात् ।
श्वा । श्वानौ । श्वानः । हे श्वन् । शुनः । शुना ।
युवा । युवानौ । हे युवन् । यूनः । मघवा । मघ-
वानौ । मघोनः । हे मघवन् । मघवच्छब्दस्तु
मत्वन्तः । मघवान् ।

पथिन्मथिन्ऋभुक्षः सौ ॥ २६ ॥

पथ्यादीनां नान्तानामन्तस्य सौ परे आः
स्यात् । इति नकारस्य आत्वे ।

एः ॥ २७ ॥

पथ्यादीनामिकारस्य घुटि परे आः स्यात् ।
पथा इति जाते ।

थोन्थ् ॥ २८ ॥

पथिन्मथिनोर्नान्तयोस्थस्य घुटि परे न्थ् स्यात् ।
पन्थाः । पन्थानौ । पन्थानः । हे पन्थाः ।

इन् डीस्वरे लुक् ॥ २९ ॥

ड्यामघुट्स्वरे च परे पथ्यादीनामिनो लुक्
स्यात् । पथः । पथा । पथिभ्याम् । मन्थाः । म-
न्थानौ । मथः । ऋभुक्षाः । ऋभुक्षः । पञ्चन्प्रभृ-
तयो बहुवचनान्ताः नान्ताः सङ्ख्याशब्दाः त्रिषु
लिङ्गेषु सरूपाः । डति ण्ण इति जस्रशस्रुपि ।
पञ्च । पञ्च । पञ्चभिः । पञ्चभ्यः २ ।

सङ्ख्यानां ष्णाम् ॥ ३० ॥

रषनान्तानां सङ्ख्यावाचिनां स्वसंबन्धिन आमो
नाम् स्यात् । दीर्घो नाम्यतिसृचतसृषु इति दीर्घे ।
नाम्नो नोऽनह् इति नलोपे । पञ्चानाम् । स्वसंब-
न्धिन इत्येव । प्रियपञ्चाम् । पञ्चसु । प्रियपञ्चा-
दयो राजन्वत् । एवं सप्तन्प्रभृतयः ।

वाष्टन आः स्यादौ ॥ ३१ ॥

अष्टनः स्यादौ परे आ वा स्यात् ।

अष्ट और्जस्रशसोः ॥ ३२ ॥

अष्टनः कृतात्वस्य जस्र-शसोरौः स्यात् । अष्टौ ।
अष्टौ । अष्ट । अष्ट । अष्टाभिः, अष्टभिः । अ-

ष्टाभ्यः, अष्टभ्यः । अष्टानाम् । अष्टासु, अष्टसु,
प्रियाष्टाः प्रियाष्टा । भकारान्तस्तुण्डिम् शब्दः । गड-
ब्यादेरिति ढत्वे । तुण्डिब्, तुण्डिप् । तुण्डिभौ ।
मकारान्त इदम् शब्दः ।

अयमियं पुंस्त्रियोः सौ ॥ ३३ ॥

पुंस्त्रीलिङ्गयोरिदंशब्दस्य स्वसंबन्धिनि सौ परे
अयमियमौ स्याताम् । अयम् । स्वसंबन्धिनीति
किम् ? प्रियेदम् नास्त्री वा । द्विवचने आद्वेर
इति मस्य अत्वे ।

दो मः स्यादौ ॥ ३४ ॥

स्वस्यादौ परे इदमो दो मः स्यात् । इमौ ।
इमे । इमम् । इमौ । इमान् । अन्वादेशे एनत् ।
एनम् । एनौ । इत्यादि ।

टौस्यनः ॥ ३५ ॥

स्वटौसोः परयोरनकस्य इदमोऽनः स्यात् । अ-
नेन । स्व इत्येव । प्रियेदमा । अनक इत्येव ।
इमकेन ।

अनक् ॥ ३६ ॥

व्यञ्जनादौ स्वस्यादौ परे अनकस्य इदमो अः
स्यात् । आभ्याम् । इदमदसोरक्येव । स्व इति
किम् ? प्रियेदभ्याम् । भिस ऐस् इति नियमादेद्बहु-

स्भोसीत्येत्वे । एभिः । अकि तु । इमकैः । अस्मै ।
अस्मात् । अस्य । अनयोः । एषाम् । अस्मिन् ।
एषु ।

किमः कस्तसादौ च ॥ ३७ ॥

स्यादौ तसादौ परे किमः कः स्यात् । कः सा-
कोऽपि । कः । कौ । के । सर्ववत् । चतुश्शब्दो
बहुवचनान्तः ।

वाः शेषे ॥ ३८ ॥

स्वेऽस्वे वा शेषे घुटि परेऽनडुच्चतुरोरुतो वाः
स्यात् । चत्वारः । चतुरः । चतुर्भिः । चतुर्भ्यः २ ।
चतुर्णाम् ।

अरोः सुपि रः ॥ ३९ ॥

रोरन्यस्य रस्य सुपि परे र एव स्यात् । चतुर्षु ।
प्रियचत्वाः । प्रियचत्वारौ २ ।

उतोऽनडुच्चतुरो वः ॥ ४० ॥

संबोधने सौ । हे प्रियचत्वः । शकारान्तो वि-
श्वशब्दः । यजसृजेति षत्वे । विड्, विट् । विशौ ।
विट्सु, विट्सु । तत्त्वप्राड्, तत्त्वप्राट् । तत्त्वप्राशौ २ ।

ऋत्विजूदिश्वश्वस्वृश्वस्त्रजूदधृषूड-

ष्णिहो गः ॥ ४१ ॥

एषां पदान्ते गः स्यात् । तादृग्, तादृक् । तादृ-

शौ २ । तादृग्भ्याम् २ । सदृगादयोऽप्येवम् । घृत-
स्पृक्, घृतस्पृग् । घृतस्पृशौ २ । घृतस्पृग्भ्याम् ३ ।

नशो वा ॥ ४२ ॥

नशः पदान्ते ग् वा स्यात् । जीवनग् जीव-
नक् । जीवनङ् जीवनट् । जीवनशौ २ । जीवन-
ग्भ्याम् जीवनङ्भ्याम् । जीवनक्षु जीवनट्सु
जीवनट्सु । षकारान्तो दधृष् शब्दः । दधृग्
दधृक् । दधृषौ । दधृग्भ्याम् ।

सजुषः ॥ ४३ ॥

पदान्ते रुः स्यात् ।

पदान्ते ॥ ४४ ॥

पदान्तस्थयोर्भ्वादेर्वोः परयोस्तस्यैव नामिनो
दीर्घः स्यात् । सजूः । सजुषौ । हे सजूः । सजू-
र्भ्याम् । सजूषु । षषुशब्दो नित्यं बहुवचनान्तः ।
षट् षड् । षण्णाम् षट्सु । प्रियषट् प्रियषड् ।
प्रियषषौ । सकारान्तः सुवचस् शब्दः । अभ्वा-
देरत्वसः सौ इति दीर्घे सुवचाः । सुवचसौ २ ।
सुवचोभ्याम् ३ । सुवचस्सु । हे सुवचः । एवं
सुमनस्प्रभृतयः ।

रात्सः ॥ ४५ ॥

पदस्य संयोगान्तस्य यो रत्ततः परस्य सस्यैव

लुक् स्यात् । चिकीर्षतीति चिकीः । चिकीर्षौ ।
चिकीर्ष्याम् । चिकीर्षु । हे चिकीः । उकारानुबन्धः
श्रेयसशब्दः । ऋदुदित इति नुमागमे । न्स्महतो-
रिति दीर्घे च । श्रेयान् ।

शिङ्हेऽनुस्वारः ॥ ४६ ॥

अपदान्तस्थानां म्रां शिटि हे च परेऽनुस्वारः
स्यात् । श्रेयांसौ । हे श्रेयन् । श्रेयोभ्याम् । क्सु-
प्रत्ययान्ता अप्येवम् । विद्वान् । विद्वांसौ ।
हे विद्वन् ।

क्सुष्मतौ च ॥ ४७ ॥

णिक्यघुद्वर्जे यादौ स्वरादौ मतौ च क्स् उष्
स्यात् । विदुषः । विदुषा ।

संस्र्ध्वंस्र्कसनडुहो दः ॥ ४८ ॥

संस्र्ध्वंसोः क्सुप्रत्ययान्तस्थानडुहश्च पदान्ते दः
स्यात् । विद्वद्भ्याम् । विद्वत्सु । उदित् पुंसशब्दः ।

पुंसोः पुमन्स् ॥ ४९ ॥

घुटि । पुमान् । पुमांसौ । हे पुमन् । पुंसा ।
पदस्येति सूत्रेण पुंभ्याम् । पुंसि । दोस्शब्दस्य
स्वरादौ षत्वं व्यञ्जनादौ च रुत्वम् । दोः । दोषौ २ ।
हे दोः । शसादौ स्यादौ वा दोषनादेशे । दोष्णः
दोषः । दोष्णा दोषा । दोर्भ्याम् दोषभ्याम् ३ ।

दोष्णि दोषणि दोषि । दोष्णु । उशनसशब्दस्य
ऋदुशनसिति सेडा । उशना । उशनसौ ।

वोशनसो नश्चामच्ये सौ ॥ ५० ॥

उशनसः संबोधने नलुकौ वा स्याताम् । हे
उशनन् हे उशन हे उशनः । पुरुदंश । पुरुदं-
शसौ । अनेहा । अनेहसौ । हे पुरुदंशः । हे अनेहः ।

अदसो दः सेस्तु डौ ॥ ५१ ॥

स्वसंबन्धिसौ परे अदसो दः सः स्यात् ।
सेस्तु डौ । असौ असकौ । हे असौ । स्वसंबन्धीति
किम् । अत्यदाः ।

मोऽवर्णस्य ॥ ५२ ॥

अवर्णान्तस्यादसो दो म् स्यात् । अमौ इति
जाते ।

मादुवर्णोऽनु ॥ ५३ ॥

अदसो मः परस्य वर्णस्य उवर्णः स्यात् । ह्रस्व-
स्थाने ह्रस्वो दीर्घस्थाने दीर्घः । अनु पश्चात्कार्या-
न्तरेभ्यः । अमू । सर्वादित्वाज्जस इः । अमे इति
जाते ।

बहुष्वेरीः ॥ ५४ ॥

बहुवचनान्तस्यादस एरीः स्यात् । अमी । हे
असौ । अमुम् । अमू । अमून् । अम टा इति
स्थिते ।

प्रागिनात् ॥ ५५ ॥

अदसो मः परस्य वर्णस्य इनादेशात्प्रागुवर्णः
स्यात् । अमुना । अमूभ्याम् । इदमदसोऽक्येवेति
नियमाद्भिस ऐस्त्वाभावे । एद्वहुस्भोसीत्येत्वे । बहु-
ष्वेरीः । अमीभिः । अम सै इति जाते । मादुव-
र्णोऽनु । अमुष्मै । अमूभ्याम् । अमीभ्यः । अमु-
ष्मात् । अमुष्य । अमुयोः २ । अमीषाम् । अमीषु ।

असुको वाऽकि ॥ ५६ ॥

अदसोऽकि सत्यसुको वा स्यात् । असुकः
असकौ । हे असुक । हे असकौ । अनडुहूशब्दस्य
वाः शेषे अनड्वाहू इति जाते अनडुहः सौ, धुटां
प्रागूनोऽन्तः, पदस्येति हलोपे । अनड्वान् । अन-
ड्वाहौ २ । शसि अनडुहः । संस्र्ध्वंसित्यादिना
दत्त्वे । अनडुभ्याम् ३ । संबोधने उतोऽनडुच्चतुरो
वः । हे अनड्वान् ।

हो धुट्पदान्ते ॥ ५७ ॥

धुटि प्रत्यये पदान्ते च हो ढः स्यात् । मधु-
लिट् मधुलिङ् । मधुलिहौ । मधुलिङ्भ्याम् २ । मधु-
लिट्सु मधुलिङ्सु ।

भ्वादेर्दादिर्घः ॥ ५८ ॥

भ्वादेर्धातोर्घो दादिस्वयवस्तस्य धुटि परे प्रत्यये

पदान्ते च हो घः स्यात् । गडदबादेरिति धत्वे
गोधुक् गोधुग् ।

मुहद्रुहस्तुहस्त्रिहो वा ॥ ५९ ॥

घुटि प्रत्यये पदान्ते त्वेषां चतुर्णां हो घ् वा
स्यात् । तत्वमुग् तत्वमुक् । तत्वमुद् तत्वमुद् ।
संबोधने चातूरूप्यम् ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयवि-
जयगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां व्यञ्जनान्ताः पुंलिङ्गाः ।

अथ व्यञ्जनान्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

तत्र चकारान्तादयः प्राग्वत् । त्यदादीनामाद्वेर
इत्यकारान्तत्वे ।

आत् ॥ १ ॥

अकारान्तान्नाम्नः स्त्रियामाप्स्यात् । तः सौ सः ।
स्या । त्ये । त्याः । सर्वावत् । सा । ते । ताः । या ।
ये । याः । एषा । एते । एताः । एताम् । एते ।
एताः । एतया । एतयोः २ । अन्वादेशे । एनाम्
एने । एनाः । एनया । एनयोः २ । पकारान्तो
बहुवचनान्तोऽपशब्दः ।

अपः ॥ २ ॥

अपः स्वरस्य शेषे घुटि दीर्घः स्यात् । आपः ।
शसि । अपः ।

अपोऽद्ने ॥ ३ ॥

भादौ स्यादौ परे अपोऽद् स्यात् । अद्भिः ।
 अद्भ्यः २ । अपाम् । अप्सु । एवं स्वाप् । स्वापौ ।
 स्वद्भ्याम् । ककुभ्रशब्दस्तुण्डिभ्रशब्दवत् । इदम्-
 शब्दस्य अयमियं पुंस्त्रियोः सौ । इयम् । इमे ।
 इमाः । इमाम् । इमे । इमाः । टौस्यनः । अनया ।
 अनक् । आभ्याम् । आभिः । अस्यै । अस्याः २ ।
 अनयोः २ । आसाम् । अस्याम् । आसु । रेफान्त-
 श्चतुरशब्दः ।

त्रिचतुरस्तिसृचतसृ स्यादौ ॥ ४ ॥

स्वेऽस्वे वा स्यादौ परे स्त्रीलिङ्गयोस्त्रिचतुरो-
 स्तिसृ चतसृ स्याताम् ।

ऋतो रः स्वरेऽनि ॥ ५ ॥

तिसृचतसृशब्दयोर्ऋतः स्वेऽस्वे वा स्वरादौ
 स्यादौ परे रः स्यात् नविषयादन्यत्र । चतस्रः २ ।
 चतसृभिः । चतसृभ्यः । दीर्घो नामीत्यत्र तिसृच-
 तसृवर्जनात् चतसृणाम् । चतसृषु । हे चतस्रः ।
 एवं तिस्रः २ । तिसृभिः । तिसृभ्यः तिसृणाम् ।
 तिसृषु । हे तिस्रः । स्वेऽस्वे इति । प्रियतिसा
 प्रियचतसा ना । प्रियतिस्रौ प्रियचतस्रौ । गिरश-
 ब्दस्य पदान्ते इति दीर्घे । गीः । गिरौ २ ।
 गीर्भ्याम् ३ । अरोः सुप्ति रः । गीर्षु । हे गीः ।

दिव औः सौ ॥ ६ ॥

द्यौः । दिवौ ।

उः पदान्तेऽनूत् ॥ ७ ॥

पदान्ते दिव उः स्यात् स च दीर्घो न स्यात् ।
द्युभ्याम् । द्युषु । हे द्यौः । ऋत्विगित्यादिना गत्वे
दिग् दिक् । दिशौ २ । दिग्भ्याम् २ । हे दिग् हे
दिक् । आशिसुशब्दस्य सौररिति रुत्वे पदान्ते इति
दीर्घे आशीः । आशिषौ । आशीर्भ्याम् २ । आशीर्षु ।
हे आशीः । अदसो दः सेस्तुडौ । असौ । द्विवच-
नादौ अत्वे मत्वे (पदान्ते नहो धो वाच्यः*) उपा-
नत् उपानद् । उपानहौ । उपानद्भ्याम् । उपानत्सु ।
हे उपानद् हे उपानत् ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिभ्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां व्यञ्जनान्ताः स्त्रीलिङ्गाः ।

अथ व्यञ्जनान्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

चकारान्तः प्रत्यच्शब्दः । प्रत्यक् प्रत्यग् । अच्
प्राग् दीर्घश्चेति प्रतीची । प्रत्यञ्चि । सम्यक्
सम्यग् । समीची । सम्यञ्चि । शेषं पुंवत् । जका-
रान्तोऽसृज्शब्दः । असृग् असृक् । असृजी २ ।
असृञ्चि । शसादौ वाऽसन्नादेशे असानि । अस्ना ।
असृजा । असभ्याम् । असृग्भ्याम् । हे असृग् हे

असृक् । जगत् जगद् । जगती । जगन्ति ।
 महत् । महती । न्स्महतोरिति दीर्घे । महान्ति ।
 (यकृत्शकृतोः शसादौ वा यकन्शकन्नादेशे) ।
 यक्ता यकृता । यकभ्याम् यकृद्भ्याम् । शक्ता
 शकृता । शकभ्याम् शकृद्भ्याम् । त्यदादीनाम-
 नतोलुबिति सिलुप् त्यद् । द्विवचनादौ अत्वे त्ये ।
 त्यानि । सर्ववत् । एवं तद्व्यदादयः । अहन्शब्दस्य
 अह इति रुत्वे । अहः २ । ईडौ वा । अह्नी
 अहनी २ । अहानि । अहा । अहोभ्याम् ३ ।
 अहस्सु । हे अहः । ब्रह्मन्शब्दस्य नाम्नो नोऽनहः
 इति नलुपि । ब्रह्म । ब्रह्मणी । ब्रह्माणि । ब्रह्मणा ।

क्लीबे वा ॥ १ ॥

आमन्त्र्यस्य नाम्नो नस्य क्लीबे लुग् वा स्यात् ।
 हे ब्रह्मन् हे ब्रह्म । इदम् । इमे । इमानि । किम् ।
 के । कानि । चतुरः शौ । चत्वारि । पयः । पयसी ।
 पयांसि । पयसा । पयोभ्याम् । हे पयः । एवं वचः-
 प्रभृतयः । अदः । द्विवचने । अमे इति जाते ।
 मादुवर्णोऽनु । अमू । अमूनि । शेषं पुंवत् । काष्ठ-
 तद् । काष्ठतद् । काष्ठतक्षी । काष्ठतङ्घ्नि ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
 गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां व्यञ्जनान्ता नपुंसकलिङ्गाः ।

[इति षट्छिन्नानि समाप्तानि]

अथ युष्मदस्मदोः प्रक्रिया ॥

तयोश्च त्रिष्वपि लिङ्गेषु समानं रूपमलिङ्गत्वात् ।

त्वमहं सिना प्राक्चाऽकः ॥ १ ॥

सिना युष्मदस्मदोस्त्वमहमौ स्याताम् तौ चाक्-
प्रसङ्गेऽकः प्रागेव । त्वम् । अहम् । त्वकम् ।
अहकम् ।

मन्तस्य युवावौ द्वयोः ॥ २ ॥

द्वित्वे वर्तमानयोर्युष्मदस्मदोर्मन्तावयवस्य स्या-
दौ परे युवावौ स्याताम् । युवद् । आवद् । इति
तावद्भवति ।

अमौ मः ॥ ३ ॥

युष्मदस्मद्धां परयोरम् औ इत्येतयोर्मः स्यात् ।

युष्मदस्मदोः ॥ ४ ॥

व्यञ्जनादौ स्यादौ परे युष्मदस्मदोराः स्यात् ।
युवाम् । आवाम् ।

यूयं वयं जसा ॥ ५ ॥

जसा सह युष्मदस्मदोरेतौ स्याताम् । यूयम् ।
वयम् । द्वितीयैकवचने ।

त्वमौ प्रत्ययोत्तरपदे चैकस्मिन् ॥ ६ ॥

स्यादौ प्रत्ययोत्तरपदयोश्च परयोरेकत्वे वर्तमा-
नयोर्युष्मदस्मदोर्मन्तावयवस्य त्वमौ स्याताम् ।

लुगस्यादेत्यपदे इत्यकारलोपे अमो मत्वे दस्यात्वे
च त्वाम् माम् । युवाम् आवाम् ।

शसो नः ॥ ७ ॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य शसो नः स्यात् । युष्मान्
अस्मान् । टायां त्वमादेशे ।

टाड्योसि यः ॥ ८ ॥

एषु चतुर्षु युष्मदस्मदोर्यः स्यात् । त्वया मया ।
युवाभ्याम् आवाभ्याम् । युष्माभिः अस्माभिः ।

तुभ्यं मह्यं ड्या ॥ ९ ॥

ड्या सह युष्मदस्मदोरेतौ स्याताम् । तुभ्यम्
मह्यम् ।

अभ्यं भ्यसः ॥ १० ॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य चतुर्थीभ्यसोऽभ्यम् स्यात् ।
अकारो व्यञ्जनादित्वव्यावृत्त्यर्थस्तेन युष्मदस्मदो-
रित्यात्वं न भवति ।

शेषे लुक् ॥ ११ ॥

यस्मिन्नायौ कृतौ ततोऽन्यः शेषस्तस्मिन् स्यादौ
परे युष्मदस्मदोर्लुक् स्यात् । युष्मभ्यम् अस्मभ्यम् ।

डसेश्चाद् ॥ १२ ॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य डसेः पञ्चमीभ्यसश्च अद्
स्यात् । अकारः प्राग्वत् । त्वत् मत् । युष्मद्
अस्मद् ।

तव मम डसा ॥ १३ ॥

डसा सह युष्मदस्मदोरेतौ स्याताम् । तव ।
मम । युवावादेशे टाङ्भ्योसीति ये । युवयोः
आवयोः ।

आम आकम् ॥ १४ ॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य आम आकम् स्यात् ।
युष्माकम् । अस्माकम् । त्वयि । मयि । युष्मासु
अस्मासु । अथानयोरादेशविशेषाः ।

पदाद्युग्विभक्त्यैकवाक्ये वल्लसौ

बहुत्वे ॥ १५ ॥

द्वितीयाचतुर्थीषष्ठीवहुवचनैः सह पदात्परयो-
र्युष्मदस्मदोर्वसूनसौ वा स्याताम् नतु वाक्यान्तरे ।

धर्मो रक्षतु वो लोका धर्मो रक्षतु नः सदा ।
नमो वः श्रीजिनाः शुद्धं ज्ञानं नो दीयतां
धनम् ॥ १ ॥

दर्शनं वो जिनाधीशाः पापं हरति नो रयात् ।
पक्षे । धर्मो युष्मान् रक्षतु इत्यादि ।

द्वित्वे वाम्नौ ॥ १६ ॥

समविभक्तिद्विवचनैः सह पदात्परयोर्युष्मदस्म-
दोर्वाम्नौ वा स्याताम् ।

पातु वां नौ जिनोऽयं च दद्याद्वां नौ परं पदम् ।

मनो वां नौ सदा भूयाद्दृढं धर्मे जिनोदिते २ ।
पक्षे जिनो युवां पात्वित्यादि ।

अमा त्वामा ॥ १७ ॥

अमा सह पदात्परयोर्युष्मदस्मदोस्त्वामा वा
स्याताम् । धर्मस्त्वा पातु । त्वां पातु । धर्मो मा
पातु । मां पातु ।

डेडसा तेसे ॥ १८ ॥

डेडसूभ्यां सह पदात्परयोर्युष्मदस्मदोस्तेमे वा
स्याताम् । धर्मस्ते ददातु । धर्मो मे ददातु । मह्यं
ददातु सुखम् । धर्मस्ते स्वम् । तत्र स्वम् । धर्मो
मे स्वं । मम स्वम् ।

नित्यमन्वादेशे वसूनसादिः ॥ १९ ॥

यूयं विनीतास्तद्वो गुरवो मानयन्ति ।

असदिवामञ्च्यं पूर्वम् ॥ २० ॥

युष्मदस्मद्भ्यां पूर्वं संबोधनमसदिव स्यात् ततो
वस्तुसादयो न स्युः । जना युष्मान्पातु धर्मः ।
क्वचिद्वा । जिनाः शरण्या वो युष्मान् वा सेवे ।
क्वचिन्न । साधो सुविहित त्वा सेवे ।

पादाद्योः ॥ २१ ॥

नियतमात्राऽक्षरपिण्डः पादः । पादस्याऽऽदि-
स्थयोर्युष्मदस्मदोर्वस्तुसादिर्न स्यात् । वीरो विश्वे-

श्वरो देवो युष्माकं कुलदेवता । स एव नाथो
भगवान् अस्माकं पापनाशनः ॥ १ ॥

चाहहवैवयोगे ॥ २२ ॥

एभिः पञ्चभिर्योगे वस्त्रसादिर्न स्यात् । ज्ञानं
युष्माँश्च रक्षतु ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां युष्मदस्सदोः प्रक्रिया समाप्ता ॥

अथाव्ययानि ॥

अव्ययानि त्वलिङ्गान्यसङ्ख्यानि च । तथाहुः ।
नन्ता सङ्ख्या डतिर्युष्मदस्मच्च स्युरलिङ्गकाः ।
पदं वाक्यमव्ययं चेत्यसङ्ख्यं च तद्बहुलम् ॥१॥
सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।
वचनेषु च सर्वेषु यन्न व्येति तदव्ययम् ॥ २ ॥

स्वरादयोऽव्ययम् ॥ १ ॥

स्वर् अन्तर् प्रातर् पुनर् इत्यादि ।

चादयोऽसत्त्वे ॥ २ ॥

अद्रव्यार्थाश्चादयोऽव्ययानि स्युः । च अह ह
एव वा एवम् नूनम् ननु खलु विना नाना ईषत्
किल वै नो न मा मा स्म यत् तत् स्वराश्च ।

अधणूत्स्वाद्याशसः ॥ ३ ॥

धण्वर्जास्तस्वाद्यः शस्यन्ता ये प्रत्ययास्तदन्तं
नामाव्ययं स्यात् ।

व्याश्रये तसुः ॥ ४ ॥

षष्ठ्यन्तात्पक्षाश्रये गम्ये तसुः स्यात् । रविः कर्णतोऽभवत् ।

पर्यभेस्तसुः ॥ ५ ॥

परितः । अभितः ।

अहीयरुहोऽपादाने ॥ ६ ॥

अपादानपञ्चम्यास्तसुर्वा स्यात् । ग्रामतो ग्रामात् । हीयरुहोस्तु न । सार्थाद्धीनः । गिरेरवरोहति ।

किमद्व्यादिसर्वाद्यवैपुल्यबहोः पित्तस् ॥ ७ ॥

किमो द्वादिवर्जसर्वादिभ्योऽवैपुल्यार्थबहोश्च पञ्चम्यन्तात्पित्तस् स्यात् । सर्वतः । बहुतः ।

इतोऽतः कुतः ॥ ८ ॥

एते तसन्ताः साधवः ।

सप्तम्याः ॥ ९ ॥

सप्तम्यन्तात्किमादेस्त्रप् । सर्वत्र । बहुत्र । क कुत्र । अत्र । इह । एते त्रबन्ताः साधवः ।

अनद्यतनेर्हिः ॥ १० ॥

उच्यन्तादनद्यतनकाले यथासंभवं किमादेर्हिः स्यात् । कर्हि । यर्हि । बहुर्हि ।

प्रकारे था ॥ ११ ॥

यथासंभवं स्याद्यन्तात्किमादेः प्रकारे थां स्यात् । सर्वथा ।

कथमित्थम् ॥ १२ ॥

एतौ प्रकारे साधू ।

किञ्चित्सर्वैकान्यात्काले दा ॥ १३ ॥

कदा यदा तदा सर्वदा एकदा अन्यदा । सदा
अधुना इदानीम् तदानीम् एतर्हि एते काले
साधवः ।

सद्योऽद्यपरेद्यव्यह्नि ॥ १४ ॥

एतेऽह्नि काले साधवः ।

पूर्वापराधरोत्तरान्यान्यतरे-

तरादेद्युस् ॥ १५ ॥

इत्यन्तेभ्यः सप्तभ्य एभ्योऽह्नि काले एद्युस् ।
पूर्वेद्युः ।

उभयाद् द्युश्च ॥ १६ ॥

उभयद्युः । चादेद्युस् उभयेद्युः ।

ऐषमः परुत् परारि वर्षे ॥ १७ ॥

पूर्वस्मिन्वर्षे परुत् । पूर्वतरे वर्षे परारि ।

सङ्ख्याया धा ॥ १८ ॥

प्रकारे । एकधा ।

इत्यतु सङ्ख्यावत् ॥ १९ ॥

इत्यन्तमत्वन्तं च सङ्ख्यावत्स्यात् । कतिधा
यावद्वा ।

बहुगणमभेदे ॥ २० ॥

तथा बहुधा । (विचाले च*) द्विधा । एकधा ।

वैकाद् ध्यमञ्जू ॥ २१ ॥

एकध्यम् । एकधा ।

द्वित्रैर्धमत्रेधौ वा ॥ २२ ॥

द्वित्रिभ्यां प्रकारादिष्वेतौ वा स्याताम् । द्वैधम्
त्रैधम् । द्वेधा त्रेधा । द्विधा त्रिधा । इति ।

वारे कृत्वस् ॥ २३ ॥

संख्यायाः । पञ्चकृत्वः ।

द्वित्रिचतुरः सुच् ॥ २४ ॥

वारे । द्विस्त्रिश्चतुर्वा भुङ्क्ते ।

एकात्सकृच्चास्य ॥ २५ ॥

एकवारं भुङ्क्ते । सकृद्भुङ्क्ते ।

ऊर्ध्वाद्रिरिष्टातावुपश्चास्य ॥ २६ ॥

ऊर्ध्वाद्दिग्देशकालार्थात्प्रथमापञ्चमीसप्तम्यन्ता-
देतौ स्याताम् उपश्चास्यादेशः स्यात् । उपरि उपरि-
ष्ठात् रम्यं आगतो वासो वा ।

पूर्वावराधरेभ्योऽसऽस्तातौ

पुरवधश्चैषाम् ॥ २७ ॥

प्रथमापञ्चमीसप्तम्यन्तानाम् । पुरः पुरस्तात् ।
अवः अवस्तात् । अधः अधस्तात् रम्यं आगतो
वासो वा ।

परावरात्स्तात् ॥ २८ ॥

परस्तात् अवरस्तात् रम्यं आगतो वासो वा ।

दक्षिणोत्तरपरावरेभ्योऽतस् ॥ २९ ॥

दक्षिणतो रम्यं आगतो वासो वा ।

अधरापरदक्षिणोत्तरेभ्य आत् ॥ ३० ॥

अधरात् रम्यं आगतो वासो वा ।

वा दक्षिणात्प्रथमासप्तम्या आ ॥ ३१ ॥

दक्षिणा रम्यं वासो वा ।

आही दूरे ॥ ३२ ॥

दूरदिग्देशार्थात्प्रथमासप्तम्यन्ताद्दक्षिणादा आ-
हिश्च । गिरेर्दक्षिणा दक्षिणाहि रम्यं वासो वा ।

वोत्तरात् ॥ ३३ ॥

उत्तरा उत्तराहि उत्तरतः उत्तरात् रम्यं
वासो वा ॥

अदूरे एनः ॥ ३४ ॥

दिक्शब्दात्प्रथमासप्तम्यन्ताद्दूरे एनः स्यात् ।
पूर्वेणास्य रम्यं वासो वा (दिक्शब्दाद्दिग्देशका-
लार्थात्प्रथमापञ्चमीसप्तम्यन्तात्स्वार्थे धा स्यात्*)

लुबञ्चेः ॥ ३५ ॥

अञ्चत्यन्ताद्दिक्शब्दाद्दिहितयोर्धेनयोर्लुप् स्या-
त् । तल्लुपि च स्त्रीप्रत्ययस्यापि लुब् भवति । प्राची

दिक् । प्राङ् देशः कालो वा रम्यः । प्राग्रम्यम् ।
एवमागतो वासो वा ।

पश्चोऽपरस्य दिक्पूर्वस्य चाति ॥ ३६ ॥

अपरा दिक् पश्चात् । दक्षिणपश्चात् । (वोत्तर-
पदेऽर्धे*) पश्चार्धम् । अपरार्धम् ।

व्याप्तौ स्सात् ॥ ३७ ॥

कृभ्वस्तिभ्यां कर्मकर्तृभ्यां योगे प्रागतत्तत्त्वे
सादिः सात्स्यात् व्याप्तौ गम्यायाम् । द्विःसकार-
पाठान्नास्य षत्वम् । अग्निसात्करोति काष्ठम्, भ-
वति स्यात् वा ।

तत्राधीने ॥ ३८ ॥

सप्तम्यन्तादधीनेऽर्थे कृभ्वस्तिसंपद्योगे सात्स्या-
त् । (देयेऽधीने च त्रा*) राज्ञि अधीनं राजसा-
त्करोति । देवत्राकरोति द्रव्यम् । भवति स्यात्
संपद्यते वा ।

सङ्ख्यैकार्थाद्वीप्सायां शस् ॥ ३९ ॥

सङ्ख्यार्थैकार्थाभ्यां वीप्सायां द्योत्यायां शस् वा
स्यात् । एकैकमेकशो वा दत्ते । माषं माषं माषशो
वा देहि ।

तद्धति धण् ॥ ४० ॥

द्वित्रिभ्यां प्रकारवति धण् । द्वौ प्रकारावेषां
द्वैधाः । धण्वर्जनात्तस्य नाव्ययत्वम् ।

विभक्तिथमन्ततसाद्याभाः ॥ ४१ ॥

विभक्तयन्ताभास्थमवसानतसादिप्रत्ययान्ताभा-
श्चाव्ययानि स्युः । चिराय चिरात् ।
भवतु । अस्तु । कुतः । कथम् ।

वत्तस्याम् ॥ ४२ ॥

एतदन्तमव्ययम् ।

स्यादेरिवे ॥ ४३ ॥

स्याद्यन्तादिवार्थे क्रियासादृश्ये वत्स्यात् । अश्व
इव अश्ववत् । मैत्रवद्याति चैत्रः । देवमिव देव-
वत्पश्यन्ति मुनिम् । षष्ठीसप्तम्यन्तयोः सादृश्ये
वत् । चैत्रस्येव चैत्रवन्मैत्रस्य मुखम् । मुक्ताविव
मुक्तिवच्छान्तौ सुखम् ।

तसिः ॥ ४४ ॥

टान्तात्तुल्यदिश्ये तसिः स्यात् । सुदाम्नैक-
दिक् सुदामतो मेघः । आम् वक्ष्यते ।

त्वातुमम् ॥ ४५ ॥

एतदन्तमव्ययम् । कृत्वा । कर्तुं । यावज्जीवम् ।
प्रत्ययाश्चैते वक्ष्यन्ते ।

गतिः ॥ ४६ ॥

गतिसंज्ञमव्ययं स्यात् ।

ऊर्याद्यनुकरणच्चिडाचश्च गतिः ॥ ४७ ॥

एते उपसर्गाश्च गतयः स्युस्ते च प्राग्धातोः
प्रयोज्याः । ऊरीकृत्य । उररीकृत्य । खादकृत्य ।

कृभ्वस्तिभ्यां कर्मकर्तृभ्यां प्रागत-
त्तत्वे च्विः ॥ ४८ ॥

कर्मार्थात् कृगायोगे कर्त्रर्थाच्च भ्वस्तियोगे प्रा-
गभूततद्भावे च्विः स्यात् ।

ईश्राववर्णस्यानव्ययस्य ॥ ४९ ॥

अनव्ययस्यावर्णान्तस्य च्वावीः स्यात् । अशुक्लं
शुक्लं करोति शुक्लीकरोति पटम् । मालीकरोति
पुष्पाणि । अशुक्लः शुक्लो भवति शुक्लीभवति ।
शुक्लीस्यात् ।

दीर्घच्च्वियङ्ग्यव्येषु च ॥ ५० ॥

एषु चतुर्षु यादावाशिषि च स्वरस्य दीर्घः स्यात् ।
शुचीकरोति ।

(अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसां लुक् च्चौ*) अ-
रुकरोति । उन्मनीस्यात् । (इसुसोर्बहुलं लुक्*)
सर्पीकरोति नवनीतम् । धनूस्याद्वंशः । (व्यञ्ज-
नान्तस्यान्त ईर्बहुलम्*) दृषदीभवति दृषद्भ-
वति शिला ।

समयादिभ्योऽर्थविशेषे कृग्योगे यथायोगं
डाज्वाच्यः ॥ ५१ ॥

कालक्षेपे । समयाकरोति । अद्य श्वो वा पटं दास्यामीति कालक्षेपं करोति कुविन्दः । अति-पीडने सपत्राकरोति । निष्पत्राकरोति मृगम् । निष्कोषणे । निष्कुलाकरोति दाडिमम् । आनु-कूल्ये । सुखाकरोति प्रियाकरोति गुरुम् । प्राति-कूल्ये । दुःखाकरोति शत्रुम् । पाके । शूलाकरोति मांसम् । वपने । मद्राकरोति भद्राकरोति बालं नापितः । एवं क्षेत्रकर्षणे द्वितीयाकरोति क्षेत्रम् । पटपटाकरोतीत्यादि ।

प्रपरापसमन्ववनिर्दुरभिव्यधिसूदतिनिप्रतिपर्य-पयः । उप आङ्गिति विंशतिरेष सखे उपसर्गगणः कथितः कविभिः ॥ १ ॥

एते त्वेकत्र धातावा पञ्चभ्यः प्रयोज्याः । प्रसम-भिव्याहरतीति । एवं (भूषादरक्षेपेऽलंसदसत् गतिसंज्ञम्*) अलंकृत्य । सत्कृत्य । असत्कृत्य । (कणे मनस्तृप्तौ*) कणेहत्य । मनोहत्य । (तिरो-ऽन्तर्धौ*) तिरोभूय । (कृगो नवा*) तिरस्कृत्य तिरस्कृत्वा । मध्येकृत्य मध्येकृत्वा । साक्षात्कृत्य साक्षात्कृत्वा । (नित्यं हस्ते पाणाबुद्धाहे*) हस्ते-कृत्य । पाणौकृत्येत्यादयो यथायोगं गतिसंज्ञा-ज्ञेयाः । इत्यपरिमिता अव्ययाः ।

अव्ययस्य ॥ ५२ ॥

अव्ययाना स्यादेर्लुप् स्यात् । स्वः प्रातरस्ति
पश्य कृतमिति ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीक्रीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयविज-
यगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां अव्ययानि समाप्तानि ।

॥ अथ स्त्रीप्रत्ययाः ॥

अथ लिङ्गविशेषज्ञानाय स्त्रीप्रत्ययाः प्रस्तूयन्ते ।

अजादेः ॥ १ ॥

एभ्यः स्त्रियामाप् स्यात् । अजा एडका को-
किला बाला शूद्रा ज्येष्ठा ।

अस्यायत्तक्षिपकादीनाम् ॥ २ ॥

आब्रेव परो यस्मात्तस्मिन्ननित्कि यदादिवर्ज-
स्यात् इत्स्यात् । पाचिका कारिका मद्रिका । य-
दादिवर्जनाद्यका सका क्षिपकेत्यादौ नेत्त्वम् ।

क्वचिद्वा ॥ ३ ॥

अनित्कि परे क्वचिदापः स्थाने इहस्वौ वा । ख-
ट्टिका खट्टाका खट्टका । क्वचिन्नेत्त्वम् । तारका
ज्योतिः ।

स्त्रियां नृतोऽस्वस्त्रादेर्डीः ॥ ४ ॥

सस्त्रादिवर्जान्नान्ताहदन्ताच्च स्त्रियां डीः स्यात् ।
राज्ञी कर्त्री ।

अधातूहदितः ॥ ५ ॥

अधातोरुदित ऋदितश्च स्त्रियां डीः स्यात् ।
भवन्ती पचन्ती ।

अञ्चः ॥ ६ ॥

अञ्चन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् । प्राची उदीची ।

गौरादिभ्यो मुख्याङ्गीः ॥ ७ ॥

मुख्याङ्गौरादिगणात् स्त्रियां डीः स्यात् ।

अस्य ड्यां लुक् ॥ ८ ॥

स्पष्टम् । गौरी नदी । (क्वचिद्यकारस्यापि*)
मत्सी ।

वयस्यनन्त्ये ॥ ९ ॥

अचरमे वयस्यदन्तात्स्त्रियां डीः स्यात् । कु-
मारी किशोरी वधूटी । अनन्त्य इति किम् ।
वृद्धा । (क्वचिन्नान्नि डीः*) केवली । मामकी
(नवा शोणादेः*) शोणी शोणा ।

इतोऽक्त्यर्थात् ॥ १० ॥

क्त्यर्थप्रत्ययान्तवर्जादिदन्तात्स्त्रियां डीर्वा स्या-
त् । भूमी भूमिः । धूली धूलिः । राजी राजिः ।
(पद्धतेर्वा*) पद्धती पद्धतिः । (शक्तेः शस्त्रे*)
शक्ती शक्तिः ।

स्वरादुतो गुणादखरोः ॥ ११ ॥

स्वरात्परो य उत्तदन्ताद्गुणवचनात्खरुवर्जना-

त्स्त्रियां डीर्वा स्यात् । पट्टी पटुः । विभ्वी विभुः ।
स्वरादिति किम् । पाण्डुर्भूः । गुणादिति किम् ।
आखुः स्त्री । उत इति किम् । श्वेता पटी । अख-
रोरिति किम् । खरुरियम् ।

सत्त्वे निविशतेऽपैति पृथक् जातिषु दृश्यते ।
आधेयश्चाक्रियाजश्च सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुणः ॥ १ ॥

श्येतादिभ्यो वा डीस्तद्योगे

तौन्च ॥ १२ ॥

श्येनी श्येता । (क्रः पलितासितात्*) पलिक्री ।
असिक्री ।

असहनञ्चविद्यमानपूर्वपदात्स्वाङ्गा-

दक्रोडादिभ्यः ॥ १३ ॥

सहादिवर्जं पूर्वपदं यस्य ततः क्रोडादिवर्जाद-
दन्तात्स्वाङ्गात्स्त्रियां डीर्वा स्यात् । पीनस्तनी
पीनस्तना । अतिकेशी अतिकेशा माला । सहादि-
वर्जनात् सहकेशा अकेशा विद्यमानकेशा । अक्रो-
डादिभ्य इति किम् । सुक्रोडा सुवाला । स्वाङ्गादिति
किम् । बहुशोफा सुज्ञाना ।

अविकारोऽद्रवं मूर्तं प्राणिस्थं स्वाङ्गमुच्यते ।
च्युतं च प्राणिनस्तत्तन्निभं च प्रतिसादिषु ॥ २ ॥

नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तकर्णशृङ्गाङ्ग-

गात्रकण्ठात् ॥ १४ ॥

सहादिवर्जपूर्वपदेभ्यः एभ्यः स्वाङ्गेभ्यः स्त्रियां
 डीर्वा स्यात् । सुनासिकी सुनासिका । नियमसूत्र-
 मिदम् । तेनान्येभ्यो बहुस्वरेभ्यः संयोगोपान्ते-
 भ्यश्च डीर्न स्यात् । सुललाटा । सुपार्श्वा । (नस्त्र-
 मुखादनाम्नि वा*) सुनखी सुनखा । सुमुखी सु-
 मुखा । नाम्नि तु शूर्पणखा । (पुच्छात्तथा*) दी-
 र्घपुच्छी । दीर्घपुच्छा । (कबरादिपूर्वान्मित्यम्*)
 कबरपुच्छी । (क्रीतात्करणादेः*) अश्वक्रीती ।
 (कादल्पे*) अभ्रविलिप्ती द्यौरित्यादि । (स-
 पत्न्यादौ डीर्नोन्तादेशश्च*) सपत्नी । एकपत्नी ।
 ऊढायां पाणिगृहीती । पतिवती । अन्तर्वती ।
 एवं दृढपत्नी । दृढपतिः । ग्रामपत्नी ।

जातेरयान्तनित्यस्त्रीशूद्रात् ॥ १५ ॥

यान्तादिवर्जजातिवाचिनोऽदन्तात्स्त्रियां डीः
 स्यात् ।

आकृतिग्रहणा जातिलिङ्गानां च न सर्वभाक् ।
 सकृदाख्यातनिर्ग्राह्या गोत्रं च चरणैः सह ॥ ३ ॥

कुक्कुटी । तटी । नाडायनी । कठी । यान्तादि-
 वर्जनं किम् । क्षत्रिया । खट्वा । शूद्रा । (क्वचिन्नित्य-
 स्त्रीजातेरपि*) ओदनपाकी । शङ्खपुष्पी । पूग-
 फली । दर्भमूली । औषधिविशेषा एते ।

धवाद्योगादपालकान्तात् ॥ १६ ॥

पालकान्तवर्जात्संबन्धतः स्त्रीवृत्तेर्धवनाम्नो डीः
स्यात् । प्रष्ठस्य भार्या प्रष्ठी । गणकी । अपालका-
न्तादिति किम् । गोपालिका । धवयोगोऽनुवर्त-
नीयः पञ्चसूत्र्याम् ।

पूतक्रतुवृषाकप्यमिकुसित-
कुसीदादौ च ॥ १७ ॥

एभ्यः पञ्चभ्यो डीस्तद्योगेऽन्तस्यैः । पूतक्रतोः
स्त्री पूतक्रतायी ।

मनोरौ च वा ॥ १८ ॥

मनोर्डीस्तद्योगे औरैश्च वा स्याताम् । मनायी ।
मनावी । मनुः ।

वरुणेन्द्रभवशर्वरुद्रमृडादा-
न्वान्तः ॥ १९ ॥

एभ्यः षड्भ्यो डीस्तद्योगे आन्वान्तः । वरु-
णानी । इन्द्राणी ।

मातुलाचार्योपाध्यायाद्वा ॥ २० ॥

एभ्यस्त्रिभ्यो डीस्तद्योगे चानन्तो वा । मातु-
लानी मातुली । क्षुभ्रादिपाठान्न णत्वमिति ।
आचार्यानी आचार्यी । उपाध्यायानी उपाध्यायी ।
(सूर्याद्देवतायां वा डीस्तद्योगे चानन्तः*) सू-
र्याणी सूर्या । (अर्यक्षत्रियाद्वा*) अर्याणी अर्या ।
क्षत्रियाणी क्षत्रिया ।

यवयवनारण्यहिमादोषलि-

प्युरुमहत्त्वे ॥ २१ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यो यथासङ्ख्यं दोषादौ गभ्ये डीः
स्यात् डीयोगे चानन्तः । यवानां दोषो यवानी ।
यवनानां लिपिर्यवनानी । उरु अरण्यं अरण्यानी ।
महद्धिमं हिमानी । (यजो डायन् चान्तो वा*)
गार्ग्यायणी गार्गी । एवमन्यत्रापि यथायोगम् ।

उतोऽप्राणिनश्चायुरज्ज्वादिभ्य

ऊङ् ॥ २२ ॥

नृजातिवाचिनोऽप्राणिजातिवाचिनश्चोदन्ता-
स्त्रियामूङ्स्यात् नतु य्वन्ताद्रज्ज्वादिभ्यश्च । कुरुः ।
अलाबूः । प्रातिजातिवर्जनादाकुः । युरज्ज्वादिव-
र्जनादध्वर्युः स्त्री । रज्जुरित्यादौ नोङ् । (बाह्वन्त-
कङ्कमण्डलोर्नाम्नि*) सुबाहूः । कद्रूः । कम-
ण्डलूः । नाम्नीत्येव । वृत्तबाहुः ।

उपमानसहितसंहितसहशफवाम-

लक्ष्मणादूरोः ॥ २३ ॥

उपमानवाचिभ्यः सहितादिभ्यश्च षड्भ्यः पर-
स्य ऊरोः स्त्रियामूङ् स्यात् । रम्भोरूः । सहि-
तोरूः । नारी सखी पङ्गुः श्वश्रूः एते साधवः ।

यूनस्तिः स्त्रियाम् ॥ २४ ॥

युवतिः । (अनार्षे वृद्धेऽणिजौ बहुस्वरगुरूपा-
न्त्यस्यान्तस्य व्यः*) कारीषगन्ध्या । दैवदन्त्ये-
त्यादि ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयविज-
यगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां स्त्रीप्रत्ययाधिकारः समाप्तः ।

॥ अथ कारकप्रक्रिया ॥

नाम्नः प्रथमैकद्विवहौ ॥ १ ॥

स्वार्थद्रव्यलिङ्गसंख्याशक्तिलक्षणोऽसमग्रः सम-
ग्रो वा पञ्चको नामार्थस्तस्मिन्नेकद्विवहौ वर्तमाना-
न्नाम्नो यथासङ्ख्यं स्यौजस्लक्षणा प्रथमा स्यात् ।
दित्यः गौः शुक्लः कारकः दण्डी ।

इति प्रथमा ।

आमष्टये ॥ २ ॥

संबोधनार्हनाम्नः प्रथमा स्यात् । हे देव ।

कर्तुर्व्याप्यं कर्म ॥ ३ ॥

कर्त्रा क्रियया यद्विशेषेणाप्तुमिष्यते तत्कारकं
व्याप्यं कर्म च स्यात् । तत्रेधा निर्वर्त्यं विकार्यं
प्राप्यं च । यदसज्जायते तन्निर्वर्त्यम् । यत्रावस्थान्तरं
क्रियते तद्विकार्यम् । यत्सदेव प्राप्यते तत्प्राप्यम् ।
पुनरेकैकं त्रिधा इष्टमनिष्टमुदासीनं च । मुख्य-

पौणभेदात्तद्विधा । कर्मणि द्वितीया स्यात् । कटं
करोति । काष्ठं दहति । ग्रामं गच्छति । राज्यं
प्राप्नोति । विषमत्ति । ग्रामं गच्छंस्तृणं स्पृशति ।

स्मृत्यर्थदयेशः ॥ ४ ॥

एषां व्याप्यस्य कर्मत्वं वा कर्मत्वे द्वितीया-
न्यथा षष्ठी । मातरं स्मरति मातुः स्मरति । मातुः
स्मर्यते माता स्मर्यते । सर्पिषो दयते । सर्पिर्दयेत ।
लोकानीष्टे । लोकानामीष्टे । (नाथस्तथा*) सर्पि-
र्नाथते । सर्पिषो नाथते ।

रुजाऽर्थस्याऽज्वरिसन्तापेर्भावेकर्तरि ॥ ५ ॥

ज्वरिसन्तापिवर्जपीडार्थधातूनामपि व्याप्यं कर्म
वा भावे कर्तरि सति । चौरस्य चौरं वा रुजति
रोगः । (जासनाटक्राथपिषो हिंसायाम्*) चौरस्य
चौरं वोज्जासयति ।

निप्रेभ्यो घ्नः ॥ ६ ॥

समस्तव्यस्तविपर्यस्ताभ्यां निप्राभ्यां परस्य हन्ते-
व्याप्यं कर्म वा स्यात् । चौरस्य चौरं वा निप्रहन्ति
निहन्ति प्रहन्ति प्रणिहन्ति इत्यादि । (अधेः शी-
ङ्स्थास आधारः कर्म नित्यं स्यात्*) ग्राममधि-
शेते अधितिष्ठति अध्यास्ते ।

उपान्वध्याङ्वसः ॥ ७ ॥

एभ्यो वसतेराधारोऽप्येवम् । ग्राममुपवसति ।

वाऽभिनिविशः ॥ ८ ॥

अभिनिपूर्वस्य विश आधारः कर्म वा स्यात् । व्यवस्थितविभाषेयम्, तेन क्वचित्कर्मसंज्ञा क्वचिदाधारसंज्ञापि । ग्राममभिनिविशते । कल्याणे अभिनिविशते । (कालाध्वभावदेशं वा कर्म चाकर्मणाम्*) मासमास्ते । मास आस्यते । (क्रियाविशेषणाद्वितीया*) क्रियाव्ययविशेषणे इत्यस्य क्लीबत्वम् । स्तोकं पचति । सुखं स्थाता ।

उत्कृष्टेऽनूपेन ॥ ९ ॥

उत्कृष्टार्थादनूपाभ्यां युक्ताद्गौणान्नाम्नो द्वितीया भवति । अनुसिद्धसेनं कवयः । उपहेमचन्द्रं वैयाकरणाः । तेषु तौ उत्कृष्टौ इत्यर्थः ।

गौणात्समयानिकषाहाधिगन्तरान्तरेणा-
तियेनतेनैर्द्वितीया ॥ १० ॥

क्रियान्वयि मुख्यम् परं गौणम् समयादिभिर्नवभिर्युक्ताद्गौणान्नाम्नो द्वितीया स्यात् । समया ग्रामम् । निकषा गिरिं नदी । हा मैत्रं व्याधिः । धिग्जाल्मम् । अन्तरा निषधं नीलं च विदेहाः । अन्तरेण धर्मं क्व सुखम् । अति वृद्धं कुरून् बलं । येन पश्चिमां गतस्तेन पश्चिमां नीतः ।

द्वित्वेऽधोऽध्युपरिभिः ॥ ११ ॥

द्विरुक्तैरेभिर्युक्ताद्वितीया स्यात् । अधोऽधो ग्रामम् । अध्यधिग्रामम् । उपर्युपरि ग्रामं ग्रामाः । द्वित्व इति किम् । अधो गृहस्य ।

सर्वोभयाभिपरिणा तसा ॥ १२ ॥

सर्वादिभिश्चतुर्भिस्तसन्तैर्युक्ताद्वितीया स्यात् । सर्वतो ग्रामं वनानि ।

कालाध्वनोर्व्याप्तौ द्वितीया ॥ १३ ॥

व्याप्तिर्नैरन्तर्यम् । मासमधीते । क्रोश गिरिः ।
इति द्वितीया ।

सिद्धौ तृतीया ॥ १४ ॥

मासेनावश्यकमधीतम् । सिद्धाविति किम् । मासमधीतो नत्वाचारोऽनेन गृहीतः ।

हेतुकर्तृकरणेत्यम्भूतलक्षणे ॥ १५ ॥

एषु चतुर्षु तृतीया स्यात् । तत्र फलसाधनयोग्यो हेतुः । धमेन कुलम् । चैत्रेण कृतम् । दात्रेण लुनाति । कमण्डलुना छात्रमद्राक्षीत् ।

स्वतन्त्रः कर्ता ॥ १६ ॥

क्रियासिद्धौ प्रकृष्टो यः स कर्ता स्यात् ।

तथाहुः—निष्पत्तिमात्रे कर्तृत्वं सर्वत्रैवास्ति कारके ।

व्यापारभेदापेक्षायां करणत्वादिसंभवः ॥ १ ॥

फलार्थी यः स्वतन्त्रः सन्फलायारभते क्रियाम् ।

नियोक्ता परतन्त्राणां स कर्ता नाम कारकम् ॥ २ ॥

चैत्रेण कृतम् । यत्तु चैत्रः कटं करोतीत्यादौ प्रथमा सोक्तत्वात् । आख्यातकृत्प्रत्ययेनोक्ते हि सर्वत्र कारके प्रथमा । यथा घटः क्रियते । स्नानीयं चूर्णम् । दानीयो मुनिः । भयानको व्याघ्रः । गुडा-धानी स्थाली ।

साधकतमं करणम् ॥ १७ ॥

क्रियात्वेनाव्यवधानेन विवक्षितं क्रियासिद्धौ प्र-
कृष्टोपकारकं करणं स्यात् । दानेन लभते भोगम् ।
किञ्चित्प्रकारमापन्नस्य चिह्नं इत्थंभूतलक्षणम् । क-
मण्डलुना छात्रं लक्षयेः ।

सहार्थे ॥ १८ ॥

सहार्थस्तुल्ययोगो विद्यमानता च । तस्मिन्गम्य-
माने नाम्नस्तृतीया स्यात् । पुत्रेण सहागतः स्थूलो
गोमान् ।

एकेनापि सुपुत्रेण सिंही स्वपिति निर्भरम् ।

सहैव दशभिः पुत्रैर्भारं वहति गर्दभी ॥ ३ ॥

यद्भेदैस्तद्वदाख्या ॥ १९ ॥

यस्य भेदिनो भेदैः प्रकारैस्तद्वतोऽर्थस्य प्रसिद्धिः
स्यात् ततस्तृतीया स्यात् । अक्षणा काणः । प्रकृत्या
दर्शनीयः । आख्येति प्रसिद्धिपरिग्रहार्थम् । तेना-
क्षणा दीर्घ इति न स्यात् ।

कृताद्यैः ॥ २० ॥

एभिर्निषेधार्थैर्युक्तात्तृतीया स्यात् । कृतं तेन ।
किं गतेन ।

इति तृतीया ।

कर्माभिप्रेयः संप्रदानम् ॥ २१ ॥

कर्मणा व्याप्येन क्रियया वा योऽभिसंबध्यते स
संप्रदानं स्यात् । (चतुर्थी संप्रदाने*) देवाय बलिं
दत्ते । राज्ञे कार्यमाचष्टे । पत्ये शेते । (स्पृहेर्व्याप्यं
वा संप्रदानम्*) साधुभ्यः साधुन् वा स्पृहयति ।
(क्रुद्द्रुहेर्व्यासूयार्थैर्योगे यं प्रति कोपः स संप्रदा-
नम्*) मैत्राय क्रुध्यति । द्रुह्यति ।

नोपसर्गात्क्रुद्द्रुहा ॥ २२ ॥

सोपसर्गाभ्यां क्रुद्द्रुहिभ्यां योगे तु न । मैत्रम-
भिक्रुध्यति ।

तादर्थ्ये ॥ २३ ॥

तस्मै इदमिति गम्यमाने चतुर्थी स्यात् । यूपाय
दारु । रन्धनाय स्थाली ।

रुचिकृप्यर्थधारिभिः प्रेयविकारो-

त्तमर्णेषु ॥ २४ ॥

रुच्यर्थैः कृप्यर्थैर्धारिणा च योगे यथासङ्ख्यं
प्रेयविकारोत्तमर्णैश्चतुर्थी स्यात् । मैत्राय रोचते
धर्मः । मूत्राय कल्पते यवागूः । चैत्राय शतं
धारयति ।

उत्पातेन ज्ञाप्ये ॥ २५ ॥

उत्पात आकस्मिकं निमित्तम् तेन ज्ञाप्याच्चतुर्थी
स्यात् । वाताय कपिला विद्युत् ।

गम्यस्याप्ये ॥ २६ ॥

यस्यार्थो गम्यते न च शब्दः प्रयुज्यते तस्य
तुमो वाप्याच्चतुर्थी स्यात् । फलेभ्यो व्रजति ।
गम्यस्येति किम् । फलान्याहर्तुं याति ।

गतेर्नवाऽनाप्ते ॥ २७ ॥

गतिः पादविहरणं तस्या आप्यादप्राप्ताच्चतुर्थी
वा स्यात् । ग्रामं ग्रामाय वा याति ।

मन्यस्याऽनावादिभ्योऽतिकुत्सने ॥ २८ ॥

अत्यन्तं कुत्सायां गम्यायां मन्यतेव्याप्याच्चतुर्थी
वा स्यात् । न त्वां तृणाय तृणं वा मन्ये । नावा-
दिगणान्नैवम् । न त्वां नावमन्नं काकं शुक्रं शृगालं
वा मन्ये । (हितसुखाभ्यां योगे वा चतुर्थी*)
चैत्राय चैत्रस्य वा हितं सुखम् । (आशिषि ग-
म्यायां हितसुखभद्रायुष्यक्षेमार्थार्थैर्योगे वा च-
तुर्थी*) हितं पथ्यं सुखं भद्रं आयुष्यं क्षेमं कल्याणं
अर्थः कार्यं जीवेभ्यो जीवानां वा भूयात् ।

शक्तार्थवषट्कनमःस्वस्तिस्वाहास्व-

धाभिः ॥ २९ ॥

एभिर्योगे नित्यं चतुर्थी । शक्तः प्रभुर्वा मल्लो
मल्लाय । वषडग्रये । नमोऽर्हद्भ्यः । स्वस्ति प्रजा-
भ्यः । स्वाहेन्द्राय । स्वधा पितृभ्यः ।

इति चतुर्थी ।

॥ अपायोऽवधिरपादानम् ३० ॥

अपायो विश्लेषः । (पञ्चम्यपादाने*) वृक्षात्पत्रं
पतति । व्याघ्राद्विभेति । पापाज्जुगुप्सते । धर्मात्म-
माद्यति । चौराद्रक्षति । शृङ्गाच्छरो जायते । हि-
मवतो गङ्गा प्रभवति । कार्तिक्या आग्रहायणी
मासे । यवेभ्यो गां रक्षति । उपाध्यायादन्तर्धत्ते ।
वलभ्याः शत्रुञ्जयः षड् योजनानि । माथुराः सौ-
म्येभ्य आढ्याः ।

आडाऽवधौ ॥ ३१ ॥

अवधिर्मर्यादाऽभिविधिश्च । तद्दृत्तेराडा युक्तात्प-
ञ्चमी स्यात् । आ सुम्राद्वृष्टो मेघः ।

पर्यपाभ्यां वर्ज्ये ॥ ३२ ॥

आभ्यां युक्ताद्वर्जनीयात्पञ्चमी स्यात् । परि-
साकेतात् अप साकेताद्वृष्टो मेघः ।

यतः प्रतिनिधिप्रतिदाने प्रतिना ॥ ३३ ॥

प्रतिनिधिर्मुख्यसदृशोऽर्थः, प्रतिदानं गृहीतस्य
विशोधनम् ते यतः स्यातां ततः प्रतिना योगे पञ्चमी
स्यात् । प्रद्युम्नो वासुदेवात्प्रति । तिलेभ्यः प्रति

माषान् प्रयच्छति । (गम्ययपः कर्माधारयोः पञ्चमी*) गृहादासनात्प्रेक्षते । गम्येति किम् । प्रासादमारुह्यासने उपविश्य भुङ्क्ते । (स्तोकाल्पकृच्छ्रकतिपयादसत्त्वे करणे पञ्चमी वा*) स्तोकेन स्तोकान्मुक्तः ।

प्रभृत्यन्यार्थदिक्रशब्दबहिरारादितरैः ॥३४॥

एभिर्योगेऽपि पञ्चमी । ततः प्रभृति ग्रीष्मादारभ्य । अन्यो भिक्षो मैत्रात् । ग्रामात्प्राग् वसति । पश्चिमो रामात्कृष्णः । बहिर्ग्रामात् । आराद्रामात् ।
इति पञ्चमी ।

क्रियाश्रयस्याधारोऽधिकरणम् ॥ ३५ ॥

क्रियाश्रयस्य कर्तुः कर्मणो वाऽऽधारोऽधिकरणं स्यात् । तच्च वैषयिकौपश्लेषिकाभिव्यापकसामीप्यकनैमित्तिकौपचारिकभेदात् षोढा । सप्तम्यधिकरणे । दिवि देवाः । कटे आस्ते । तिलेषु तैलम् । वटे गावः । युद्धे सन्नह्यते । अङ्गुल्यग्रे करी ।

स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभू-
प्रसूतैः ॥ ३६ ॥

एभिर्योगे वा सप्तमी । गवां गोषु वा स्वामी ।

व्याप्ये केनः ॥ ३७ ॥

क्ताद् य इन् तदन्तस्य व्याप्ये सप्तमी नित्यं स्यात् । व्याकरणेऽधीती ।

व्या. ८

तद्युक्ते हेतौ ॥ ३८ ॥

कर्मसंबन्धाद्धेतौ सप्तमी स्यात् ।

चर्मणि द्वीपिनं हन्ति दन्तयोर्हन्ति कुञ्जरम् ।

केशेषु चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलको हतः॥५॥

(असाधुसाधुनिपुणयोगेऽपि सप्तमी*) असाधु-
मैत्रो मातरि । प्रत्यादियोगे तु न साधुमैत्रो मा-
तरं प्रति ।

यद्भावो भावलक्षणम् ॥ ३९ ॥

भावः क्रिया । यस्य भावेनान्यो भावो लक्ष्यते
ततः सप्तमी स्यात् । गोषु दुह्यमानासु गतः ।

षष्ठी वाऽनादरे ॥ ४० ॥

अनादरे गम्ये भावलक्षणा षष्ठी वा, पक्षे स-
प्तमी । रुदतो लोकस्य रुदति लोके वा प्रव्रजितः ।

सप्तमी चाविभागे निर्धारणे ॥ ४१ ॥

समुदायादेकदेशस्य जातिगुणक्रियादिभिरवि-
भागे पृथक्करणेऽप्येवम् । क्षत्रियो नृणां नृषु वा
शूरः । कृष्णा गवां गोषु वा बहुक्षीरा ।

इति सप्तमी ।

शेषे ॥ ४२ ॥

कर्मादिभ्योऽन्यस्तदविवक्षारूपः स्वस्वामिभा-
वादिः संबन्धः शेषस्तत्र षष्ठी स्यात् । राज्ञः पु-
रुषः । उपगोरपत्यम् । माषाणामश्रीयात् ।

कर्मणि कृतः कर्तरि च ॥ ४३ ॥

कृदन्तस्य कर्तृकर्मणोः षष्ठी स्यात् । अपां स्रष्टा ।
भवत आसिका । (क्वचिद्वा*) विचित्रा सूत्राणां
कृतिराचार्यस्याचार्येण वा ।

कृत्यस्य वा ॥ ४४ ॥

घ्यणत्तव्यानीययक्यपः कृत्याः । एषां कर्तरि
षष्ठी वा स्यात् । त्वया तव कार्यं कर्तव्यं करणीयं
देयं कृत्यम् ।

रिरिष्टात्स्तादस्तादसतसाता ॥ ४५ ॥

एभिः सप्तभिर्योगे षष्ठी स्यात् । गृहस्योपरि उप-
रिष्टात् परस्तात् पुरस्तात् पुरः दक्षिणत उत्तराद्वा ।

तृन्नुदन्ताव्ययकस्वानातृशूशतृडिणकच्-
खलर्थस्य ॥ ४६ ॥

एषां दशानां कृतां कर्मकर्त्रोः षष्ठी न स्यात् ।
वदिता धर्मम् । विश्वं जिष्णुः । कटं कृत्वा । ओदनं
भोक्तुं याति । अन्नं पेचिवान् ^{कारकं} कटं चक्राणः । अ-
धीयंस्तत्त्वार्थम् । कटं कु ^{कटं} । कटं सासहिः ।
कटं कारको याति । सु^{नि} धर्मः । सुज्ञानं तत्त्वं
भवता ।

पृथग्नाना पञ्चमी च ॥ ४७ ॥

आभ्यां योगे तृतीयापञ्चम्यौ स्याताम् । पृथग्

मैत्रान्मैत्रेण । (अनुमानहेतोरप्येवम्*) शब्दोऽनित्यः
कृतकत्वेन कृतकत्वाद्वा ।

ऋते द्वितीया च ॥ ४८ ॥

ऋतेयोगे द्वितीयापञ्चम्यौ स्याताम् । ऋते धर्म
धर्माद्वा कुतः सुखम् ।

विना ते तृतीया च ॥ ४९ ॥

विनायोगे द्वितीयापञ्चमीतृतीयाः स्युः । विना
पापं पापात् पापेन सुखं स्यात् ।

तुल्यार्थैस्तृतीयाषष्ठ्यौ ॥ ५० ॥

मात्रा तुल्यः मातुस्तुल्यः ।

द्वितीयाषष्ठ्यावेनेनानञ्चः ॥ ५१ ॥

पूर्वेण ग्रामं ग्रामस्य । अनञ्चेरिति किम् । प्राग्
ग्रामात् ।

हेत्वर्थैस्तृतीयाद्याः ॥ ५२ ॥

हेत्वर्थैर्योगे तृतीयाद्याः सर्वा विभक्तयः स्युः ।
धनेन हेतुना । धा गा हेतवे । धनाद्धेतोः । धनस्य
हेतोः । धने हेता इति इ । एवं निमित्तादिभिरपि ।

सर्वादेः र्णाः ॥ ५३ ॥

हेत्वर्थैर्युक्तात्सर्वादेः सर्वा विभक्तयः स्युः । को
हेतुः । कं हेतुम् । केन हेतुना । कस्मै हेतवे । क-
साद्धेतोः । कस्य हेतोः । कस्मिन् हेतौ याति ।

अविशेषणे द्वौ चास्मदः ॥ ५४ ॥

विशेषणरहितस्यास्मदो द्वावेकश्चार्थो बहुवद्वा स्यात् । आवां ब्रूवः । अहं ब्रवीमि । वयं ब्रूमः विशेषणे तु आवां गाग्यौ ब्रूवः । अहं चैत्रो ब्रवीमीति यथाप्राप्तम् ।

जात्याख्यायां नवैकोऽसङ्ख्यो

बहुवत् ॥ ५५ ॥

सङ्ख्याविशेषणरहितो जातिशब्द एकवच्च बहुवच्च वा स्यात् । संपन्नो यवः । संपन्ना यवाः । सङ्ख्याविशेषणे तु एको व्रीहिः संपन्नः सुभिक्षं करोतीत्येकत्वमेव ।

गुरावेकश्च ॥ ५६ ॥

गुरौ गौरवाह्णे द्वावेकश्चार्थो बहुवद्वा स्यात् । युवां गुरू । यूयं गुरवः । एष मे पिता । एते मे पितरः ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजयगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां कारकप्रक्रिया समाप्ता ।

अथ समासो निरूप्यते ॥

नाम नाम्नैकार्थ्ये समासो बहुलम् ॥ १ ॥

नाम नाम्ना सहैकार्थ्ये सामर्थ्यविशेषे सति समासो बहुलं स्यात् । लक्षणमिदमधिकारश्च, तेन

बहुव्रीह्यादिसंज्ञाऽभावे यत्रैकार्थता तत्रानेनैव समासः । विस्पष्टपटुः । स च षोढा । बहुव्रीहिः १ अव्ययीभावः २ तत्पुरुषः ३ कर्मधारयो ४ द्विगुः ५ द्वन्द्वश्च ६ । तत्र बहुव्रीहिरन्यपदार्थप्रधानः । अव्ययीभावः पूर्वपदार्थप्रधानः । द्विगु-तत्पुरुषौ परपदार्थप्रधानौ । द्वन्द्व-कर्मधारयौ चोभयपदार्थप्रधानौ । तस्य क्रियाभिसंबन्धात् ऐकपद्यादिकं च समासप्रयोजनम् । समर्थः पदसमुदायो विग्रहो वाक्यमिति च । आरूढाः पुरुषा यमिति वाक्ये ।

एकार्थं चानेकं च ॥ २ ॥

एकमनेकं चैकार्थं समानाधिकरणं नाम, अव्ययं च नाम्ना द्वितीयाद्यन्तान्यपदस्यार्थं समस्यते । स च बहुव्रीहिः ।

ऐकार्थ्ये ॥ ३ ॥

ऐकार्थ्यमैकपद्यं तन्निमित्तस्य स्यादेर्लुप् स्यात् । अत एव लुब्धिविधानात् नाम नाम्नेत्युक्तावपि स्याद्यन्तानां समासः । 'उक्तार्थानामप्रयोगः' इति यच्छब्दाप्रयोगे आरूढपुरुषो गिरिः । अयं चान्यपदार्थप्राधान्यात्तत्संबन्धिनीर्लिङ्गसङ्ख्याविभक्तीरनुसरति । कृतानि पुण्यानि येन सः कृतपुण्यः । एवं दत्तदानो वीतदुःखो बहुधनोऽनन्तज्ञानः (अनेकं च*) आरूढबहुपुरुषो गिरिः । (अव्ययं च*) उच्चै-

मुखः । (उष्ट्रमुखादयः*) एते बहुव्रीहिसमासा
निपात्यन्ते । उष्ट्रस्य मुखमिव मुखं यस्य सः उष्ट्र-
मुखः । वृषस्कन्धः ।

सहस्तेन ॥ ४ ॥

तेनेति तृतीयान्तेन सहशब्दोऽन्यपदार्थे सम
स्यते ।

सहस्य सोऽन्यार्थे ॥ ५ ॥

बहुव्रीहौ सहस्य सो वा स्यात् । सपुत्रः सहपुत्रो
वा गतः । क्वचिन्नित्यम् । सरसा दूर्वा । साग्निः
कपोतः । सद्रोणा खारी (क्वचिन्न*) स्वस्ति गु-
रवे सहशिष्याय ।

दिशो रूढ्यान्तराले ॥ ६ ॥

दक्षिणस्याः पूर्वस्याश्च यदन्तरालं सा दक्षिण-
पूर्वा दिक् । सर्वादयोऽस्यादौ इति पूर्वपदस्य पुंव-
द्भावः । इत्यादयोऽपि बहुव्रीहिसमासा ज्ञेयाः । यत्र
प्रधानस्यैकदेशो विशेषणतया ज्ञायते स तद्गुणसं-
विज्ञानः । लम्बौ कर्णौ यस्य स लम्बकर्णः ।

विशेषणं सर्वादिसङ्ख्यं बहुव्रीहौ ॥ ७ ॥

विशेषणं सर्वादिकं सङ्ख्यावाचि च बहुव्रीहौ
प्राक् स्यात् । (गौणस्य गोशब्दस्य उन्थाद्यन्तस्य
चान्तस्थस्य ह्रस्वो वक्तव्यः*) चित्रगुः । सर्व-
शुक्लः । द्विकृष्णः ।

क्ताः ॥ ८ ॥

कान्तं नाम बहुव्रीहौ प्राक् स्यात् । कृतकटः ।
क्वचिद्वा । शाङ्गरजग्धी जग्धशाङ्गरा । मासयाता ।
यातमासा । जातसुखा सुखजाता । आहिताग्निः
अग्न्याहितः । उद्यतासिः अस्युद्यतः । (प्रियः
प्राग्वा*) गुडप्रियः प्रियगुडः ।

न सप्तमीन्द्रादिभ्यश्च ॥ ९ ॥

इन्द्रादिभ्यः प्रहरणार्थाच्च सप्तम्यन्तं बहुव्रीहौ
प्राप्तं स्यात् । इन्दुमौलिः । चक्रपाणिः । (गङ्गादि-
भ्यो वा*) कण्ठेगडुः । गडुकण्ठः ।

परतः स्त्री पुंवत्ख्येकार्थेऽनूङ् ॥ १० ॥

परतो विशेष्यवशात्स्त्रीलिङ्गः स्त्रीवृत्तावेकार्थे उ-
त्तरपदे परे पुंवत्स्यान्न तूडन्तः । दर्शनीया भार्या
यस्य सः दर्शनीयभार्यः । परत इति किम् । द्रो-
णीभार्यः । ख्येकार्थ इति किम् । गृहिणीनेत्राः ।
अनूङिति किम् । करभोरुभार्यः ।

स्वाङ्गान्डीर्जातिश्चामानिनि ॥ ११ ॥

स्वाङ्गाद्यो ङीस्तदन्तो जातिवाची च परतः
स्त्री पुंवन्न स्यात् । दीर्घकेशीभार्यः । शूद्राभार्यः ।
कठीभार्यः । अमानिनीति किम् । दीर्घकेशमा-
निनी । (क्वचिदन्यत्राप्येवम्*) कल्याणीपञ्चमा

समासे बहुव्रीहिः ।

१३

रात्रयः । कल्याणीप्रियः । मद्रीकाभार्यः । कारिकाभार्यः । द्वितीयाभार्यः । दत्ताभार्यः ।

टडापसन्कचितः ॥ १२ ॥

सप्तैते समासान्तास्तद्धिता बहुव्रीहेः स्युः ।
(सक्थ्यक्षणः स्वाङ्गे टः*)

अवर्णेवर्णस्य ॥ १३ ॥

अपदस्यानयोस्तद्धिते परे लुक् स्यात् । टिल-
त्ययान्ताना स्त्रियां डीः । पङ्कजाक्षी स्त्री ।

[डः] सुज्वार्थे सङ्ख्या सङ्ख्येये

सङ्ख्यया बहुव्रीहिः ॥ १४ ॥

वारविकल्पार्थयोः सङ्ख्या सङ्ख्यायां बहुव्रीहिः
स्यात् सङ्ख्येयार्थे (प्रमाणीसङ्ख्याङुः*) । द्विर्दश
द्विदशा घटाः । द्वौ वा त्रयो वा द्वित्राः । पञ्चषाः ।

[अप्] नञ्सुव्युपत्रेश्चतुरः ॥ १५ ॥

अचतुराः । सुचतुराः । विचतुराः । उपच-
तुराः । त्रिचतुराः । (नाभेर्नाम्नि*) पद्मनाभः ।
(नञ्सुदुर्भ्यः सक्तिसक्तिथहलेर्वा*) सञ्जनं स-
क्तिः । असक्तः असक्तिः । (प्रजायां अस् नजा-
दिभ्यः*)

नञत् ॥ १६ ॥

उत्तरपदे परे नञः अः स्यात् । अप्रजाः सुप्रजाः ।

मन्दाल्पाच्च मेधायाः ॥ १७ ॥

नजादिभ्यस्त्रिभ्यो मन्दाल्पाभ्यां च मेधाया
अस् । अमेधाः । मन्दमेधाः । अल्पमेधाः ।

द्विपदाद्धर्मादन् ॥ १८ ॥

(समानस्य धर्मादिषु*) धर्मादावुत्तरपदे स-
मानस्य सः । सधर्मा ।

इनः कच् ॥ १९ ॥

बहुदण्डिका सेना । (ऋन्नित्यदितः*) बहुकर्तृको
बहुनदीको बहुवधूको देशः । (दध्युरःसर्पिर्मधू-
पानच्छालेः*) प्रियदधिकः । व्यूढोरस्कः । पुम-
न्नडुन्नौपयोलक्ष्म्या एकत्वे*) प्रियपुंस्कः । (नजो-
ऽर्थात्*) अनर्थकं वचः । (शेषाद्वा*) बहुखट्वः
बहुखट्वकः । (क्वचिन्न*) बहुश्रेयान् बहुश्रेयसी ।

सूपृत्युत्सुरभेर्गन्धादिद्गुणे ॥ २० ॥

स्वादिपूर्वाङ्गन्धादित्स्यात् । सुगन्धि द्रव्यम् ।
(वागन्तौ*) सुगन्धिः सुगन्धो वा कायः ।
(वाल्पे) सूपगन्धि सूपगन्धं वा भोजनम् । (वो-
पमानात्*) पद्मगन्धि पद्मगन्धं वा मुखम् । ब-
हुव्रीहौ पादादीनां पात्प्रभृतयः आदेशाः समा-
सान्ताः स्युः ।

पात्पादस्याहस्त्यादेः ॥ २१ ॥

हस्त्यादिवर्जादुपमानात्पादस्य पात् । अघुद्स्व-
 रादौ पदादेशश्चास्य । व्याघ्रपात् । व्याघ्रपदः
 पश्य । हस्त्यादिनिषेधात् हस्तिपादः । (सुसङ्ख्यात्*)
 सुपात् द्विपात् । (वयसि दन्तस्य दतृः*) ऋ-
 कारो नोन्तार्थः । सुदन् द्विदन् बालः । (वाग्रान्त-
 शुद्धशुभ्रवृषवराहाहिमूषिकशिखरात्*) कुन्दाग्र-
 दन् । कुन्दाग्रदन्तः । शुद्धदन् शुद्धदन्तः । (धनुषो
 धन्वन्*) शार्ङ्गधन्वा । (वा नाम्नि*) पुष्प-
 धन्वा । पुष्पधनुः । (जायाया जानिः*) भू-
 जानिः । (स्त्रियामूधसोन्) कुण्डोष्ठी गौः ।

इति बहुव्रीहिः ।

विभक्तिसमीपसमृद्धिव्यूह्यर्थभावात्य-
 यासंप्रतिपश्चात्क्रमख्यातियुगपत्सदृक्-
 संपत्साकल्यान्तेऽव्ययम् ॥ २२ ॥

एष्वर्थेषु वर्तमानमव्ययं नाम्ना सह पूर्वपदार्थे
 वाच्ये नित्यं समासोऽव्ययीभावः स्यात् । विभक्तिः ।
 विभक्त्यर्थः कारकम् । स्त्रीषु इति विग्रहे । ऐकार्थ्ये
 इति विभक्तिलोपः ।

प्रथमोक्तं प्राग्वत् ॥ २३ ॥

अत्र समासप्रकरणे प्रथमान्तेन सूत्रे यन्निर्दिष्टं
 तत्प्राक् स्यात् । इत्यव्ययस्य पूर्वभावः । अधिस्त्री
 इति भवति । द्वन्द्वैकत्वाव्ययीभावौ इत्यव्ययीभा-

वस्य क्लीबत्वात् ह्रस्वत्वम् । नामसंज्ञायां स्यादिः ।

अनतो लुप् ॥ २४ ॥

अदन्तवर्जस्याव्ययीभावस्य स्यादेर्लुप् स्यात् ।
अधिसिद्धि गृहकार्यम् ।

अमव्ययीभावस्यातोऽपञ्चम्याः ॥ २५ ॥

अदन्तस्याव्ययीभावस्य स्यादेरम् स्यात् । न तु
पञ्चम्याः । उपकुम्भमस्ति पश्य देहि देशः । उप-
कुम्भादानय । (वा तृतीयायाः*) उपकुम्भं उप-
कुम्भेन कृतम् । (सप्तम्या वा*) उपकुम्भं उप-
कुम्भे निधेहि । मद्राणां समृद्धिः सुमद्रम् । विगता
ऋद्धिर्व्यृद्धिः । यवनानां व्यृद्धिर्दुर्यवनम् । अर्था-
भावो धर्मिणोऽसत्त्वम् । मक्षिकाणामभावो निर्म-
क्षिकम् । अत्ययोऽतीतत्वम् । वर्षाणामत्ययोऽति-
वर्षम् । असंप्रतीति वर्तमानकाले । उपभोगाद्यभावः
कम्बलस्यासंप्रति अतिकम्बलम् । रथस्य पश्चादनु-
रथं याति । ज्येष्ठस्य क्रमेणानुज्येष्ठं प्रविशन्तु ।
भद्रबाहोः ख्यातिरिति भद्रबाहु । अहोभद्रबाहु ।
चक्रेण युगपत्सचक्रं धेहि (अकालेऽव्ययीभावे
सहस्य सः*) व्रतेन सदृक् सब्रतम् । ब्रह्मणः
संपत् सब्रह्म साधूनाम् । तृणैः सह सकलं सतृणं
भुङ्क्ते । पिण्डेषणापर्यन्तमिति सपिण्डेषणमधीते ।
अत्र सर्वत्राव्ययार्थप्राधान्यमित्यादि प्राग्वत् ।

योग्यतावीप्सार्थाऽनतिवृत्ति- सादृश्ये ॥ २६ ॥

एतदर्थानामव्ययानामव्ययीभावः स्यात् । रूपस्य योग्यमनुरूपम् । अर्थमर्थं प्रति प्रत्यर्थं समीक्ष्यते । शक्तिमनतिक्रम्य यथाशक्ति दत्ते । शीलस्य सादृश्यमिति सशीलमनयोः ।

यथाऽथा ॥ २७ ॥

थाप्रत्ययरहितमव्युत्पन्नं यथेत्यव्ययं नाम्ना समस्यते । यथारूपं चेष्टते । अथेति किम् । यथा चैत्रस्तथा मैत्रः ।

यावदियत्त्वे ॥ २८ ॥

इयत्त्वे गम्ये यावदिति समस्यते । यावन्त्यमत्राणि तावत इति यावदमत्रं श्राद्धान् भोजय ।

पर्यपाङ्बहिरच् पञ्चम्या ॥ २९ ॥

पर्यादीनि पञ्च पञ्चम्यन्तेन समस्यन्ते । परित्रिगर्तेभ्यः परित्रिगर्तम् । एवमपत्रिगर्तम् । बहिर्ग्रामम् । आग्रामम् । प्राग्रामं वृष्टो मेघः ।

लक्षणेनाभिप्रत्याभिमुख्ये ॥ ३० ॥

आभिमुख्ये वर्तमानौ अभिप्रती चिह्वाचिना समस्येते । अभ्यग्नि प्रत्यग्नि शलभाः पतन्ति । (दैर्घ्येऽनुः*) अनुगङ्गं काशी । (समीपे*) अनुव-

व्या. ९

नमशनिर्गता (तिष्ठद्ग्वित्यादयः साधवः*) तिष्ठद्गुः
कालः ।

नित्यं प्रतिनाऽल्पे ॥ ३१ ॥

अल्पेऽर्थे वर्तमानेन प्रतिना नित्यं समस्यते
सोऽव्ययीभावः स्यात् । शाकस्याल्पत्वं शाकप्रति ।

पारेमध्येऽग्नेन्तः षष्ठ्या वा ॥ ३२ ॥

एषां चतुर्णां षष्ठ्यन्तेन सहाव्ययीभावो वा
स्यात् । गङ्गायाः पारे पारेगङ्गम् । मध्येगङ्गम् ।
अग्नेवणम् । अन्तर्गिरि । निपातनादेत्वम् । पक्षे
गङ्गापारम् ।

तत्रादायमिथस्तेनप्रहृत्येति सरूपेण

युद्धेऽव्ययीभावः ॥ ३३ ॥

सप्तम्यन्तं मिथ आदायेति तृतीयान्तं च मिथः
प्रहृत्येति युद्धे वाच्ये सरूपेण नाम्नाव्ययीभावः
स्यात् ।

इच् युद्धे ॥ ३४ ॥

युद्धे यः समासस्तस्मादिच् समासान्तः स्यात् ।

इच्यस्वरे दीर्घ आच्च ॥ ३५ ॥

इजन्तेऽस्वरादावुत्तरपदे पूर्वपदस्य दीर्घत्वमाच्च
स्याताम् । केशेषु केशेषु मिथो गृहीत्वा कृतं युद्धं
केशाकेशि । मुष्टिभिर्मुष्टिभिर्मिथः प्रहृत्य कृतं युद्धं
मुष्टीमुष्टि । मुष्टामुष्टि । अस्वर इति किम् । अस्यसि ।

प्रतिपरोनोरव्ययीभावात् ॥ ३६ ॥

प्रत्यादिपूर्वादक्ष्यन्तादव्ययीभावादत्स्यात् । प्रत्य-
क्षम् । परोक्षम् । अन्वक्षम् ।

अनः ॥ ३७ ॥

अनन्तादव्ययीभावादत्स्यात् ।

नोऽपदस्य तद्धिते ॥ ३८ ॥

जकारान्तस्यापदस्य तद्धिते परेऽन्त्यस्वरादेर्लुक् ।
उपराजम् । (नपुंसकाददन्ताद्वा*) उपचर्मम् ।
उपचर्म । (गिरिनदीपौर्णमास्याग्रहायण्यपञ्चमव-
र्ग्याद्वा*) अन्तर्गिरम् अन्तर्गिरि । उपसमिधम्
उपसमित् ।

सङ्ख्यासमाहारे ॥ ३९ ॥

नदीभिरित्यव्ययीभावे (सङ्ख्याया नदीगोदा-
बरीभ्यामत् स्यात्) पञ्चनद्यः पञ्चनदम् । द्विगो-
दावरम् । (शरदादेः*) प्रतिशरदम् (जराया
जरस्वा*) उपजरसम् । (सरजसोपशुनानुगवम्*)
एतेऽदन्ता अव्ययीभावा निपात्याः ।

इत्यव्ययीभावः ।

प्रात्यवपरिनिरादयो गतक्रान्तकृष्टग्ला-

नक्लान्ताद्यर्थाः प्रथमाद्यन्तैः ॥ ४० ॥

प्रादयो गताद्यर्थाः प्रथमान्तैरत्यादयः क्रान्ता-

द्यर्था द्वितीयान्तैरवादयः क्रुष्टाद्यर्थास्तृतीयान्तैः
 पर्यादयो ग्लानाद्यर्थाश्चतुर्थ्यन्तैर्निरादयः क्लान्ता-
 द्यर्थाः पञ्चम्यन्तैर्नित्यं समस्यन्ते स तत्पुरुषः । प्र-
 गतः प्रकृष्टो वाऽऽचार्यः प्राचार्यः । गौणस्य ड-याव-
 न्तस्यान्तस्थस्य ह्रस्वः । अतिक्रान्तः खट्वामतिखट्वाः ।
 अवक्रुष्टः कोकिलयाऽवकोकिलः । परिग्लानोऽध्यय-
 नाय पर्यध्ययनः । निर्गतः कौशाम्ब्याः निष्कौशा-
 म्बिः । (अव्ययं प्रवृद्धादिभिः समस्यते*) पुनः-
 प्रवृद्धं बर्हिः ।

डस्युक्तं कृता ॥ ४१ ॥

कृत्प्रत्ययविधायकसूत्रे डस्यन्तनाम्नोक्तं कृदन्तेन
 नाम्ना नित्यं समस्यते । कुम्भं करोतीति कुम्भ-
 कारः । कर्मणोऽण् इत्यण् । गतिकारकडस्युक्तानां
 कृदन्तैर्विभक्त्युत्पत्तेः प्रागेव समासः । (तृतीयोक्तं
 न वा*) मूलकेनोपदंशं मूलकोपदंशं भुङ्क्ते । पा-
 र्श्वयोः पार्श्वाभ्यां वोपपीडं पार्श्वोपपीडं शेते ।
 (यथायोगं द्वितीयाद्यन्तं नाम प्रथमान्तेन सम-
 स्यते स द्वितीयादितत्पुरुष इति वक्तव्यम्*) ध-
 र्मप्राप्तः । मदपटुः । आत्मकृतम् । यूपदारु । गो-
 हितम् । वृकभयम् । राजपुरुषः । पानशौण्डः ।
 (सिंहाद्यैः पूजायां सप्तम्यन्तं समस्यते*) समर-
 सिंहः भूमिवासवः । काकाद्यैः क्षेपे*) तीर्थकाकः ।
 तीर्थश्वा इत्यादि ।

तदर्थार्थेन ॥ ४२ ॥

चतुर्थ्यर्थेनार्थशब्देन चतुर्थ्यन्तं समस्यते । पू-
जार्थां स्रग् । (परःशताद्याः*) पञ्चमीतत्पुरुषाः
(सर्वपश्चादादयः*) षष्ठीतत्पुरुषाः (पात्रेसमितेत्या-
दयश्च*) सप्तमीतत्पुरुषा निपात्याः । (यत्नजषष्ठ्यन्तं
न समस्यते*) सर्पिषोनाथितम् ।

न कर्तरि ॥ ४३ ॥

कर्तृजषष्ठ्यन्तमकान्तेन न समस्यते । तव
शायिका ।

कर्मजा तृचा च ॥ ४४ ॥

कर्मजषष्ठ्यन्तमकान्तेन तृजन्तेन च न सम-
स्यते । भक्तस्य भोजकः । अपां स्रष्टा । (तृती-
यायां कर्तरि*) आश्चर्यो गवां दोहोऽगोपेन ।

तृप्तार्थपूरणाव्ययात्तृशूशत्रानशा ॥४५॥

एभिः षड्भिः सह षष्ठ्यन्तं न समस्यते । फ-
लानां तृप्तः । तीर्थकृतां षोडशः । राज्ञः साक्षात् ।
रामस्य द्विषन् । चैत्रस्य पचन् । मैत्रस्य पचमानः ।
(ज्ञानेच्छार्चार्थाधारकेन*) राज्ञां ज्ञातः इष्टः
पूजितः । इदमेषां यातम् । (अस्वस्थगुणैः*) प-
टस्य शुक्लः । काकस्य काष्ण्यम् ।

नञ् ॥ ४६ ॥

नञ् नाम्ना सह समस्यते स तत्पुरुषः ।

द्वौ नञौ प्रकृतौ लोके पर्युदासप्रसज्यकौ ।
 पर्युदासः सदृग्ग्राही प्रसज्यस्तु निषेधकृत् ॥१॥
 तदन्यतद्विरुद्धादयो नञोऽर्थाः । नञत् । अ-
 साधुः । (त्यादौ क्षेपे नञः अः स्यात्*) अपचसि
 त्वं जाल्म ।

अन् स्वरे ॥ ४७ ॥

स्वरादौ परे नञोऽन् स्यात् । अनार्यः । (न-
 खनासत्यादयो निपात्याः*)

दुर्निन्दाकृच्छ्रे ॥ ४८ ॥

एतन्निन्दाकृच्छ्रवृत्ति नाम्ना समस्यते । दुर्जनः
 दुष्कृतम् (सुः पूजायाम्*) सुजनः ।

अतिरतिक्रमे च ॥ ४९ ॥

अतिरतिक्रमेऽचार्या च समस्यते । अतिस्तुत्यः
 अतिराजा । (आढल्पे*) आकडारः । (पूर्वा-
 पराधरोत्तरमभिन्नेनांशिना समस्यते*) पूर्वकायः ।
 (समेंशोऽर्धं वा*) अर्धपिप्पली पिप्पल्यर्धम् ।
 (जरत्यादिभिरप्यर्धो वा समस्यते*) अर्धजरती
 जरत्यर्धः । (सायाहादयः साधवः ।)

गतिकन्यस्तत्पुरुषः ॥ ५० ॥

गतिसंज्ञाः कु इत्यव्ययं च नाम्ना समस्यते । स-
 मासोऽन्यो बहुव्रीह्यादिलक्षणरहितस्तत्पुरुषः स्यात् ।
 कुरीकृत्य । प्रणम्य । कुरिसितौ ब्राह्मणः कुब्राह्मणः ।

नित्यसमासोऽयमविग्रहोऽस्वपदविग्रहश्च नित्यसमासः स्यात् । (क्रोः कत्तत्पुरुषे स्वरादौ परे*) कद्रन्नम् । (रथवदे तथा*) कद्रथः कद्रदः ।

काऽक्षपथोः ॥ ५१ ॥

अनयोः परयोः कोः का स्यात् । काक्षः । कापथम् । (पुरुषे वा*) कापुरुषः कुपुरुषः ।

अल्पे ॥ ५२ ॥

ईषदर्थस्य कोः का स्यात् । काच्छम् ।

काकवौ वोष्णे ॥ ५३ ॥

ईषदर्थस्य कोरुष्णे परे काकवौ वा स्याताम् । कोष्णम् । कवोष्णम् । कदुष्णम् ।

मयूरव्यंसकेत्यादयः ॥ ५४ ॥

एते तत्पुरुषाः समासा निपात्यन्ते । मयूरव्यंसकः । एहीडं वर्तते । अश्रीतपिबता क्रिया । एहिरैयाहिरा । कुरुकटो वक्ता । गतप्रत्यागतम् । शाकपार्थिवः । त्रिभागः । (समासे यथायोगं लुगदीर्घह्रस्वादिकं वाच्यम्*) मांस्याकः मांसपाकः । (उदकादेरुदादिर्यथायोगम्*) उदधिः । उदकुम्भः उदककुम्भः । उदबिन्दुः । उदकबिन्दुः । लवणोदः । द्वीपम् । अनूपः । (राजदन्तादिषु प्राङ्ङिपातार्हपदस्य विपर्ययः*) दन्तानां राजा राजदन्तः । (तत्पुरुषाददद्रसमासान्तौ यथायोगं वक्तव्यौ*) (क-

कूपूःपथ्यपोऽत्*) राज्ञः पूः राजपुरम् । मोक्षस्य
पन्थाः मोक्षपथः । (ब्रह्महस्तिराजपत्न्याद्वर्चसः*)
ब्रह्मवर्चसम् ।

गोस्तत्पुरुषात् ॥ ५५ ॥

गवान्तात्तत्पुरुषादद् स्यात् । सुरगवी । (राज-
न्सखेः*) देवराजः राजसखः ।

अह्नः ॥ ५६ ॥

अस्मादद् । देवाहः । पुण्याहम् । (सङ्ख्याताद-
ह्मश्च वा*) सङ्ख्यातामहः सङ्ख्याताहः सङ्ख्या-
ताहः । (सर्वांशसङ्ख्याव्ययात्*) सर्वमहः सर्वाहः
पूर्वाहः । द्वयोरहोर्भवो द्व्यहः पटः । अत्यही कथा ।
(सङ्ख्यातैकपुण्यवर्षादीर्घाच्च रात्रेरत्*) सङ्ख्या-
तरात्रः । सर्वरात्रः । अर्धरात्रः ।

पुरुषायुषद्विस्तावत्रिस्तावम् ॥ ५७ ॥

एतेऽदन्तास्तत्पुरुषाः साधवः । (क्वचित्तत्पुरु-
षात् डः*) न दश अदशाः । (क्वचिन्न*) किं-
राजा । सुसखा ।

इति तत्पुरुषः ।

विशेषणं विशेष्येणैकार्थं कर्मधार-

यश्च ॥ ५८ ॥

एकार्थं विशेषणवाचि विशेष्यवाचिना समस्यते
स तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । नीलं च तदुत्पलं

च नीलोत्पलम् । श्वेतगवी । एकार्थमिति किम् ।
वृद्धस्योक्षा वृद्धोक्षा ।

पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराणनवकेव-
लम् ॥ ५९ ॥

पूर्वः कालो यस्य तद्वाचि एकादीनि चैकार्थानि
नाम्ना समस्यन्ते । पूर्व स्नातः पश्चादनुलिप्तः स्ना-
तानुलिप्तः । एकशाटीत्यादि ।

निन्द्यं कुत्सनैरपापाद्यैः ॥ ६० ॥

निन्द्यं निन्दावाचिभिः समस्यते । तार्किकख-
सूची । अपापाद्यैरिति किम् । पापमुनिः । हतविधिः ।

उपमानं सामान्यैः ॥ ६१ ॥

उपमानवाचि उपमानोपमेयसाधारणधर्मवा-
चिभिः समस्यते स तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् ।
शस्त्रीव श्यामा शस्त्रीश्यामा ।

उपमेयं व्याघ्राद्यैः साम्यानुक्तौ ॥ ६२ ॥

उपमेयवाचि उपमानवाचिभिव्याघ्राद्यैः साधा-
रणधर्मानुक्तौ समस्यते । पुरुषो व्याघ्र इव पुरुष-
व्याघ्रः । साम्योक्तौ तु पुरुषो व्याघ्र इव शूर इ-
त्यत्र न स्यात् ।

सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टं पूजा-
याम् ॥ ६३ ॥

पूजायां गम्यायामेतानि पञ्च पूज्यवाचिभिः स-

मस्यन्ते स तत्पुरुषः कर्मधारयश्च । सत्पुरुषः ।
जातीयैकार्थेऽच्चेः ॥ ६४ ॥

महतोऽच्यन्तस्य जातीयरिं प्रत्यये एकार्थे च
पदे परे डाः स्यात् । महाजातीयः । महाराजः ।

वृन्दारकनागकुञ्जरैः ॥ ६५ ॥

एभिः सह पूज्यवाचि समस्यते । मुनिवृन्दारकः ।
(किम् क्षेपे समस्यते) (क्षेपार्थात्किमः पूजार्थाभ्यां
स्वतिभ्यां नञ्त्तत्पुरुषाच्च यथायोगं समासान्तनि-
षेधो वक्तव्यः*) किंराजा । किंगौः ।

जातमहदृच्छादुक्षणः कर्मधारयात् ॥ ६६ ॥
कर्मधारये एभ्य उक्षणोऽत्स्यात् । जातोक्षः ।

पुंवत्कर्मधारये ॥ ६७ ॥

अनूङ्परतः स्त्री स्त्र्येकार्थे उत्तरपदे पुंवत्स्यात् ।
कल्याणी चासौ प्रिया च कल्याणप्रिया ।

। इति कर्मधारयः ।

सङ्ख्यासमाहारे च द्विगुश्चानाम्ययम् ॥ ६८ ॥

सङ्ख्यावाचि परेण नाम्ना समस्यते संज्ञातद्धि-
तयोर्विषये उत्तरपदे च परे समाहारार्थे च स स-
मासस्तत्पुरुषसंज्ञः कर्मधारयसंज्ञश्च स्यात् । अयमेव
चासंज्ञायां द्विगुसंज्ञश्च भवति । सप्तर्षयः । द्वैमा-
तुरः । पञ्चगवधनः । संज्ञादिषु नित्यसमासः । स-
माहारे तु वाक्यमपि भवति ।

द्विगोः समाहारात् ॥ ६९ ॥

समाहाराद्विगोरदन्तात्त्रियां डीः स्यात् । पञ्च ग्रामाः समाहृताः पञ्चग्रामी । (पात्रादिगणान्त इकाराद्यन्तश्च समाहारद्विगुर्नपुंसकम्*) द्विषात्रम् । चतुर्मासम् । त्रिभुवनम् । चतुष्पथम् । त्रिगुप्ति । (अन्नन्ताबन्तान्तो वा नपुंसकम्*)

द्विगोरन्नहोऽद् ॥ ७० ॥

अन्नन्तादहनन्ताच्च समाहारद्विगोरद् स्यात् । नोपदस्येति । पञ्चराजी पञ्चराजम् ब्रह्मः इत्यादि । पञ्चमाली पञ्चमालम् । त्रिसन्ध्यमिति तु क्लीबम् । त्रिफलेति च रूढितः ।

इति द्विगुः ।

चार्थे द्वन्द्वः सहोक्तौ ॥ ७१ ॥

नाम नाम्ना सह चार्थे समस्यते सहोक्तिविषये सति स समासो द्वन्द्वः स्यात् । समुच्चयान्वाच्ये-तरेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः । तत्रैकस्मिन् व्यादीनां क्रियाकारकद्रव्यगुणानां तुल्यकक्षतया ढौकनं समुच्चयः । चैत्रः पचति पठति चेति । गुणमुख्यभावेनैकस्मिन् व्यादीनां क्रियादीनां ढौकनमन्वाच्यः बटो भिक्षामट्टां चानय इत्येतयोः सहोक्तयभावान्न समासः । परस्परसापेक्षाणां द्रव्याणां क्रियां प्रति ढौकनमितरेतरयोगसमाहारौ । तत्रोद्भूताप्रश्न-

वभेद इतरेतरयोगोऽत एवान्नावयवद्वित्वबहुत्वापे-
क्षया द्विवचनबहुवचने । चैत्रश्च मैत्रश्च चैत्रमैत्रौ प-
श्यतः । चैत्रमैत्रदत्ताः पश्यन्ति । न्यग्भूतावयवभे-
दस्तु समाहारोऽतस्तत्रैकवचनमेव । धवस्वदिरप-
लाशम् ।

समानामर्थेनैकः शेषः ॥ ७२ ॥

तुल्यार्थानां द्वन्द्व एकः शिष्यतेऽन्ये निवर्तन्ते ।
वक्रश्च कुटिलश्च वक्रौ कुटिलौ वा ।

स्यादावसङ्ख्येयः ॥ ७३ ॥

सर्वस्यादिषु तुल्यरूपाणां भिन्नार्थानामप्येकशेषः
स्यात्सङ्ख्येयवाचिशब्दं वर्जयित्वा । अक्षश्च अक्षश्च
अक्षश्च अक्षाः । शकटाङ्गपाशकविभीतकाः ।

त्यदादिः ॥ ७४ ॥

अन्येन सहोक्तौ त्यदादिः शिष्यते । मिथः स-
होक्तौ तु यथापरम् । स च चैत्रश्च तौ । स च यश्च यौ ।

भ्रातृपुत्राः स्वसृदुहितृभिः ॥ ७५ ॥

स्वस्रादिभिः सहोक्तौ भ्रात्रादिः शिष्यते । भ्राता
च स्वसा च भ्रातरौ । पुत्रश्च दुहिता च पुत्रौ ।
(श्वशुरः श्वश्रूभ्यां वा शिष्यते*) श्वशुरौ श्वश्रू-
श्वशुरौ । (पिता मात्रा वा तथा*) पितरौ । पक्षे ।

मातरपितरं वा ॥ ७६ ॥

मातृपित्रोर्द्वन्द्वे ऋतोऽरो वा निपाल्यः । मातर-
पितरौ । पक्षे ।

आ द्वन्द्वे ॥ ७७ ॥

ऋतां द्वन्द्वे विद्यायोनिबंधे पूर्वपदस्य आः स्यात् । होतापोतारौ । मातापितरौ । पुत्रे । पिता-पुत्रौ मातापुत्रौ होतापुत्रौ । (देवताद्वन्द्वे पूर्वपद-स्यात्वादिकं वक्तव्यम्*) सूर्याचन्द्रमसौ । अग्नीषोमौ ।

पशुव्यञ्जनानाम् ॥ ७८ ॥

एषां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थो वा स्यात् । गोमहिषम् । गोमहिषौ । दधिघृतम् दधिघृते । (तरुतृणधान्य-मृगपक्षिणां बहुत्वे वैकार्थता*) धवन्यग्रोधम् धव-न्यग्रोधाः । कुशकाशम् कुशकाशाः । तिलमाषम् २ । शशैणम् २ । हंसशुकम् २ । (सेनाङ्गक्षुद्रजन्तूनां बहुत्वे नित्यमेकार्थता*) अश्वरथम् । यूकालिक्षम् । (प्राणितूर्याङ्गाणां जातिवैरवतां च तथा*) हस्त-पादम् । मार्दङ्गिकपाणविकम् । अहिनकुलम् । (गवाश्वदिः*) गवाश्वमित्यादि । (न दधिपय-आदिः*) दधिपयसी । (सङ्ख्यानं तथा*) दश गोमहिषाः ।

चवर्गदषहः समाहारे ॥ ७९ ॥

एतदन्तात्समाहारद्वन्द्वादत्स्यात् । वाक्त्वचम् । संपद्विपदम् । वाक्त्वषम् । छत्रोपानहम् । [स्त्री-पुंसौ । वाङ्मनसे । अहोरात्रः । रात्रिंदिवम् । न-
व्या. १०

कंदिवम्/ अक्षिभ्रुवम् । दारगवमित्यादयोऽदन्ता
द्वन्द्वाः/साधवः] ।

लघ्वक्षरासखीदुत्स्वराद्यदल्पस्वराच्य-
मेकम् ॥ ८० ॥

लघ्वक्षरं सखिवर्जेकारोकारान्तं स्वराद्यकारान्त-
मल्पस्वरं पूज्यवाचि चैकं द्वन्द्वे प्राक् स्यात् । कर-
शीर्षम् । पतिसुतौ । वायुतोयम् । अस्त्रशस्त्रम् ।
प्लुक्षन्यग्रोधम् । श्रद्धामेधे ।

मासवर्णभ्रात्रनुपूर्वम् ॥ ८१ ॥

एतद्वाचि द्वन्द्वे यथाक्रमं प्राक् स्यात् । (तुल्य-
स्वराणां भर्तूनामप्येवम्*) । फाल्गुनचैत्रौ । ब्राह्म-
णक्षत्रियौ । रामकृष्णौ । ज्येष्ठामूले । ग्रीष्मवर्षाः ।
(सङ्ख्यासमासे*) द्वित्राः । (धर्मार्थादिष्वनियमः*) ।
धर्मार्थौ अर्थधर्मौ । शब्दार्थौ अर्थशब्दौ ।

इति द्वन्द्वः ।

(एकादश षोडश षोडत् षोढा षड्ढा एते सा-
धवः*) षड् दन्ता यस्य षोडन् ।

द्वित्र्यष्टानां द्वात्रयोऽष्टाः प्राक् शताद-
नशीतिबहुव्रीहौ ॥ ८२ ॥

शतात्माक् सङ्ख्यायामुत्तरपदे परे द्वादीनां द्वा-
दय आदेशाः स्युः न त्वशीतौ बहुव्रीहिविषये च ।
द्वादश । त्रयोविंशतिः । अष्टात्रिंशत् । (चत्वारिं-

शदादौ वा*) द्वाचत्वारिंशत् द्विचत्वारिंशत् ।
 अनशीतिबहुव्रीहाविति किम् । द्व्यशीतिः द्वित्राः ।
 (अन्याहोन्तोऽर्थादिषु वा*) अन्यदर्थः अन्यार्थः ।

परस्पराऽन्योन्येतरेतरस्याम् स्या-
 देर्वा पुंसि ॥ ८३ ॥

एषामपुंसि स्यादेराम् वा स्यात् । स्त्रियौ कुले
 वा परस्परां परस्परं भोजयतः । स्त्रीभिः कुलैर्वा
 परस्परां परस्परेण भोज्यते । पुंसि तु नराः परस्परं
 पश्यन्ति । त्रयोप्यमी क्रियाव्यतिहारविषया एक-
 त्वपुंस्त्ववृत्तय इत एव सूत्रनिर्देशात्साधवः । एवमे-
 कैको द्वन्द्वमित्यादि । समासे क्वचित्स्यादीनामलुप्
 स्यात् । (ननाम्येकस्वरात्खित्युत्तरपदेऽमः*) स्त्रीं
 स्त्रियं वात्मानं मन्यते स्त्रीमन्यः स्त्रियंमन्यः । (ओ-
 जोऽञ्जः सहोऽम्भस्तमस्तपसष्टः*) ओजसाकृतम् ।
 (आत्मनः पूरणे*) आत्मनाचतुर्थः । (परात्मभ्यां
 डेः नाम्नि*) परस्मैपदम् । आत्मनेपदम् । (अ-
 सत्त्वे डसेः*) स्तोकान्मुक्तः । (षष्ठ्याः क्षेपे*) चौ-
 रस्य कुलम् । (पुत्रे वा*) दास्याःपुत्रः दासीपुत्रः ।
 (पश्यद्वाग्दिशो हरयुक्तिदण्डे*) पश्यतोहरः ।
 (अदसोऽकजायनणोः*) अमुष्यपुत्रस्य भाव आ-
 मुष्यपुत्रिका । अमुष्यापत्यमामुष्यायणः । देवानां-
 प्रिय इत्यादि । (अब्रह्मज्ञनात्सप्तम्या बहुलं नाम्नि*)
 अरण्येतिलकाः । युधिष्ठिरः (अमूर्द्धमस्तकात्स्वा-

झादकामे*) कण्ठेकालः । उरसिलोमा । (क्व-
चिद्वा*) मनसिजः मनोजः । सरसिजं सरोजम् ।
वाचस्पत्यादयो निपाल्याः । (समासे क्वचित्सकार-
नकारयोः षत्वणत्वे वक्तव्ये*) मातृष्वसा पितृ-
ष्वसा । निष्णः निष्णातः नदीष्णः । प्रष्टोऽग्रगे ।
प्रस्थोऽन्यः । (निर्दुःसुवेः समसूतेः षः*) निःषमः
दुःषमा सुषमा । भ्रातृषुपुत्रकस्कादय एते साधवः ।
(निष्प्राग्नेन्तःखदिरकाश्चर्याश्चशरेक्षुप्लक्षपीयूक्षाभ्यो
वनस्य नो ण्) निर्वणं प्रवणम् ।

द्वित्रिस्वरौषधिवृक्षेभ्यो न वाऽनि-
रिकादिभ्यः ॥ ८४ ॥

द्वित्रिस्वरेभ्य इरिकादिवर्जेभ्यश्चौषधिवृक्षवा-
चिभ्यः परस्य वनस्य नस्य णो वा स्यात् । दूर्वा-
वर्णं दूर्वावनम् । नीवारवर्णं नीवारवनम् । (गि-
रिनद्यादीनां वा*) गिरिणदी गिरिनदी । एवं क्षी-
रपाणं क्षीरपानम् । व्रीहिवापिणौ व्रीहिवापिनौ ।
(ग्रामाग्रान्नियः*) ग्रामणीः । पृषोदरादयः साधवः ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीस्वित्तिविज-
यगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां समासप्रक्रिया समाप्ता ।

अथ तद्धिता निरूप्यन्ते ॥

तद्धितोऽणादिः ॥ १ ॥

वक्ष्यमाणाः प्रत्ययास्तद्धितसंज्ञाः स्युः । वाद्यात् प्राग्जितादणइत्याद्यधिकृतम् । उपगोरपत्यम् अनन्तरं वृद्धं चेति वाक्ये ।

डसोऽपत्ये ॥ २ ॥

षष्ठ्यन्तान्नाम्नोऽपत्येऽर्थे यथाविहितमणादयः स्युः ।

आद्यात् ॥ ३ ॥

अपत्यार्थप्रत्यया आद्यात्परमप्रकृतेरेव स्युः । ऐकार्थे इति विभक्तिलुपि उपगु अण् इति स्थिते णकारो वृद्धार्थः ।

वृद्धिः स्वरेष्वादेर्जिणिति तद्धिते ॥ ४ ॥

जिति णिति च तद्धिते परे प्रकृतेराद्यस्वरस्य वृद्धिः स्यात् ।

अस्वयंभूवोऽव् ॥ ५ ॥

स्वयंभूवर्जोवर्णस्यापदस्य तद्धिते परेऽव् स्यात् । औपगवः । अस्वयंभुव इति किम् स्वायंभुवः ।

अणत्रेयेकण्णञ्जञ्जटिताम् ॥ ६ ॥

एतदन्तानां स्त्रियां ङीः स्यात् । औपगवी । नोऽपदस्य तद्धित इत्यन्त्यस्वरादिलुकि मैधावः ।

अणि ॥ ७ ॥

अन्नन्तस्याप्यन्त्यस्वरादेर्लुग्न न स्यात् । सौत्वनः ।

अत इञ् ॥ ८ ॥

अदन्तात्षष्ठ्यन्तादपत्ये इञ् स्यात् अकारो वृ-
द्ध्यर्थः । अवर्णेवर्णस्येत्यल्लुकि दाक्षिः ।

बाह्वादिभ्यो गोत्रे ॥ ९ ॥

स्वापत्यसन्तानस्य स्वव्यपदेशहेतुर्य आद्यपुरुष-
स्तदपत्यं गोत्रम् । बाह्वादिभ्यो गोत्रे इञ् स्यात् ।
बाहविः । (क्वचिदिजि स्लुक*) भूयसामपत्यं
भौयिः आम्भिः ।

व्यासवरुटसुधातृनिषादबिम्बचण्डा-

लादन्तस्य चाक् ॥ १० ॥

एभ्योऽपत्ये इजन्तस्य चाक् ।

य्वः पदान्तात्प्रागैदौत् ॥ ११ ॥

ज्जिति तद्धिते परे यौ य्वौ पदान्तौ ताभ्यां
प्रागैदौतौ स्यातामिति यकाराद्धिश्लेषितस्य वकार-
स्यैकारागमः । वैयासकिः ।

पुनर्भूपुत्रदुहितृननान्दुरनन्तरेऽञ् ॥ १२ ॥

एभ्योऽनन्तरेऽपत्येऽञ् स्यात् । पौनर्भवः पौत्रः
दौहित्रः नानान्द्रः पौत्री ।

विदादेर्वृद्धेऽञ् ॥ १३ ॥

बहुत्वे चास्त्रियामस्य लुप् ।

पौत्रादि वृद्धम् ॥ १४ ॥

परमप्रकृतेर्यत्पौत्राद्यपत्यं तद्वृद्धं स्यात् । विदस्य
वृद्धमपत्यं वैदः और्वः ।

गर्गादेर्यञ् ॥ १५ ॥

वृद्धे । गार्ग्यः ।

व्यञ्जनात्तद्धितस्य ॥ १६ ॥

व्यञ्जनात्परस्य तद्धितस्य यो ङ्यां लुक् । गार्गी ।
(कुञ्जादेर्जायन्यः वृद्धे*) कौञ्जायन्यः । (स्त्रीब-
हुष्वायनञ् वृद्धे*) कौञ्जायनी कौञ्जायनाः । (अ-
श्वादेरायनञ् वृद्धे*) आश्वायनः (नडादिभ्य
आयनण् वृद्धे*) नाडायणः ।

अदसोऽकजायनणोः ॥ १७ ॥

अकजन्ते उत्तरपदे आयनणि चादसः षष्ठ्या
अलुप् स्यात् । अमुष्यापत्यं आमुष्यायणः ।

यजिञ् ॥ १८ ॥

वृद्धे यौ यजिञौ ततो यून्यपत्ये आयनण् स्यात् ।

वंश्यज्यायोभ्रात्रोर्जीविति प्रपौत्रा-

द्यस्त्री युवा ॥ १९ ॥

पित्रादिः स्वहेतुर्वंश्यो वंश्ये ज्येष्ठभ्रातरि च

जीवति प्रपौत्राद्यपत्यं स्त्रीवर्जं युवा स्यात् । समा-
नसप्तमपुरुषे च वयःस्थानाधिके जीवति जीवद् वा ।

वृद्धाद्यूनि ॥ २० ॥

यून्यपत्ये यः प्रत्ययः स आद्याद्वृद्धप्रत्ययान्ता-
त्स्यात् । गर्गस्य वृद्धापत्यं गार्ग्यस्तस्य युवापत्यं गा-
र्ग्यायणः । दाक्षायणः ।

शिवादेरण् ॥ २१ ॥

इजोऽपवादः । अधिकारादपत्ये इत्यनुवर्तनी-
यम् । शैवः प्रौष्ठः । (ऋषिवृष्ण्यन्धककुरुभ्योऽण्*)
वासिष्ठः । वासुदेवः । श्वाफल्कः । नाकुलः ।

भृग्वङ्गिरस्कुत्सवसिष्ठगोतमाऽत्रेः ॥ २२ ॥

एभ्यः षड्भ्यो बहुत्वे गोत्रार्थप्रत्ययस्यास्त्रियां
लुप् स्यात् । भृगवः । वसिष्ठाः । स्त्रियस्तु वासिष्ठयः ।

सङ्ख्यासंभद्रान्मातुर्मातुर्च्च ॥ २३ ॥

सङ्ख्यार्थात्संभद्राभ्यां च परस्य मातुरण् मातु-
रादेशश्च । षाण्मातुरः । सांमातुरः ।

वृद्धिर्यस्य स्वरेष्वादिः ॥ २४ ॥

यस्यादिस्वरो वृद्धिसंज्ञः स्यात् स दुः स्यात् (त्य-
दादयश्च दुसंज्ञाः स्युः) (संज्ञादुर्वा*) देवदत्तीयाः ।
दैवदत्ताः ।

अदोर्नदीमानुषीनाम्नः ॥ २५ ॥

दुसंज्ञवर्जान्निदीनाम्नो मानुषीनाम्नश्चापत्ये अण्
स्यात् । यामुनः । दैवदत्तः ।

डयापूत्यूडः ॥ २६ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्य एयण् स्यात् । सौपर्णेयः । त्रैश-
लेयः । यौवतेयः (कद्रूपाण्डूवर्जोवर्णस्य एये लुग्
वक्तव्या*) कामण्डलेयः । (द्विस्वरनद्यर्थात्तु नै-
यण्*) सैप्रः ।

इतोऽनिञः ॥ २७ ॥

इज्वर्जेदन्ताद्विस्वरादेयण् स्यात् अपत्ये । ना-
भेयः । (शुभ्रादिभ्य एयण्*) । शौभ्रेयः ।
गाङ्गेयः ।

कल्याणादेरिन् चान्तस्य ॥ २८ ॥

एभ्य एयण् स्यात् अन्तस्य चेन् । काल्याणि-
नेयः । (क्वचिदुभयपदवृद्धिः*) सौभागिनेयः ।
पारस्त्रैण्येयः । (कुलटाया वा अन्तस्येन्*) कौल-
टिनेयः कौलटेयः । (चटकाणैरः स्त्रियां तु लुप्
तस्य*) चाटकैरः चटका ।

क्षुद्राभ्य एरण् वा ॥ २९ ॥

अङ्गहीना व्यभिचारिण्यो वा स्त्रियः क्षुद्रास्ताभ्य
एरण् वा स्यात् । काणेरः काणेयः । दासेरः दा-
सेयः । नाटेरः नाटेयः । (गोधाया दुष्टे णारश्च*)
गौधारः गौधेरः । अदुष्टे तु गौधेयः । (भ्रातुर्व्यः*)
भ्रातृव्यः ।

ईयः स्वसुश्च ॥ ३० ॥

भ्रातुः स्वसुश्च ईयः । भ्रात्रीयः स्वस्त्रीयः ।

मातृपित्रादेर्देयणीयणौ ॥ ३१ ॥

मातृपितृपूर्वात्स्वसुरेतौ स्याताम् । मातृष्वसेयः
मातृष्वस्त्रीयः । पैतृष्वसेयः पैतृष्वस्त्रीयः । (श्वशु-
राद्यः*) श्वशुर्यः ।

जातौ राज्ञः ॥ ३२ ॥

राज्ञोऽपत्ये यः स्यात् जातौ गम्यायाम् ।

अनोऽप्ये ये ॥ ३३ ॥

अन्नन्तस्य व्यवर्जे यादौ तद्धिते परेऽन्त्यस्वरा-
देर्लुग् न स्यात् । राजन्यः । क्षत्रियजातिश्चेत् ।
(क्षत्रादियस्तथा*) क्षत्रियः । (मनोर्याणौ षश्चान्तो
जातौ*) मनुष्याः मानुषाः । (माणवः कुत्सायाम्*)
मनोरपत्यं मूढं माणवः ।

कुलादीनः ॥ ३४ ॥

कुलान्तात् केवलाच्च कुलादपत्ये ईनः । बहुकु-
लीनः कुलीनः । (दुष्कुलादेयण् वा) दौष्कुलेयः
दुष्कुलीनः । (महाकुलाद्वाऽजीनजौ*) माहाकुलः ।
माहाकुलीनः महाकुलीनः । (कुर्वादेर्ज्यः*) कौ-
रव्याः । शाङ्गव्याः ।

राष्ट्रक्षत्रियात्सरूपाद्राजापत्ये द्विरञ् ॥ ३५ ॥

राष्ट्रक्षत्रियसरूपाच्छब्दाद्राष्ट्रार्थाद्राजार्थे क्षत्रि-
यार्थाच्चापत्येऽञ् स्यात् स च द्विसंज्ञः ।

बहुष्वस्त्रियाम् ॥ ३६ ॥

बहुत्वे च द्वेरस्त्रियां लुक् । विदेहानां राजानो-
ऽपत्यानि वा विदेहाः । स्त्रियस्तु वैदेह्यः । सरूपा-
दिति किम् । सौराष्ट्रको राजा । एवं दाशरथिः ।

पुरुमगधकलिङ्गशूरमसद्विस्वरादण् ॥३७॥

पुर्वादिभ्यो द्विस्वरेभ्यश्चाण् द्विः स्यात् । पौ-
रवः । आङ्गो राजाऽपत्यं वा ।

दुनादिकुर्वित्कोसलाऽऽजादाञ् ज्यः ॥ ३८ ॥

दुसंज्ञेभ्यो नादेः कुरोरिदन्तेभ्यः कोसलाऽऽजा-
दाभ्यां च द्विर्ज्यः स्यात् । आम्बष्ठयो राजाऽपत्यं
वा । एवं नैषध्यः कौरव्यः आवन्त्यः कौसल्यः
आजाद्यः । (पाण्डोर्ज्यण्*) पाण्ड्यः । (शका-
दिभ्यो द्वेर्लुप्*) शकः । यवनः ।

इत्यपत्यप्रत्ययाधिकारः ।

पितृमातुर्व्यडुलं भ्रातरि ॥ ३९ ॥

आभ्यां यथासङ्ख्यं भ्रातरि व्यडुलौ स्याताम् ।
पितृव्यः मातुलः ।

पित्रोर्डामहट् ॥ ४० ॥

पितृमातृभ्यां मातापित्रोर्डामहट् स्यात् । पिता-
महः पितामही । मातामहः मातामही ।

रागाट्टो रक्ते ॥ ४१ ॥

येन कुसुम्भादिना वस्त्रादि रज्यते स रागस्त-
स्माट्टान्ताद्रक्तमित्यर्थेऽण् स्यात् । कुसुम्भेन रक्तं
कौसुम्भं वस्त्रम् । (लाक्षारोचनादिकण्*) ला-
क्षिकः रौचनिकः पटः ।

षष्ठ्याः समूहे ॥ ४२ ॥

षष्ठ्यन्तात्समूहेऽणादयः स्युः । चाषम् । (भि-
क्षादेः*) भैक्षं गार्भिणम् । (गोत्रोक्षादिभ्योऽ-
कञ्*) औपगवकम् । औक्षकम् । (केदाराण्या-
कञौ*) कैदार्यं कैदारकम् । (कवचिहस्त्यचित्ता-
च्चेकण्*) कावचिकं । हास्तिकम् । आपूपिकम् । कै-
दारिकम् । (ब्राह्मणमाणववाडवाद्यः*) ब्राह्मण्यम् ।
(गणिकाया ण्यः*) गाणिक्यम् । (केशाद्वा*)
कैश्यं कैशिकम् । (वाऽश्व्वादीयः*) अश्वीयं आ-
श्वम् । (पश्वाद्द्वण्*) पशूनां समूहः पार्श्वम् ।

गोरथवातात्रलकट्यलूलम् ॥ ४३ ॥

एभ्यस्त्रिभ्य एते त्रयः स्युः । लिप्तत्ययान्तानां
स्त्रीत्वम् । गोत्रा रथकट्या वातूलः ।

पाशादेश्च ल्यः ॥ ४४ ॥

गवादिभ्यः पाशादेश्च ल्यः स्यात् ।

य्यक्ये ॥ ४५ ॥

ओदौतोः क्यवर्जे यादौ प्रत्ययेऽवावौ स्याताम् ।

गव्या वात्या पाश्या । (श्वादिभ्योऽञ्*) शौ-
वम् । (खलादिभ्यो लिन्*) खलिनी ऊकिनी ।
(ग्रामजनबन्धुगजसहायात्तल्*) ग्रामता ।

इति सामूहिकाः ।

विकारे ॥ ४६ ॥

षष्ठ्यन्ताद्विकारेऽणादयः स्युः ।

वाऽश्मनो विकारे ॥ ४७ ॥

विकारार्थे तद्धितेऽश्मनोऽन्त्यस्वरादेर्वा लुक् ।
आश्मनः आश्मः । (त्रपुजतोरण् षोऽन्तश्च*) त्रा-
पुषं जातुषम् । (पयोद्रोर्यः*) पयस्यं द्रव्यम् ।
(एकस्वरान्मयट्*) मृन्मयम् । (गोः पुरीषे*)
गोमयम् । (अपो यञ्वा*) आप्यं अम्मयम् ।

ह्योगोदोहादीनञ् हियङ्गुश्चास्य ॥ ४८ ॥

ह्योगोदोहशब्दाद्विकारे नाम्नीनञ् प्रकृतेर्हिय-
ङ्गुरादेशश्च स्यात् । हैयङ्गवीनम् । नवनीतं घृतं वा ।

प्राण्यौषधिवृक्षेभ्योऽवयवे च ॥ ४९ ॥

एभ्यो विकारेऽवयवे चाणादयः स्युः । कापोतं
सक्थि मांसं वा । दौर्वं बैल्वं काण्डं भस्म वा ।

अभक्ष्याच्छादने वा मयट् ॥ ५० ॥

भक्ष्याच्छादनवर्जं यथार्हं विकारावयवयोर्मयट् ।
भस्ममयं भास्मनम् । निषेधे-मौद्गः सूपः । कार्पासः
पटः । (लुब्बहुलं पुष्पमूले फले वैकारिकस्य*)

व्या. ११

मल्लिका पुष्पम् । विदारी मूलम् । आमलं फल-
मित्यादि ।

इति वैकारिकाः ।

तदत्रास्ति १ तेषां निवासः २ तस्माददूरभवं ३
तेन निर्वृत्तं ४ चेत्यर्थचतुष्टयेऽणादयो मतुश्च य-
थार्हं देशे नाम्नि च वक्तव्याः । औदुम्बरं १ शैवं २
वैदिशं पुरं ३ कौशाम्बी पुरी ४ मधुमान् उदुम्ब-
रावती । (नडकुमुदवेतसमहिषाङ्गिन्मतुः*) नडान्
कुमुद्धान् (नडशादाद् डूलः*) नडूलः शाडूलः ।

इति चातुरर्थिकाः ।

देवता ॥ ५१ ॥

देवतार्थात्प्रथमान्तात् षष्ठ्यर्थेऽणादयः स्युः ।
जिनो देवता अस्येति जैनः ।

तद्वेत्यधीते ॥ ५२ ॥

द्वितीयान्ताद्वेत्यधीते वेत्यर्थयोरणादयः स्युः ।
वैयाकरणः । (न्यायादेरिकण* । नैयायिकः ।

संस्कृते भक्ष्ये ॥ ५३ ॥

सप्तम्यन्तादस्मिन्नर्थेऽणादयः स्युः भ्राष्ट्राः अ-
पूपाः । (शूलोखाद्यः*) शूल्यम् उख्यम् । (क्षी-
रादेयण*) क्षैरेयी यवागूः ।

तत्र कृतलब्धक्रीतसंभूते कुशले
जाते भवे ॥ ५४ ॥

सप्तम्यन्तादेश्वर्थेष्वणादयः स्युः । स्रौघः ।
 (दिगादिदेहांशाद्यो भवे*) दिश्यः मूर्धन्यः ।
 (मध्याह्निनण्णोया मोऽन्तश्च*) माध्यंदिनः । मा-
 ध्यमः । मध्यमीयः । (वर्गान्तादीयः*) कवर्गीयः ।
 (अशब्दवर्गादीनयेयाः*) भरतवर्गीणः । भरत-
 वर्ग्यः । भरतवर्गीयः ।

तत आगते ततः प्रभवति ॥ ५५ ॥

अनयोरर्थयोः पञ्चम्यन्तादणादयः स्युः । मा-
 थुरः पान्थः । हैमवती गङ्गा ।

तस्येदम् ॥ ५६ ॥

षष्ठ्यन्तादस्मिन्नर्थेऽणादयः स्युः । आर्षम् ।

तेन प्रोक्ते उपज्ञाते कृते ॥ ५७ ॥

तृतीयान्तादेश्वणादयः स्युः । भाद्रबाहवं शा-
 खम् । विनोपदेशमादौ ज्ञातं उपज्ञातम् ।

साधुपुष्प्यत्पच्यमाने उप्ते ॥ ५८ ॥

सप्तम्यन्तात्कालार्थादेश्वर्थेष्वणादयः स्युः । शि-
 शिरे साधु शैशिरं तैलम् । वसन्ते पुष्प्यन्ति पच्यन्ते
 उप्ता वा वासन्त्यो लताः । कृतादयः सप्तदशार्थाः
 शेषसंज्ञाः । दिङ्मात्रमेतत् । (नद्यादेरेयण् शेषे*)
 नद्या कृतादिर्नादेयः । वानेयः । (राष्ट्रादियः*)
 राष्ट्रियः । शेषे इत्यधिकारादनुवर्तनीयम् । (दूरा-
 देत्यः*) दूरेत्यः । (उत्तरादाहञ्*) औत्तराहः ।

(पारावारादीनः*) पारावारीणः (व्यस्तव्यत्यस्ता-
दपि) पारीणः । अवारीणः । अवारपारीणः ।
अलंगामीत्यर्थेप्येवम् । पारमलंगामी पारीण इ-
त्यादि (द्युप्रागपागुदक्प्रतीचो यः*) दिव्यं प्रा-
च्यमपाच्यमुदीच्यं प्रतीच्यम् । (ग्रामादीनञ्च*)
ग्रामीणः ग्राम्यः ।

कत्र्यादेश्चैयकञ् ॥ ५९ ॥

कत्र्यादिभ्यो ग्रामाच्चैयकञ् । कात्रेयकः । ग्रा-
मेयकः । (दक्षिणापश्चात्पुरसस्त्यण्*) दाक्षिणात्यः ।
पाश्चात्यः । पौरस्त्यः ।

क्रेहामात्रतसस्त्यच् ॥ ६० ॥

क्रेहामाभ्यस्त्रतसप्रत्ययान्तेभ्यश्च त्यच् स्यात् ।
कृत्यः इहत्यः अमात्यः कुत्रत्यः कुतस्त्यः । (ऐ-
षमो ह्यःश्वसो वा त्यच्*) ऐषमस्त्यम् । पक्षे ।

सायंचिरंप्राह्णेप्रगेऽव्ययात् ॥ ६१ ॥

एभ्यः कालार्थेभ्यस्तनद् स्यात् । ऐषमस्तनम् ।
ह्यस्त्यं ह्यस्तनम् । श्वस्त्यं श्वस्तनम् । (भवतोरिक-
णीयसौ*) क्वचिदिकस्येतो लुक् । भावत्कम् भव-
दीयम् । (परजनराज्ञोऽकीयः*) परकीयः । रा-
जकीयः । (दोरीयः*) देवदत्तीयः तदीयः पाणि-
नीयम् । (ईयेऽन्याद्दोन्तः*) अन्यदीयम् । (वा
युष्मदस्मदोऽजीनजौ युष्माकास्माकं चास्यैकत्वे तु

तवकममकम्*) यौष्माकः यौष्माकी स्त्री यौष्मा-
कीणः । यौष्माकीणा । युष्मदीयः । आस्माकः
आस्माकीनः अस्मदीयः । तावकं मामकम् । ताव-
कीनं मामकीनम् । त्वदीयं मदीयम् ।

अमोन्ताऽवोऽधसः ॥ ६२ ॥

अन्तादवसधस्भ्यां चामः स्यात् ।

प्रायोऽव्ययस्य ॥ ६३ ॥

तद्धिते परेऽव्ययस्यान्त्यस्वरादेः प्रायो लुक् ।
अन्तमः अधमः । (पश्चादाद्यन्ताग्रादिमः) प-
श्चिमः । (मध्यान्मः*) मध्यमः । (अध्यात्मादिभ्य
इकण्*) आध्यात्मिकं आधिदैविकम् ।

समानपूर्वलोकोत्तरपदात् ॥ ६४ ॥

समानपूर्वपदेभ्यो लोकोत्तरपदेभ्यश्चेकण् स्यात् ।
सामानग्रामिकः । पारलौकिकः ।

वर्षाकालेभ्यः ॥ ६५ ॥

वर्षाशब्दात्कालविशेषाच्चेकण् स्यात् । वार्षिकः
मासिकः । (क्वचिद्वा*) नैशिकः नैशः । (चिर-
परुत्तरारेस्तो वा*) चिरत्नं चिरतनमित्यादि । (पुरो
नः*) पुराणं पुरातनम् । (पूर्वाह्नापराह्नात्तनद्वा
सप्तम्या अलुप्*) पूर्वाह्नेतनः पौर्वाह्निकः (भर्तुस-
न्ध्यादेरण्*) आश्विनः ग्रैष्मः सान्ध्यः ।

हेमन्ताद्वा तो लुक् च ॥ ६६ ॥

अस्माद्वाण् तद्योगे तलुक् च वा । हैमनं हैमन्तं
 हैमन्तिकं (प्रावृष एण्यः शेषे*) प्रावृषेण्यः (जा-
 ते त्विकः*) प्रावृषिकः । पूर्णः शेषाधिकारः । अ-
 णोप्यवधिः पूर्णः । (जितादिष्वर्थेषु यथायोगमि-
 कणादयो वक्तव्याः*) अक्षैर्जित आक्षिकः । दध्ना
 संस्कृतं संसृष्टं वा दाधिकम् । उडुपेन तरति औ-
 डुपिकः नाविकः । हस्तिना चरति हास्तिकः । वेत-
 नेन जीवति वैतनिकः ऋयिकः । मीनान् हन्ति
 मैनिकः । परदारान् गच्छति पारदारिकः । सुस्नातं
 पृच्छति सौस्नातिकः । प्रभूतं ब्रूते प्राभूतिकः । सेनां
 समवैति सैनिकः । धर्मं चरति धार्मिकः । आध-
 र्मिकः । अपूपाः पण्यमस्य आपूपिकः । नृत्तं शि-
 ल्पमस्य नार्त्तिकः । असिः प्रहरणमस्य आसिकः ।
 (नास्तिकास्तिकादयो निपात्याः*)

भावादिमः ॥ ६७ ॥

भावप्रत्ययान्तान्निवृत्ते इमः स्यात् । सेकि-
 मम् फलम् ।

द्वारादेः ॥ ६८ ॥

एषां च्योः प्रागैदौतौ स्याताम् । द्वारे नियुक्तो
 दौवारिकः । निकटे वसति नैकटिकः । समाने तीर्थे
 वसति सतीर्थ्यः । पन्थानं याति पथिकः पान्थः ।
 अह्ना निवृत्तमाह्निकमित्यादि ।

मूल्यैः क्रीते ॥ ६९ ॥

मूल्यार्थाद्दान्तात्क्रीतेऽर्थे इकणादयः स्युः । प्रा-
स्थिकम् ।

मानम् ॥ ७० ॥

अस्मात्प्रथमान्तार्थात्षष्ठ्यर्थे इकणादयः स्युः ।
द्रोणो मानमस्य द्रौणिको राशिः ।

विंशत्यादयः ॥ ७१ ॥

एते निपात्यन्ते । द्वौ दश तौ मानमेषां विंशतिः ।
एवं त्रिंशदादयः । (पञ्चदशद्वर्गवा*) पञ्चदश-
त्पञ्चको दशको वा वर्गः ।

तमर्हति ॥ ७२ ॥

द्वितीयान्तादर्हत्यर्थे इकणादयः स्युः । विषमर्हति
वैषिकः । नित्यं छेदमर्हति छैदिकः । विरागस्य
विरङ्गादेशे वैरङ्गिकः । (दण्डादेर्यः*) दण्डमर्ह-
तीति दण्ड्यः । अर्थ्यः । क्रीतादयश्चत्वार आर्ह-
दर्थाः । (त्रिंशद्विंशतेर्दकोऽसंज्ञायामार्हदर्थे*)
त्रिंशता क्रीतो यावत्रिंशतमर्हति त्रिंशकः । (विंश-
तेस्तेर्दिति लुक्*) विंशकः ।

सङ्ख्याडतेश्चाशत्तिष्ठेः कः ॥ ७३ ॥

शदन्तत्यन्तश्चन्तवर्जसङ्ख्याया डतेस्त्रिंशद्विंश-
तिभ्यां चार्हदर्थे कः स्यात् । द्विकं त्रिंशत्कं विंश-

तिकं कतिकं यावत्कम् । उतेः पृथग्ग्रहणं त्यन्तप्रा-
प्तनिषेधपरिहाराय । अशक्तिष्टेरिति किम् । चात्वा-
रिंशत्कम् । साप्ततिकम् । षाष्टिकम् । (सहस्रशत-
मानादण् आर्हदर्थे*) साहस्रः शातमानः ।

अनाम्न्यऽद्विः प्लुप् ॥ ७४ ॥

द्विगोराहर्दर्थे जातस्य प्रत्ययस्य पुप् स्यात् नतु
द्विः अनाम्नि । द्वाभ्यां कंसाभ्यां क्रीतो द्विकंसः ।

इत्याहर्दर्थोवधिः ।

वहति रथयुगप्रासङ्गात् ॥ ७५ ॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यो वहत्यर्थे यः स्यात् ।
रथं वहति रथ्यः । (धुरो यैयण्*) धुर्यः धौरेयः ।
(वामाद्यादेरीनः*) वामधुरीणः । (हलसीरादि-
कण्*) हालिकः सैरिकः । (शकटादण्*) शाकटः ।
हृद्यधर्म्यपद्यादयः साधवः । (नौविषेण तार्यवध्ये*)
नाब्या नदी । विष्यः शत्रुः । (न्यायार्थादनपेते
यः*) न्यायादनपेतं न्याय्यं अर्थ्यम् ।

तत्र साधौ ॥ ७६ ॥

सप्तम्यन्तात्साधौ यः स्यात् । सभ्यः । (पर्षदो
ण्यणौ साधौ*) पार्षद्यः पार्षदः पारिषद्यः पा-
रिषदः । (सर्वजनाण्येनञौ साधौ*) सार्वजन्यः
सार्वजनीनः । (पथ्यादेरेयण्*) पाथेयम् । आति-
थेयी । (प्योऽतिथेः*) आतिथ्यम् ।

तस्मै हिते ॥ ७७ ॥

चतुर्थ्यन्ताद्धिते ईयः स्यात् । वत्सीयः। (प्राण्य-
ङ्गादिभ्यो यः*) दन्त्यम् ।

भोगोत्तरपदात्मभ्यामीनः ॥ ७८ ॥

भोगोत्तरपदेभ्य आत्मनश्च हिते ईनः स्यात् ।
मातृभोगीणः । (ईनेऽध्वात्मनोरन्त्यस्वरादेर्लुग न
स्यात्*) आत्मनीनः ।

पञ्चसर्वविश्वाज्जनात्कर्म-

धारयात् ॥ ७९ ॥

पञ्चादिपूर्वाज्जनान्तात्कर्मधारयाद्धिते ईनः स्या-
त् । पञ्चजनीनः । विश्वजनीनः (सर्वाण्णो वा*)
सार्वः सर्वीयः ।

इति हिताधिकारः ।

अपत्यादिषूक्तार्थेषु प्राग्वतः स्त्रीपुंसान्नञ् स्त्रञ् ।
स्त्रैणं पौंसम् ।

त्वे वा ॥ ८० ॥

त्वविषये त्वेतौ वा । स्त्रैणं स्त्रीत्वम् । पौंसं
पुंस्त्वम् ।

भावे त्वतल् ॥ ८१ ॥

षष्ठ्यन्ताद्भावेऽभिधेये त्वतलौ स्याताम् । शब्द-
प्रवृत्तिनिमित्तं भावः । गोत्वं गोता ।

नञूतत्पुरुषादबुधादेः ॥ ८२ ॥

अबुधादिवर्जादस्मात्त्वतलावेव स्याताम् । अशु-
कृत्वं अशुकृता । अबुधादेरिति किम् । आबुध्यं
आचतुर्यम् । (पृथ्वादेरिमन्वा भावे*) पृथुमृदु-
भृशकृशदृढपरिवृढस्य ऋतो रः इमनि णीष्ठेयस्सु च
परेषु ।

तन्त्यस्वरादेः ॥ ८३ ॥

तुरन्त्यस्वरादेश्चेमनि ण्यादौ च लुक् स्यात् ।
प्रथिमा ।

खृवर्णाल्लघ्वादेः ॥ ८४ ॥

लघुरादिः समीपे येषामिउऋवर्णानां तदन्तेभ्यो
भावे कर्मणि चाण् स्यात् । पार्थिवम् । त्वतलरूपे
चाधिकारादनुवर्तनीये । पृथुत्वम् । पृथुता । स-
दिमा मार्दवम् ।

प्रियस्थिरस्फिरोरुगुरुबहुलतृप्रदीर्घवृद्धवृ-
न्दारकस्येमनि च प्रास्थास्फावरगरबंहत्र-
पद्राघवर्षवृन्दम् ॥ ८५ ॥

प्रियादीनां दशानां यथासंभवमिमनिणीष्ठेयस्सु
च प्रादयो दशादेशा भवन्ति । प्रियस्य भावः
प्रेमा प्रियत्वम् प्रियता । स्थेमा २ स्फेमा २ वरिमा
२ गरिमा २ बंहिमा २ त्रपिमा २ द्राधिमा २
वर्षिमा २ वृन्दिमा २ ।

भूर्लुक्चेवर्णस्य ॥ ८६ ॥

बहोरीयसाविन्नि च भूः स्याल्लुक् चानयोरि-
वर्णस्य । भूमा ।

स्थूलदूरयुवह्रस्वक्षिप्रक्षुद्रस्यान्तस्था-

देर्गुणश्च नामिनः ॥ ८७ ॥

एषां षण्णामिन्नि ष्यादौ चान्तस्थादेरवयवस्य
लुग् नामिनश्च गुणः । स्थविमा २ दविमा २
हसिमा २ क्षेपिमा २ क्षोदिमा २ ।

वर्णदृढादिभ्यष्ट्यण् च वा ॥ ८८ ॥

वर्णविशेषेभ्यो दृढादिभ्यश्च भावे ट्यण् इमन्
च वा । शौक्यं शुक्लिमा २ । दार्ढ्यं द्रढिमा २ ।

पतिराजान्तगुणाङ्गराजादिभ्यः

कर्मणि च ॥ ८९ ॥

पत्यन्तेभ्यो राजान्तेभ्यो गुणः प्रवृत्तिनिमि-
त्तं येषां तेभ्यो राजादिभ्यश्च भावे कर्मणि च ट्यण्
स्यात् । अधिपतेर्भावः कर्म वा आधिपत्यम् २ आ-
धिराज्यं २ मौढ्यं २ राज्यं २ काव्यं २ सौभाग्यं
२ । भावे कर्मणि च इत्यनुवर्तनीयमधिकारात् ।

अर्हत्स्तोन्त च ॥ ९० ॥

अस्मात् ट्यण् तस्य स्तादेशः । आर्हन्त्यं २ ।
(सहायाद्वा ट्यण्*) साहाय्यम् ।

योपान्त्याद्गुरुपोत्तमादसुप्रख्यादकञ् ॥९१॥

त्र्यादीनामन्त्यमुत्तमं तत्समीपमुपोत्तमं तद्गुरु-
र्यस्य तस्माद्योपान्त्यात्सुप्रख्यवर्जादकञ् स्यात् ।
साहायकं २ रामणीयकं २ (चोरादेरकञ्*)
चौरिका चौरकं चौर्यम् । (सखिवणिग् दूताद्यः*)
सख्यं २ वणिज्या वाणिज्यम् २ दूत्यं दौत्यं २
(स्तेनाद्यो वा नलुक्ये*) स्तेयं स्तैन्यं २ (कपि-
ज्ञातेरेयण्*) कापेयम् १ (प्राणिजातिवयोऽर्था-
दञ्*) आश्वं २ कौमारं २ (युवादेरण्*) यौ-
वनं २ स्थाविरं २ (पुरुषहृदयादसमासेऽण्*)
पौरुषम् २ ।

हृदयस्य हृल्लासलेखाण्ये ॥ ९२ ॥

लासादिषु हृदयस्य हृत्स्यात् । हार्दम् २ समासे
तु सुपुरुषत्वम् परमहृदयत्वम् ।

इति भावकर्माधिकारः ।

शाकटादयो यथार्हं क्षेत्रे वाच्याः । इक्षुशाकटं
शाकशाकिनं त्रैहेयं मौद्गीनं यव्यं षष्टिक्यं । (पी-
ल्वादेः कुणः पाके*) (कर्णादेर्मूले जाहः*)
(पक्षात्तिर्मूले*) (हिमादेलुः सहे*) (बलवा-
तादूलः*) (शीतोष्णतृप्रादालुरसहे*) तृप्रं दुःखम् ।

सर्वादेः पथ्यङ्गकर्मपत्रपात्रशरावं

व्याप्नोति ॥ ९३ ॥

सर्वशब्दपूर्वेभ्य एभ्यः षड्भ्यो व्याप्नोतीत्यर्थे
 ईनः स्यात् । सर्वपथीनो रथः । सर्वाङ्गीणं शं ।
 सर्वकर्मीणो ना । सर्वपत्रीणो यन्ता । सर्वपात्रीणं
 सर्वशरावीणं घृतम् । (अलङ्कामिन्यध्वनोऽमन्ता-
 द्येनौ वाच्यौ *) अध्वन्यः अध्वनीनः । समांसमी-
 नसाप्तपदीनादयः साधवः । (क्वचित्स्वार्थे ईनः *)
 अषडक्षीणो मन्त्रः । अलङ्कूर्मीणोऽलंपुरुषीणो ना ।

अदिकृस्त्रियां वाञ्चः ॥ ९४ ॥

अञ्चन्तात्स्वार्थे ईनो वा स्यात् । प्राचीनं प्राक् ।
 प्राचीना प्राची शाखा । अदिकृस्त्रियामिति किम् ।
 प्राची दिक् ।

तस्य तुल्ये कः संज्ञाप्रतिकृत्योः ॥ ९५ ॥

षष्ठ्यन्तात्तुल्येर्थेऽनयोर्गम्ययोः कः स्यात् । अ-
 श्वकः । (शाखादेर्यः *) शाख्यः । मुख्यः ।
 (कुशाग्रादीयः *) कुशाग्रीयां मतिः । काकता-
 लीयादयस्तुल्ये साधवः । (विप्रभृतिभ्यः शालशं-
 कटादयः *) विशालं विशंकटम् ।

तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य इतः ॥ ९६ ॥

एभ्यः सञ्जातार्थेभ्यः षष्ठ्यर्थे इतः स्यात् ।
 तारकाः सञ्जाता अस्य तारकितं नभः । पुष्पितः
 तरुः । (प्रमाणान्मात्रद् षष्ठ्यर्थे *) आयामः
 प्रमाणम् । जानुः प्रमाणमस्य जानुमात्रं जलम् ।
 तावन्मात्री भूः ।

वोर्द्ध्वं दघ्नद्वयसद् ॥ ९७ ॥

ऊर्ध्वप्रमाणादेतौ वा । जानुदघ्नम् जानुद्वयसं
जलम् । (हस्तिपुरुषाद्वाण् प्रमाणे*)

संयोगादिनः ॥ ९८ ॥

संयोगात्परस्येनोऽप्यन्त्यस्वरादेर्लुग् न स्यात् ।
हास्तिनं हस्तिमात्रं हस्तिदघ्नं हस्तिद्वयसम् । पौ-
रुषं ३ (इदंकिमोतुरियू कियू चास्य माने*) इदं
मानमस्येयान् कियान् पटः । (यत्तदेतदो डा
वादिरतुः*) यावान् तावान् एतावान् ।

यत्तत्किमः सङ्ख्याया डतिर्वा ॥ ९९ ॥

सङ्ख्यारूपमानवाचिभ्य एभ्यः सङ्ख्येये डतिर्वा
स्यात् । यति यावन्तः । तति तावन्तः । कति
कियन्तः ।

अवयवात्तयद् ॥ १०० ॥

अवयववृत्तेः सङ्ख्यार्थादवयविनि तयद् स्यात् ।
पञ्च अवयवा अस्य पञ्चतयो यमः । चतुष्टयी
गतिः (द्वित्रिभ्यामयद् वाऽवयवे*) द्वयं द्वितयम् ।
त्रयं त्रितयम् ।

अधिकं तत्सङ्ख्यमस्मिन् शतसहस्रे शति-

शदशान्ताया डः ॥ १०१ ॥

शति शदशान्तायाः सङ्ख्यायास्तच्छतादिसङ्ख्यं

वस्त्वधिकमित्यर्थे शतसहस्रयोर्डः स्यात् । विंश-
तिर्योजनानामधिकास्मिन्निति विंशं त्रिंशं द्वादशं
योजनशतं योजनसहस्रं वा ।

सङ्ख्यापूरणे डट् ॥ १०२ ॥

सङ्ख्या पूर्यते येन तस्मिन्नर्थे सङ्ख्यायाः डट्
स्यात् । द्वादशानां सङ्ख्यापूरणः द्वादशः । (विंश-
त्यादेर्वा तमट् पूरणे *) विंशतितमः । सहस्रतमः
शततमः (षड्यादेरसङ्ख्यादेस्तमट् *) षष्टितमः ।
सङ्ख्यादेस्तु डट् । द्विसप्ततः ।

नो मट् ॥ १०३ ॥

नान्तायाः सङ्ख्यायाः पूरणे मट् स्यात् । प-
ञ्चमः । सङ्ख्यादेस्तु डः । षोडशः ।

पित्तिथट् बहुगणपूगसङ्घात् ॥ १०४ ॥

एभ्यस्तिथट् स्यात् (अतोरिथट् पूरणे*) तौ च
पितौ । बहुतिथः ।

क्यङ्मानिपित्तद्धिते ॥ १०५ ॥

एषु त्रिष्वनूङ्परतः स्त्री पुंवत्स्यात् । बह्वीनां
सङ्ख्यापूरणी बहुतिथी । यावतिथः । यावतिथी ।
(षट्कतिकतिपयात् थट् पूरणे *) षष्ठः कतिथः ।
(चतुरस्थट् *) चतुर्थः । (येयौ च लुक् च *)
चतुरः । तुर्यः । तुरीयः । (द्वेस्तीयः *) द्वितीयः ।

त्रेस्तृ च ॥ १०६ ॥

त्रेस्तीयस्तृत्वं चास्य । तृतीयः ।

पूर्वमनेन सादेश्चेन् ॥ १०७ ॥

द्वितीयान्तात्सपूर्वात्केवलाच्च पूर्वशब्दात्तृतीयार्थे
इन् स्यात् । कृतं पूर्वमनेन कृतपूर्वी कटं । पीत-
पूर्वी पयः ।

इष्टादेः ॥ १०८ ॥

एभ्यः प्रथमान्तेभ्यस्तृतीयार्थे कर्तरि इन् स्यात् ।
इष्टो यज्ञोऽनेन इष्टी यज्ञे । अधीतस्तर्कोऽनेन
अधीती तर्के ।

तेन वित्ते चञ्चुचणौ ॥ १०९ ॥

तृतीयान्तात् ख्याते एतौ स्याताम् । विद्या-
चञ्चुः । केशचणः ।

तदस्याऽस्त्यस्मिन्निति मतुः ॥ ११० ॥

प्रथमान्तात्पृष्ठ्यर्थे सप्तम्यर्थे वा मतुः स्यात् ।
प्रथमान्तं चेदस्तीत्युच्यते । गावोऽस्य सन्ति गोमान् ।

मावर्णान्तोपान्त्यापञ्चमवर्गा-

न्मतोर्मो वः ॥ १११ ॥

मावर्णौ प्रत्येकमन्तोपान्त्यौ यस्य तस्मात्पञ्चम-
वर्जवर्णान्ताच्च मतोर्मो वः स्यात् । किमत्रास्तीति
किंवान् वृक्षवान् ।

नोर्म्यादिभ्यः ॥ ११२ ॥

एभ्यो मतोर्मो वो न स्यात् । ऊर्मिमान् ।
(उदन्वान् जलाधारे *)

राजन्वान् सुराज्ञि ॥ ११३ ॥

सुराजकेऽर्थे राजन्वान् । संज्ञायां चर्मण्वत्या-
दयश्च साधवः । (नावादेरिकः *) नाविकः ।
मत्वन्तं च रूपं सर्वत्राधिकारादनुवर्तनीयम् । नौ-
मान् । (शिखादिभ्य इन् *) शिखी माली (व्री-
ह्यादिभ्य इकेनौ *) व्रीहिकः व्रीही ।

अतोऽनेकस्वरात् ॥ ११४ ॥

अदन्तादनेकस्वरादिकेनौ स्याताम् । धनिकः
धनी । (इलेनाणशनरादयो यथायोगं मत्वर्थे
वाच्याः *) तुन्दिलः फेनिलः शृङ्गिणः ज्योत्स्नी
प्राज्ञः श्राद्धः लोमशः पामनः मधुरम् मरुत्तः ।

नस्तं मत्वर्थे ॥ ११५ ॥

सान्तं तान्तं च नाम मत्वर्थे परे पदं न स्यात् ।
मरुत्वान् । (बलवातदन्तललाटादूलः *) ब-
लूलः । (प्राण्यङ्गादातो लः *) चूडालः । (सि-
ध्मादिक्षुद्रजन्तुरुभ्योऽपि *) । सिधमलः यूकालः
मूर्च्छालः । (प्रज्ञापणोदकफेनाल्लेखौ *) प्रज्ञालः
प्रज्ञिलः । (वाचः आलाटौ क्षेपे *) वाचालः
वाचाटः । (वाचो गिम्न् *) वाग्मी । (लक्ष्म्या

सवादरदन्तात्कर्मधारयादन् स्यात् । सर्वधनी ।
वातातीसारपिशाचात् कश्चान्तः ॥ १२० ॥

एभ्यस्त्रिभ्य इन् कोन्तश्च । वातकी ।

इति मन्त्रार्थः ।

एभ्यो मत्वर्थे अः स्यात् । अभ्रं नभः । अ-
र्शसो मैत्रः ।

अस्तपोमायामेधास्त्रजो विन् ॥ ११७ ॥

असन्तात्तपःप्रभृतिभ्यश्च विन् स्यात् । वचस्वी
तपस्वी मायावी । ब्रीह्यादित्वान्मायिकः । मायी
मेधावी । (मेधारथान्नवेरः *) मेधिरः रथिरः
रथिकः । स्रग्वी ।

आमयादीर्घश्च ॥ ११८ ॥

अस्माद्विन्प्रत्ययः स्यात् दीर्घश्चास्य । आम-
यावी । (स्वान्मिन्नीशे दीर्घश्च *) स्वामी । (गोः *)
गौमी । (ऊर्जो विन्वलावस् चान्तः *) ऊर्जस्वी
ऊर्जस्वलः ऊर्ग्वान् ।

सर्वादेरिन् ॥ ११९ ॥

सर्वादेरदन्तात्कर्मधारयादिन् स्यात् । सर्वधनी ।
वातातीसारपिशाचात् कश्चान्तः ॥ १२० ॥

एभ्यस्त्रिभ्य इन् कोन्तश्च । वातकी ।

इति मन्त्रार्थः ।

(प्राचुर्यप्राधान्यादिषु यथाहं मयद्वाच्यः *)
 अपूपमयं पर्व । (प्रकारे जातीयर् *) महाजा-
 तीयः । (भूतपूर्वे प्चरट् *) पूर्वं भूतो भूतपूर्वः ।
 भूतपूर्वा । आढ्या आढ्यचरी । (निन्दे पाशप् *)
 छान्दसपाशः । (प्रकृष्टे तमप् *) अयमेषां प्रकृष्टः
 शुक्लः शुक्लतमः ।

द्वयोर्विभज्ये च तरप् ॥ १२१ ॥

द्वयोर्मध्ये प्रकृष्टे विभज्ये च तरप् स्यात् । इयं
 पट्टी इयं पट्टी इयमनयोः प्रकृष्टा पट्टी पटुतरा ।
 स्रौष्टेभ्यो माथुरा आढ्यतराः । (क्वचित्स्वार्थे
 यथालक्ष्यं तरप्) अभिन्नतरकम् ।

किंत्याद्येऽव्ययादसत्वे तयोरन्तस्याम् १२२

किमस्त्याद्यन्तादेदन्तादव्ययाच्च परयोस्तमस-
 रपोरन्तस्याम् स्यात् न चेत्तौ सत्वे द्रव्ये वर्तेते ।
 किंतां किंतराम् । अयमेषां प्रकृष्टं पचति पच-
 तितमाम् । अयमनयोः प्रकृष्टं पचति पचतित-
 राम् । पूर्वाह्णितराम् पूर्वाह्णितमाम् । अतितराम्
 अतितमाम् भुङ्क्ते । असत्वे किम् । किंतरं दारु ।

गुणाङ्गाद्वेष्टेयसू ॥ १२३ ॥

गुणप्रवृत्तिहेतुकात्तमस्ररपोर्विषये यथासङ्ख्यमे-
 तौ वा स्याताम् । अयमेषां प्रकृष्टः पटुः पटिष्ठः
 पटुतमः । अयमनयोः प्रकृष्टः पटुः पटीयान् पटु-

तरः । (प्रशस्यस्य श्रः णीष्ठेयस्सु *) प्रकृष्टः प्र-
 शस्यः श्रेष्ठः श्रेयान् । (वृद्धप्रशस्ययोर्यः *)
 ज्येष्ठः ज्यायान् । अयमीयसौ साधुः । (अल्प-
 यूनोः कन्वाः *) कनिष्ठः २ अल्पिष्ठः २ यविष्ठः २
 (बाढान्तिकयोः साधनेदौ ण्यादिषु *) प्रकृष्टो
 बाढः साधिष्ठः साधीयान् । प्रकृष्टोऽन्तिको ने-
 दिष्ठः नेदीयान् । प्रियस्थिरेत्यादिना प्रियादीनां
 प्राद्यादेशे । प्रकृष्टः प्रियः प्रेष्ठः प्रेयान् । स्थेष्ठः
 स्थेयान् । (बहोर्णीष्ठे भूय *) भूयिष्ठः । ईयसौ
 (भूर्लुक् चवर्णस्य *) भूयान् । स्थूलदूरेत्यादिना
 स्थूलादीनामन्तस्थादिलोपे नामिनो गुणे च स्थ-
 विष्ठः स्थवीयान् । दविष्ठः दवीयान् । (विन्मतो-
 र्णीष्ठेयसौ लुप् *) प्रकृष्टः स्रग्वी स्रजिष्ठः । एवं
 त्वचिष्ठः ।

त्यादेश्च प्रशस्ते रूपम् ॥ १२४ ॥

त्याद्यन्तान्नाम्नश्च प्रशस्ते रूपम् स्यात् । पच-
 तिरूपम् वैयाकरणरूपः । (तरबादिषु क्वचिद् ह-
 स्वपुंवद्भावौ वा वक्तव्यौ *) पचन्तितरां पचत्तरां
 पचन्तीतराम् ।

अतमबादेरीषदसमाप्ते कल्पप् देश्यप् दे-
 शीयर् ॥ १२५ ॥

तमबाद्यन्तवर्जात्त्याद्यन्तान्नाम्नश्च किञ्चिदुनेऽमी

त्रयः स्युः । पचतिक्ल्पं पचतिदेश्यं पचतिदेशी-
यम् । पटुकल्पा पटुदेश्या पटुदेशीया । (नमः
प्राग्बहुर्वा किञ्चिदूने *) बहुपटुः पटुकल्पः । (कु-
त्सिताल्पाज्ञातादिषु यथार्हं कबादयो वाच्याः *)
अश्वकः । अनुकम्पायां पुत्रक एहकि । (एकादा-
किन् चाऽसहाये *) एकाकीकृतः ।

त्यादिसर्वादेः स्वरेष्वन्त्यात्पूर्वोऽक् ॥ १२६ ॥

त्याद्यन्तात्सर्वादेश्वान्त्यस्वरात्पूर्वोऽक् स्यात् कु-
त्सितादिषु । पचतकि सर्वके इति ।

युष्मदस्मदोऽसोभादिस्यादेः ॥ १२७ ॥

सकारादिओकारादिभकारादिवर्जितस्याद्यन्त-
योर्युष्मदस्मदोरन्त्यस्वरादेः पूर्वोऽक् स्यात् । त्व-
यका मयका । सकारादिवर्जनात् युष्मकासु अ-
स्मकासु । युवकयोः आवकयोः । युवकाभ्याम्
आवकाभ्याम् ।

अव्ययस्य को द् च ॥ १२८ ॥

अस्यान्त्यस्वरात्पूर्वोऽक् तद्योगे को द् च ।
कुत्सिताद्युच्चैरुच्चकैः धिक् धकिद् । (वैकाद्द्वयो-
र्निर्धार्ये डतरः *) एकतर एकको वा भवतोः
कठः पटुः ।

यत्तत्किमन्यात् ॥ १२९ ॥

एभ्यो द्वयोरेकस्मिन्निर्धार्ये डतरः स्यात् । य-
तरो भवतोः कठादिस्ततर आगच्छेत् ।

बहूनां प्रश्ने डतमश्च वा ॥ १३० ॥

यदादिभ्यो बहूनां मध्ये निर्धार्यार्थेभ्यः प्रश्ने डतमो डतरश्च वा स्यात् । यतमो यतरो वा भवतां कठादिस्ततमस्ततरो वा यातु । एवं कतमः कतरः । अन्यतमः अन्यतरः । पक्षे यको यो वेत्यादि । (वैकात् तमस्तथा*) एकतमः एककः एको वा भवतां कठादिः । (प्रायोऽतोर्द्वयसद् मात्रद् स्वार्थे*) यावदेष यावद्द्वयसम् । यावन्मात्रम् ।

तीयाट्टीकण् न विद्या चेत् ॥ १३१ ॥

तीयान्तात् स्वार्थे ट्टीकण् वा स्यात् । द्वैतीकीकं तार्तीयीकी । विद्या तु द्वितीया । (वर्णाऽव्ययात्स्वरूपे कारः*) ककारः (रादेफः*) रेफः । (नामरूपभागाद्धेयः*) नामधेयम् । (देवात्तल्ल*) देवता । (भेषजादिभ्यष्ट्यण्*) भेषज्यम् । (प्रज्ञादिभ्योऽण्*) प्राज्ञः वाणिजः । (वाच इकण्सन्दिष्टे*) वाचिकम् । (उपायादिकण् ह्रस्वश्चास्य*) औपयिकम् । (विनयादिभ्य इकण् वा भवति*) वैनयिकम् । इति तद्धितदिग्मात्रम् ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगण्डिशिष्योपाध्यायश्रीविनयविज-

यगण्डिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां प्रथमवृत्तिः समाप्ता ।

हैमलघुप्रक्रियाव्याकरणे पूर्वाद्धं समाप्तम् ॥

हैमलघुप्रक्रियाव्याकरणम् ।

अथ उत्तरार्द्धम् ॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

अथाख्यातप्रक्रिया निरूप्यते । आख्यातप्रत्य-
याश्च धातोर्वक्तव्याः ।

क्रियार्थो धातुः ॥ १ ॥

कृतिः क्रिया पठनपचनादिरूपा साऽर्थो यस्य
स धातुः स्यात् । स च त्रेधा गणजो नामजः सौ-
त्रश्च । आद्यो नवधा । तथाहुः ।

अदादयः कानुबन्धाश्चानुबन्धा दिवादयः ।

स्वादयष्टानुबन्धाश्च तानुबन्धास्तुदादयः ॥ १ ॥

रुधादयः पानुबन्धा यानुबन्धास्तनादयः ।

कग्रादयः शानुबन्धाश्च णानुबन्धाश्चुरादयः ॥ २ ॥

उक्तानुबन्धरहिता भवादयः । यत्र नामैव प्र-
त्ययसंबन्धाद्भातुत्वं याति स नामधातुः । सौत्राश्च
कण्ठादयो दोलणप्रमुखाश्च । प्रत्येकमेते त्रिविधाः
परस्मैपदिन आत्मनेपदिन उभयपदिनश्च ।

ङनुबन्ध इदनुबन्धः कर्तर्यप्यात्मनेपदी धातुः ।

ईगनुबन्धस्तूभयपदी परस्मैपदी शेषः ॥ ३ ॥

नवाद्यानि शतृक्सू च परस्मैपदम् ॥ २ ॥

सर्वासां त्यादिविभक्तीनामाद्यानि नववचनानि
शतृक्सू च प्रत्ययौ परस्मैपदसंज्ञानि स्युः । (प-
राणि कानानशौ चात्मनेपदम् *)

त्रीणि त्रीण्यन्ययुष्मदस्मदि ॥ ३ ॥

सर्वासां विभक्तीनां त्रीणि त्रीण्येकद्विबहुवचना-
न्यन्यदर्थे युष्मदर्थेऽस्मदर्थे च यथाक्रमं स्युः ।

सति ॥ ४ ॥

आरब्धासमाप्तवस्तुविषयः कालः सन् वर्तमा-
नस्तदर्थोद्धातोर्वर्तमाना स्यात् ।
वर्तमाना ।

परस्मैपदानि ।

आत्मनेपदानि ।

तिव् तस् अन्ति ।

ते आते अन्ते ।

सिब् थस् थ ।

से आथे ध्वे ।

मिब् वस् मस् ।

ए वहे महे ।

एताः शितः ॥ ५ ॥

वर्तमाना सप्तमीपञ्चमीह्यस्तन्यः शितो ज्ञेयाः ।
भू सत्तायाम् । भू तिव् इति स्थिते । वकारो वि-
त्कार्यार्थः ।

कर्तर्यनद्भयः शव् ॥ ६ ॥

अदादिवर्जाद्धातोः कर्तरि विहिते शिति शव्
प्रत्ययः स्यात् । शकारवकारावितौ ।

नामिनो गुणोऽङ्किति ॥ ७ ॥

कित्ङित्त्वर्जे प्रत्यये परे नाम्यन्तस्य धातो-
गुणः स्यात् । अवादेशे, स धार्मिको भवति । तौ
भवतः । लुगस्यादेत्यपदे इत्यकारलोपे, ते भवन्ति ।
त्वं भवसि । युवां भवथः । यूयं भवथ ।

मव्यस्याः ॥ ८ ॥

धातोर्विहिते मादौ वादौ च प्रत्यये परे अत
आः स्यात् । अहं भवामि । आवां भवावः । वयं
भवामः । अन्यदथादिद्वयत्रययोगे पराश्रयमेव
वचनम् । स च त्वं च भवथः । स च त्वं चाहं
च भवामः ।

विधिनिमज्जणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थने ॥ ९ ॥

विधिः क्रियायां प्रेरणा । विध्यादिषु सप्तमी
स्यात् । संभावनादिष्वपि सप्तमी ।

सप्तमी ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

यात्	याताम्	युस् ।	ईत्	ईयाताम्	ईरन् ।
यास्	यातम्	यात् ।	ईथास्	ईयाथाम्	ईध्वम् ।
याम्	याव	याम ।	ईय	ईवहि	ईमहि ।

यः सप्तम्याः ॥ १० ॥

आत् परस्य सप्तम्या याशब्दस्य इः स्यात् ।

व्या. १३

शिष्यो गुरुसेवी भवेत् । भवेदसौ भव्यः श्राद्ध-
त्वात् । भवेताम् । (आत्परयोर्ग्राम्युसोरियमि-
युसौ *) भवेयुः । भवेः भवेतम् भवेत । भवेयम्
भवेव भवेम ।

प्रैषाऽनुज्ञावसरे कृत्यपञ्चम्यौ ॥ ११ ॥

न्यत्कारपूर्विका प्रेरणा प्रैषः । प्रैषादिषु कृत्याः
पञ्चमी च स्युः । (विध्यादिषु आशिषि च पञ्चमी
वक्तव्या *)

पञ्चमी ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

तुव् ताम् अन्तु । ताम् आताम् अन्ताम् ।
हि तम् त । स्व आथाम् ध्वम् ।
आनिव् आवव् आमव् । ऐव् आवहैव् आमहैव् ।

अध्ययनोद्यतो भवतु चैत्रः । भवताम् । भ-
वन्तु । (आशिषि तुह्योस्तातङ् वा *) आयु-
ष्मान् भवतु भवतात् भवान् ।

अतः प्रत्ययालुक् ॥ १२ ॥

धातोः परो योऽदन्तः प्रत्ययस्ततः परस्य हे-
र्लुक् स्यात् । भव भवतात् भवतम् भवत । आ-
शिषि श्रेयस्वी भवतात्सौम्य । भवानि भवाव
भवाम् ।

अनद्यतने ह्यस्तनी ॥ १३ ॥

आन्याय्यादुत्थानादान्याय्याच्च संवेशनादहरु-
भयतः सार्धरात्रं वाद्यतनः कालस्ततोऽन्योऽनद्य-
तनस्तस्मिन् भूतार्थाद्घातोर्ह्यस्तनी स्यात् । ख्याते
दृश्ये लोकविज्ञाते प्रयोक्तुः शक्यदर्शने परोक्षेऽपि
भूतानद्यतने ह्यस्तनी स्यात् ।

ह्यस्तनी ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

दिव् ताम् अन् । त आताम् अन्त ।
सिव् तम् त । थास् आथाम् ध्वम् ।
अम्व् व म । इ वहि महि ।

दिस्योरिकार उच्चारणार्थः ।

अङ्घातोरादिर्ह्यस्तन्यां चामा-

ङ् ॥ १४ ॥

ह्यस्तन्यामद्यतनीक्रियातिपत्त्योश्च विषये धातो-
रादिरट् स्यात् नतु माङ्योगे । अभवद् ह्यौ
जिनार्चा । विरामे वा । अभवत् अभवताम् अभ-
वन् । अभवः अभवतम् अभवत । अभवम् अभ-
वाव अभवाम ।

अविवक्षिते ॥ १५ ॥

परोक्षत्वेनाविवक्षिते परोक्षे भूतानद्यतने ह्यस्तनी
स्यात् । अभवद्वीरः ।

स्मे च वर्तमाना ॥ १६ ॥

भूतानद्यतने वर्तमानाद्धातोः स्मे पुरादौ चोप-
पदे वर्तमाना स्यात् । शिष्यास्तव भवन्ति स्म ।
पुरा भवति ते पदम् । अभवदित्यर्थः ।

अद्यतनी ॥ १७ ॥

अद्यतनकाले भूतार्थाद्धातोरद्यतनी स्यात् ।

विशेषाऽविवक्षाव्यामिश्रे ॥ १८ ॥

अद्यतनादिविशेषाऽविवक्षायां व्यामिश्रणे च
सति भूतार्थाद्धातोरद्यतनी स्यात् ।

अद्यतनी ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

दि ताम् अन् । त आताम् अन्त ।

सि तम् त । थास् आथाम् ध्वम् ।

अम् व म । इ वहि महि ।

सिजद्यतन्याम् ॥ १९ ॥

अद्यतन्यां परस्यां धातोः परः सिच् स्यात् ।
इकार उच्चारणार्थः । चकारो विशेषार्थः ।

पिबैतिदाभूस्थः सिचो लुप् परस्मै न

चेद् ॥ २० ॥

देति दासंज्ञा धातवः । एभ्यः परस्य सिचः
परस्मैपदे लुप् स्यात् लुब्योगे न चेद् ।

भवतेः सिज्जुलुपि ॥ २१ ॥

सिचो लुपि भवतेर्गुणो न स्यात् । अङ् धातो-
रित्यडागमे । अभूत् अद्य वृष्टिः । अभूताम् ।
अभू अन् इति स्थिते । सिञ्जलोपे धातोरिवर्णस्ये-
त्युवादेशे ।

भुवो वः परोक्षाऽद्यतन्योः ॥ २२ ॥

भुवो वन्तस्योपान्त्यस्य परोक्षाद्यतन्योरूत्
स्यात् । अभूवन् । अभूः अभूतम् अभूत । अभू-
वम् अभूव अभूम ।

परोक्षे भूतानद्यतने ॥ २३ ॥

परोक्षार्थाद्धातोः परोक्षा स्यात् ।

परोक्षा ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

णव् अतुस् उस् ।

ए आते इरे ।

थव् अथुस् अ ।

से आथे ध्वे ।

णव् व म ।

ए वहे महे ।

भू णव् इति स्थिते णकारो वृद्ध्यर्थः ।

द्विर्धातुः परोक्षा डे प्राक् तु स्वरे स्वर-
विधेः ॥ २४ ॥

परोक्षायां डे च परे धातुर्द्विः स्यात् । स्वरादौ
तु द्वित्वनिमित्ते स्वरस्य कार्यात्प्रागेव ।

भूस्वपोरदुतौ ॥ २५ ॥

भूस्वपोः परोक्षायां द्वित्वे पूर्वस्य यथासङ्ख्यम-
दुतौ स्याताम् ।

द्वितीयतुर्ययोः पूर्वो ॥ २६ ॥

द्वित्वे पूर्वयोर्द्वितीयतुर्ययोर्यथासङ्ख्यमाद्यत्-
तीयौ स्याताम् ।

नामिनोऽकलिहलेः ॥ २७ ॥

नाम्यन्तस्य धातोर्नाम्नो वा कलिहलिवर्जस्य
ष्णिपि वृद्धिः स्यात् । तत आवादेशे भुवो व
इत्यूत्वे च । बभूव श्रीवीरः । बभूवतुः बभूवुः ।

स्क्रसृष्टृभृस्तुद्रुश्रुस्रोर्व्यञ्जनादेः

परोक्षायाः ॥ २८ ॥

स्कृगः स्रादिवर्जेभ्यश्च सर्वधातुभ्यः परस्या
व्यञ्जनादेः परोक्षाया आदिरिट् स्यात् । बभूविथ
बभूवथुः बभूव । बभूव बभूविव बभूविम ।

कृतास्मरणाऽतिनिह्वे परोक्षा ॥ २९ ॥

अनयोरर्थयोरपरोक्षेऽपि भूते परोक्षा स्यात् ।
सुप्तोऽहं किल विललाप । नाहं कलिङ्गं जगाम ।

आशिष्याशीःपञ्चम्यौ ॥ ३० ॥

परस्येष्टाशंसनमाशीस्तदर्थाद्भातोराशीःपञ्चम्यौ
स्याताम् ।

आशीः ।

परस्मैपदानि ।

आत्मनेपदानि ।

क्यात् क्यास्तां क्यासुः । सीष्ट सीयास्तां सीरन् ।
 क्याः क्यास्तं क्यास्त । सीष्टास् सीयास्थां सीध्वं ।
 क्यासं क्यास्व क्यास्म । सीय सीवहि सीमहि ।
 ककारो गुणनिषेधार्थः । भूयाद्भ्रं सन्धः ।
 भूयास्ताम् भूयासुः । भूयाः भूयास्तम् भूयास्त ।
 भूयासम् भूयास्व भूयास्म ।

अनद्यतने श्वस्तनी ॥ ३१ ॥

अनद्यतने भविष्यदर्थाद्धातोः श्वस्तनी स्यात् ।
 श्वस्तनी ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

ता तारौ तारस् । ता तारौ तारस् ।
 तासि तास्थस् तास्थ । तासे तासाथे ताध्वे ।
 तास्मि तास्वस् तास्मस् । ताहे तास्वहे तास्महे ।

स्ताद्यशितोऽत्रोणादेरिट् ॥ ३२ ॥

धातोः परस्य सादेस्तादेश्चाऽशित आदिरिट्
 स्यात् नतु त्रप्रत्यये उणादिषु च । भविता श्वः
 पूजोत्सवः । भवितारौ भवितारः । भवितासि
 भवितास्थः भवितास्थ । भवितास्मि भवितास्वः
 भवितास्मः ।

भविष्यन्ती ॥ ३३ ॥

सामान्यतो भविष्यदर्थाद्धातोर्भविष्यन्ती स्यात् ।
भविष्यन्ती ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

स्यति स्यतस् स्यन्ति । स्यते स्येते स्यन्ते ।
स्यसि स्यथस् स्यथ । स्यसे स्येथे स्यध्वे ।
स्यामि स्यावस् स्यामस् । स्ये स्यावहे स्यामहे ।

इडागमे । भविष्यति भविष्यतः भविष्यन्ति ।
भविष्यसि भविष्यथः भविष्यथ । भविष्यामि
भविष्यावः भविष्यामः ।

पुरायावतोर्वर्तमाना ॥ ३४ ॥

अनयोरुपपदयोर्भविष्यदर्थाद्धातोर्वर्तमाना स्या-
त् । पुरा भवति । यावद्भवति । भविष्यतीत्यर्थः ।
(कदाकह्योर्न वा*) कदा भवति । कदा भविष्यति ।
कहिं भवति कहिं भविष्यति ।

माङ्घ्र्यतनी ॥ ३५ ॥

माङ्घ्र्युपपदे धातोरद्यतनी स्यात् । सर्वविभक्त्य-
पवादः । माङ्घ्र्योगेऽडागमाभावः । मा भूत् ।

सस्मे ह्यस्तनी च ॥ ३६ ॥

सस्मे माङ्घ्र्युपपदे ह्यस्तनी अद्यतनी च स्यात् ।
मा स्म भवत् मा स्म भूत् ।

अयदि स्मृत्यर्थे भविष्यन्ती ॥ ३७ ॥

स्मृत्यर्थे धातावुपपदे भूतानद्यतनार्थे भविष्यन्ती स्यात् नतु यद्योगे । स्मरसि साधो सिद्धाद्रौ तपस्विनो भविष्यामः । यद्योगे तु । स्मरसि यत्तत्र तपस्विनोऽभवाम ।

धातोः सम्बन्धे प्रत्ययाः ॥ ३८ ॥

धात्वर्थानां विशेषणविशेष्यभावे सति यथाकालमपि प्रत्ययाः साधवः स्युः । विश्वदृश्वाऽस्य पुत्रो भविता । भावि कृत्यमासीत् ।

प्रचये नवा सामान्यार्थस्य ॥ ३९ ॥

धात्वर्थानां च समुच्चये गम्ये सामान्यार्थस्य धातोः संबन्धे सति धातोः परौ हिस्वौ तध्वमौ च तद्युष्मदि वा स्याताम् । व्रीहीन् वप लुनीहि पुनीहि इत्येवं यतते यत्यते वा । पक्षे वपति लुनातीत्येवं यतते यत्यते वा । सूत्रमधीष्व निर्युक्तिमधीष्व भाष्यमधीष्वेत्येवमधीते । पक्षे सूत्रमधीते निर्युक्तिमधीते इत्येवमधीते । एवं तध्वमोरप्युदाहरणानि । यथाविधि धातोः संबन्धे सति भृशाभीक्ष्ण्येऽप्येवम् । लुनीहि पुनीहीत्येवायं लुनाति । अधीष्वाधीष्वेत्येवमयमधीते इत्यादि ।

सप्तम्यर्थे क्रियातिपत्तौ क्रियाति-

पत्तिः ॥ ४० ॥

सप्तम्या अर्थो निमित्तं हेतुफलादि सामग्री

कुतश्चिद्वैगुण्यात्क्रियानभिनिर्वृत्तौ सत्यामेष्यदर्था-
द्घातोः सप्तम्यर्थे क्रियातिपत्तिः स्यात् ।

क्रियातिपत्तिः ।

परस्मैपदिनः ।

आत्मनेपदिनः ।

स्यत् स्यताम् स्यन् । स्यत स्येताम् स्यन्त ।
स्यस् स्यतम् स्यत । स्यथास् स्येथाम् स्यध्वम् ।
स्यम् स्याव स्याम । स्ये स्यावहि स्यामहि ।

सुवृष्टिश्चेदभविष्यत् सुभिक्षमभविष्यत् । अभ-
ष्यिताम् अभविष्यन् । अभविष्यः अभविष्यतम्
अभविष्यत । अभविष्यम् अभविष्याव अभवि-
ष्याम । पां पाने । अनुस्वार इङ्निषेधार्थः ।

श्रौतिकृद्विबुपाघ्राध्मास्थान्नादामृदृश्यति-

शदसदः शृकृधिपिबजिघ्रधमतिष्ठमन-

यच्छपश्यच्छशीयसीदम् ॥ ४१ ॥

श्रौत्यादीनां त्रयोदशानां शिति शृप्रभृतयस्त्र-
योदशादेशाः स्युः । पिबति पिबतः पिबन्ति १ ।
पिबेत् पिबेताम् पिबेयुः । पिबेः पिबेतम् पिबेत ।
पिबेयम् पिबेव पिबेम २ । पिबतु पिबतात् पिब-
ताम् पिबन्तु । पिब पिबतात् पिबतम् पिबत ३ ।
अपिबत् अपिबताम् अपिबन् ४ । पिबैतिदेति
सिज्जलोपे अपात् २ अपाताम् ।

सिज्जिदोऽभुवः ॥ ४२ ॥

अभुवः सिच्प्रत्ययान्ताद्विदश्च धातोः पर-
स्यानः पुस् स्यात् । पकार इत् ।

इडेत्पुसि चातो लुक् ॥ ४३ ॥

क्वित्यशिति स्वरे इटि एति पुसि च परे आद-
न्तस्य धातोरन्तस्य लुक् स्यात् । अपुः । अपाः
अपातम् अपात । अपाम् अपाव अपाम ५ ।

ह्रस्वः ॥ ४४ ॥

द्वित्वे सति पूर्वस्य ह्रस्वः स्यात् ।

आतो णव औः ॥ ४५ ॥

आतः परस्य णव औः स्यात् ।

इन्ध्यसंयोगात्परोक्षा किद्धत् ॥ ४६ ॥

इन्धेरसंयोगान्ताच्च परा अवित्परोक्षा किद्ध-
त्स्यादिति किच्वादिडेत्पुसीत्याल्लुक् । पपौ पपतुः
पपुः ।

सृजिट्शिस्कृस्वरात्वतस्तृजूनित्या-

नितस्थवः ॥ ४७ ॥

सृजिट्शिभ्यां स्कृगः स्वरान्तादत्वतश्च तृजिनि-
त्यानिटो विहितस्य थव आदिरिड्वा स्यात् । पपाथ
पपिथ पपथुः पप । पपौ पपिव पपिम ६ ।

गापास्थासादामाहाकः ॥ ४८ ॥

एषां क्वित्याशिष्येः स्यात् । पेयात् पेयास्ताम्

पेयासुः । पेयाः पेयास्तम् पेयास्त । पेयासम् पेयास्व
पेयास्म ७ ।

एकस्वरादनुस्वारेतः ॥ ४९ ॥

एकस्वरादनुस्वारेतो धातोस्ताद्यशित इड् न
स्यात् । पाता पातारौ पातारः ८ । पास्यति पास्यतः
पास्यन्ति ९ । अपास्यत् अपास्यताम् अपास्यन्
१० इत्यादिवत् । घ्रां गन्धोपादाने । जिघ्रति १ ।
जिघ्रेत् २ । जिघ्रतु जिघ्रतात् ३ । अजिघ्रत् ४ ।

द्वेघ्राशाच्छासो वा ॥ ५० ॥

एभ्यः पञ्चभ्यः परस्य सिचः परस्मैपदे लुब्वा
स्यात् । अघ्रात् । पक्षे सः ।

सिजस्तेर्दिस्योः ॥ ५१ ॥

सिजन्ताद्धातोरस्तेश्च परयोर्दिस्योरादिरीत्
स्यात् ।

यमिनमिरम्यातः सोऽन्तश्च ॥ ५२ ॥

यम्यादिभ्यस्त्रिभ्य आदन्तेभ्यश्च परस्मैपदे सिच
आदिरिट् स्यादेषां च स् अन्तः ।

इट् ईति ॥ ५३ ॥

इट् परस्य सिच ईति परे लुक् स्यात् । अघ्रा-
सीत् अघ्राताम्-अघ्रासिष्टाम् अघ्रुः-अघ्रासिषुः ।
अघ्राः-अघ्रासीः अघ्रातम्-अघ्रासिष्टम् अघ्रात-

अघ्रासिष्ट । अघ्राम्-अघ्रासिषम् अघ्राव-अघ्रासिष्व
अघ्राम-अघ्रासिष्म ५ । परोक्षायां घ्रा घ्रा इति ।

द्वित्वे व्यञ्जनस्यानादेर्लुक् ॥ ५४ ॥

द्वित्वे पूर्वस्यानादेर्व्यञ्जनस्य लुक् स्यात् । द्विती-
यतुर्ययोः पूर्वौ इति घस्य गत्वे ।

गहोर्जः ॥ ५५ ॥

द्वित्वे सति पूर्वयोर्गहोर्जः स्यात् । जघ्रौ जघ्रतुः
जघ्रुः ६ ।

संयोगादेर्वाशिष्येः ॥ ५६ ॥

संयोगादेरादन्तस्य क्वित्याशिष्येर्वा स्यात् ।
घ्रेयात्-घ्रायात् घ्रेयास्ताम्-घ्रायास्ताम् घ्रेयासुः-
घ्रायासुः ७ । घ्राता ८ । घ्रास्यति ९ । अघ्रास्यत् १० ।
ध्मां शब्दान्निसंयोगयोः । ध्रमति १ । धमेत् २ ।
धमतु-धमतात् ३ । अधमत् ४ । अध्मासीत् ५ ।
दध्मौ ६ । ध्मेयात् ध्मायात् ७ । ध्माता ८ । ध्मास्यति
९ । अध्मास्यत् १० । घ्ठां गतिनिवृत्तौ ।

षः सो ष्ट्यैष्टिवष्वक्कः ॥ ५७ ॥

पाठे धात्वादेः षः सः स्यान्न तु ष्ट्यैष्टिवष्वक्काम् ।
निमित्ताभावे नैमित्तिकस्याप्यभाव इति ठस्य थस्वे
स्था । तिष्ठति १ । तिष्ठेत् २ । तिष्ठतु तिष्ठतात् ३ ।
अतिष्ठत् ४ । अस्थात् अस्थाताम् अस्थुः ५ ।

व्या. १४

स्थासेनिसिधूसिचूसञ्जां द्वित्वेऽपि ॥ ५८ ॥

उपसर्गस्थान्नाम्यादेः परेषां स्थादीनां सः षः
स्यात् द्वित्वेऽपि । अध्यष्ठात् अध्यष्ठाताम् अध्यष्टुः ।

अघोषे शिटः ॥ ५९ ॥

द्वित्वे पूर्वस्य शिटस्तत्संबन्धिन्येवाघोषे लुक्
स्यात् । तस्थौ अधितष्ठौ तस्थतुः तस्थुः ६ । स्थेयात्
स्थेयास्ताम् स्थेयासुः । ७ स्याता अधिष्ठाता ८ ।
स्थास्यति अधिष्ठास्यति ९ । अस्थास्यत् अध्यष्ठास्यत्
१० । म्नां अभ्यासे । मनति १ । मनेत् २ । मनतु मन-
तात् ३ । अमनत् ४ । अन्नासीत् ५ । मन्त्रौ ६ । म्ने-
यात्-न्नायात् ७ । म्नाता ८ । म्नास्यति ९ । अन्ना-
स्यत् १० । दाम् दाने । यच्छति १ । यच्छेत् २ ।
यच्छतु ३ । अयच्छत् ४ ।

अवौ दाधौ दा ॥ ६० ॥

अवितौ दाधारूपौ धातू दासंज्ञौ स्यातामिति
दासंज्ञत्वात्पिबैतीत्यादिना सिलुप् । अदात् । वि-
द्वर्जनात् दां व् दैव् इत्यादेर्न दासंज्ञा । ददौ ६ ।
गापास्थासादामेत्येत्वे, देयात् ७ । दाता ८ । दा-
स्यति ९ । अदास्यत् १० । जिं जिं अभिभवे ।
जयति १ । जयेत् २ । जयतु जयतात् ३ । अज-
यत् ४ ।

सिचि परस्मै समानस्याङिति ॥ ६१ ॥

समानान्तस्य धातोः परस्मैपदविषये सिचि
अङिति वृद्धिः स्यात् । अजैषीत् अजैष्टाम् अ-
जैषुः । अजैषीः अजैष्टम् अजैष्ट । अजैषम् अजैष्व
अजैष्म ५ ।

जेर्गिः सन्परोक्षयोः ॥ ६२ ॥

सन्परोक्षयोः परयोर्द्वित्वे सति पूर्वात्परस्य जेर्गिः
स्यात् । नामिनोऽकलिहलेरिति वृद्धिः । जिगाय ।
योऽनेकस्वरस्य । जिग्यतुः जिग्युः । जिगयिथ जि-
गेथ जिग्यथुः जिग्य ।

णिद्धान्त्यो णव् ॥ ६३ ॥

परोक्षाया अन्त्यो णव् णिद्वा स्यात् । जिगाय-
जिगय जिग्यिव जिग्यिम ६ । दीर्घश्चवीति दीर्घे
जीयात् जीयास्ताम् जीयासुः ७ । जेता ८ । जे-
ष्यति ९ । अजेष्यत् १० । स्मृं चिन्तायाम् । स्म-
रति १ । स्मरेत् २ । स्मरतु-स्मरतात् ३ । अस्मरत्
४ । अस्मार्षीत् अस्मार्ष्टाम् अस्मार्षुः । अस्मार्षीः
अस्मार्ष्टम् अस्मार्ष्ट । अस्मार्षम् अस्मार्ष्व अस्मार्ष्म
५ । स्मृ स्मृ इति द्वित्वे ।

ऋतोऽत् ॥ ६४ ॥

द्वित्वे सति पूर्वस्य ऋतोऽत् स्यात् । सस्मार ।

संयोगाद्दत्तेः ॥ ६५ ॥

संयोगात्परो य ऋत्तदन्तस्यार्तेश्चाकि परोक्षायां
गुणः स्यात् । सस्मरतुः सस्मरुः ।

ऋतः ॥ ६६ ॥

ऋदन्तात्तृजि नित्यानिटो विहितस्य थव आदि-
रिड् न स्यात् । सस्मर्थ सस्मरथुः सस्मर । सस्मार-
सस्मर सस्मारिव सस्मारिम ६ ।

क्ययडाशीर्ये ॥ ६७ ॥

संयोगात्परो य ऋत्तदन्तस्यार्तेश्च क्ये यड्या-
शीर्ये च गुणः स्यात् । स्मर्यात् स्मर्यास्ताम् स्म-
र्यासुः ७ । स्मर्ता ८ ।

हनृतः स्यस्य ॥ ६८ ॥

हन्तेऋदन्ताच्च परस्य स्यस्यादिरिड् स्यात् ।
स्मरिष्यति ९ । अस्मरिष्यत् १० । वृ प्लवनतर-
णयोः । तस्ति ४ । अतारीत् अतारिष्टाम् अता-
रिषुः ५ । ततार ।

स्कृच्छृतोऽकि परोक्षायाम् ॥ ६९ ॥

स्कृच्छ्रोऋदन्तानां च परोक्षायां गुणः स्यान्न
तु कोपलक्षितायां तस्याम् । तर् इति जाते ।

तृत्रपफलभजाम् ॥ ७० ॥

एषां चतुर्णामवित्परोक्षासेदूथवोः परयोः स्वरस्य
एः स्यान्न च द्विः । तेरनुः तेरुः । तेरिथ ६ ।

ऋतां कृतीर् ॥ ७१ ॥

स्पष्टम् ।

भ्वादेर्नामिनो दीर्घोर्वोर्व्यञ्जने ॥ ७२ ॥

भ्वादेर्धातोयौ रवौ तयोः परयोस्तस्यैव नामिनो दीर्घः स्यात् व्यञ्जने परे । तीर्यात् ७ ।

वृतो नवाऽनाशीः सिच्चपरस्मै च ॥ ७३ ॥

वृभ्यामृदन्तेभ्यश्च परस्येटो दीर्घो वा स्यात् नतु परोक्षाशिषोः सिचि परस्मैपदे च । तरिता-त-रीता ८ । तरिष्यति-तरीष्यति ९ । अतरिष्यत्-अ-तरीष्यत् १० । द्रुधे पाने । धयति ४ ।

आत्सन्ध्यक्षरस्य ॥ ७४ ॥

धातोः सन्ध्यक्षरान्तस्य आः स्यात् नतु शिति परे । ततश्च दासंज्ञा ।

द्रुधेश्वेर्वा ॥ ७५ ॥

आभ्यां कर्तर्यद्यतन्यां डो वा स्यात् । द्विर्धा-तुरिति द्वित्वे पूर्वह्रस्वत्वे दत्वे च । अदधत् अदध-ताम् अदधन् । द्रुधेघ्राशाच्छासो वेति सिज्जोपवि-कल्पे । अधात् अधाताम् अधुः । पक्षे अधासीत् अधासिष्टाम् अधासिषुः ५ । दधौ ६ । धेयात् ७ । धाता ८ । धास्यति ९ । अधास्यत् १० । ध्यै चि-न्तायाम् । ध्यायति ४ । अध्यासीत् ५ । दध्वौ

दध्यतुः दध्युः । दध्यथ ६ । ध्येयात्-ध्यायात् ७ ।
अर्च पूजायाम् । अर्चति ।

स्वरादेस्तासु ॥ ७६ ॥

स्वरादेर्धातोरादेरद्यतनीह्यस्तनीक्रियातिपत्तिषु
वृद्धिः स्यात् । आर्चत् ४ । आर्चीत् आर्चिष्टाम् ५ ।

अनातो नश्चान्त ऋदाद्यशौ सं-

योगस्य ॥ ७७ ॥

ऋदादेरश्रोतेः संयोगान्तस्य च परोक्षायां द्वित्वे
पूर्वस्यादेरत आत्स्थानादन्यस्य आः स्यात् कृतातो
नोन्तश्च । आनर्च आनर्चतुः आनर्चुः ६ ।
अर्च्यात् ७ । अर्चिता ८ । अर्चिष्यति ९ । आ-
र्चिष्यत् १० । त्यजं हानौ । त्यजति ४ ।

व्यञ्जनानामनिटि ॥ ७८ ॥

व्यञ्जनान्तस्य धातोः परस्मैपदविषयेऽनिटि
सिचि समानस्य वृद्धिः स्यात् । चजः कगमिति
जस्य गत्वे, अघोषे प्रथमो शिट इति गस्य कत्वे,
नाम्यन्तस्थेति सस्य षत्वे, अत्याक्षीत् ।

धुङ् ह्रस्वाल्लुगनिटस्तथोः ॥ ७९ ॥

धुङ्गतात् ह्रस्वान्ताच्च धातोः परस्यानिटः सि-
चस्तादौ थादौ च लुक् स्यात् । अत्याकाम्
अत्याधुः । अत्याक्षीः । अत्याक्ष्म ५ ।

ञिति ॥ ८० ॥

ञिति णिति च परे धातोरुपान्त्यस्यातो वृद्धिः
स्यात् । तत्याज तत्यजतुः । तत्यजिथ तत्यक्थ ६ ।
त्यज्यात् ७ । त्यक्ता ८ । त्यक्ष्यति ९ । अत्यक्ष्यत्
१० । व्रज गतौ । व्रजति ४ ।

वद्व्रजल्ः ॥ ८१ ॥

वद्व्रजोर्लन्तरन्तयोश्चोपान्त्यस्य परस्मैपदे सेटि
सिचि वृद्धिः स्यात् । अव्राजीत् अव्राजिष्टाम्
अव्राजिषुः । अव्राजीः ५ । वव्राज ६ । व्रज्यात्
७ । व्रजिता ८ । व्रजिष्यति ९ । अव्रजिष्यत् १० ।
पतलृ पथे गतौ । पतति ४ ।

नेङ्मादापतपदनदगदवपीवहीश-

मूचिग्यातिवातिद्रातिप्साति-

स्यतिहन्तिदेग्धौ ॥ ८२ ॥

अदुरुपसर्गान्तस्थाद्रादेः परस्यैषां सप्तदशानां
संबन्धिनो नेरुपसर्गस्य नोण् स्यात् । प्रणिपतति ।

लृदिद्द्युतादिपुष्यादेः परस्मै ॥ ८३ ॥

लृदितो द्युतादेः पुष्यादेश्च परस्मैपदेऽद्यतन्या-
मङ् स्यात् ।

श्वयत्यसूवचपतः श्वास्थवो-

चपसम् ॥ ८४ ॥

एषां चतुर्णामङ्घ्रि षरे यथासङ्ख्यं श्वादयः स्युः ।
इति पञ्चदेशे । अपप्तत् अपप्तताम् अपप्तन् ५ ।
पपात ६ ।

अनादेशादेरेकव्यञ्जनमध्येऽतः ॥ ८५ ॥

अवित्परोक्षासेद्व्यवोः परयोर्योऽनादेशादिर्घातु-
स्तत्संबन्धिनोऽक्तस्त्वसंयुक्तव्यञ्जनमध्यगतस्य एः
स्वाम्न तु द्विः । प्राक्तु स्वरे स्वरविधेरिति कृतमपि
द्वित्वं निवर्तते इत्यर्थः । पेततुः पेतुः । वेतिथ
६ । पत्यात् ७ । पतिता ८ । गद व्यक्तायां वाचि ।
गदति प्रणिगदति ४ ।

व्यञ्जनादेर्वोपान्त्यस्यातः ॥ ८६ ॥

व्यञ्जनादेर्घातोरुपान्त्यस्यातः सेटि सिचि पर-
स्मैपदे वृद्धिर्वा स्यात् । अगादीत् अगदीत् अगा-
दिष्टाम् अगदिष्टाम् अगादिषुः अगदिषुः ५ । जगाद
६ । गद्यात् ७ । गदिता ८ । गदिष्यति ९ । अग-
दिष्यत् १० । अर्द गतियाचनयोः । अर्दति ४ ।
आर्दीत् ५ । आनर्द ६ । अर्द्यात् ७ । अर्दिता ८ ।
अर्दिष्यति ९ । आर्दिष्यत् १० । णिडु कुत्सायाम् ।
पाठे धात्वादेर्णो नः ।

उदितः स्वरात्प्रोऽन्तः ॥ ८७ ॥

उदितो धातोः स्वरात्परो नोऽन्तः स्यात् । म्नां
धुङ्गोन्त्योऽपदान्ते । निन्दति ४ । इट ईतीति

सिज्जलोपे । अनिन्दीत् अनिन्दिष्टाम् अनिन्दिषुः ।
 अनिन्दिष्म ५ । निनिन्द ६ । निन्द्यात् ७ ।
 निन्दिता ८ । एवं दुनदु समृद्धौ ९ । नन्दती-
 त्यादि १० । णमं प्रहृत्वे । नमति ४ ।

अदुरुपसर्गान्तरोणाहिनुमीनानेः ॥ ८८ ॥

दुर्वर्जोपसर्गस्थादन्तःशब्दस्थाच्च रादेः परस्मैषां
 नो ण स्यात् । णेति षोडशेऽपदेशाच्चातवः । प्रणमति ।
 यमिरमीति सागमे । शिङ् हेऽनुस्वार इत्यनुस्वारे ।
 अनंसीत् अनंसिष्टाम् अनंसिषुः ५ । ननाम नेमतुः
 नेमुः । नेमिथ-ननन्थ ६ । नम्यात् ७ । नन्ता ८ ।
 नंस्यति ९ । अनंस्यत् १० । गम्लृं गतौ ।

गमिष्यमः च्छः ॥ ८९ ॥

एषां शिति च्छः स्यात् । गच्छति ४ । लृदित्त्वा-
 दङ्गगमे । अगमत् अगमताम् अगमन् ५ ।
 जगाम ।

गमहनजनखनघसः स्वरेऽनङि

क्विति लुक् ॥ ९० ॥

एषामुपान्त्यस्याङ्वर्जे स्वरादौ क्विति परे लुक्
 स्यात् । जग्मतुः जग्मुः ६ । गम्यात् ७ । गन्ता ८ ।

गमोऽनात्मने ॥ ९१ ॥

गमः परस्य स्यादेरिद् स्यात् नत्वात्मनेपदे ।
 गमिष्यति गमिष्यतः गमिष्यन्ति ९ । अगमिष्यत्

ऋदितः श्रव्यादीना नवानां च परस्मैपदेऽद्यत-
न्यामङ् वा स्यात् ।

ऋवर्णदृशोऽडि ॥ ९८ ॥

ऋवर्णान्तानां दृशश्चाडिः परे गुणः स्यात् । अद-
र्शत् अदर्शताम् अदर्शन् । पक्षे सिचि ।

अः सृजिदृशोऽकिति ॥ ९९ ॥

अनयोः स्वरात्परो धुडादौ प्रत्ययेऽदन्तः स्यात्
नतु किति । द्रश् इति जाते व्यञ्जनानामनिटीति
वृद्धौ, यजसृजेति शस्य षत्वे ।

षढोः कः सि ॥ १०० ॥

से परे षढोः कः स्यात् । नाम्यन्तस्थेति सस्य
षत्वे । अद्राक्षीत् अद्राष्टाम् अद्राक्षुः ५ । वित्परो-
क्षायाः कित्त्वाभावः ।

लघोरूपान्त्यस्य ॥ १०१ ॥

धातोरूपान्त्यस्य नामिनो लघोरकिति गुणः
स्यात् । ददर्श ददृशतुः ददृशुः । सृजिदृशीत्यादि-
नेड्विकल्पे, दद्रष्ट ददर्शित्थ ६ । दृश्यात् ७ । द्रष्टा
८ । द्रक्ष्यति ९ । अद्रक्ष्यत् १० । दंशं दशने ।
दंशसंजः शवि लुक् । दशति ४ । अदाङ्गीत् ५ ।
ददंश ६ । संयोगान्तत्वादवित्परोक्षायाः कित्त्वा-
भावे न् लोपाभावः । ददंशतुः ।

नो व्यञ्जनस्यानुदितः ॥ १०२ ॥

व्यञ्जनान्तस्यानुदितो धातोरुपान्त्यस्य नः किति परे लुक् स्यात् । दश्यात् ७ । दंष्टा ८ । दङ्क्ष्यति ९ । अदङ्क्ष्यत् १० । कृषं विलेखने । लघोरुपान्त्यस्येति गुणे, कर्षति ४ ।

स्पृशमृशकृषतृपदपो वा ॥ १०३ ॥

एभ्योऽद्यतन्यां सिच् वा स्यात् ।

स्पृशादिस्पृपो वा ॥ १०४ ॥

स्पृशादिपञ्चकस्य स्पृश्च स्वरात्परो धुडादौ प्रत्ययेऽदन्तो वा स्यात् न तु किति । शेषं दृशिवत् । अक्राक्षीत् अक्राष्टाम् अक्राक्षुः । अकाक्षीत् अकाष्टाम् । अकाक्षुः । पक्षे ।

हशिटो नाम्युपान्त्यादृशोऽनिटः

सक् ॥ १०५ ॥

हान्ताच्छिडन्ताच्च नाम्युपान्त्यादृश्वर्जादनिटोऽद्यतन्यां सक् स्यात् । सिजपवादः । अकृक्षत् अकृक्षताम् अकृक्षन् ५ । चकर्ष चकृषतुः ६ । कृष्यात् ७ । क्रष्टा-कर्ष्टा ८ । क्रक्ष्यति-कर्क्ष्यति ९ । अक्रक्ष्यत्-अकर्क्ष्यत् १० । हसे हसने । हसति ४ । एदिच्चाट्टृज्यभावे । अहसीत् अहसिष्टाम् अससिषुः । ५ जहास ६ । हस्यात् ७ । हसिता ८ ।

हसिष्यति ९ । अहसिष्यत् १० । दहं भस्मीकरणे ।
दहति ४ । भ्वादेर्दादेर्घः । इति हस्य घत्वे, गडद-
बादेरिति दस्य घत्वे, अघोषे प्रथमोऽशिष्ट इति घस्य
कत्वे, अधाक्षीत् । धुद् ह्रस्वादिति सिञ्जुपि ।

अधश्चतुर्थान्तथोर्धः ॥ १०६ ॥

चतुर्थान्तपरयोर्धारूपवर्जाच्चातोर्बिहितयोस्तथोर्धः
स्यात् । अदाग्धाम् अधाक्षुः ५ । ददाह देहतुः देहुः
६ । दह्यात् ७ । दग्धा ८ । धक्ष्यति ९ । अधक्ष्यत् ।
१० । मिहं सेचने । मेहति ४ । हशिष्ट इति सक्कि,
अमिक्षत् ५ । मिमेह मिमिहतुः ६ । मिह्यात् ७ ।

ढस्तड्ढे ॥ १०७ ॥

तन्निमित्ते ढे परे ढस्यानु लुक् स्यात् दीर्घश्चा-
दिदुतः । मेढा ८ । मेक्ष्यति ९ । अमेक्ष्यत् १० ।
अर्हं मह पूजायाम् । अर्हति ४ । आर्हीत् ५ । आ-
नर्ह ६ । अर्ह्यात् ७ । अर्हिता ८ । अर्हिष्यति ९ ।
आर्हिष्यत् १० । महति ४ । अमहीत् ५ । ममाह
मेहतुः ६ । मह्यात् ७ । महिता ८ । महिष्यति ९ ।
अमहिष्यत् १० । अक्षौ व्याप्तौ च ।

वाऽक्षः ॥ १०८ ॥

अस्मात्कर्तरि शिति श्रुवा स्यात् ।

उक्षोः ॥ १०९ ॥

धातोः परयोरकिति गुणः स्यात् । अक्ष्णोति ।

शिदवित् ॥ ११० ॥

धातोः परोऽवित् शित्प्रत्ययो ङिद्वत्स्यात् । अ-
क्षणुतः । भ्रूश्चोरित्युवादेशे । अक्षणुवन्ति १ । अ-
क्षणुयात् २ । अक्षणोतु-अक्षणुतात् । अक्षणुहि ३ ।
आक्षणोत् ४ । पक्षे अक्षति ४ ।

धूगौदितः ॥ १११ ॥

धूग औदिन्त्यश्च परस्य स्ताद्यशित आदिरिङ्गा
स्यात् । इटि आक्षीत् । पक्षेऽपि आक्षीत् । तक्षौ
त्वक्षौ तनूकरणे । (तक्षः स्वार्थे वा श्रुः शिति*)
तक्ष्णोति तक्ष्णुतः ४ इति । अतक्षीत् । पक्षे व्यञ्ज-
नानामनिटीति वृद्धौ, संयोगस्यादाविति कलुकि,
षस्य कत्वे, अताक्षीत् अतक्षिष्टाम्-अताष्टाम् अत-
क्षिषुः-अताक्षुः ५ । ततक्ष ६ । तक्ष्यात् ७ । तक्षिता-
तष्टा ८ । तक्षिष्यति-तक्ष्यति ९ । अतक्षिष्यत् १० ।

इति भ्वादयः परस्मैपदिनः ।

अथ भ्वादय आत्मनेपदिनः ।

एधि वृद्धौ । शवि एधते धर्मतः सुखम् ।

आतामाते आथामाथे आदिः ॥ ११२ ॥

आत्परेषामेषां चतुर्णामात इः स्यात् । एधेते
एधन्ते । एधसे एधेथे एधध्वे । एधे एधावहे एधा-

महे १ । एधेत एधेयाताम् एधेरन् । एधेथाः एधे-
याथाम् एधेध्वम् । एधेय एधेवहि एधेमहि
२ । एधताम् एधेताम् एधन्ताम् । एधस्व ए-
धेथाम् एधध्वम् । एधै एधावहै एधामहै ३ ।
स्वरादेस्तास्विति वृद्धौ । ऐधत ऐधेताम् ऐधन्त ।
ऐधथाः ऐधेथाम् ऐधध्वम् । ऐधे ऐधावहि ऐधा-
महि ४ । ऐधिष्ट ऐधिषाताम् ।

अनतोऽन्तोऽदात्मने ॥ ११३ ॥

अनतः परस्यात्मनेपदस्यान्तोऽत्स्यात् । ऐधि-
षत । ऐधिष्ठाः ऐधिषाथाम् ।

सो धि वा ॥ ११४ ॥

धातोर्धादौ प्रत्यये सो लुग्वा स्यात् । ऐधि-
ध्वम् । पक्षे । नाम्यन्तस्थेति सिचः षत्वे, तस्य तृती-
यस्तृतीय इति डत्वे, तवर्गश्चवर्गेति धस्य ढत्वे,
ऐधिङ्ढम् । ऐधिषि ऐधिष्वहि ऐधिष्महि ५ ।

गुरुनाम्यादेरनृच्छूर्णोः ॥ ११५ ॥

गुरुनाम्यादिर्यस्य तस्माद्धातो ऋच्छूर्णवर्जात्प-
रस्याः परोक्षाया आम् स्यात् आमन्ताच्च परे कृभ्व-
स्तयः परोक्षान्ता अनुप्रयुज्यन्ते । अनुर्विपर्यास-
व्यवहितनिवृत्त्यर्थः । एधांबभूव एधांबभूवतुः एधां-
बभूवुः, इत्यादि प्राग्वत् ।

आमः कृगः ॥ ११६ ॥

आमः परादनुप्रयुक्तात्कृग आम एव प्राग् यो
धातुस्तस्मादिव कर्तर्यात्मनेपदं स्यात्स चेदात्मनेप-
दाहस्तस्मात्तत्प्रयोज्यमन्यथा परस्मैपदमिति । एधां-
चक्रे । एधामास ६ । एधिषीष्ट एधिषीयास्ताम्
एधिषीरन् । एधिषीष्ठाः एधिषीयास्थाम् एधिषी-
ध्वम् । एधिषीय एधिषीवहि एधिषीमहि ७ ।
एधिता एधितारौ एधितारः । एधितासे एधिता-
साथे एधिताध्वे । एधिताहे एधितास्वहे एधिता-
स्महे ८ । एधिष्यते एधिष्येते एधिष्यन्ते । एधि-
ष्यसे एधिष्येथे एधिष्यध्वे । एधिष्ये एधिष्यावहे
एधिष्यामहे ९ । ऐधिष्यत ऐधिष्येताम् ऐधिष्यन्त ।
ऐधिष्यथाः । ऐधिष्येथाम् । ऐधिष्यध्वम् । ऐधिष्ये
ऐधिष्यावहि ऐधिष्यामहि १० । द्युति दीप्तौ ।
लघोरुपान्त्यस्येति गुणे द्योतते १ । द्योतेत २ ।
द्योतताम् ३ । अद्योतत ४ ।

द्युद्गयोऽद्यतन्याम् ॥ ११७ ॥

द्युतादिभ्योऽद्यतनीविषये कर्तर्यात्मनेपदं वा
स्यात् । अद्योतिष्ट । पक्षे लृदिद्द्युतादिपुष्यादेः
परस्मै इत्यङ् । अद्युतत् अद्योतिषाताम्-अद्युतताम्
अद्योतिषत-अद्युतन् । अद्योतिष्ठाः-अद्युतः अद्यो-
तिषाथाम्-अद्युततम् अद्योतिध्वम्-अद्युतत । अद्यो-

तिषम्-अद्युतम् अद्योतिष्व-अद्युताव अद्योतिष्यम्-
अद्युताम् ५ ।

द्युतेरिः ॥ ११८ ॥

द्युतेर्द्वित्वे पूर्वस्य उत इः स्यात् । दिद्युते दिद्यु-
ताते दिद्युतिरे । दिद्युतिषे इत्यादि ६ । द्योतिषीष्ट
७ । द्योतिता ८ । द्योतिष्यते ९ । अद्योतिष्यत
१० । रुचि अभिप्रीत्यां च । रोचते इत्यादि । एवं
द्युतादयस्त्रयोविंशतिस्तत्र वृदादिपञ्चतो विशेषः ।
वृतूङ् वर्तने । वर्तते ४ । अवर्तिष्ट अवृतत् ५ ।
ववृते ६ । वर्तिषीष्ट ७ । वर्तिता ८ ।

वृद्भ्यः स्यसनोः ॥ ११९ ॥

वृतादेः पञ्चतः स्यादौ प्रत्यये सनि च विषये
कर्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । वर्तिष्यते । पक्षे ।

न वृद्भ्यः ॥ १२० ॥

वृतादिपञ्चकात् स्ताद्यशितोऽनात्मने इद् न
स्यात् । वर्त्स्यति ९ । अवर्तिष्यत-अवर्त्स्यत् १० ।
स्यन्दौङ् स्रवणे । स्यन्दते । औदिच्वादिङ्गा । अ-
स्यन्दिष्ट-अस्यन्त अस्यन्दिषाताम्-अस्यन्त्साताम्
अस्यन्दिषत-अस्यन्त्सत ५ । द्युद्भ्योऽद्यतन्यामिति
परस्मैपदपक्षे अङि सति नो व्यञ्जनस्येति नलुकि ।
अस्यदत् अस्यदताम् अस्यदन् ५ । सस्यन्दे सस्य-
न्दिषे सस्यन्त्से ६ । स्यन्दिषीष्ट-स्यन्त्सीष्ट ७ ।

स्यन्दिता-स्यन्ता स्यन्दितासे-स्यन्तासे ८ । स्यन्दि-
ष्यते-स्यन्त्स्यते स्यन्त्स्यति ९ । अस्यन्दिष्यत-अ-
स्यन्त्स्यत अस्यन्त्स्यत् १० ।

निरभ्यनोश्च स्यन्दस्याप्राणिनि ॥ १२१ ॥

एभ्यः परिनिविभ्यश्च परस्याप्राणिकर्तृकस्य
स्यन्दः सः ष्वा स्यात् । अनुष्यन्दते अनुस्यन्दते
जलम् । अप्राणिनीति किम् । अनुस्यन्दते हस्ती ।
वृधूङ् वृद्धौ । श्रुधूङ् शब्दकुत्सायाम् । एतौ
वृतिवत् । कृपौङ् सामर्थ्ये ।

ऋरलृलं कृपोऽकृपीटादिषु ॥ १२२ ॥

कृपेऋतो रस्य च लृल स्यात् नतु कृपीटादि-
विषयस्य । कल्पते ४ । द्युद्भ्योऽद्यतन्यामित्या-
त्मनेपदविकल्पे धूगौदित इतीड्रविकल्पे च अक-
ल्पिष्ट । पक्षे

सिजाशिषावात्मने ॥ १२३ ॥

नामिन्युपान्त्ये सति धातोनिरटावात्मनेपदविषयौ
सिजाशिषौ किद्वत्स्याताम् । अकृष्ट । पक्षे अकृष्टत्
५ । चकृष्टे । चकृष्टिषे-चकृष्टसे इत्यादि ६ । कल्पि-
षीष्ट-कृप्सीष्ट ७ ।

कृपः श्वस्तन्याम् ॥ १२४ ॥

कृपेः श्वस्तन्यामात्मनेपदं वा स्यात् । कल्पिता

कल्प्ता । परस्मैपदपक्षे न वृद्ध्य इतीङ्निषेधे कल्प्ता ।
 एवं कल्पितासे-कल्प्तासि ८ । कल्पिष्यते-कल्पस्यते-
 कल्पस्यति ९ । अकल्पिष्यत-अकल्पस्यत-अकल्पस्यत्
 १० । कपुङ् चलने । उदित इति नुमागमे स्नां
 धुङ्वर्गेति मत्वे कम्पते ४ । अकम्पिष्ट ५ । चकम्पे
 ६ । क्षमौषि सहने । क्षमते ४ । औदिच्चात् अक्ष-
 मिष्ट-अक्षंस्त क्षमिता-क्षन्ता । रमिं क्रीडायाम् ।
 रमते ४ । अरंस्त ५ । रेमे ६ । रंसीष्ट ७ । रन्ता
 ८ । रंस्यते ९ । अरंस्यत १० । (व्याङ्परं रमः
 परस्मैपदं स्यात्*) विरमति । व्यरंसीत् । विर-
 राम । डुलभिष् प्राप्तौ । लभते ४ । अधश्चतुर्था-
 त्तथोर्धः । अलब्ध ५ । लेभे ६ । लप्सीष्ट ७ ।
 लब्धा ८ । लप्स्यते ९ । अलप्स्यत १० । स्फायैङ्
 ओप्यायैङ् वृद्धौ । स्फायते ४ । अस्फायिष्ट ।

हान्तस्थाञ्जीङ्भ्यां वा ॥ १२५ ॥

हादन्तस्थायाश्च पराञ्जेरिटश्च परासां परोक्षा-
 द्यतन्याशिषां धो ङ् वा स्यात् । अस्फायिढ्वम्-अ-
 स्फायिध्वम् । पस्फाये पस्फायिढ्वे २ । ६ । स्फायि-
 षीष्ट स्फायिषीढ्वम् २ । ७ । स्फायिता ८ । स्फायि-
 ष्यते ९ आप्यायते ४ ।

दीपजनबुधिपूरितायिप्यायो वा ॥ १२६ ॥

एभ्यः षड्भ्योऽद्यतन्यास्ते परे जिच् वा स्या-

त्तद्योगे तल्लुक् च । अचावितौ । आप्यायि चैत्रः ।
आप्यायिष्ट ५ ।

प्यायः पीः ॥ १२७ ॥

प्यायः परोक्षायङोः पीः स्यात् । आपिप्ये ।
आपिप्यिषे ६ । आप्यायिषीष्ट ७ । आप्यायिता
८ । आप्यायिष्यते ९ । आप्यायिष्यत १० । तायृङ्
संतानपालनयोः । तायते ४ । अतायि अतायिष्ट
इत्यादि । अयिवयिप्रभृतयो गतौ । अयते । उपसर्ग-
स्यायौ रो लः । प्लायते-पलायते ४ । पलायिष्ट ५ ।

दयायास्कासः ॥ १२८ ॥

एतश्चतुर्भ्यः परोक्षायाम् स्यात् । पलायां-
चक्रे ६ । दयि दानगतिहिंसादानेषु च । दयते ४ ।
अदयिष्ट ५ । दयांचक्रे ६ । षेवृङ् सेवृङ् सेवने ।

परिनिवेः सेवः ॥ १२९ ॥

एभ्यः परस्य सेवः सो द्वित्वेप्यद्वयपि ष् स्यात् ।
सेवते परिषेवते । पर्यषेवत ४ । पर्यषेविष्ट ५ । परि-
षिषेवे ६ । परिषेविषीष्ट ७ । परिषेविता ८ । परि-
षेविष्यते ९ । पर्यषेविष्यत १० । षहि मर्षणे ।
सहते ।

असोडसिवूसहस्सटाम् ॥ १३० ॥

परिनिविभ्यः परस्य सिवूसहोः स्सटश्च सः ष्

स्यात् अटि च वा नच सोडविषये । विषहते ।
पर्यषहत-पर्यसहत ४ । पर्यषहिष्ट २ । ५ । सेहे ६ ।
सहिषीष्ट ७ ।

सहलुभेच्छरुषरिषस्तादेः ॥ १३१ ॥

एभ्यः परस्य तादेरशित आदिरिड् वा स्यात् ।
सहिता । पक्षे होधुद्रपदान्ते इति हस्य ढत्वे, अध-
श्चतुर्थ्यादिति तस्य धत्वे, तवर्गश्चवर्गेति धस्य ढत्वे ।

सहिवहेरोच्चावर्णस्य ॥ १३२ ॥

सहिवह्योर्ढस्य तद्धे परे लुक् स्यात् ओच्चाव-
र्णस्य । सोढा-सहिता सोढारौ । असोडेति किम् ।
विषहितासे-विसोढासे ८ । सहिष्यते ९ । असहि-
ष्यत १० । गाहौङ् विलोडने । गाहते ४ । इङ्कि-
कल्पे अगाहिष्ट-अगाढ अगाहिषाताम्-अघाक्षाताम्
अगाहिषत-अघाक्षत । अगाहिष्ठाः-अगाढाः इत्यादि
५ । जगाहे जगाहिषे-जघाक्षे ६ । गाहिषीष्ट-घा-
क्षीष्ट ७ । गाहिता-गाढा ८ । गाहिष्यते-घाक्ष्यते
९ । अगाहिष्यत-अघाक्ष्यत १० । ईहि चेष्टायाम् ।
ईहते ऐहत ४ । ऐहिष्ट ५ । ईहांचक्रे ६ । ईहिषीष्ट
७ । ईहिता ८ । ईहिष्यते ९ । ऐहिष्यत १० ।
ईक्षि दर्शने । ईक्षते ऐक्षत ४ । ऐक्षिष्ट ५ । ईक्षां-
चक्रे ६ । ईक्षिषीष्ट ७ । ईक्षिता ८ । ईक्षिष्यते ९ ।
ऐक्षिष्यत १० ।

विशिष्टार्थोपसर्गादेः परस्मैपदिनामपि ।

तथा चोभयपदिनामात्मनेपदिता भवेत् ॥ १ ॥

देवार्चामैत्रीसङ्गमपथिकर्तृकमन्त्र-

करणे स्थः ॥ १३३ ॥

एतदर्थादुपपूर्वात्तिष्ठतेरात्मनेपदं स्यात् । दे-
वार्चा जिनेन्द्रमुपतिष्ठते उपातिष्ठत ४ ।

इश्च स्थादेः ॥ १३४ ॥

स्थाधातोर्दासंज्ञाच्चात्मनेपदविषयः सिच् किद्व-
त्स्यात् तद्योगे च स्थादोरिश्च । सिचः कित्वाद्गु-
णाभावः । धुइह्रस्वादिति सिज्लोपे उपास्थित
उपास्थिषाताम् उपास्थिषत ५ । उपतस्थे ६ ।
उपस्थासीष्ट ७ । उपस्थाता ८ । उपस्थास्यते ९ ।
उपास्थास्यत १० । मैत्री रथिकानुपतिष्ठते । संगमः
यमुना गङ्गामुपतिष्ठते । पन्थाः कर्ता यस्य तत्र
श्रुमन्मुपतिष्ठते पन्थाः । मन्त्रः करणं यस्य तत्र
ऐन्द्रया गार्हपत्यमुपतिष्ठते ।

वा लिप्सायाम् ॥ १३५ ॥

उपात्स्थो लिप्सायां गम्यायामात्मनेपदं वा
स्यात् । भिक्षुर्वदान्यमुपतिष्ठते ।

उदोऽनूर्ध्वेहे ॥ १३६ ॥

अनूर्ध्वचेष्टायां उत्पूर्वात्स्थस्तथा । मुक्तावुत्ति-

ष्ठते । ऊर्ध्वचेष्टायां तु आसनादुत्तिष्ठति । अचेष्टा-
यामपि ग्रामाच्छतमुत्तिष्ठति ।

उदः स्थास्तम्भः सः ॥ १३७ ॥

उदः परयोः स्थास्तम्भोः सस्य लुक स्यात् ।
उत्थाता ।

ज्ञीप्सा स्थेये ॥ १३८ ॥

ज्ञीप्सात्मप्रकाशनं स्थेयः सम्यस्तयोर्विषये स्थ
आत्मनेपदम् । तिष्ठते कन्या छात्रेभ्यः । त्वयि
तिष्ठते विवादः । प्रतिज्ञायामप्येवम् । नित्यं शब्द-
मातिष्ठते । (संविप्रावात्*) संतिष्ठते इत्यादि ।

उपात्स्थः ॥ १३९ ॥

कर्मण्यसति तथा । योगे उपतिष्ठते । सकर्म-
णस्तु नृपमुपतिष्ठति ।

प्रोपादारम्भे ॥ १४० ॥

आभ्यामारम्भेऽर्थे क्रम आत्मनेपदं स्यात् ।
प्रक्रमते ४ । क्रम इतीङ्निषेधे प्राक्रंस्त ५ । प्रच-
क्रमे ६ । प्रक्रंसीष्ट ७ । प्रक्रन्ता ८ । प्रक्रंस्यते ९ ।
प्राक्रंस्यत १० । (क्रमोऽनुपसर्गाद्वात्मनेपदम्*)
क्रमते-क्रामति इत्यादि । (आङो ज्योतिरुद्गमे*)
आक्रमते भानुः । वद व्यक्तायां वाचि ।

व्यक्तवाचां सहोक्तौ ॥ १४१ ॥

व्यक्तवाचो नरादयस्तेषां संभूयोच्चारणार्थाद्भिद

आत्मनेपदं स्यात् । संप्रवदन्ते ग्राम्याः । (विवादे वा*) विवदन्ति विवदन्ते वा गणकाः । (अनोः कर्मण्यसत्ति*) अनुवदते चैत्रौ मैत्रस्य । कर्मणि तु उक्तमनुवदति ।

समो गमृच्छिप्रच्छिश्रुवित्स्वरत्व-
तिदृशः ॥ १४२ ॥

संपूर्वेभ्य एभ्योऽष्टाभ्यः कर्मण्यसत्यात्मनेपदं स्यात् । सङ्गच्छते समगच्छत ।

गमो वा ॥ १४३ ॥

गमेरात्मनेपदविषयौ सिजाशिषौ किद्वद्वा स्याताम् ।

यमिरमिनमिगमिहनिमनिवनति-
तनादेर्धुटि क्किति ॥ १४४ ॥

एषां तनादीनां च धुडादौ क्किति लुक् स्यात् इति मलुकि धुड्ढस्वादिति सिज्जुपि समगत । पक्षे समगंस्त समगसाताम्-समगंसाताम् ५ । संजग्मे संजग्मिषे ६ । संगसीष्ट संगंसीष्ट ७ । संगन्ता ८ । संगंस्यते ९ । समगंस्यत १० । औस्वृ शब्दोपतापयोः । संस्वरते ४ । समस्वरिष्ट ५ । संयोगाहृद-तेरिति गुणे संसस्वरे संसस्वरिषे ६ । इत्यादि । संपश्यते ४ । सिजाशिषावात्मन इति सिचः कि-

त्वम् । समदृष्ट समदृक्षाताम् समदृक्षत ५ । संद-
दृशे संददृशिषे ६ । संदृक्षीष्ट ७ । सदृष्टा ८ ।
संद्रक्ष्यते ९ । समद्रक्ष्यत १० । सकर्मकत्वे तु संग-
च्छति रविं शशीत्यादि । (गमेः क्षान्तौ आत्म-
नेपदम्*) आगमयते गुरुम् । कंचित्कालं प्रतीक्षत
इत्यर्थः । चर गतिभक्षणयोः ।

उदश्चरः साप्यात् ॥ १४५ ॥

उत्पूर्वाच्चरेः सकर्मकादात्मनेपदं स्यात् । मार्ग-
मुच्चरते । उत्क्रम्य यातीत्यर्थः । अकर्मकत्वे तु धूम
उच्चरति । ऊर्ध्वं गच्छतीत्यर्थः ।

समस्तृतीयया ॥ १४६ ॥

संपूर्वाच्चरेस्तृतीयान्तेन योगे आत्मनेपदं स्यात् ।
अश्वेन संचरते ४ । समचरिष्ट ५ । संचेरे संचेरिषे
६ । इत्यादि । अन्यत्र तु संचरति समचारीत् ।
संचचारेत्यादि । (नुप्रच्छः *) आनुत्ते शृगालः ।
आपृच्छते गुरुम् । क्रीडृ विहारे ।

क्रीडोऽकूजने ॥ १४७ ॥

कूजनमव्यक्तशब्दस्ततोऽन्यार्थात्संपूर्वात्क्रीडते-
रात्मनेपदं स्यात् । संक्रीडते । कूजने तु संक्री-
डन्त्यनांसि ।

अन्वाङ्परैः ॥ १४८ ॥

एभ्यस्त्रिभ्यः क्रीडतेरात्मनेपदं स्यात् । अनुक्रीडते

४ । अन्वक्रीडिष्ट ५ । अनुचिक्रीडे अनुचिक्रीडिषे
६ । इत्यादि । अन्यत्र तु क्रीडति । अक्रीडीत्
चिक्रीडेत्यादि । तपं धूप संतापे ।

व्युदस्तपः ॥ १४९ ॥

आभ्यां परात्तपेः कर्मण्यसति स्वेऽङ्गे वा कर्मणि
सत्त्वात्मनेपदं स्यात् । वितपते उत्तपते रविः ।
वितपते पाणिम् । व्यतपत् ४ । व्यतप्त व्यतप्सा-
ताम् व्यतप्तत ५ । वितेपे वितेपिषे ६ । वितप्सीष्ट
७ । वितप्ता ८ । वितप्स्यते ९ । व्यतप्स्यत १० ।
अन्यत्र तु तपति तपः । अताप्सीत् अताप्ताम्
अताप्सुः ५ । तताप तेपिथ-ततपथेत्यादि १० ।

आङो यमहनः स्वेऽङ्गे च ॥ १५० ॥

आङ्पराभ्यां यमहन्भ्यां कर्माभावे स्वेऽङ्गे वा
कर्मण्यात्मनेपदं स्यात् । आयच्छते ४ ।

यमः सूचने ॥ १५१ ॥

सूचनार्थाद्यमेरात्मनेपदविषयः सिच् किङ्-
त्स्यात् । किच्वाद्यमिरमीत्यादिनाम् लुकि, उपायत ।
(वा स्वीकृतौ सिचः किच्चम्*) उपायत-उपायंस्त
शस्त्रम् । उपायसाताम् इत्यादि ५ । उपायेमे ६ ।
उपायंसीष्ट ७ । उपायन्ता ८ । उपायंस्यते ९ ।
उपायंस्यत १० । आहते इत्यादिवत् ।

क्रियाव्यतिहारेऽगतिहिंसाशब्दार्थहसो
ह्रवहश्चानन्योऽन्यार्थे ॥ १५२ ॥

अन्यचिकीर्षितायाः क्रियाया अन्येन हरणं कर-
णं क्रियाव्यतिहारः तदार्थाद्गतिहिंसाशब्दार्थहस्वर्जा-
द्धातोर्ह्रवहिभ्यां चात्मनेपदं स्यात् । व्यतिहरन्ते
व्यतिवहन्ते भारम् । गत्यर्थादिवर्जनं किम् ।
व्यतिसर्पन्ति, व्यतिहिंसन्ति, व्यतिजल्पन्ति, व्यति-
हसन्ति । (परस्परान्योन्येतरेतरयोगे च न*) ।
परस्परस्य व्यतिलुनन्ति । नाथृङ् उपतापैश्वर्या-
शीष्णु च ।

आशिषि नाथः ॥ १५३ ॥

आशीरर्थादेव नाथ आत्मनेपदं स्यात् ।

नाथः ॥ १५४ ॥

आत्मनेपदविषयस्य नाथो व्याप्यं कर्म वा स्यात् ।
सर्पिषो नाथते ४ । अनाधिष्टेत्यादि । अनाशिषि-
तु “नाथन्ति के नाम न लोकनाथम्” ।

परावेर्जेः ॥ १५५ ॥

आभ्यां पराजयतेरात्मनेपदं स्यात् । पराजयते
विजयते ४ । व्यजेष्ट ५ । विजिग्ये ६ । विजेषीष्ट ७ ।
विजेता ८ । विजेष्यते ९ । व्यजेष्यत १० ।

इति भ्वादय आत्मनेपदिनः ।

अथ भ्वाद्य उभयपदिनः ।

डुपचीष्पाके पच्धातुः । शेषा इतः ।

ईगितः ॥ १५६ ॥

ईदितो गितश्च धातोः कर्तुरात्मगामिनि फले
आत्मनेपदं स्यादन्यथा परस्मैपदं स्यात् । पचति ४ ।
अपाक्षीत् अपाक्षाम् । पपाच्च पपक्थ-पेचिथ ६ ।
पच्यात् ७ । पक्ता ८ । पक्ष्यति ९ । अपक्ष्यत् १० ।
पचते ४ । अपक्त ५ । पेचे ६ । पक्षीष्ट ७ । पक्ता ८ ।
पक्ष्यते ९ । अपक्ष्यत १० । डुकृंग् करणे । गकार
उभयपदार्थः ।

कृगूतनादेरुः ॥ १५७ ॥

कृगस्तनादिभ्यश्च कर्तृविहिते शिति उः स्यात् ।
नामिनो गुणोऽकृतीति गुणे, उश्चोरिति गुणे,
करोति ।

अतः शित्युत् ॥ १५८ ॥

शित्यविति य उस्तन्निमित्तो यः कृगोऽकारस्तस्य
उत्स्यात् । शिदवित् डिद्वत्स्यात् इति गुणाभावे
कुरुतः । इवर्णादेरिति वत्वे कुर्वन्ति । करोषि ।

कृगो यि च ॥ १५९ ॥

कृगः परस्योतो यादौ वमि चाविति लुक् स्यात् ।
कुर्वः कुर्मः ।

कुरुच्छुरः ॥ १६० ॥

कुरुच्छुरोर्नामिनो रेफे परे दीर्घो न स्यात् ।
कुर्यात् २ । करोतु कुरुतात् ।

असंयोगादोः ॥ १६१ ॥

असंयोगात्परो य उस्ततो हेर्लुक् स्यात् । कुरु-
कुरुतात् । करवाणि करवाच करवाम ३ । अक-
रोत् अकुरुताम् । अकरवम् अकुर्व अकुर्म ४ ।
अकार्षीत् अकार्षाम् अकार्षुः । अकार्षीः अकार्षम्
अकार्ष । अकार्षम् अकार्ष्व अकार्ष्म ५ । चकार
चक्रतुः चक्रुः । ऋतः इतीड्रनिषेधे, चकर्थ चकार-
चकर । स्क्रसृवृ इत्यत्र स्कृग्रहणात् कृगो नेट् ।
चकृव चकृम ६ ।

रिः शक्याशीर्ये ॥ १६२ ॥

ऋदन्तस्य धातो ऋतः शे क्ये आशीर्ये च परे
रिः स्यात् । क्रियात् ७ । कर्ता ८ । हनृत इति
इडागमे करिष्यति ९ । अकरिष्यत् १० । कुरुते
कुर्वते १ । कुर्वीत २ । कुरुताम् । कुरुष्व । करवै
करवावहै करवामहै ३ । अकुरुत । अकुरुथाः । अ-
कुर्वि अकुर्वहि अकुर्महि ४ ।

ऋवर्णात् ॥ १६३ ॥

ऋवर्णान्ताद्धातोरनिटावात्मनेपदे सिजाशिषौ

किद्धत्स्याताम् । धुङ्ह्रस्वादिति सिञ्जलुपि अकृत
अकृषाताम् । माकृथाः ।

नाम्यन्तात्परोक्षाद्यतन्याशिषो

धो ढः ॥ १६४ ॥

रेफान्ताभ्याम्यन्ताच्च धातोरेतासां धो ढः स्यात् ।
अकृद्धम् । अकृष्वहि अकृष्महि ५ । चक्रे । चकृषे
चकृद्वे ६ । कृषीष्ट । कृषीद्विम् । ७ । कर्ता ८ । करि-
ष्यते ९ । अकरिष्यत १० ।

संपरेः कृगस्सट् ॥ १६५ ॥

आभ्यां परस्य कृग आदिः स्सट् स्यात् ।

स्सटि समः ॥ १६६ ॥

स्सटि परे समः स स्यात् अनुस्वाऽरानुनासिकौ
च पूर्वस्य । संस्करोति संस्करोति ।

लुक् ॥ १६७ ॥

समः सटि परे लुक् स्यात् । संस्करोति । सम-
स्करोत् ४ । समस्कार्षीत् ५ । संचस्कार । सृजि
दृशिस्कृ इत्यादिना वेदि स्कृच्छृतोऽकीति गुणे सं-
चस्करिथ-संचस्कर्थ संचस्कारिव ६ । संस्क्रियात् ७ ।
संस्कुरुते ४ । समस्कृषाताम् ५ । संचस्करे ६ ।
संसकृषीष्ट ७ । असोङ्सिबूसहस्सटामिति षत्वे प-
रिष्करोति ।

उपाङ्गुषासमवायप्रतियत्नविकारवा- क्याध्याहारे ॥ १६८ ॥

एष्वर्थेषु उपात्कृगः स्सद् स्यात् । कन्यामुपस्क-
रोतीत्यादि ।

वेः कृगः शब्दे चानाशे ॥ १६९ ॥

कर्मण्यसति शब्दे वा कर्मणि सत्यन्तशार्थाद्धि-
पूर्वात्कृग आत्मनेपदमेव स्यात् । विकुर्वतेऽश्वाः ।
कोष्ठा विकुरुते स्वरान् । (परानोः कृगः परस्मै-
पदमेव *) पराकरोति । हंग् हरणे । हरति ४ ।
अहार्षीत् ५ । जहार जहर्थ जहिम ६ । हरते ४ ।
अहत ५ । जहे जहिषे ६ । हृषीष्ट ७ । हृगो गतता-
च्छील्ये आत्मनेपदमेव *) पैतृकमश्वा अनुहरन्ते ।
पितुरनुहरते । एवं भृग् भरणे धृग् धारणे भरति
धरतीत्यादि । णीग् प्रापणे नयति ४ अनैषीत्
अनैष्टाम् अनैषुः ५ । नियाय निनयिथ निनेथ ६ ।
नयते ४ । अनेष्ट ५ । निन्ये निन्यिषे ६ ।

कर्तृस्थाऽमूर्ताप्यात् ॥ १७० ॥

कर्तृस्थममूर्तं कर्म यस्य तस्मान्निय आत्मनेपद-
मेव । श्रमं विनयते (पूजाचार्यकभृत्युत्क्षेपज्ञानवि-
गणनव्यये निय आत्मनेपदमेव *) नयते विद्वान्
स्याद्वादे । अद्गुरूपसर्गेति णत्वे प्रणयति अन्तर्ण-
यति । श्रिग् सेवायाम् । श्रयति ४ ।

णिश्रिद्गुञ्जुकमः कर्तरि ङः ॥ १७१ ॥

प्यन्तात् श्यादेश्च कर्तर्यद्यतन्या ङः स्यात्ततो
 द्विर्धातुरिति द्वित्वे संयोगादितीयादेशे अशिश्रि-
 यत् अशिश्रियताम् अशिश्रियन् ५ । शिश्राय
 शिश्रियतुः शिश्रियुः । शिश्रयिथ ६ । श्रीयात् ७ ।
 श्रयिता ८ । श्रयिष्यति ९ । अश्रयिष्यत् १० ।
 श्रयते ४ । अशिश्रियत अशिश्रियेताम् अशिश्रि-
 यन्त ५ । शिश्रिये ६ । श्रयिषीष्ट ७ । शपीं आक्रोशे ।
 शपति ४ । अशाप्सीत् ५ । शशाप । शेषिथ-शशपथ
 ६ । शपते ४ । अशप्त ५ । शेषे शेषिषे ६ ।
 शप्सीष्ट ७ ।

शप उपलम्भने ॥ १७२ ॥

उपलम्भनं प्रकाशनं शपथो वा तदर्थाच्छपते-
 रात्मनेपदमेव । मैत्राय शपते । अनुपलम्भने तु
 मैत्रं शपति । यर्जी देवपूजासंगतिकरणदानेषु ।
 यजति ४ । अयाक्षीत् ५ ।

यजादिवशवचः सस्वरान्तस्था

य्वृत् ॥ १७३ ॥

यजादेर्वशवचोश्च परोक्षायां द्वित्वे पूर्वस्य सस्व-
 रान्तस्था यथासन्नं इउऋरूपा य्वृत्स्यात् । ङिण-
 तीति वृद्धौ इयाज ५ ।

यजादिवचेः किति ॥ १७४ ॥

यजादेर्वचेश्च सस्वरान्तस्था किति परे खृत्-
स्यात् । ततो द्वित्वे व्यञ्जनस्यानादेर्लुगिति जलुकि,
दीर्घे च ईजतुः ईजुः । वित्परोक्षायाः कित्त्वाभा-
वात् इयजिथ । यजसृजेति षत्वे इयष्ट ६ । इज्यात् ७ ।
यष्टा ८ । यक्ष्यति ९ । अयक्ष्यत् १० । यजते अ-
यजत ४ । अयष्ट अयक्षाताम् ५ । ईजे ईजिषे ६ ।
यक्षीष्ट ७ । वेग् तन्तुसन्ताने । वयति वयेत् वयतु
अवयत् ४ । आत्सन्ध्यक्षरस्येत्यात्वे । अवासीत्
अवासिष्टाम् ५ ।

वेर्वयू ॥ १७५ ॥

वेगः परोक्षायां वयू वा स्यात् । उवाय । य-
जादिवचेः कितीति खृति द्वित्वे ऊयू इति भवति ।

न वयो यू ॥ १७६ ॥

वेगो वयो यः परोक्षायां खृन्न स्यात् । ऊयतुः
ऊयुः । यजादिवशवच इत्यादिना पूर्वस्य खृति
उवयिथ । स्वरान्तत्वान्नित्यमिद् । ऊयथुः ऊय ।
उवाय-उवय ऊयिव ऊयिम । वयादेशाभावे तु ।

वेरयः ॥ १७७ ॥

वेगोऽयन्तस्य पूर्वस्य परस्य च परोक्षायां खृन्न
स्यात् । ववौ ववतुः ववुः ।

अविति वा ॥ १७८ ॥

वेगोऽयकारान्तस्याविति परोक्षायां खृद्धा न
 स्यात् । द्वित्वे कृते परत्वाद्धातोरुवादेशे पश्चात्
 समानदीर्घः । ऊवतुः ऊवुः । ववाथ-वविथ ६ ।
 स्वरान्तत्वादिङ्गिकल्पः । ऊयात् ७ । वाता ८ ।
 वास्यति ९ । अवास्यत् १० । आत्मनेपदेऽपि वयते
 ४ । अवास्त ५ । परोक्षायां वयादेशे ऊये ऊयिषे ।
 पक्षे ववे वविषे ६ । वासीष्ट ७ । व्यैग् संवरणे ।
 संव्ययति ४ । अव्यासीत् ५ ।

ज्याव्येव्यधिव्यचिव्यथेरिः ॥ १७९ ॥

एषां पञ्चानां परोक्षायां द्वित्वे सति पूर्वस्य इः
 स्यात् । यजादिवशिति खृद्धाधनार्थमिकारस्यापि
 इः । नामिनोऽकलिहलेरिति वृद्धौ आयादेशे च
 विव्याय । यजादिवचेरिति खृति योऽनेकस्वरस्येति
 यत्वे च विव्यतुः विव्युः ।

ऋवृव्येऽद् इद् ॥ १८० ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यः परस्य थवो नित्यमिद् स्यात् ।
 विव्यथिथ विव्याय विव्यय ६ । यजादिवचेः कि-
 तीति खृति वीयात् ७ । व्याता ८ । व्यास्यति ९ ।
 अव्यास्यत् १० । व्ययते ४ । अव्यास्त ५ । विव्ये
 विव्यिषे ६ । व्यासीष्ट ७ । ह्यैग् स्पर्धाशब्दयोः ।
 आह्वयति ४ ।

हालिप्सिचः ॥ १८१ ॥

एभ्यस्त्रिभ्योऽद्यतन्यामङ् स्यात् । आहत् आ-
हताम् आहन् ।

द्वित्वे ह्वः ॥ १८२ ॥

हेगो द्वित्वविषये सस्वरान्तस्था ख्वृत्स्यात् ।
ततो हुहु इति द्वित्वे आजुहाव । धातोरिवर्णोवर्ण-
स्येत्युवादेशे आजुहुवतुः आजुहुवुः । आजुहोथ-
आजुहविथ आजुहाव-आजुहव ६ । आहूयात् ७ ।
आहाता ८ । आहास्यति ९ । आहास्यत् १० ।
आहयते ४ ।

वात्मने ॥ १८३ ॥

हादिभ्यस्त्रिभ्योऽद्यतन्यामात्मनेपदेऽङ्वा स्या-
त् । आहत-आहास्त आहाताम्-आहासाताम् ५ ।
आजुहुवे आजुहुविषे ६ । आह्वासीष्ट ७ ।

ह्वः स्पर्धे ॥ १८४ ॥

आङ्पूर्वात् ह्वयतेः स्पर्धे गम्ये आत्मनेपदमेव
स्यात् । मल्लो मल्लमाह्वयते । अन्यत्र तु गामाह्वयति ।

संनिवेः ॥ १८५ ॥

एभ्योऽपि ह्वयतेरात्मनेपदमेव । दुवपीं बीज-
सन्ताने । वपति ४ । अवाप्सीत् ५ । द्वित्वे पूर्वस्य
ख्वृति, उवाप । ख्वृति द्वित्वे, ऊपतुः ऊपुः । उवपिथ-

उवपथ ऊपथुः ऊप । उवाप-उवप ६ । उप्यात् ७ ।
 वप्ता ८ । वप्स्यति ९ । अवप्स्यत् १० । वपते ४ ।
 अवप्त ५ । ऊपे ऊपिषे ६ । वप्सीष्ट ७ । वहीं प्रा-
 पणे । वहति ४ । अवाक्षीत् ५ । सहिवहेरोच्चावर्ण-
 स्येति अवोढाम् अवाक्षुः ५ । उवाह उवहित्थ ।
 इडभावे पक्षे उवोढ ६ । उह्यात् ७ । वोढा ८ ।
 वक्ष्यति ९ । अवक्ष्यत् १० । वहते ४ । अवोढ
 अवक्षाताम् अवक्षत ५ । ऊहे ऊहिषे ६ । वक्षीष्ट ७ ।
 (प्राद्धहः परस्मैपदमेव*) प्रवहति । (परेश्च*)
 परिवहति । द्वोश्चि गतिवृद्धयोः । श्वयति अश्वयत्
 ४ । दूधेश्वेर्वेति वैकल्पिके डे, द्विर्धातुरिति द्वित्वे,
 संयोगादितीयादेशे, अशिश्चियत् अशिश्चियताम्
 अशिश्चियन् । पक्षे ऋदिच्छीत्यादिना वैकल्पिके
 डिः श्वयत्यसूवच इत्यादिना श्वादेशे च अश्वत्
 अश्वताम् अश्वन् । पक्षे सिजागमे इडागमे ईदा-
 गमे नश्वीति वृद्धिनिषेधे गुणे यादेशे सिजलोपे
 अश्वयीत् अश्वयिष्टाम् अश्वयिषुः । अश्वयीः ५ ।

वा परोक्षा यडि ॥ १८६ ॥

श्वेः सस्वरान्तस्था परोक्षायङोर्ध्वद्वा स्यात् ।
 ततः शुशु इति द्वित्वे शुशाव शुशुवतुः शुशुवुः ।
 शुशुविथ पक्षे शिश्वाय शिश्चियतुः शिश्चियुः ।
 शिश्चियिथ ६ । यजादिवचेरिति श्वृति शूयात् शू-
 यास्ताम् ७ । श्वयिता ८ । श्वयिष्यति ९ । अश्व-

यिष्यत् १० । वद व्यक्तायां वाचि । वदति ४ ।
वदव्रज लू इति वृद्धौ अवादीत् अवादिष्टाम् अ-
वादिषुः । मैवं वादीः ५ । उवाद ऊदतुः ऊदुः ।
उवदिथ ७ । वदिता ८ । वसं निवासे । वसति ४ ।

सस्तः सि ॥ १८७ ॥

सन्तस्य धातोः सस्याशिति सादौ प्रत्यये विष-
यभूते तः स्यादिति सिजागमात्सागेव सस्य तः ।
अवात्सीत् अवात्ताम् अवात्सुः ५ । उवास ।

घस्वसः ॥ १८८ ॥

नाम्यादेः परस्य घस्वसोः सः षः स्यात् । ऊषतुः
ऊषुः । उवसिथ-उवस्थ उवास-उवस ६ । उष्यात् ७ ।
वस्ता ८ । वत्स्यति ९ । श्विवद्धसः परस्मैपदिनः ।
दुयाचृग् याञ्जायाम् । याचति ४ । अयाचीत् । पक्षे
ऋदिच्छीत्यङगमे अयाचत् ५ । ययाच ६ । याच्यात्
७ । याचिता ८ । याचिष्यति ९ । अयाचिष्यत् १० ।
याचते ४ । अयाचिष्ट ५ । ययाचे ६ । याचिषीष्ट
७ । गुहौग् संवरणे ।

गोहः स्वरे ॥ १८९ ॥

कृतगुणगुहः स्वरादावुपान्त्यस्य ऊत्स्यात् । गू-
हति १ । गूहेत् २ । गूहतु ३ । अगूहत् ४ । अगूहीत् ।
इडभावे हशिड इति सकि अघुक्षत् अगूहिष्टाम्-
व्या. १७

अघुक्षताम् अगूहिषुः-अघुक्षन् ५ । जुगूह जुगुहतुः
जुगुहुः । जुगूहिथ-जुगोढ जुगुहथुः जुगुह ६ ।
गुह्यात् ७ । गूहिता-गोढा ८ । गूहिष्यति-घोक्ष्यति ९ ।
अगूहिष्यत्-अघोक्ष्यत् १० । गूहते ४ । अगूहिष्ट ।
इडभावे सकृ ।

दुहदिहलिहगुहो दन्त्यात्मने वा

सकः ॥ १९० ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यः परस्य सको दन्त्यादावात्मनेपदे
लुग् वा स्यात् । ढस्तद्ध इति ढलोपे उकारस्य दीर्घे
च अगूढ । पक्षे अघुक्षत अगूहिषाताम् ।

स्वरेऽतः ॥ १९१ ॥

सकोऽस्य स्वरादौ प्रत्यये लुक् स्यात् । अघुक्षा-
ताम् अगूहिषत-अघुक्षन्त । अगूहिष्ठाः-अगूढाः-
अघुक्षथाः । अगूहिष्वहि-अगुह्वहि-अघुक्षावहि ५ । जु-
गुहे ६ । गूहिषीष्ट-घुक्षीष्ट ७ । भर्जी सेवायाम् । भ-
जति ४ । अभाक्षीत् ५ । बभाज ६ । भज्यात् ७ ।
भक्ता ८ । भक्ष्यति ९ । अभक्ष्यत् १० । भजते ४ ।
अभक्त ५ । भेजे भेजाते ६ । भक्षीष्ट ७ । राजृग्
दुभ्राजि दीप्तौ । राजति ४ । ऋदिच्छीत्यादिनाडि
अराजत् । पक्षे सिचि अराजीत् अराजताम्-अरा-
जिष्टाम् ५ । रराज ।

जृभ्रमवमत्रसफणस्यमस्वनराजभ्रा-

जभ्रासभ्लासो वा ॥ १९२ ॥

एषामेकादशानां स्वरस्यावित्परोक्षासेदूथवोरेर्वा
स्यात् न च द्विः । रेजतुः-रराजतुः रेजुः-रराजुः ।
रेजिथ-रराजिथ ६ । राज्यात् ७ । राजिता ८ । रा-
जिष्यति ९ । अराजिष्यत् १० । राजते ४ । अरा-
जिष्ट ५ । रेजे-रराजे रेजाते-रराजाते रेजिरे-रराजिरे
६ । राजिषीष्ट ७ । एवं भ्राजिरपि । रञ्जीं रागे ।

अकद्घिनोश्च रञ्जेः ॥ १९३ ॥

रञ्जेरकटि घिनणि शवि चोपान्त्यनो लुक्
स्यात् । रजति । अरजत् ४ । अरंक्षीत् अराङ्गाम्
अराङ्क्षुः ५ । ररञ्ज ररञ्जतुः ६ । रज्यात् ७ । रङ्गा
८ । रङ्क्ष्यति ९ । अरङ्क्ष्यत् १० । रजते ४ । अरङ्ग
अरङ्गातां अरङ्गत ५ । ररञ्जे ६ । रङ्गीष्ट ७ । रङ्गा ८ ।
रङ्क्ष्यते ९ । अरङ्क्ष्यत् १० ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनय-
विजयगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां भ्वादयः समाप्ताः ।

अथ अदादयः ॥

अदं प्सांक् भक्षणे । कर्तर्यनञ्च इत्यत्रादा-
दिवर्जनादेशां शवभाक् । अत्ति अत्तः अदन्ति ।
अद्यात् । अत्तु-अत्तात् ।

हुधुटो हेर्धिः ॥ १ ॥

होर्धुडन्ताच्च परस्य हेर्धिः स्यात् । अद्धि-
अत्तात् ३ ।

अदश्चाद् ॥ २ ॥

अत्तेरुत्पञ्चकाच्च दिस्योरादिरद् स्यात् । स्वरा-
देस्तास्विति वृद्धौ । आदत् आत्ताम् आदन् ।
आदः आत्तम् आत्त । आदम् आद् आद्म ।

घस्लृसनद्यतनीं घञचलि ॥ ३ ॥

एषु पञ्चसु परेष्वदेर्घस्लृः स्यात् । लृदिद्युतादि-
पुण्यादेरित्यङ् । अघसत् अघसताम् अघसन्

परोक्षायां नवा ॥ ४ ॥

अदेः परोक्षायां घस्लृ आदेशो वा स्यात् ।
जघास । द्वित्वे गमहनेत्यकारलोपे, अघोषे प्रथमोऽ-
शिट इति घस्य कत्वे, घस्वस इति षत्वे । जक्षतुः
जक्षुः । ऋवृव्येऽद् इद् । जघसिथ जक्षथुः जक्ष ।
जघास-जघस जक्षिव जक्षिम । पक्षे ।

अस्यादेराः परोक्षायाम् ॥ ५ ॥

अस्यां द्वित्वे पूर्वस्यादेरतः आः स्यात् । आद
आदतुः आदुः । आदिथ ६ । अद्यात् ७ । अत्ता ८ ।
अत्स्यति ९ । आत्स्यत् १० । प्साति प्सातः
प्सान्ति १ । प्सायात् २ । प्सातु-प्सातात् ३ । अ-
प्सात् अप्साताम् ।

वा द्विषातोऽनः पुस् ॥ ६ ॥

द्विष आदन्ताच्च परस्य शितोऽनः पुस् वा स्यात् । अप्सुः-अप्सान् ४ । अप्सासीत् अप्सा-सिष्टाम् अप्सासिषुः ५ । पप्तौ पप्ततुः पप्सुः ६ । प्सायात्-प्सेयात् ७ । प्साता ८ । प्सास्यति ९ । अप्सास्यत् १० । एवं भांक् दीप्तौ । भाति ४ । अभासीत् ५ । बभौ बभाथ-बभिथ ६ । यांक् प्रापणे । याति ४ । अयासीत् ५ । ययौ ६ । ष्णांक् शौचे । स्नाति ४ । अस्नासीत् ५ । सस्त्रौ ६ । श्रांक् पाके । श्राति ४ । अश्रासीत् ५ । शश्रौ ६ । द्रांक् कुत्सितगतौ । द्राति । नियोगे निद्राति ४ । न्यद्रासीत् ५ । निदद्रौ ६ । प्रांक् पूरणे । प्राति ४ । अप्रासीत् ५ । प्रप्रौ ६ । प्रेयात्-प्रायात् ७ । प्राता ८ । प्रास्यति ९ । अप्रास्यत् १० । वांक् गतिगन्धनयोः । ख्यांक् प्रकथने । पांक् रक्षणे । लांक् आदाने । रांक् दाने इत्यादयो भातिवत् । मांक् माने । दांक् लवने एतावपि तथैव । किन्त्वाशिषि गामापास्थेति मेयात्, दायात् । इण्क् गतौ । एति । अविच्छितो डिन्त्वाद् गुणाभावे इतः ।

द्विणोरप्विति व्यौ ॥ ७ ॥

होरिणश्च नामिनः स्वरादावपित्यविति यथासङ्ख्यं व्यौ स्याताम् । यन्ति । एषि इथः इथ ।

एमि इवः इमः १ । इयात् इयाताम् इयुः २ ।
एतु-इतात् इताम् यन्तु । इहि-इतात् इतम् इत ।
अयानि अयाव अयाम ३ ।

एत्यस्तेर्वृद्धिः ॥ ८ ॥

इणिकोरस्तेश्चादेः स्वरस्य ह्यस्तन्यां वृद्धिः स्यात् ।
अमाङ्गाग्रस्त्रालुगपवादोऽयम् । ऐत् ऐताम् आयन् ।
ऐः ऐतम् ऐत । आयम् ऐव ऐम ४ । पित्रैतिदेति
सिञ्जलोपे ।

इणिकोर्गाः ॥ ९ ॥

इणिकोरद्यतन्यां विषये गाः स्यात् । अगात्
अगाताम् अगुः ५ । द्वित्वे द्वितीयस्य वृद्धावा-
यादेशे ।

पूर्वस्यास्वे स्वरे च्वोरियुव् ॥ १० ॥

द्वित्वे सति यः पूर्वस्तत्सम्बन्धिनोरिवर्णोवर्ण-
योरस्वे स्वरे इयुवौ स्याताम् । इयाय ।

इणः ॥ ११ ॥

अस्य स्वरादौ प्रत्यये इय् स्यात् । दीर्घे । ईयतुः
ईयुः । वेटि द्वितीयस्य गुणेऽयादेशे इयादेशे च,
इययिथ-इयेथ ईयथुः ईय । इयाय-इयय ईयिव
ईयिम ६ । दीर्घश्चीति दीर्घे । ईयात् ईयास्ताम्
ईयासुः ७ । एता ८ । एष्यति ९ । ऐष्यत् १० ।

आशिषीणः ॥ १२ ॥

उपसर्गात्परस्येण ईतः कृति यादावाशिषि ह्रस्वः
स्यात् । उदियात् । शेषं प्राग्वत् । इक् स्मरणे ।
अधिपूर्व एवायम् । अध्येति अधीतः ।

इको वा ॥ १३ ॥

इकः स्वरादावविति शिति य्वा स्यात् । अ-
धियन्ति-अधीयन्ति १ । शेषमिण्वत् । आशिषि
ह्रस्वाभावो विशेषः । अधीयात् अधीयास्ताम् १० ।
वीक् प्रजनकान्त्यसनखादनेषु । वेति वीतः वि-
यन्ति १ । वीयात् २ । वेतु-वीतात् वीहि ३ ।
अवेत् अवीताम् अवियन् ४ । अवैषीत् अवै-
ष्टाम् ५ । विवाय विव्यतुः ६ । वीयात् ७ । वेता ८ ।
वेप्यति ९ । अवेप्यत् १० । षुक् प्रसवैश्वर्ययोः ।
प्रसवोऽभ्यनुज्ञानम् ।

उत और्विति व्यञ्जनेऽद्धेः ॥ १४ ॥

अद्भ्युक्तस्योदन्तधातोर्व्यञ्जनादौ विति औः
स्यात् । सौति सुतः सुवन्ति १ । सूयात् २ । सौतु-सु-
तात् ३ । असौत् ।

धूगूसुस्तोः परस्मै ॥ १५ ॥

एभ्यः परस्मैपदे सिच आदेरिट् स्यात् । सु
इति सुमात्रग्रहणम् । असावीत् असाविष्टाम् ।
सुनोतेरेव ग्रहणमिति पक्षे । असौषीत् असौष्टाम् ५ ।

सुषाव ६ । सूयात् ७ । सोता ८ । सोष्यति ९ ।
असोष्यत् १० । तुंक् हिंसावृत्तिपूरणेषु ।

यङ्त्वरुस्तोर्बहुलम् ॥ १६ ॥

यङ्लुबन्तात्तुरुस्तुभ्यश्च परो व्यञ्जनादौ विति
ईत् बहुलं परादिः स्यात् । तवीति-तौति तुतः तु-
वन्ति १ । तुयात् २ । तौतु-तवीतु तुतात् ३ ।
अतौत् ४ । केचित्तु सर्वत्र व्यञ्जनादौ शितीत-
मिच्छन्ति । तुतः-तुवीतः तुयात्-तुवीयात् ४ । अ-
तौषीत् ५ । तुताव ६ । तूयात् ७ । तोता ८ ।
तोष्यति ९ । अतोष्यत् १० । दुक्षु रु कुंक् शब्दे ।
दुकार इत् । रौति-रवीति ४ । अरावीत् ५ । क्षुकु
सौतिवत्, किन्तु क्षोः सेट्वात् अक्षावीत् ५ । युक्
मिश्रणे । णुक् स्तुतौ इत्यादयोऽपि सौतिवत् ।
रुदृक् अश्रुविमोचने ।

रुत्पञ्चकाच्छिदयः ॥ १७ ॥

रुदादेः पञ्चतः परस्य व्यञ्जनादेः शितोऽयादे-
रादिरिद् स्यात् । रोदिति रुदितः रुदन्ति १ ।
रुद्यात् २ । रोदितु-रुदितात् रुदन्तु । रुदिहि-
रुदितात् रुदितम् रुदित । रोदानि रोदाव रोदाम ३ ।

दिस्योरीद् ॥ १८ ॥

रुत्पञ्चकाच्छितो दिस्योरादिरीद् स्यात् । अरो-
दीत् । अदश्चाडित्यडागमे च, अरोदत् अरुदिताम्

अरुदन् । अरोदीः-अरोदः अरुदितम् अरुदित ।
 अरोदम् अरुदिव अरुदिम ४ । अस्य सेट्त्वादद्य-
 तन्याम्, अरोदीत् । पक्षे ऋदिच्छीत्यङि, अरुदत्
 अरुदताम्-अरोदिष्टाम् अरोदिषुः-अरुदन् ५ ।
 रुरोद रुरुदतुः रुरुदुः ६ । रुद्यात् ७ । रोदिता ८ ।
 रोदिष्यति ९ । अरोदिष्यत् १० । जिष्वपंक् शये ।
 स्वपिति १ । स्वप्यात् २ । स्वपितु ३ । अस्वपीत्
 अस्वपत् ४ । अस्वाप्सीत् अस्वाप्ताम् अस्वाप्सुः ५ ।
 द्वित्वे भूस्वपोरिति पूर्वस्योत्वे, सुष्वाप ६ ।

स्वपेर्यङुः च ॥ १९ ॥

स्वपेर्यङि ङे किति च सस्वरान्तस्था य्वृत्स्यात् ।
 ततो द्वित्वे, सुषुपतुः सुषुपुः । सुष्वपिथ-सुष्वपथ ६ ।
 सुप्यात् ७ । स्वप्ता ८ । स्वप्स्यति ९ । अस्व-
 प्स्यत् १० । अन श्वसक् प्राणने प्रपूर्वः । अदुरु-
 पसर्गेति णत्वे द्वित्वेऽप्यन्तेऽप्यनितेः परेस्तु वा इति
 णत्वे । प्राणिति १ । प्राण्यात् २ । प्राणितु ३ । प्रा-
 णीत् प्राणत् ४ । प्राणीत् प्राणिष्टाम् ५ । प्राण
 प्राणतुः ६ । प्राण्यात् ७ । प्राणिता ८ । प्राणि-
 ष्यति ९ । प्राणिष्यत् १० । श्वसिति १ । श्वस्यात् २ ।
 श्वसितु ३ । अश्वसीत्-अश्वसत् ४ । व्यञ्जनादे-
 र्वापान्त्यस्येति वृद्धिविकल्पे, अश्वासीत्-अश्वसीत्
 ५ । शश्वास शश्वसतुः ६ । श्वस्यात् ७ । श्वसिता ८ ।

श्वसिष्यति ९ । अश्वसिष्यत् १० । जक्षक् भक्षह-
सनयोः । जक्षिति जक्षितः ।

अन्तो नो लुक् ॥ २० ॥

द्भुक्तजक्षपञ्चकात्परस्यान्तो नो लुक्स्यात् । ज-
क्षति १ । जक्ष्यात् २ । जक्षितु ३ । अजक्षीत् अ-
जक्षिताम् ।

द्भुक्तजक्षपञ्चतः ॥ २१ ॥

कृतद्वित्वाज्जक्षपञ्चकाच्च परस्य शितोऽनः पुस्
स्यात् । अजक्षुः ४ । अजक्षीत् ५ । जजक्ष ६ ।
जक्ष्यात् ७ । जक्षिता ८ । जक्षिष्यति ९ । अज-
क्षिष्यत् १० । इति रूपञ्चकम् । दरिद्राक् दुर्गतौ ।
दरिद्राति ।

इर्दरिद्रः ॥ २२ ॥

दरिद्रो व्यञ्जनादौ शित्यवित्यात इः स्यात् ।
दरिद्रितः ।

श्वश्चातः ॥ २३ ॥

द्भुक्तजक्षपञ्चतः श्वश्च शित्यवित्यातो लुक् स्यात् ।
दरिद्रति दरिद्रासि १ । दरिद्रियात् २ । दरिद्रातु
दरिद्रितात् दरिद्रिहि ३ । अदरिद्रात् अदरिद्रिताम्
दरिद्रः ४ ।

दरिद्रोऽद्यतन्यां वा ॥ २४ ॥

दरिद्रोऽद्यतन्यां विषये लुग् वा स्यात् । अदरि-
द्रीत् अदरिद्रिष्टाम् अदरिद्रिषुः । अदरिद्रासीत्
अदरिद्रासिष्टाम् अदरिद्रासिषुः ।

धातोरनेकस्वरादाम् परोक्षायाः ।

कृभ्वस्ति चानु तदन्तम् ॥ २५ ॥

अनेकस्वराद्धातोः परस्याः परोक्षायाः स्थाने
आम् स्यात् । आमन्ताच्च परे कृभ्वस्तयः परो-
क्षान्ता अनुप्रयुज्यन्ते । दरिद्रांचकार ददरिद्रौ ६ ।

अशित्यस्सन्णकचूणकानटि ॥ २६ ॥

सादिसन्नादिवर्जे अशिति विषये लुक् स्यात् ।
दरिद्र्यात् ७ । दरिद्रिता ८ । दरिद्रिष्यति ९ । अ-
दरिद्रिष्यत् १० । जागृक् निद्राक्षये । जागर्ति
जागृतः जाग्रति । जागर्षि १ । जागृयात् २ ।
जागर्तु-जागृतात् जागृताम् जाग्रतु । जागृहि-
जागृतात् ३ । नामिनो गुणोऽङ्कित्तीति गुणे ।

व्यञ्जनादेः सश्च दः ॥ २७ ॥

धातोर्व्यञ्जनात्परस्य देर्लुक् यथासंभवं धातुस-
कारस्य च दः स्यात् । अजागः अजागृताम् ।

पुस्पौ ॥ २८ ॥

नाम्यन्तस्य धातोः पुसि पौ च गुणः स्यात् ।
अजागरुः ।

सेः स्द्वां च रुर्वा ॥ २९ ॥

धातोर्व्यञ्जनात्परस्य सेर्लुक् सेकारदकारधकाराणां च यथासंभवं रुर्वा । अजागः अजागृतम् अजागृत । अजागरम् ४ । न श्विजागृशसेति वृद्ध्यभावे, अजागरीत् अजागरिष्टाम् अजागरिषुः ५ ।

जाग्रुषसमिन्धेर्नवा ॥ ३० ॥

एभ्यः परोक्षाया आम् वा स्यात् । जागराञ्चकार ३ । पक्षे ।

आद्यौंश एकस्वरः ॥ ३१ ॥

अनेकस्वरस्य धातोराद्य एकस्वरोऽवयवः परोक्षाडे परे द्विः स्यात् । (जागुर्जिणवि वृद्धिः स्यात्*) नामिनोऽकलिहलेरिति सिद्धे नियमार्थमिदम् । तेनान्यत्र जिणिति वृद्धिर्न स्यात् । जजागर । अवित्परोक्षायाः कित्त्वे (जागुः किति गुणः स्यात्*) जजागरतुः जजागरुः । अनेकस्वरत्वात् ऋत इतीड्रनिषेधाभावे जजागरिथ जजागरथुः जजागर । जजागार-जजागर जजागरिव जजागरिम ६ । जागर्यात् ७ । जागरिता ८ । जागरिष्यति ९ । अजागरिष्यत् १० । चकासृ दीप्तौ । ऋकार इत् । चकास्ति चकास्तः चकासति १ । चकास्यात् २ । चकास्तु (हेधिः सोधि वा लुक्*) चकाधि-चकाद्धि ३ । अचकात् अचकास्ताम् अ-

चकासुः । अचकाः-अचकात् ४ । अचकासीत् अ-
चकासिष्टाम् अचकासिषुः । ऋदित्त्वादङगमे अ-
चकासत् ५ । चकासांचकार ६ । चकास्यात् । ७ ।
चकासिता ८ । चकासिष्यति ९ । अचकासिष्य-
त् १० । शासूक् अनुशिष्टौ । शास्ति ।

इसासः शासोऽङ् व्यञ्जने ॥ ३२ ॥

शास्तेरंशस्यासोऽङि क्विति व्यञ्जनादौ च परे
इस् स्यात् । शिष्टः शासति । शास्ति शिष्टः शिष्ट ।
शास्मि शिष्वः शिष्मः १ । शिष्यात् २ । शास्तु-
शिष्टात् शिष्टाम् शासतु ।

शासऽसूहनः शाध्येधिजहि ॥ ३३ ॥

एषां त्रयाणां ह्यन्तानां यथासङ्ख्यं शाध्येधिज-
हयः स्युः । शाधि-शिष्टात् शिष्टम् शिष्ट । शा-
सानि शासाव शासाम ३ । अंशात् अशिष्टाम् अ-
शासुः । अशाः-अशात् अशिष्टम् अशिष्ट । अशा-
सम् अशिष्व अशिष्म ४ ।

शास्त्यसूवक्तिख्यातेरङ् ॥ ३४ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्योऽद्यतन्यामङ् स्यात् । अशिषत्
अशिषताम् अशिषन् ५ । शशास शशासतुः ६ ।
शिष्यात् ७ । शास्ता ८ । शासिष्यति ९ । अशा-
सिष्यत् १० । वचंक् भाषणे । वक्ति वक्तः । अ-

न्तिपरस्य वचेः प्रायोऽप्रयोगः । वक्षि वक्थः वक्थ ।
 वंचिम वच्चः वचमः १ । वच्यात् २ । वक्तु-वक्तात्
 वक्ताम् वचन्तु । वग्धि ३ । अवक्-अवग् अव-
 क्ताम् अवचन् । अवक्-अवग् अवक्तम् अवक्त ।
 अवचम् अवच्च अवचम ४ । शास्त्यसूवक्तीत्यङि,
 श्वयत्यसूवचेति वोचादेशे, अवोचत् अवोचताम्
 अवोचन् ५ । द्वित्वानन्तरं यजादिवशवच इति
 श्वृति, उवाच । यजादिवचेरिति श्वृति द्वित्वे, ऊ-
 चतुः ऊचुः । उवचिथ-उवक्थ ६ । उच्यात् ७ ।
 वक्ता ८ । वक्ष्यति ९ । अवक्ष्यत् १० । मृजौक्
 शुद्धौ । लघोरुपान्त्यस्येति गुणे ।

मृजोऽस्य वृद्धिः ॥ ३५ ॥

मृजेर्गुणे सत्यकारस्य वृद्धिः स्यात् । यजसृजेति
 षत्वे, मार्ष्टि मृष्टः ।

ऋतः स्वरे वा ॥ ३६ ॥

मृजेर्ऋतः स्वरादौ प्रत्यये वृद्धिर्वा स्यात् । मा-
 र्जन्ति-मृजन्ति । षढोः कः सीति कत्वे, मार्क्षि
 मृष्टः मृष्ट । मार्क्षि मृज्वः मृज्मः १ । मृज्यात्
 २ । मार्ष्टु-मृष्टात् मृष्टाम् मृजन्तु-मार्जन्तु । हुधुटो
 हेर्धिरिति, मृष्टि-मृष्टात् मृष्टम् मृष्ट । मार्जानि
 मार्जाव मार्जाम् ३ । अमार्ष्ट-अमार्ष्टि अमृष्टाम् अ-
 मृजन्-अमार्जन् । अमार्ष्ट-अमार्ष्टि अमृष्टम् अमृष्ट ।

अमार्जम् अमृज्व अमृज्म ४ । औदित्वादिङ्किल्पे,
 अमार्जात्-अमार्शीत् ५ । ममार्ज ममार्जतुः-ममृजतुः
 ममार्जुः-ममृजुः । ममार्जिथ ६ । मृज्यात् ७ ।
 मार्जिता-मार्ष्टा ८ । मार्जिष्यति-मार्क्ष्यति ९ । अ-
 मार्जिष्यत्-अमार्क्ष्यत् १० । विदक् ज्ञाने । वेत्ति
 वित्तः विदन्ति । वेत्सि वित्थः वित्थ । वेद्मि
 विद्वः विद्वः ।

तिवां णवः परस्मै ॥ ३७ ॥

वेत्तेः परेषां तिवादीनां परस्मैपदान्येव णवा-
 दयो नव यथासङ्ख्यं वा स्युः । वेद विदतुः विदुः ।
 वेत्थ विदथुः विद । वेद विद्व विद्व १ । विद्यात्
 विद्याताम् विद्युः २ ।

पञ्चम्याः कृग् ॥ ३८ ॥

वेत्तेः परस्याः पञ्चम्याः क्त्वात् वा स्यात्, आ-
 मन्ताच्च पञ्चम्यन्तः कृगनुप्रयुज्यते । विदां करोतु ।
 पक्षे वेत्तु-वित्तात् वित्ताम् विदन्तु । हुधुटो हेर्धि-
 रिति, विद्धि-वित्तात् वित्तम् वित्त । वेदानि वेदाव
 वेदाम ३ । व्यञ्जनाद्देरिति दिव्लुपि, अवेत् अ-
 वित्ताम् । सिज्विदो भुव इत्युसि, अविदुः । सेः
 सद्धां च रुवा इति सेर्लुपि, दस्य रुत्वे । अवेः अ-
 वित्तम् अवित्त । अवेदम् अविद्व अविद्व ४ । अ-
 वेदीत् अवेदिष्टाम् अवेदिषुः ५ ।

वेत्तेः कित् ॥ ३९ ॥

वेत्तेः परस्याः परोक्षाया आम्वा स्यात्, स च कित् । विदाञ्चकार ३ । पक्षे विवेद विविदतुः विविदुः । विवेदिथ ६ । विद्यात् विद्यास्ताम् विद्यासुः ७ । वेदिता ८ । वेदिष्यति ९ । अवेदिष्यत् १० । हनंक् हिंसागत्योः । हन्ति । नेर्ङमादेति णत्वे, प्रणिहन्ति । यमिरमीति नृलुपि, हतः । गमहनेत्युपान्त्यलुपि, हंनो हूनो घ्न इति घ्नादेशे, घ्नन्ति । हनो घीति णत्वप्रतिषेधे, प्रघ्नन्ति । हंसि हथः हथ । हन्मि हन्वः हन्मः ।

हनो वमि वा ॥ ४० ॥

अदुरुपसर्गान्तस्थाद्रादेः परस्य हन्तेर्नो ण स्यात्, व्मोः परयोस्तु वा । प्रहण्मि-प्रहन्मि प्रहण्वः-प्रहन्वः १ । हन्यात्-प्रहण्यात् २ । हन्तु-हतात् हताम् घ्नन्तु । शासाऽस् हन इति, जहि-हतात् हतम् हत । हनानि हनाव हनाम ३ । अहन् अहताम् अघ्नन् । अहन् अहतम् अहत । अहनम् अहन्व अहन्म ४ ।

अद्यतन्यां वा त्वात्मने ॥ ४१ ॥

अद्यतन्यां विषये हनो वधः स्यात्, आत्मनेपदे तु वा । इट ईतीति सिञ्जलोपे ।

अतः ॥ ४२ ॥

अदन्ताद्धातोर्विहितेऽशिति प्रत्यये धातोर्लुक् स्यात्, इत्यकारलुपि । अवधीत् अवधिष्टाम् अवधिषुः ५ ।

जि णवि घन् ॥ ४३ ॥

जौ णवि च परे हन्तेर्घन् स्यात् । ततो द्वित्वे, द्वितीयतुर्ययोरिति घस्य गत्वे, गहोर्ज इति तस्य जत्वे, वृद्धौ च जघान । हनो द्वित्वे गमहनेत्युपान्त्यलुपि ।

अडे हिहनो हो घः पूर्वात् ॥ ४४ ॥

हिहनोर्ड्वर्जे प्रत्यये परे द्वित्वे सति पूर्वस्मात्परस्य हो घः स्यात् । जघ्नतुः जघ्नुः । जघनिथ-जघन्थ जघ्नथुः जघ्न । जघान-जघ्नन जघ्निव जघ्निम ६ ।

हनो वध आशिष्यजौ ॥ ४५ ॥

आशीर्विषये हन्तेर्वधः स्यात्, न तु जिति । वध्यात् वध्यास्ताम् वध्यासुः ७ । हन्ता ८ । हनृतः स्यस्येतीडागमे, हनिष्यति ९ । अहनिष्यत् १० । वशक् कान्तौ । यजसृजेति षत्वे, तवर्गस्य श्रवर्गेति टत्वे, वष्टि ।

वशेरयडि ॥ ४६ ॥

वशेः सस्वरान्तस्था अयडि क्लिति य्वृत्स्यात् ।

उष्टः उशन्ति । वक्षि उष्टः उष्ट । वक्षि उश्वः
 उश्मः १ । उश्यात् २ । वष्टु-उष्टात् उष्टाम् उशन्तु ।
 उष्टि-उष्टात् उष्टम् उष्ट । वशानि वशाव वशाम ३ ।
 अवट्-ट् खृति स्वरादेस्तास्विति वृद्धौ, औष्टाम्
 औशन् । अवट्-ट् औष्टम् । औश्व औश्म ४ ।
 व्यञ्जनादेर्वोपान्त्यस्यात् इति वृद्धिविकल्पे, अवा-
 शीत्-अवशीत् अवाशिष्टाम्-अवशिष्टाम् ५ । द्वित्वे
 यजादि वश इति खृति, वृद्धौ उवाश । वशेरयडि
 इति खृति द्वित्वे च ऊशतुः ऊशुः । उवशिथ ऊ-
 शथुः ऊश । उवाश-उवश ऊशिव ऊशिम ६ ।
 उश्यात् उश्यास्ताम् ७ । वशिता ८ । वशिष्यति ९ ।
 अवशिष्यत् १० । असक् भुवि । अस्ति ।

श्नाऽस्त्योर्लुक् ॥ ४७ ॥ .

श्रश्नास्तेश्चातः शित्यविति लुक् स्यात् । स्तः
 सन्ति ।

अस्तेः सिहस्त्वेति ॥ ४८ ॥

अस्तेः सस्य लुक् स्यात्सादौ प्रत्यये एति च
 सस्य हः स्यात् । असि स्थः स्थ । अस्मि स्वः स्मः १ ।
 स्यात् स्याताम् स्युः २ । अस्तु-स्तात् स्ताम् सन्तु ।
 शासस् इति, एधि-स्तात् स्तम् स्त । असानि अ-
 साव असाम ३ । सः सिजस्तेरितीदागमे एत्यस्ते-
 रिति वृद्धौ च आसीत् आस्ताम् आसन् । आसीः
 आस्तम् आस्त । आसम् आस्व आस्म ४ ।

अस्तिब्रुवोर्भूवचावशिति ॥ ४९ ॥

अस्तिब्रुवोर्यथासङ्ख्यं भूवचौ स्याताम् अशिति
विषये । अभूत् ५ । बभूव ६ । इत्यादि प्राग्वत् ।

प्रादुरुपसर्गाद्यस्वरेऽस्तेः ॥ ५० ॥

प्रादुःशब्दादुपसर्गस्थाच्च नाम्यन्तस्थाकवर्गात्प-
रस्यास्तेः सकारस्य यादौ स्वरादौ च प्रत्यये षः
स्यात् । प्रादुष्प्यात् निष्प्यात् प्रादुष्पन्ति निषन्ति ।
शिङ्गनान्तरेऽपि । निःषन्ति ।

इति परस्मैपदिनः ।

अदादय आत्मनेपदिनः ।

इङ्क् अध्ययने । ङक्कार आत्मनेपदार्थः ।
अधिपूर्वश्चायम् । अधीते । धातोरिवर्णोतीयादेशे
अधीयाते अधीयते । अधीषे १ । अधीयीत अ-
धीयीयाताम् २ । अधीताम् अधीयाताम् ३ । अ-
ध्यैत इयादेशे वृद्धौ च अध्यैयाताम् अध्यैयत ४ ।

वाद्यतनीक्रियातिपत्योर्गीङ् ॥ ५१ ॥

अनयोः परयोरिङ्गे गीङ् वा स्यात् । अध्य-
गीष्ट अध्यगीषाताम् अध्यगीषत । अध्यैष्ट अध्यै-
षाताम् अध्यैषत ५ ।

गाः परोक्षायाम् ॥ ५२ ॥

इङ्ः परोक्षाविषये गाः स्यात् । अधिजगे ६ ।
अध्येषीष्ट ७ । अध्येता ८ । अध्येष्यते ९ । अध्य-
गीष्यत अध्यैष्यत १० । शीङ्क् स्वप्ने । (शीङ्
एः शिति*) शेते शयाते ।

शीङोरत् ॥ ५३ ॥

शीङ्ः परस्याऽऽत्मनेपदस्थस्याऽन्तोरत् स्यात् ।
शेरते १ । शयीत २ । शेताम् शयताम् शेरताम्
३ । अशेत ४ । अशयिष्ट ५ । शिश्ये ६ । शयि-
षीष्ट ७ । शयिता ८ । शयिष्यते ९ । अशयिष्यत
१० । षूङ्गैक् प्राणिगर्भविमोचने । सूते १ । धातो-
रिवर्णोवर्णस्येति उवादेशे सुवीत २ । सूताम् वि-
च्छितोऽक्त्वाद्गुणे प्राप्ते (सूतेः पञ्चम्यां गुणो न
स्यात्*) सुवै ३ । असूत ४ । औदिच्वादिङ्क्वि-
कल्पः । असविष्ट असविषाताम् असविषत । अ-
सोष्ट असोषाताम् असोषुः ५ । सुषुवे सुषुविषे ६ ।
सोषीष्ट-सविषीष्ट ७ । सोता-सविता ८ । सोष्यते
-सविष्यते ९ । असोष्यत-असविष्यत १० । इत्यादि ।
ईङ्क् स्तुतौ । ईष्टे ईडाते ईडते ।

ईशीङ्ः सेध्वेस्वध्वमोः ॥ ५४ ॥

आभ्यामेष्विद् स्यात् । ईङ्क्विषे ईडाथे ईङ्क्विध्वे ।
ईडे ईड्वहे ईड्महे १ । ईडीत २ । ईडाम् ३ ।

ऐट्ट ४ । ऐडिष्ट ५ । गुरुनाम्यादेरित्यामि ईडांचक्रे
 ६ । ईडिषीष्ट ७ । ईडिता ८ । ईडिष्यते ९ । ऐ-
 डिष्यत १० । ईरिक् गतिकम्पनयोः । इर्त्ते १ ।
 ईरीत २ । ईर्त्ताम् ईर्ष्व ईर्ध्वम् ३ । ऐर्त्त ४ । ऐ-
 रिष्ट ५ । ईराञ्चक्रे ६ । ईरिषीष्ट ७ । ईरिता ८ ।
 ईरिष्यते ९ । ऐरिष्यत १० । ईशिक् ऐश्वर्ये । ईष्टे
 ईशिषे ईशिष्वे १ । ईशीत २ । ईष्टाम् ३ । ऐष्ट
 ४ । ऐशिष्ट ५ । ईशांचक्रे ६ । ईशिषीष्ट ७ । ई-
 शिता ८ । ईशिष्यते ९ । ऐशिष्यत १० । वसिक्
 आच्छादने । वस्ते १ । वसीत २ । वस्ताम् ३ ।
 अवस्त ४ । अवसिष्ट ५ । ववसे ६ । वसिषीष्ट ७ ।
 वसिता ८ । वसिष्यते ९ । अवसिष्यत १० । आङ्ः
 शासूकि इच्छायाम् । आशास्ते १० । आङ्पूर्वत्वं
 प्राथिकं तेन प्रशास्महे इत्यपि सिद्धम् । आसिक्
 उपवेशने । आस्ते १ । आसीत २ । आस्ताम् ३ ।
 आस्त ४ । आसिष्ट ५ । दयायास्कासः । आसां-
 चक्रे ६ । आसिषीष्ट ७ । आसिता ८ । आसिष्यते
 ९ । आसिष्यत १० । णिसुकि चुम्बने । उदितः
 स्वरादिति नुमागमे, निंस्ते १० । चक्षिक् व्यक्तायां
 वाचि । संयोगस्येति क्लुपि, आचष्टे आचक्षाते
 आचक्षते । आचक्षे आचक्षाथे आचङ्ङ्हे १ । आ-
 चक्षीत २ । आचष्टाम् ३ । आचष्ट आचक्षाताम्
 आचक्षत ४ ।

चक्षो वाचि कशांग्ख्यांग् ॥ ५५ ॥

चक्षो वागर्थस्याशिति विषये कशांग्ख्यांग्गौ
स्यातां, परोक्षायां नवा । अनुस्वार इङ्निषेधार्थः ।
गकार उभयपदार्थः । आकशासीत् आकशासि-
ष्टाम् आकशासिषुः । जिघ्रतिवत् । आकशास्त
आकशासाताम् आकशासत । शास्त्यसूवक्तीत्यङि,
आख्यत् आख्यन् ५ । परोक्षायां द्वित्वे व्यञ्जन-
स्यानादेरिति श्लुपि, ह्रस्वे कङ्श्चञिति चत्वे आ-
चक्षौ-आचक्षे । द्वितीयतुर्ययोरिति खस्य चत्वे
च आचख्यौ-आचख्ये । पक्षे आचचक्षे । आकशा-
यात्-आकशेयात् ६ । आकशासीष्ट ७ । आ-
कशाता २ । ८ । आकशास्यति-आकशास्यते ९ ।
आकशास्यत् १० । आख्यायात्-आख्येयात् आ-
ख्यासीष्ट ७ । आख्याता ८ । आख्यास्यति-आ-
ख्यास्यते ९ । आख्यास्यत् १० ।

इत्यदादिष्वात्मनेपदिनः ।

अदादिषूभयपदिनः ।

ऊर्णुगक् आच्छादने ।

वोणर्णोः ॥ ५६ ॥

ऊर्णोतिरद्वयुक्तस्य व्यञ्जनादौ वित्यौर्वा स्यात् ।
ऊर्णोति-ऊर्णोति ऊर्णुतः ऊर्णुवन्ति । ऊर्णोषि-
ऊर्णोषि १ । ऊर्णुयात् २ । ऊर्णोतु-ऊर्णोतु ३ ।

न दिस्योः ॥ ५७ ॥

ऊर्णोतेर्दिस्योः परयोरौर्न स्यात् । और्णोत्-इ
और्णुवन् और्णोः ४ ।

वोर्णुगः सेटि ॥ ५८ ॥

ऊर्णोतेः सेटि सिचि परस्मैपदे वृद्धिर्वा स्यात् ।

वोर्णोः ॥ ५९ ॥

ऊर्णोतेरिड् वा डिड्भत्स्यात् । और्णावीत् और्ण-
वीत्-और्णुवीत् और्णाविष्टाम् और्णविष्टाम्- औ-
र्णुविष्टाम् ५ ।

स्वरादेर्द्वितीयः ॥ ६० ॥

स्वरादेर्धातोर्द्वितीयोऽश एकस्वरो द्विः स्यात् ।

अयि रः ॥ ६१ ॥

स्वरादेर्धातोर्द्वितीयस्यांशस्वैकस्वरस्य संयोगा-
दिरो द्विर्न स्यात्तुरादनन्तरेऽयि । णत्वस्यास-
त्त्वान्नो द्विर्भावः । गुरुनाम्यादेरित्यत्रोर्णुवर्जनात्-
रोक्षाया आमभावः । ऊर्णुनाव ऊर्णुनुवतुः ऊर्णु-
नुवुः । ऊर्णुनविथ-ऊर्णुनुविथ ६ । ऊर्णुयात् ७ ।
ऊर्णुविता-ऊर्णविता ८ । ऊर्णुविष्यति-ऊर्णविष्यति
९ । और्णुविष्यत्-और्णविष्यत् १० । ऊर्णुते ऊर्णु-
वाते ऊर्णुवते १ । और्णुविष्टं-और्णविष्टं ९ । ष्टुंग्क्
स्तुतौ । उत और्वितीयौत्वे, स्तौति । यद्भुतुरुस्तौ-

रितीदागमे, स्तवीति स्तुतः स्तुवन्ति १ । स्तुयात्
२ । स्तौतु-स्तवीतु-स्तुतात् ३ । अस्तौत् अस्तवीत् ।

स्तुखञ्जश्चाटि नवा ॥ ६२ ॥

परिनिवेः परस्य स्तुखञ्जोरसोऽसिवृसहस्सटां
च सोऽटि सति ष्वा स्यात् । पर्यष्टौत्-पर्यस्तौत् एवं
न्यष्टौत्, व्यष्टौत् ४ । धुगसुस्तोरितीटि, अस्ता-
वीत् अस्ताविष्टाम् अस्ताविषुः ५ । तुष्टाव । स्क-
सृत्रित्यादिसूत्रे स्तुवर्जनाच्चेद् । तुष्टोथ तुष्टुवथुः
तुष्टुव । तुष्टाव-तुष्टव तुष्टुव तुष्टुम ६ । स्तूयात् ७ ।
स्तोता ८ । स्तोष्यति ९ । अस्तोष्यत् १० । स्तुते
१ । स्तुवीत् २ । स्तुताम् ३ । अस्तुत ४ । अ-
स्तोष्ट अस्तोड्ढम् ५ । तुष्टुवे तुष्टुवे ६ । स्तोषीष्ट
७ । स्तोता ८ । स्तोष्यते ९ । अस्तोष्यत १० । ब्रूं-
गक् व्यक्तायां वाचि ।

ब्रूतः परादिः ॥ ६३ ॥

ब्रुव उतः परो व्यञ्जनादौ विति परादिरीत्
स्यात् । ब्रवीति ब्रूतः ब्रुवन्ति ।

ब्रूगः पञ्चानां पञ्चाहश्च ॥ ६४ ॥

ब्रूगः पशेषां तिवादीनां पञ्चानां यथासङ्ख्यं पञ्च
णवादयो वा स्युः तद्योगे ब्रूग आहश्च । आह
आहतुः आहुः ।

नहाहोर्धतौ ॥ ६५ ॥

नहेर्ब्रूस्थानाहश्च धातोर्होर्धुटि प्रत्यये पदान्ते
च यथासङ्ख्यं धतौ स्याताम् । आत्थ आहथुः १ ।
ब्रूयात् २ । ब्रवीतु, अक्किच्वात् ब्रवाणि ३ । अब्र-
वीत् अब्रवम् ४ । अस्तिब्रुवोरिति वचादेशे, श्वयत्य-
सूवच इति वोचादेशे च अवोचत् ५ । उवाच ६ ।
ब्रूते १ । ब्रुवीत २ । ब्रूयाम् ब्रूवे ३ । अब्रूत ४ ।
अवोचत ५ । ऊचे ६ । वक्षीष्ट ७ । वक्त्रा ८ ।
वक्ष्यते ९ । अवक्ष्यत १० । द्विषींक् अप्रीतौ ।
द्वेष्टि १ । द्विष्यात् २ । द्वेष्टु द्विष्टात् द्विद्धि द्वे-
षाणि ३ । अद्वेद् । वा द्विषात इति पुंसि, अद्विषुः-
अद्विषन् ४ । हशिदो नाम्युपान्त्यादिति सगागमे,
अद्विक्षत् ५ । दिद्वेष ६ । द्विष्यात् ७ । द्वेष्टा ८ ।
द्वेक्ष्यति ९ । अद्वेक्ष्यत् १० । द्विष्टे १ । द्विषीत
२ । द्विष्टाम् द्वेषे ३ । अद्विष्ट ४ । अद्विक्षत ५ ।
दिद्विषे ६ । द्विक्षीष्ट ७ । द्वेष्टा ८ । द्वेक्ष्यते ९ ।
अद्वेक्ष्यत १० । दुहींक् क्षरणे । भ्वादेर्दादेरिति
हस्य घत्वे, अधश्चतुर्थ्यादिति तस्य घत्वे, दोग्धि । ग-
डदबादेरिति दस्य घत्वे, धोक्षि । थस्य घत्वे, दुग्धः
दुग्ध । दोह्नि दुह्वः दुह्वः १ । दुह्यात् २ । दोग्धु ।
हेर्धित्वे, दुग्धि दोहानि ३ । अधोक् अधोग् ४ ।
अधुक्षत् ५ । दुदोह ६ । दुह्यात् ७ । दोग्धा ८ ।
धोक्ष्यति ९ । अधोक्ष्यत् १० । दुग्धे १ । दुहीत

२ । दुग्धाम् धुग्धम् दोहै ३ । अदुग्ध ४ । दुह-
 लिहेति वा सक्रलोपे, अदुग्ध अधुक्षत अदुहहि
 अधुक्षावहि ५ । दुदुहे ६ । धुक्षीष्ट ७ । दोग्धा ८ ।
 धोक्ष्यते ९ । अधोक्ष्यत १० । एवं दिहींक् लोपे
 देग्धीत्यादि । लिहींक् आस्वादने । लेढि । हस्य
 ढत्वे, तस्य धत्वे, धस्य ढत्वे, ढस्तद्धे इति ढलोपे
 दीर्घे च लीढः लिहन्ति । लेक्षि लीढः १ । लि-
 ह्यात् २ । लेढु-लीढात् लेहानि-३ । अलेद्-इ अ-
 लेहम् ४ । अलिक्षत् ५ । लिलेह ६ । लिह्यात् ७ ।
 लेढा ८ । लेक्ष्यति ९ । अलेक्ष्यत् १० । लीढे लिक्षे
 लीढे १ । वा सक्रलोपे अलीढ-अलिक्षत अलि-
 ह्वाहि-अलिक्षावहि ५ । इत्युभयपदिनोऽदादयः ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविज-
 यगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां अदादयः समाप्ताः ।

अथ हादयः ।

हुंक् दानादनयोः ।

हवः शिति ॥ १ ॥

हादयः शिति द्विः स्युः । जुहोति जुहुतः ।
 अन्तो नो लुपिति नलोपे, ह्विणोरष्वितीति वत्वे,
 जुहति । जुहोषि १ । जुहुयात् २ । जुहोतु-जुहु-
 तात् जुहुताम् जुहतु ३ । हुधुटो हेर्धिः । जुहुधि

३ । अजुहोत् । द्युक्तजक्षपञ्चत इत्यन्तः पुसि, अजु-
हवुः । अजुहोः अजुहवम् ४ । अहौषीत् अहौ-
ष्टाम् ५ ।

भीहीभृहोस्तिव्वत् ॥ २ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यः परोक्षायाम् वा स्यात्, स च
तिव्वत् । जुहवाञ्चकार । पक्षे जुहाव जुहुवतुः
जुहविथ-जुहोथ ६ । ह्यात् ७ । होता ८ । हो-
ष्यति ९ । अहोष्यत् १० । ओहांक् त्यागे ।
जहाति ।

हाकः ॥ ३ ॥

हाको व्यञ्जनादौ शित्यविति आत इर्वा स्यात् ।
जहितः । पक्षे ।

एषामीर्व्यञ्जनेऽदः ॥ ४ ॥

एषामिति द्युक्तानां जक्षपञ्चतः श्रश्चातः शि-
त्यविति व्यञ्जनादावीः स्यात्, दासंज्ञं वर्जयित्वा ।
जहीतः । श्रश्चात इत्यालुकि, जहाति । जहासि ज-
हिथः-जहीथः जहिथ- जहीथ १ ।

यि लुक् ॥ ५ ॥

यादौ शिति हाक आलुक् स्यात् । जह्यात् २ ।
जहातु जहितात्-जहीतात् जहतु ।

आ च हौ ॥ ६ ॥

हाको हौ आ इश्च वा स्याताम् । जहाहि-जहिहि
पक्षे जहीहि ३ । अजहात् अजहिताम्-अजहीताम्
अजहुः ४ । अहासीत् ५ । जहौ जहतुः जहित्-
जहाथ ६ । गापास्थेत्येत्वे, हेयात् ७ । हाता ८ ।
हास्यति ९ । अहास्यत् १० । जिभीक् भये ।
बिभेति १ ।

भियो नवा ॥ ७ ॥

भियो व्यञ्जनादौ शित्यविति इर्वा स्यात् ।
बिभितः-बिभीतः बिभ्यति १ । बिभियात्-बिभी-
यात् २ । बिभेतु-बिभितात्-बिभीतात् ३ । अबिभेत्
अबिभिताम्-अबिभीताम् अबिभयुः ४ । अभैषीत् ५ ।
भीहीत्यामि, बिभयाञ्चकार । पक्षे बिभाय बिभ्यतुः
बिभयिथ-बिभेथ ६ । भीयात् ७ । भेता ८ । भे-
ष्यति ९ । अभेष्यत् १० । हीक् लज्जायाम् ।
जिहेति जिहीतः । संयोगादितीयादेशे, जिह्रियति १ ।
जिहीयात् २ । जिहेतु-जिहीतात् ३ । अजिहेत्
अजिहीताम् अजिह्युः ४ । अहैषीत् ५ । जिह-
याञ्चकार जिहाय ६ । हीयात् ७ । हेता ८ ।
हेष्यति ९ । अहेष्यत् १० । पृक् पालनपूरणयोः ।

पृभृमाहाडामिः ॥ ८ ॥

एषां पञ्चानां शिति द्वित्वे पूर्वस्य इः स्यात्ततो
गुणे, पिपतिं पिपृतः पिप्रति १ । पिपृयात् २ ।

पिपर्तु-पिपृतात् ३ । अपिपः अपिपृताम् अपि-
परुः । अपिपः ४ । अपार्षीत् अपार्षाम् ५ । पपार
पप्रतुः पप्रुः ६ । प्रियात् ७ । पर्ता ८ । हनृत
इतीडागमे, परिष्यति ९ । अपरिष्यत् १० । पृइति
सेद् । दीर्घान्तोऽयमिति केचित्तत्र ।

ओष्ठयादुर् ॥ ९ ॥

धातोरोष्ठयात्परस्य ऋतः क्वित्युर् स्यात् । भ्वा-
देर्नामिन इति दीर्घे, पिपूर्तः पिपुरति १ । पिपूर्यात्
२ । पिपर्तु-पिपूर्तात् ३ । अपिपः ४ । अपारीत्
अपारिष्टाम् ५ । पपार ।

ऋ शृदृप्रः ॥ १० ॥

एषां परोक्षायामृर्वा स्यात् । पप्रतुः पक्षे स्कृच्छृ-
तोऽकि परोक्षायामिति गुणे, पपरतुः पप्रुः-पपरुः ।
थवि स्क्रसृत्रितीटि, पपरिथ पपरिव ६ । पूर्यात् ७ ।
परिता-परीता ८ । परिष्यति-परीष्यति ९ । अ-
परिष्यत्-अपरीष्यत् १० । ऋंक् गतौ । द्वित्वे
तु पृभृ इति पूर्वस्य इत्वे, पूर्वस्याऽस्वे स्वरे य्वो-
रियुवितीयादेशे, नामिन इति गुणे च इयर्त्ति
इयृतः इयूरति १ । इयृयात् २ । इयर्तु-इयृतात्
इयृहि-इयृतात् इयराणि ३ । ऐयः ऐयृताम् ऐयरुः ।
ऐयरम् ऐयृव ४ ।

सर्त्यर्तेर्वा ॥ ११ ॥

आभ्यामद्यतन्यामङ् वा स्यात् । स्वरादेरिति वृद्धौ, आरत् । पक्षे सिचि परस्मै इति वृद्धौ, आर्षीत् ५ । आर आरतुः । ऋवृव्येऽद इतीडागमे, आरिथ ६ । अर्यात् ७ । अर्ता ८ । अरिष्यति ९ । अपरिष्यत् १० । षडेते परस्मैपदिनः । औहाङ्क गतौ । एषामीरितीत्वे, जिहीते । श्रश्चेत्यालुकि जिहाते जिहते जिहीषे १ । जिहीत २ । जिहीताम् ३ । अजिहीत अजिहत ४ । अहास्त ५ । जहे ६ । हासीष्ट ७ । हाता ८ । हास्यते ९ । अहास्यत १० । मोङ्क मानशब्दयोः । मिमीते मिमाते मिमते मिमीषे १ । मिमीत २ । मिमीताम् ३ । अमिमीत ४ । अमास्त ५ । ममे ६ । मासीष्ट ७ । माता ८ । मास्यते ९ । अमास्यत १० । द्वावाऽन्येदिनौ । डुदाङ्क दाने । दाधातुः शेषा इतः । द्वित्वे ह्रस्वे, ददाति । श्रश्चेत्यालुकि, दत्तः ददति । ददासि दत्थः दत्थ १ । दद्यात् २ । ददातु-दत्तात् ।

हौ दः ॥ १२ ॥

दासंज्ञस्य हौ परे एः स्यान्न च द्विः । देहिदत्तात् ३ । अददात् अदत्ताम् अदतुः ४ । अदात् अदाताम् अदुः ५ । ददौ द्रदिथ-द्रदाथ ६ ।

देयात् ७ । दाता ८ । दास्यति ९ । अदास्यत् १० ।
दत्ते ददाते ददते । दत्से १ । ददीत् २ । दत्ताम्
३ । अदत्त ४ । इश्च स्याद इतीत्वे, अदित अदि-
षाताम् अदिषत् ५ । ददे ६ । दासीष्ट ७ । दाता
८ । दास्यते ९ । अदास्यत् १० । डुधाङ्क् धा-
रणे च । द्वितीयतुर्ययोरिति दत्वे, दधाति ।

धागस्तथोश्च ॥ १३ ॥

चतुर्थान्तस्य धाग आदेश्चतुर्थः स्यात्तथोः स्वोश्च
परयोः । धत्तः दधति । दधासि धत्थः धत्थ १ ।
दध्यात् २ । दधातु-धत्तात् दधतु ३ । अदधात्
४ । अधात् ५ । दधौ ६ । धेयात् ७ । धता ८ ।
धास्यति ९ । अधास्यत् १० । धत्ते दधाते दधते ।
धत्से दधाथे धध्वे १ । दधीत् २ । धत्ताम् ३ ।
अधत्त ४ । अधित ५ । दधे ६ । धासीष्ट ७ ।
धाता ८ । धास्यते ९ । अधास्यत् १० । डुभृङ्क्
धारणपोषणयोः । पृभृ इतीत्वे, विभर्ति विभृतः
विभ्रति । विभर्षि १ । विभृयात् २ । विभर्तु ३ ।
अविभः अविभरुः ४ । अभर्षीत् ५ । भीहीभृ
इत्यामि, विभरांबभूव । पक्षे बभार । स्क्रसृवृभृ
इति सूत्रे भृवर्जनेनेङ्निषेधात्, बभर्थ बभृव ६ ।
भ्रियात् ७ । भर्ता ८ । भरिष्यति ९ । अभरि-
ष्यत् १० । विभृते विभ्राते १ । विभ्रीत् २ ।
विभृताम् ३ । अविभृत ४ । अभृत अभृषाताम्

५ । विभराञ्चक्रे बन्ने ६ । भृषीष्ट ७ । भर्ता ८ ।
भरिष्यते ९ । अभरिष्यत १० । णिजृंकी शौचे ।

निजां शिल्येत् ॥ १४ ॥

निजिविजिविषां शिति द्वित्वे पूर्वस्य एत् स्यात् ।
नेनेक्ति नेनिक्तः नेनिजति । नेनेक्षि १ । नेनि-
ज्यात् २ । नेनेक्तु-नेनिकात् नेनिग्धि ।

ह्युक्तोपान्त्यस्य शिति स्वरे ॥ १५ ॥

द्विरुक्तस्य धातोरुपान्त्यस्य नामिनः शिति स्व-
रादौ गुणो न । नेनिजानि ३ । अनेनेक्-ग् अने-
निजुः अनेनिजम् ४ । ऋदिच्छीत्यादिना वाङि,
अनिजत् अनिजताम् । अनैक्षीत् अनैक्ताम् अ-
नैक्षुः ५ । निनेज ६ । निज्यात् ७ । नेक्ता ८ ।
नेक्ष्यति ९ । अनेक्ष्यत् १० । नेनिक्ते १ । नेनि-
जीत् २ । नेनिक्ताम् ३ । अनेनिक्त ४ । अनिक्त
अनिक्षाताम् ५ । निनिजे ६ । निक्षीष्ट ७ । नेक्ता
८ । नेक्ष्यते ९ । अनेक्ष्यत १० । विजृंकी पृथग्-
भावे । वेवेक्ति १० इत्यादि निजिवत् । विषुंकी
व्याप्तौ । वेवेष्टि वेविष्टः १ । वेविष्यात् २ । वे-
वेष्टु-वेविष्टात् ३ । अवेवेद्-इ ४ । लृदित्वादङ् अ-
विषत् ५ । विवेष ६ । विष्यात् ७ । वेष्टा ८ ।
वेक्ष्यति ९ । अवेक्ष्यत् १० । वेविष्टे १ । वेविषीत्
२ । वेविष्टाम् ३ । अवेविष्ट ४ । हशिद इति सक्ति,

अविक्षत ५ । विविषे ६ । विक्षीष्ट ७ । वेष्टा ८ ।
वेक्ष्यते ९ । अवेक्ष्यत १० । एते षड्भयपदिनः ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां जुहोत्यादयः समाप्ताः ॥

अथ दिवादयः ।

दिवूच क्रीडाजयेच्छापणद्युतिस्तुतिगतिषु ।

दिवादेः श्यः ॥ १ ॥

कर्तरि शिति दिवादेः श्यः स्यात् । शकार
इत् । भ्वादेर्नामिन इति दीर्घे, दीव्यति १ । दी-
व्येत् २ । दीव्यतु ३ । अदीव्यत् ४ । अदेवीत् ५ ।
दिदेव दिदिवतुः दिदेविथ ६ । दीव्यात् ७ । दे-
विता ८ । देविष्यति ९ । अदेविष्यत् १० । जृषू
जृषू च जरसि । ऋतां ङ्ङितीर्, जीर्यति ४ । ऋदि-
च्छीत्यङ् वा । अजरत् अजारीत् ५ । जजार ।
स्कृच्छृतोऽकीति गुणे, जृभ्रमेति वा एत्वे, जेरतुः-
जजरतुः ६ । जीर्यात् ७ । जरिता- जरीता ८ ।
जरिष्यति-जरीष्यति ९ । शौच तक्षणे ।

ओतः श्ये ॥ २ ॥

धातोरोतः श्ये लुक् । श्यति १ । श्येत् २ ।
श्यतु ३ । अश्यत् ४ । आ सन्ध्यक्षरस्येत्यात्वे,

दूधे घ्राशेति वा सिज्जुपि-अशात्, अशासीत् ५ ।
 शशौ ६ । शयात् ७ । शाता ८ । एवं दौं छौंच्
 छेदने । षौंच् अन्तकर्मणि । द्यतीत्यादि । नृतैच्
 नर्तने । नृत्यति ४ । ननर्त ६ । नृत्यात् ७ ।
 नर्तिता ८ ।

**कृतचृतनृतञ्चृदिनृदोऽसिचः सा-
 देर्वा ॥ ३ ॥**

एभ्यः पञ्चभ्यः परस्याऽसिचः सादेरशित आ-
 दिरिड् वा स्यात् । नर्तिष्यति-नर्त्स्यति ९ । कुथूच्
 पूतीभावे । कुथ्यति ४ । अकोथीत् ५ । चुकोथ
 ६ । कोथिता ७ । व्यधूच् ताडने ।

ज्याव्यधः क्विति ॥ ४ ॥

अनयोः सस्वरान्तस्था क्विति परे खृत्स्यात् ।
 विध्यति ४ । अव्यात्सीत् अव्याद्धाम् अव्यात्सुः ५ ।
 ज्याव्यव्यधीति पूर्वस्य इत्वे, विव्याध । खृति द्वित्वे
 च विविधतुः विव्यधिय विव्यद्ध ६ । विध्यात् ७ ।
 व्यद्धा ८ । व्यत्स्यति ९ । अव्यत्स्यत् १० । षिवूच्
 उतौ । सीव्यति ४ । असेवीत् ५ । सिषेव ६ ।
 षिवू क्षिवू च निरसने । जिष्ठीव्यति तिष्ठेव-टिष्ठेव ।
 त्रसैच् भये । भ्रासभ्लासेति वा श्ये त्रस्यति-
 त्रसति ४ । अत्रासीत्-अत्रसीत् ५ । तत्रास ।
 जृभ्रमेति वा एत्वे, त्रसतुः-तत्रसतुः ६ । पुषंच् पुष्टौ ।

पुष्यति ४ । लृदिद्द्युतादिपुष्यादेरित्खडि, अपुषत्
 ५ । पुपोष ६ । पुष्यात् ७ । पोष्टा ८ । पोक्ष्यति
 ९ । शुषंश्च शोषणे । दुषंश्च वैकृत्ये । जितृषंश्च
 पिपासायाम् । तुषं हृषंश्च तुष्टौ । रुषंश्च रोषे इ-
 त्यादि पुष्यादयः सप्तषष्टिः । क्लिदौश्च आर्द्रभावे ।
 क्लिद्यति १० । जिमिदांश्च स्नेहने ।

मिदः श्ये ॥ ५ ॥

मिदेरुपान्त्यस्य श्ये गुणः स्यात् । मेद्यति ४ ।
 अमिदत् ५ । क्षुधंश्च बुभुक्षायाम् । क्षुध्यति १० ।
 शुधंश्च शौचे । शुद्ध्यति १० । क्रुधंश्च कोपे । क्रु-
 ध्यति १० । तृपौश्च प्रीतौ । तृप्यति ४ । स्पृश-
 मृशेति सिज्जविकल्पे, स्पृशादिसृपो वेत्यद्विकल्पे त्रप्
 इति जाते वृद्धौ च अत्रापसीत् । पक्षे अताप्सीत् ।
 पक्षे औद्रित्वादिटि, अतर्पीत् । पक्षेऽडि अतृपत्
 ५ । ततर्प ६ । तृप्यात् ७ । त्रप्स-तर्प्सा-तर्पिता ८ ।
 त्रप्स्यति-तर्प्स्यति-तर्पिष्यति ९ । दृपौश्च हर्षमो-
 हनयोः । दृप्यति १० । लुभश्च गाद्धौ । लुभ्यति
 १० । क्षुभश्च संचलने । क्षुभ्यति १० । नशौश्च
 अदर्शने ।

नशः शः ॥ ६ ॥

अदुरुपसर्गान्तस्थाद्रादेः परस्य शान्तस्य नशे-
 र्णत्वं स्यात् । प्रणश्यति । शान्तस्येति किम् । प्रनष्ट-
 इत्यादौ शस्य षत्वे न भवति ।

नशोर्नेश्वाऽडि ॥ ७ ॥

नशेरडि नेश वा स्यात् । अनेशत्-अनशत् ५ ।
ननाश ६ । नश्यात् ७ ।

नशो धुटि ॥ ८ ॥

नशः स्वरात्परो नोन्तः स्यात् धुडादौ । नंष्टा ।
पक्षे इटि नशिता ८ । नंक्ष्यति-नशिष्यति ९ ।
श्लिषंच् आलिङ्गने । श्लिष्यति ४ ।

श्लिषः ॥ ९ ॥

श्लिषोऽनिटोऽनद्यतन्यां सक् स्यात् न त्वजीवा-
श्लेषे । आश्लिषत् ४ । अजीवाश्लेषे तु आश्लि-
ष्यज्जतु काष्ठम् ५ । शिश्लेष ६ । श्लिष्यात् ७ ।
श्लेषा ८ । असूच् क्षेपणे । अस्यति ४ । शास्त्यसू
इत्यडि, श्वयत्यसू इत्यास्थादेशे, आस्थत् ५ । आस
६ । अस्यात् ७ । असिता ८ । शमू दमू च उप-
शमे २ । तमूच् काङ्गायाम् ३ । श्रमूच् खेदत-
पसोः ४ । भ्रमूच् अनवस्थाने ५ । क्षमौच् सहने
६ । मदौच् हर्षे ७ । इति शमसप्तकम् ।

शमसप्तकस्य ॥ १० ॥

श्ये दीर्घः स्यात् । शाम्यति ४ । अशमत् ५ ।
शमिता ७ । क्षाम्यति । औदित्वात् क्षमिता-
क्षन्ता । क्षमिष्यति-क्षंस्यति । मुहौच् वैचित्ये ।
मुह्यति । इडिकल्पे मुहद्मुहस्मुहस्तिहो वेति घत्व-

ढत्वाभ्यां च मोढा-मोग्धा-मोहिता । मोक्ष्यति-मो-
हिष्यति । द्रुहौच् जिघांसायाम् । ध्रोक्ष्यति-द्रोहि-
ष्यति । णिहौच् प्रीतौ । स्नेग्धा स्नेढा-स्नेहिता ।

इति परस्मैपदिनः ।

पदिच् गतौ । पद्यते ४ ।

जिच्तेपदस्तलुक् च ॥ ११ ॥

पद्यतेरद्यतन्यास्ते परे जिच् स्यात्तलुक् च ।
अपादि अपत्साताम् अपत्सत ५ । पेदे ६ । प-
त्सीष्ट ७ । पत्ता ८ । पत्स्यते ९ । अपत्स्यत १० ।
युधिंच् सम्प्रहारे । युध्यते ४ । सिजाशिषोरत्र
किच्वात् । अयुद्ध ५ । युयुधे ६ । युत्सीष्ट ७ ।
योद्धा ८ । योत्स्यते ९ । बुधिं मनिंच् ज्ञाने । बु-
ध्यते । अबुद्ध ४ । अबोधि ५ । बुबुधे ६ । भु-
त्सीष्ट ७ । बोद्धा ८ । भोत्स्यते ९ । जनैचि प्रा-
दुर्भावे ।

जा ज्ञाजनोऽत्यादौ ॥ १२ ॥

ज्ञाजनोः शिति जा स्यान्नत्वनन्तरेऽत्यादौ ।
जायते ४ ।

जिचि न जनवधः ॥ १३ ॥

अनयोः कृति जिगति औ च वृद्धिर्न स्यात् ।
अजनि अजनिष्ट ५ । गमहनजनेत्युपान्त्यलुकि,
जज्ञे ६ । जनिषीष्ट ७ । दीपैचि दीप्तौ । दीप्यते

व्या. २०

४ । दीपजनबुधीति जिज्विकल्पे, अदीपि अदी-
पिष्ट ५ । दिदीपे ६ । दीपिषीष्ट ७ ।

इत्यात्मनेपदिनः ।

णहींच बन्धने । नह्यति ४ । नहाहोर्धतौ ।
अनात्सीत् ५ । ननाह ६ । नह्यात् ७ । नद्धा ८ ।
नत्स्यति ९ । नह्यते ४ । अनद्ध । अनत्साताम् ५ ।
नेहे ६ । नत्सीष्ट । नत्स्यते ९ ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविजय-
विजयगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां दिवादयः समाप्ताः ।

अथ स्वादयः ।

षुंगद् अभिषवे ।

स्वादेः श्नुः ॥ १ ॥

स्वादेः कर्तृविहिते शिति श्नुः स्यात् । उश्नोरिति
गुणे, सुनोति सुनुतः सुन्वन्ति ।

वम्यविति वा ॥ २ ॥

असंयोगात्परस्य प्रत्ययस्य उतो लुग् वा स्यात्
अविति वादौ मादौ च परे । सुन्वः-सुनुवः सुन्मः-
सुनुमः १ । सुनुयात् २ । सुनोतु-सुनुतात् । असं-
योगादेरिति हेर्लुक्, सुनु-सुनुतात् सुनवानि ३ ।
असुनोत् ४ । धूगसुस्तोरितीटि, असावीत् ५ ।

सुषाव ६ । सूयात् ७ । सोता ८ । सोष्यति ९ ।
 सुनुते सुन्वाते सुन्वते । सुन्वहे-सुनुवहे १ । सु-
 न्वीत २ । सुनुताम् सुनवै ३ । असुनुत ४ ।
 असोष्ट ५ । सुषुवे ६ । सोषीष्ट ७ । सोता ८ ।
 सोष्यते ९ । असोष्यत १० ।

उपसर्गात्सुगुसुवसोस्तुस्तुभोऽव्य-
 च्छित्वे ॥ ३ ॥

अद्वित्वे सति सुनोतिसुवतिस्यतिस्तौतिस्तो-
 भतीनां सकारस्योपसर्गस्थान्नाम्यादेः परस्य सस्य
 षः स्यात् अद्व्यपि । अभिषुणोति । शिङ्गान्तरेऽपि,
 निःषुणोति । अद्व्यपि, अभ्यषुणोत् । चिंद् चयने ।
 चिनोति ४ । अचैषीत् ५ ।

चेः किर्वा ॥ ४ ॥

सन्परोक्षयोर्द्वित्वे सति पूर्वात्सरस्य चेः किर्वा
 स्यात् । चिकाय-चिचाय चिक्यतुः चिच्यतुः ६ ।
 चीयात् ७ । चेता ८ । चिनुते ४ । अचेष्ट अचे-
 द्वम् ५ । चिक्ये-चिच्ये चिच्याते ६ । चेषीष्ट
 चेषीद्वम् ७ । धूग्द् कम्पने । धूनोति ४ । धूग्-
 सुस्तोः, अधावीत् ५ । दुधाव ६ । धूनुते ४ ।
 धूगौदित इतीङ्गिकल्पे, अधोष्ट-अधविष्ट ५ । दुधुवे
 ६ । धोषीष्ट-धविषीष्ट ७ । धोता-धविता ८ ।
 धोष्यते-धविष्यते ९ । स्तृग्द् आच्छादने । स्तृ-

णोति ४ । अस्ताषीत् ५ । संयोगादृदतेरिति गुणे,
तस्तरतुः तस्तर्य ६ । स्तर्यात् ७ । स्तर्या ८ । स्तरि-
ष्यति ९ । स्तृणुते ४ ।

संयोगादृतः ॥ ५ ॥

संयोगात्परो य ऋस्ततः परयोरात्मनेपदे सिजा-
शिषोसदिरिडा स्यात् । अस्तरिष्ट अस्तृत ५ ।
तस्तरे ६ । स्तरिषीष्ट ७ । वृणु वरणे । वृणोति
४ । अवारीत् ५ । ववार ववारिथ ववृव ६ । वि-
यात् ७ । वृतो नवेति वा दीर्घे, वरिता-वरीता ८ ।
वरिष्यति-वरीष्यति ९ । वृणुते ४ ।

इदसिजाशिषोरात्मने ॥ ६ ॥

वृभ्यामृदन्तेभ्यश्च परयोरात्मनेपदे सिजाशि-
षोरादिरिडा स्यात् । अवरिष्ट-अवरीष्ट अवृत ५ ।
वव्रे ६ । वृषीष्ट-वरिषीष्ट ७ ।

इत्युभयपदिनः ।

हिंद् गतिवृद्धोः । हिनोति ४ । अदुरूपसर्गेति
णत्वे, प्रहिणोति । अहैषीत् ५ । अडेहिहनो होष
इति, जिघाय ६ । हीयात् ७ । हेता ८ । हेष्यति
९ । श्रुंद् श्रवणे । श्रौतीत्यादिना, श्रृणोति ४ ।
अश्रौषीत् ५ । शुश्राव शुश्रोथ ६ । शक्नुंद् शक्तौ ।
शक्नोति शक्नुतः । भ्रूश्रोरित्युवादेशे, शक्नुवन्ति ।
संयोगादेर्हेश्च लोपाभावः । शक्नुवः । शक्नुहि ४ ।

लृदित्वादङ्, अशकत् ५ । शशाक ६ । एवं आपुंद्
व्याप्तौ । आप्नोति ।

इति परस्मैपदिनः ।

अशौटि व्याप्तौ । अश्रुते । अश्रुवीत ४ । आ-
शिष्ट-आष्ट ५ । ऋदाद्यशाविति नुगि, आनशे ६ ।
अशिषीष्ट-अक्षीष्ट ७ । अशिता-अष्टा ८ । अशि-
ष्यति-अक्ष्यति ९ । आशिष्यत्-आक्ष्यत् १० ।

इत्यात्मनेपदिनः ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयवि-
जयगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां स्वादयो धातवः पूर्णाः ।

अथ तुदादयः ।

तुदीत् व्यथने ।

तुदादेः शः ॥ १ ॥

एभ्यः कर्तृविहिते शिति शः स्यात् । तुदति
१ । तुदेत् २ । तुदतु ३ । अतुदत् ४ । अतौ-
त्सीत् ५ । तुतोद ६ । तुद्यात् तुद्यास्ताम् ७ ।
तोत्ता तोत्तारौ ८ । तोत्स्यति ९ । अतोत्स्यत् १० ।
तुदते १ । तुदेत २ । तुदताम् ३ । अतुदत ४ ।
अतुत्त अतुत्साताम् ५ । तुतुदे ६ । तुत्सीष्ट ७ ।
अस्जीत् पाके ।

ग्रहत्रश्चभ्रस्जप्रच्छः ॥ २ ॥

एषा सस्वरान्तस्था कृति य्वृत्स्यात् । सस्य शषौ इति सस्य शत्वे, तृतीयस्तृतीयश्चतुर्थे इति शस्य जत्वे, भृज्जति ४ ।

भृज्जो भर्जः ॥ ३ ॥

भृज्जतेरशिति भर्ज वा स्यात् । अभाक्षीत् । संयोगस्यादाविति स्लुकि, अभ्राक्षीत् ५ । बभर्ज-बभ्रज्ज बभर्जतुः-बभ्रज्जतुः । संयोगात्परोक्षायाः कित्वाभावः । बभर्जिथ-बभर्ष्ट-बभ्रज्जिथ-बभ्रष्ट ६ । भृज्ज्यात् ७ । भर्ष्टा-भ्रष्टा ८ । भर्क्ष्यति-भ्रक्ष्यति ९ । भृज्जते ४ । अभर्ष्ट-अभ्रष्ट ५ । बभर्जे-बभ्रज्जे ६ । भर्क्षीष्ट-भ्रक्षीष्ट ७ । क्षिपीत् प्रेरणे । क्षिपति ४ । अक्षैप्सीत् ५ । क्षेप्ता ८ । क्षेप्स्यति ९ । क्षिपते ४ । अक्षिप्त ५ । प्रत्यभ्यतेः क्षिपः परस्मैपदमेव । दिशीत् अतिसर्जने दाने इत्यर्थः । दिशति ४ । अदिक्षत् ५ । देष्टा ७ । दिशते ४ । अदिक्षत ५ । दिक्षीष्ट ७ । कृषीत् विलेखने । कृषति कृषते ४ । स्पृशमृशेति वा सिजि, स्पृशादि सृपो वेत्यादागमे, अकाक्षीत्-अकाक्षीत्-अकृक्षत् ५ । कृष्टा-कृष्टा ८ । अकृष्ट ५ । कृक्षीष्ट ८ । कृक्ष्यते-कृक्ष्यते ९ । मुचुंती मोक्षणे १ । पिचीत् क्षरणे २ । विदुंती लामे ३ । लुपुंती छेदने ४ । लिपीत् उपदेहे ५ । कृतैत्

छेदने ६ । खिदन्त् परिघाते ७ । पिशत् अवयवे ८ ।
इत्यष्टौ मुचादयो ज्ञेयाः ।

मुञ्चादितृफट्फगुफशुभोम्भः शेः ॥ ४ ॥

एषां शे परे स्वरान्नोऽन्तः स्यात् । मुञ्चति १ ।
अमुञ्चत् ४ । लृदित्त्वादङ्, अमुचत् ५ । मोक्ता
८ । मुञ्चते ४ । अमुक्त ५ । सिञ्चति । ह्रास्लिप्सिच
इत्यङि, असिचत् ५ । सिञ्चते ४ । वात्मने, असिचत-
असिक्त ५ । विन्दति ४ । अविदत् ५ । वेत्ता ८ ।
अवित्त १० । वेत्स्यते ९ । लुम्पति ४ । अलुपत् ५ ।
लुम्पते ४ । अलुप्त ५ । लिम्पति ४ । अलिपत् ५ ।
अलिपत- अलिप्त ५ ।

इत्युभयपदिनः ।

कृतैत् छेदने । मुचादित्त्वान्नोऽन्ते, कृन्तति ४ ।
अकर्तीत् ५ । चकर्त् ६ । कृत्यात् ७ । कर्तिता ८ ।
कर्तिष्यति ९ । अकर्तिष्यत् १० । मृत् प्राणत्यागे ।

म्रियतेरद्यतन्याशिषि च ॥ ५ ॥

अद्यतन्याशिषि च म्रियतेरात्मनेपदं स्यात् ।
अद्यतन्यामाशिषि शिद्धिषये च । नान्यत्र ऋतोरिः,
इति रित्वे, इयादेशे, म्रियते ४ । अमृत ५ । ममार
६ । मृषीष्ट मृषीयास्ताम् ७ । मर्ता मर्तारौ ८ ।
मरिष्यति ९ । अमरिष्यत् १० । कृत् विक्षेपे ।
गृत् निगरणे । ऋतां क्तिरीः, गिरति ।

नवा स्वरे ॥ ६ ॥

गिरते रस्य लो वा स्यात् स्वरे परे । गिलति
 ४ । अगारीत् ५ । जगार ६ । गीर्यात् ७ ।
 गरिता-गरीता ८ । (अवात् गिर आत्मनेपदम्*)
 अवगिरते (संपूर्वात्मतिज्ञार्थाद्वा स्याद्*) वादं
 संगिरते-संगिरति । ओत्रश्चौत् छेदने । वृश्चति ४ ।
 वेद्स्यात् अत्रश्चीत् । सकारापदिष्टं शकारस्यापि,
 अत्राक्षीत् ५ । वत्रश्च वत्रश्चिथ वत्रष्ठ ६ । वृश्चयात्
 ७ । व्रष्टाव्रश्चिता ८ । प्रच्छंत् जीप्सायाम् । ग्रहव्रश्चेति
 य्वृत्, पृच्छति ४ ।

अनुनासिके च छ्वः शूट् ॥ ७ ॥

अनुनासिकादौ कौ धुडादौ च प्रत्यये धातोः
 छ्वोः शूटौ स्याताम् । अप्राक्षीत् ५ । पप्रच्छ ६ ।
 पृच्छयात् ७ । प्रष्टा ८ । प्रक्ष्वति ९ । (आङ्पूर्वात्पृ-
 च्छतेरात्मनेपदम्*) आपृच्छते । सृजंत् विसर्गे ।
 सृजति ४ । अः सृजिदृशोऽकिति अस्त्राक्षीत् ५ ।
 ससर्ज । सृजिदृशीति वेदि सस्रष्ठ-ससर्जिथ ६ ।
 सृज्यात् ७ । स्रष्टा ८ । दुमस्जोत् शुद्धौ । मज्जति ४ ।

मस्जेः सः ॥ ८ ॥

मस्जेः स्वरात्परस्य सस्य स्थाने धुटि परे नोऽन्तः
 स्यात् । अमाङ्क्षीत् अमाङ्गाम् ५ । ममज्ज मम-
 जिथ-ममङ्क्थ ६ । मज्जयात् ७ । मङ्क्ता ८ । मङ्-

क्षयति ९ । णुदन्त् प्रेरणे । नुदति १० । पाणिनी-
यास्त्वेनमुभयपदिनं पठन्ति । नुनुदे । स्पृशन्त् सं-
स्पर्शे । स्पृशति ४ । अस्प्राक्षीत्-अस्प्राक्षीत्-अस्पृ-
क्षत् ५ । स्पृष्टा-स्पृष्टा ८ । स्पृक्षयति-स्पृक्षयति ९ । विशन्त्
प्रवेशने । अविक्षत् ५ । वेष्टा ८ । वेक्षयति ९ । नि-
पूर्वाद्दिश आत्मनेपदं भवति । निविशते । एवं
मृशन्त् आमर्शने । इषत् इच्छत्याम् । ममिषद्य-
मश्छः । इच्छति ४ । ऐषीत् ऐषिष्टाम् ५ । इयेष ६ ।

इति परस्मैपदिनः ।

ओविजैति भयचलनयोः । प्रायोऽयमुत्पूर्वः ।
उद्विजते ४ । (विजेरिट्-डि-ड्वत्स्यात् *) उद्विजिता ८ ।
ओलस्रजैति व्रीडे । लज्जते ४ । अलज्जिष्ट ५ । ललज्जे ६ ।
लज्जिषीष्ट ७ । जुषैति प्रीतिसेवनयोः । जुषते १० ।
इत्यात्मनेपदिनः ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां तुदादयः समाप्ताः ।

अथ रुधादयः ।

रुधृपी आवरणे ।

रुधां स्वराच्छूनो नलुक् च ॥ १ ॥

रुधादीनां स्वरात्परः कर्त्रर्थे शिति श्रः स्यात्त-
द्योगे प्रकृतेर्नलुक् च । रुणद्धि । अविति शिति

श्रास्त्योर्लुगित्यकारलुकि, रुन्द्रः रुन्धन्ति । रुणत्सि
 रुन्द्रः रुन्द्र । रुणध्मि रुन्ध्वः रुन्ध्मः १ । रु-
 न्ध्यात् २ । रुणद्धु रुन्धि-रुन्धात् रुणधानि ३ । अ-
 रुणत् २ अरुन्धन् ४ । ऋदित्त्वाद्वाङि, अरुधत्-
 अरौत्सीत् ५ । रुरोध ६ । रुन्ध्यात् ७ । रोद्धा ८ ।
 रोत्स्यति ९ । अरोत्स्यत् १० । रुन्द्रे रुन्धते १ । रु-
 न्धीत् २ । रुन्धा रुणधे ३ । अरुन्द्र ४ । अरुद्ध ५ ।
 रुरुधे ६ । रुत्सीष्ट ७ । युजंपी योमे । युनक्ति
 युङ्क्तः १ अयुनक् २ । ४ । अयुजत् अयौक्षीत् ५ ।
 युयोज ५ । योक्ता ८ । युङ्क्ते ४ । अयुक्त ५ । युयुजे ६ ।
 युक्षीष्ट ७ । योक्ता ८ । भिदंपी विदारणे । भिनक्ति
 भिन्तः ४ । अभिदत् अभैत्सीत् ५ । भिन्ते ४ ।
 अभित्त ५ । छिदंपी द्वैधीकरणे ।

इत्युभयपदिनः ।

मञ्जोप् आमर्दने । भनक्ति भङ्क्तः १ । अभ-
 नक् २ । अभनजम् ४ । अभाङ्गीत् ५ । बभञ्ज ६ । भ-
 ज्यात् ७ । भङ्क्ता ८ । भङ्क्यति ९ । भुजंप् पालना-
 भ्यवहारयोः । भुनक्ति १ । दिवि अभुनक् ४ । अभौ-
 क्षीत् ५ । बुभोज ६ । भुज्यात् ७ ।

भुनजोऽत्राणे ॥ २ ॥

पालनादन्यार्थाद् भुनक्तैः कर्तर्यात्मनेपदं स्यात् ।
 भुङ्क्ते ४ । अभुक्त ५ । बुभुजे ६ । भुक्षीष्ट ७ । अञ्जोप्

व्यक्तिमक्षणकान्तिगतिषु । अनक्ति अङ्कः १ । अ-
ज्यात् २ । अनक्तु अङ्गिध-अङ्गात् ३ । अनक् २ । ४ ।

सिचोऽञ्जेः ॥ ३ ॥

अञ्जेः सिच आदिरिट् स्यात् । आञ्जीत् ५ ।
आनञ्ज ६ । अज्यात् ७ । औदित्त्वात् अङ्गा-
अञ्जिता ८ । शिष्टं प विशेषणे । शिनष्टि शिष्टः
शिषन्ति १ । शिष्यात् २ । शिनङ्कु । शिन् षहि इति
स्थिते । हेर्धिः, धुटस्तृतीयेति षस्य डः, तवर्गश्चव-
र्गेति धेर्धिः । म्नां धुङ्गे इति नस्य णः ।

धुटो धुटि स्वे वा ॥ ४ ॥

व्यञ्जनात्परस्य धुटो धुटि स्वे परे लुग्वा स्यात् ।
इति ड्लोपे, शिण्ठि शिनषाणि ३ । अशिनट्-ड् ४ ।
अशिषत् ५ । शिशेष ६ । शिष्यात् ७ । शेषा ८ ।
शेक्ष्यति ९ । हिंसु तृहप् हिंसायाम् । उदितः स्वरा-
दिति नागमे, तल्लोपे च, हिनस्ति हिंसाः हिंसन्ति १ ।
हिंस्यात् २ । हिनस्तु हिन्दि ३ । व्यञ्जनादेः सञ्च
दः । अहिनट्-त् ४ । अहिंसीत् ५ । जिहिंस ६ । हिं-
स्यात् ७ । हिंसिता ८ ।

तृहः श्वादीत् ॥ ५ ॥

तृहः श्वात्पर ईत् स्याद्व्यञ्जनादौ विति । तृणेढि
तृणढः । शिद्धहेऽनुस्वार इति तृहन्ति । तृणेक्षि
तृणेक्षि १ । तृह्यात् २ । तृणेढु । हौ तृण्ठि तृण-

हानि ३ । अतृणेद् अतृण्डाम् अतृंहन् ४ । अतर्हीत्
५ । ततर्ह ६ । तृह्यात् ७ । तर्हिता ८ ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां रुधादयः समाप्ताः ॥

अथ तनादयः ।

तनूयी विस्तारं । कृगृतनादेरुः । उश्रोः ।
तनोति तनुतः तन्वः-तनुवः ४ । अतानीत्-अत-
नीत् ५ । ततान ६ । तन्यात् ७ । तनिता ८ । तनुते
तन्वहे-तनुवहे ४ ।

तन्भ्यो वां तथासिन्णोश्च ॥ १ ॥

तनादिभ्यः परस्य सिचस्ते आसि च लुप् वा स्या-
त्तद्योगे ण्णोश्च लुप् न चेद् । अतत अतनिष्ट अत-
निषाताम् अतनिषत । अतथाः अतनिष्ठाः ५ ।
तेने ६ । तनिषीष्ट ७ । षणूयी दाने । सनोति ४ ।
असानीत्-असनीत् ५ । ससान ६ । सनुते ४ ।

सनस्तत्रावा ॥ २ ॥

सनो न्लुपि सत्या वा स्यात् । असात-असत
असनिष्ट असाथाः असथाः असनिष्ठाः ५ । सेने ६ ।
क्षनूग् क्षिनूयी हिंसायाम् । क्षणोति ४ । न श्वि-
जागृशसेति वृद्धिनिषेधे, अक्षणीत् ५ । चक्षाण ६ ।
क्षण्यात् ७ । क्षणिता ८ । क्षणुते ४ । अक्षत-अक्षणिष्ट

अक्षथाः-अक्षणिष्ठाः ५ । चक्षणे ६ । क्षणिषीष्ट ७ । क्ष-
णिष्यते ९ । अक्षणिष्यत १० । एवं क्षिणोतेरपि ।
क्षिणोति क्षिणुते ४ । अक्षेणीत् अक्षेणिष्ट ५ । चिक्षेण
चिक्षिणे ६ ।

इत्युभयपदिनः ।

वनूयि याचने । मनूयि बोधने । आत्मनेप-
दिनौ । वनुते १० । मनुते १० ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां तनादयः समाप्ताः ।

अथ क्रयादयः ।

डुक्रीग्श् द्रव्यविनिमये ।

क्रयादेः ॥ १ ॥

क्रयादीनां कर्तृविहिते चित्त्रि श्वाः स्यात् ।
क्रीणाति । एषामीर्व्यञ्जनेऽद इतीत्वे, क्रीणीत्तः ।
श्रश्चात् इत्यालोपे क्रीणन्ति १ । क्रीणीयात् २ । क्री-
णातु-क्रीणीतात् क्रीणीहि ३ । अक्रीणात् ४ । अक्री-
णीत् ५ । चिक्राय चिक्रियतुः चिक्रयिथ-चिक्रेथ ६ ।
क्रीयात् ७ । क्रेता ८ । क्रेष्यति ९ । अक्रेष्यत् १० ।
क्रीणीते क्रीणाते क्रीणते ४ । अक्रेष्ट ५ । चिक्रिये ६ ।
क्रेषीष्ट ७ । (परिव्यवात्क्रिय आत्मनेपदमेव*)
एवं प्रीग्श् तृप्तिकान्त्योः । प्रीणाति १० । प्रीणीते

व्या. २१

१०। मींश्च हिंसायाम् । अदुरुपसर्गेति णत्वे, प्रमी-
णाति ४ ।

मिग्मीगोऽखलचलि ॥ २ ॥

अनयोर्यपि खल्ल अच् अल्वर्जेऽङ्किति च वि-
षये आः स्यात् । अमासीत् ५ । ममौ मिम्यतुः
ममिथ-ममाथ ६ । मीयात् ७ । माता ८ । प्रमीणीते
४ । अमास्त ५ । मिम्ये ६ । मासीष्ट ७ । ग्रहीश्
उपादाने । ग्रहवश्चेति च्वृति, गृह्णाति १ । गृहीयात्
२ । गृह्णातु ३ ।

व्यञ्जनाच्छ्रुनाहेरानः ॥ ३ ॥

व्यञ्जनात्परस्य श्रायुक्तस्य हेरानः स्यात् । गृ-
हाण ३ । अगृह्णात् ४ ।

गृह्णोऽपरोक्ष्यायां दीर्घः ॥ ४ ॥

ग्रहेषु विहित इद् तस्य दीर्घः स्यात् नतु परो-
क्षायाम् । नश्चीति वृद्धिनिषेधे दीर्घस्य स्थानिव-
द्भावात् इट ईतीति सिचो लुक् । अग्रहीत् अग्र-
हीष्टाम् अग्रहीषुः ५ । जग्राह जगृहतुः जगृहुः ।
जग्रहिथ ६ । गृह्यात् गृह्यास्ताम् गृह्यासुः ७ । ग्रहीता
ग्रहीत्तरौ ८ । ग्रहीष्यति ९ । अग्रहीष्यत् १० । गृ-
ह्णीते १ । गृह्णीत २ । गृह्णीताम् ३ । अगृह्णीत ४ ।
अग्रहीष्ट । हान्तस्येति वा ढत्वे अग्रहीढ्वम् अग्रही-

ध्वम् ५ । जगृहे जगृहिद्वे-ध्वे ६ । ग्रहीषीष्ट ग्रहीषी-
द्वम्-ध्वम् । पूग्श् पवने ।

प्वादेर्ह्रस्वः ॥ ५ ॥

प्वादेः शित्यत्यादौ ह्रस्वः स्यात् । पुनाति ४ ।
अपावीत् ५ । पुपाव ६ । पूयात् ७ । पविता ८ । पु-
नीते ४ । अपविष्ट ५ । पुपुवे ६ । पविषीष्ट ७ । पवि-
ष्यते ९ । अपविष्यत १० । एवं लूग्श् छेदने ।
लुनाति १० । लुनीते १० । धूग्श् कम्पने । धुनाति
१० धुनीते १० । स्तृग्श् आच्छादने । प्वादित्वात्
ह्रस्वे, स्तृणाति ४ । अस्तारीत् ५ । तस्तार ६ । स्ती-
र्यात् ७ । स्तरिता-स्तरीता ८ । स्तृणीते ४ । इद्रसि-
जाशिषोरिति वेटि, वृतो नवेति वा दीर्घे, अस्त-
रिष्ट-अस्तरीष्ट । ऋवर्णादिति सिचः कित्वे, अ-
स्तीर्ष्ट ५ । वृग्श् वरणे । वृणाति ४ । अवारीत् ५ ।
ववार ६ । वूर्यात् ७ । वरिता-वरीता ८ । वृणीते ४ ।
अवरिष्ट-अवरीष्ट-अवूर्ष्ट ५ । स्कृच्छृतोऽकि इति
गुणे, ववरे ६ । वरिषीष्ट-वूर्षीष्ट ७ ।

इत्युभयपदिनः ।

ज्यांश् वयोहानौ । ज्याव्यधः क्वितीति खृति ।

दीर्घमवोन्त्यम् ॥ ६ ॥

वेग्वर्जस्व खृदन्त्यं दीर्घं स्यादिति दीर्घे, प्वादे
रिति ह्रस्वे च, जिनाति ४ । अज्यासीत् ५ । ज्या-

व्यधिवचेरिति पूर्वस्य इत्वे, जिज्यौ ६ । जीयात् ७ ।
 ज्याता ८ । ज्यास्यति ९ । बन्धंश् बन्धने । बध्नाति
 बधान ४ । अभान्त्सीत् ५ । बबन्ध ६ । बध्यात् ७ ।
 बन्द्धा ८ । भन्त्स्यति ९ । अशश् भोजने । अश्नाति
 अशान ४ । आशीत् ५ । आश ६ । अश्यात् ७ ।
 अशिता ८ । मुषश् स्तेये । मुष्णाति मुषाण ४ । अ-
 मोषीत् ५ । मुमोष ६ । मुष्यात् ७ । मोषिता ८ ।
 एवं पुषश् पुष्टौ । पुष्णाति १० । इत्यादि । ज्ञांश्
 अवबोधने । जाज्ञाजनोंऽत्यादौ । जानाति ४ ।
 अज्ञासीत् ५ । जज्ञौ ६ । ज्ञायात्-ज्ञेयात् ७ । ज्ञाता
 ८ । ज्ञास्यति ९ । अज्ञास्यत् १० । ज्ञोऽकर्मकत्वे
 आत्मनेपदम् । जानीते ।

इति परस्मैपदिनः ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
 गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां क्र्यादयः समाप्ताः ।

अथ स्वार्थिकप्रत्ययान्ताः ।

गुपौधूपविच्छिपणिपनेरायः ॥ १ ॥

एभ्यः पञ्चभ्यः स्वार्थे आयः प्रत्ययो भवति ।
 गोपावति ४ । धूपायति ४ । पणायति ४ । पनायति
 ४ । (कमेर्णिङ् *) कामयते ४ । (ऋतेर्ङीयः *)
 ऋतीयते ४ ।

अशवि ते वा ॥ २ ॥

गुपादिभ्यः सप्तभ्योऽशव्विषये आयादयो वा
 स्युः । अगोपायीत् । औदित्वादिङ्ङा । अगोपीत् ।
 व्यञ्जनानामनिटीति वृद्धौ, अगौप्सीत् । गोपाया-
 मास । जुगोप ६ । गोपाय्यात्-गुप्यात् ७ । गोपा-
 यिता-गोपिता-गोप्ता ८ । आर्तीयिष्ट । ङीयाभावे
 आर्तीत् ५ । ऋतीयं चक्रे आनर्त ६ । ऋतीयिषीष्ट ।
 ऋत्यात् ७ । ऋतीयिता-अर्त्तिता ८ । ऋतीयिष्यते-
 अर्त्तिष्यति । (धातोः कण्ड्वादेर्यक् ऋ) कण्डूयति ४ ।
 अकण्डूयीत् ५ । कण्डूयामास ६ । कण्डूयिता ७ ।
 एवं कण्डूयते ४ । अकण्डूयिष्ट ५ ।

इति स्वार्थिकप्रत्ययान्ताः ।

अथ चुरादयः ।

चुरण स्तेये ।

चुरादिभ्यो णिच् ॥ १ ॥

एभ्यः स्वार्थे णिच् स्यात् । वर्तमाना तिच् ।
 कर्तर्यनञ्चः शब् गुणेऽथादेशे, लघोरुपान्त्यस्येति
 पूर्वस्य गुणे, चोरयति १ । चोरयेत् २ । चोरयतु-
 चोरयतात् ३ । अचोरयत् ४ । णिश्रीत्यादिना डे ।
 उपान्त्यस्यासमानलोपिशास्वृदितो डे ॥२॥

समानलोपिशास्वृदिद्वर्जस्य धातोरुपान्त्यस्य ऊ-
परे णौ ह्रस्वः स्यात् । तत आद्योऽश एकस्वर इति
द्वित्वे चुचुरि इति द्वित्वे ।

लघोर्दीर्घोऽस्वरादेः ॥ ३ ॥

नास्ति समानलोपो यस्मिंस्तस्मिन् ऊपरे णौ
अस्वरादेर्धातोर्द्वित्वे पूर्वस्य लघोर्लघुनि धात्वक्षरे
परे दीर्घः स्यात् ।

णेरनिटि ॥ ४ ॥

अनिट्यशिति प्रत्यये णेर्लुक् स्यात् । अचूचुरत्
अचूचुरताम् अचूचुरन् ५ । धातोरनेकस्वरा-
दाम् । चोरयामास ६ । चोर्यात् ७ । चोरयिता ८ ।
चोरयिष्यति ९ । अचोरयिष्यत् १० । पूजण् पूजा-
याम् । पूजयति ४ । अप्पूजत् ५ । चितण् संवे-
दने । चेतयति ४ । अचिचेतत् ५ । चितुण् स्मृ-
त्याम् । उदितः स्वरात्तोऽन्तः । चिन्तयति ४ ।
अचिचिन्तत् ५ । कृतण् संशब्दने ।

कृतः कीर्त्तिः ॥ ५ ॥

कृतणः कीर्त्तिः इत्यादेशः स्यात् । कीर्त्तयति ४ ।

ऋवर्णस्य ॥ ६ ॥

उपान्त्यस्य ऋवर्णस्य ऊपरे णौ वा ऋः स्यात् ।

अचीकृतत्-अचिकीर्त्तत् ५ । गणण् सक्रयाने ।
गणयति ४ ।

ई च गणः ॥ ७ ॥

गणेर्ङ्परि गौ द्वित्वे पूर्वस्य ईरश्च स्याताम् ।
अजीगणत् अजगणत् । कथण् वाक्यप्रबन्धे ।
कथयति । अत इत्यकारलोपेण समानलोपित्वान्न
सन्वद्भावः । अचकथत् ५ ।

युज्जदेर्नवा ॥ ८ ॥

एभ्यो णिञ् वा स्यात् । युज्जण् संपर्चने ।
योजयति योजति १० । सहण् मर्षणे । साहयति
सहति १० ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्त्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयवि-
जयगणिविरचितायां हैमल्लघुप्रक्रियायां चुरादयः समाप्ताः ।

अथ णिगन्तप्रक्रिया ।

प्रयोक्तृव्यापारे णिगू ॥ १ ॥

कुर्वन्तं यः प्रयुङ्क्ते तद्व्यापारे वाच्ये धातोर्णिगू
वा स्यात् । गकार उभयपदार्थः । णकारो वृद्ध्यर्थः ।
भवन्तं प्रयुङ्क्ते । नामिनोऽकलिहलेरिति वृद्धौ, भा-
वयति ४ । भवन्तं प्रायुङ्क्ते । णिश्रीति डागमे,
उपान्त्यस्याऽसमानलोपीति इस्वे, गौ यत् कृतं कार्यं

तत्सर्वं स्यानिवद्भवतीति न्यायात्, भू इति द्वित्वे ह्रस्वत्वे भुभवि इति स्थिते ।

असमानलोपे सन्वल्लघुनि डे ॥ २ ॥

नास्ति समानलोपो यत्र तस्मिन् डपरे णौ द्वित्वे पूर्वस्य लघुनि धात्वक्षरे परे सनीव कार्यं स्यात् । यथा अवर्णान्तिजास्तथापवर्गे परे सनि पूर्वस्य ओरिः स्यात् । यथा च सनि पूर्वस्यात् इः स्यात्तथात्रापि । ततो लघोर्दीर्घोऽस्वरादेरिति दीर्घे, णेरनिट्तीति णिलोपे, अबीभवत् ५ ।

आमन्ताल्वाय्येत्तावय् ॥ ३ ॥

एषु पञ्चसु णेरय् स्यात् । भावयामास ६ । भाव्यात् ७ । भावयिता ८ । भावयते ४ । अबीभवत् ५ । पाचयति ४ । अपीपचत् ५ । पाचयते ४ । अपीपचत् ५ । कारयति ४ । अचीकरत् ५ । कारयते ४ । अचीकरत् ५ । रावयति ४ । अरीरवत् ५ । लावयति ४ । अलीलवत् ५ । पावयति ४ । अपीपवत् ५ । शासयति ४ । अशशासत् ५ । ढौकृङ् गतौ । ढौकसानं प्रयुङ्क्ते ढौकयति ४ । अडुढौकत् ५ । शास्वृदितोवर्जनात् ह्रस्वनिषेधः । राजयति ४ । अरराजत् ५ । स्मरन्तं प्रयुङ्क्ते ।

घटादेर्ह्रस्वो दीर्घस्तु वा जिणम्परे ॥ ४ ॥

घटादीनां णौ ह्रस्वः स्यात् जिणम्परे तु णौ वा दीर्घः । स्मरयति ४ ।

स्मृदृत्वरप्रथमदस्तृस्पशेरः ॥ ५ ॥

एषा उपरे णौ द्वित्वे पूर्वस्यात् । असस्मरत् ।

वा वेष्टचेष्टः ॥ ६ ॥

वेष्टि वेष्टने । चेष्टि चेष्टायाम् । अनयोर्द्विप्ररे णौ पूर्वस्याद्वा स्यात् । वेष्टमानं चेष्टमानं प्रायुङ्क्त अववेष्टत्-अविवेष्टत् । अचचेष्टत्-अचिचेष्टत् ।

भ्राजभासभाषदीपपीडजीवमीलकण-
रणवणभणश्रणह्वेहेठलुटलुपलर्पा नवा ॥७॥

एषां सप्तदशानां उपरे णावुपान्त्यस्य ह्रस्वो वा स्यात् । ह्रस्वे च पूर्वस्य सन्वद्भावो लघोर्दीर्घश्च । अबिभ्रजत्-अबभ्राजत् । अवीभसत्-अबभासत् । अदीदिपत्-अदिदीपत् । वर्तमानं प्रायुङ्क्त अवी-वृतत् । ऋद्वर्णस्येति ऋत्वे गुणाभावः । पक्षे लघोरुपान्त्यस्येति गुणे, अववर्तत् । स्वापयति ।

स्वपेर्यङ्ङे च ॥ ८ ॥

स्वपेर्यङ्ङि ङे किति च सस्वरान्तस्था व्यृत् स्यात् । ततो द्वित्वे लघोरुपान्त्यस्येति गुणे ह्रस्वत्वे दीर्घे च असूषुपत् ।

अतिरीवलीह्रीकूयिक्ष्माय्यातां पुः ॥९॥

एषामादन्तानां च णौ पुरन्तः स्यात् । अर्प-
यति । स्वरादेर्द्वितीय इति द्वित्वे, आर्षिपत् ।
रेपयति । कूयैङ् शब्दादनयोः । क्ष्मायैङ् विधूनने ।

य्वोः प्वऽय्यञ्जने लुक् ॥ १० ॥

पौ य्वर्जव्यञ्जनादौ च य्वोर्लुक् स्यात् । क्लोप-
यति । क्ष्मापयति । दापयति । अदीदपत् ।

णौ क्रीजीडः ॥ ११ ॥

एषां त्रयाणां णौ आत् स्यात् । क्रापयति
जापयति अध्यापयति ।

णौ सन्डे वा ॥ १२ ॥

सन्परे ड्परे च णौ इङ्गे गा वा स्यात् ।
अध्यजीगपत्-अध्यपिपत् ।

चिस्फुरोर्नवा ॥ १३ ॥

चिस्फुरोर्णौ स्वरस्याद्वा स्यात् । चापयति-चाय-
यति । स्फारयति-स्फोरयति ।

वियः प्रजने ॥ १४ ॥

गर्भाधाने वियो णावाद्वा स्यात् । पुरोवातो
गाः प्रवापयति २ ।

जिघ्रतेरिः ॥ १५ ॥

अस्य डपरे णौ इर्वा स्यात् । अजिष्पत्-अजि-
घ्रपत् । (तिष्ठतेरिर्नित्यम् *) अतिष्पत् ।

सिध्यतेरज्ञाने ॥ १६ ॥

अज्ञानार्थस्य सिध्यतेर्णौ स्वरस्यात्स्यात् । अन्नं
साधयति । सिध्यति तत्त्वं निश्चिनोति तं प्रयुङ्क्ते
सेधयति तपः साधुम् ।

णावज्ञाने गमुः ॥ १७ ॥

अज्ञानार्थयोरिणिकोर्गमुः स्यात् । गमयति ग्रा-
मम् । अधिगमयति प्रियम् । ज्ञाने तु प्रत्याययति ।

रुहः पः ॥ १८ ॥

रुहेर्णौ पो वा स्यात् । रोपयति-रोहयति वा
तरुम् । (लियो नोऽन्तः स्नेहद्रवे वा *) घृतं वि-
लीनयति विलाययति वा ।

लीङ्लीनोर्वा ॥ १९ ॥

अनयोर्यपि खलवर्जे क्विति च आद्वा स्यात् ।

लोलः ॥ २० ॥

लारूपस्य णौ स्नेहद्रवे गम्ये लोऽन्तो वा स्यात् ।
घृतं विलालयति विलापयति वा । स्नेहद्रव इति
किम् । जटाभिरालापयते ।

पातेः ॥ २१ ॥

गौ लोऽन्तः स्यात् । पालयति (धूग्प्रीगोर्नः*)
धूनयति । प्रीणयति ।

वो विधूनने जः ॥ २२ ॥

वा इत्यस्य विधूननेऽर्थे जोऽन्तः स्यात् । पक्षे
णोपवाजयति ।

पाशाछासावेव्याहो यः ॥ २३ ॥

एषां सप्तानां गौ योऽन्तः स्यात् । पाययति ।

डे पिबः पीप्यु ॥ २४ ॥

ष्यन्तस्य पिबतेर्डे परे पीप्यु स्यान्न च द्विः ।
अपीप्यत् । शाययति । अवच्छाययति । अवसाययति ।
वाययति । व्याययति । हाययति ।

गौ ड्सनि ॥ २५ ॥

हेगः सस्वरान्तस्थाङ्परे सन्परे च गौ विषये
खृत् स्यात् । भ्राजभासेत्यादिना वोपान्त्यस्य
ह्रस्वे । अजूहवत्-अजुहावत् । (श्वेर्वा खृत्*)
अशूशवत्-अशिश्वयत् । (स्फायः स्फाव् गौ*)
स्फाययति । शदिरगतौ शात् । पुष्पाणि शात-
यति । गतौ तु गाः शादयति ।

ज्जिगति घात् ॥ २६ ॥

हन्तेर्ज्जिगति घात् स्यात् । घातयति ।

ऊद्दुषो णौ ॥ २७ ॥

दुषेरुपान्त्यस्य णौ ऊत् स्यात् । दूषयति ।

चित्ते वा ॥ २८ ॥

चित्तकर्तृकस्य दुषेरूद्वा स्यात् । चित्तं दोष-
यति दूषयति वा मैत्रः । गोहः स्वरे इत्यूत्वे, गूह-
यति । घटादेर्ह्रस्वे दीर्घस्तु वा जिणम्परे णौ वर्तते ।
घटयति । अघाटि-अघटि । घाटं २ । घटं २ ।
व्यथयति । अव्याधि अव्यधि । व्याथं २ व्यथं २ ।

कगेवनूजनैजूषूक्कसूरञ्जः ॥ २९ ॥

एषां षण्णां णौ ह्रस्वो भवति । जिणम्परे तु णौ
वा दीर्घः । कगयति । जनयति (णौ मृगरमणे
रञ्जेनो लुक् *) रजयति मृगान् । अराजि-अरजि ।

अमोऽकम्यमिचमः ॥ ३० ॥

कम्यमिचमिवर्जस्यामन्तस्य णौ ह्रस्वः स्यात्,
जिणम्परे तु णौ वा दीर्घः । रमयति ।

मारणतोषणनिशाने ज्ञश्च ॥ ३१ ॥

एष्वर्थेषु ज्ञो णौ ह्रस्वः स्यात् । संज्ञपयति
पशुम् । विज्ञपयति गुरुम् । प्रज्ञपयति शस्त्रम् ।

ज्वलह्वलह्वलग्लान्नावनूवमनमोऽ-

नुपसर्गस्य वा ॥ ३२ ॥

एषामष्टानामनुपसर्गाणां णौ ह्रस्वो वा स्यात् ।

व्या. २२

ज्वलयति-ज्वालयति । अनुपसर्गस्येति किम् । प्र-
ज्वलयति । णिजन्तादपि णिग् । चोरयन्तं प्रयुङ्क्ते
चोरयति । णिलुपि स्वरादेशत्वात्स्थानिवद्भावेनो-
पान्त्यत्वाभावान्न ह्रस्वः । अचुचोरत् ।

अणिकर्मणिकर्तृकाणिगोऽस्मृतौ ॥ ३३ ॥

अणिवस्थायां यत्कर्म तदेव णिवस्थायां कर्त्ता
यस्य तस्माणिगन्तादस्मृत्यर्थात् कर्त्तर्यात्मनेपद-
मेव स्यात् । आरोहयते हस्ती हस्तिपकम् ।

अणिगि प्राणिकर्तृकानाप्याणिगः ॥ ३४ ॥

अणिवस्थायां यः प्राणिकर्तृकोऽकर्मकश्च धा-
तुस्तस्माणिगन्तात्परस्मैपदमेव स्यात् । आस-
यति चैत्रम् ।

चल्याहारार्थे इङ्गुधुधुप्रुद्गुसुनशजनः ॥ ३५ ॥

चल्याहारार्थेभ्य इङ्गदिभ्योऽष्टाभ्यश्च णिग-
न्तेभ्यः परस्मैपदमेव स्यात् । चलयति । घटादि-
त्वात् ह्रस्वः इत्यादि ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणेशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां णिगन्तप्रक्रिया समाप्ता ।

अथ सन्प्रक्रिया ।

तुमर्हादिच्छायां सन्नतत्सनः ॥ १ ॥

यो धातुरिषेः कर्म इषिणैव च समानकर्तृकः स तुमर्हस्तस्मादिच्छायामर्थे सन् वा स्यात् । न त्विच्छासन्नन्तात् । पठितुमिच्छति सागमे इडागमे च ।

सन्यङ्श्च ॥ २ ॥

सन्नन्तस्य यङन्तस्य चाद्य एकस्वरोऽशो द्विः स्यात् ।

सन्यस्य ॥ ३ ॥

द्वित्वे पूर्वस्यातः सनि परे इः स्यात् । नाम्यन्तस्थेति षत्वे, पिपठिषति ४ । अपिपठिषीत् ५ । पिपठिषांचकार ६ । पिपठिष्यात् ७ । पिपठिषिता ८ । पिपठिषिष्यति ९ । अपिपठिषिष्यत् १० । स्वरादोर्द्वितीयः इति द्वित्वे, अटितुमिच्छति अटिटिषति । घस्तृ सनद्यतनी घञचलि । अत्तुमिच्छति जिघत्सति । अजिघत्सीत् ।

ग्रहगुहश्च सनः ॥ ४ ॥

आभ्यामुवर्णान्ताच्च विहितस्य सन आदिरिद् न स्यात् ।

रुदविदमुषग्रहस्वपप्रच्छः सन् च ॥५॥

एभ्यः क्त्वा सन् च किद्गत्स्यात् । कित्त्वाद्ग्रह-

ब्रश्चेति य्वृति होधुद्रपदान्ते इति हस्य ढत्वे गडद-
बादेरिति घत्वे जिघृक्षति ।

उपान्त्ये ॥ ६ ॥

नामिन्युपान्त्ये सति धातोः सन्ननिद् किद्व-
त्स्यात् । जुघुक्षति विभित्सति ।

नामिनोऽनिद् ॥ ७ ॥

नाम्यन्तस्य धातोरनिद् सन् किद्वत्स्यात् । बुभू-
षति । रुदिषति विविदिषति । मुमुषिषति । स्वपेर्यङ्गे
चेति य्वृत्, स्वापयितुमिच्छति सुषुप्सति ।

स्वपो णावुः ॥ ८ ॥

स्वपेणौ सति द्वित्वे पूर्वस्य उः स्यात् । सुष्वा-
पयिषति ।

स्वरहन्गमोः सनि धुटि ॥ ९ ॥

स्वरान्तस्य हन्गमोश्च धुडादौ सनि दीर्घः
स्यात् । जेर्गिः सन्परोक्षयोः । जिगीषति । (चेः
किर्वा*) चिचीषति चिकीषति । स्तोतुमिच्छति
तुष्टूषति । कृगो दीर्घे सति इर् । चिकीर्षति । हन्तु-
मिच्छति सनि द्वित्वे अडे हिहनेति घत्वे दीर्घे च,
जिघांसति ।

सनीडश्च ॥ १० ॥

इड इणिकोश्चाज्ञाने सनि गमुः स्यात् । अज्ञान
इति इण एव विशेषणं नान्ययोरसंभवात् ।

प्राग्वत् सनः ॥ ११ ॥

सनः पूर्वो यो धातुस्तस्मादिव सन्नन्तात् कर्त-
र्यात्मनेपदं स्यात् । गमोऽनात्मने इतीड् निषेधः ।
इङ् अधिजिगांसते विद्याम् । इण् जिगमिषति
ग्रामम् । इंकृ मातुरधिजिगमिषति । ज्ञाने त्विणः
प्रतियिषति । णौ सन्डेवेति वा इङ्गे गादेशे,
अधिजिगापयिषति-अध्यापिपयिषति ।

वौ व्यञ्जनादेः सन्वाऽयवः ॥ १२ ॥

वौ उदित्युपान्त्ये सति व्यञ्जनादेर्धातोः परः
क्त्वाः सन् च सेटौ किद्वद्वा स्याताम् नतु य्व-
न्तात् । दिद्युतिषते-दिद्योतिषते । लिलिखिषति-लिले-
खिषति । अय्व इति किम् । दिदेविषति । वृद्ध्यः
स्यसनोरित्यात्मनेपदविकल्पे, न वृद्ध्य इति परस्मै-
पदे, इङ्निषेधे च, विवृत्सति-विवर्तिषते । कृतवृतनृ-
तेतीड्विकल्पे निनृत्सति निनर्तिषति ।

इवृधभ्रस्जदम्भश्रियूर्णुभरज्ञपिसनित-

• निपतिवृद्धरिद्रः सनः ॥ १३ ॥

इवन्ताहधादिभ्य ऋदन्तेभ्यो दरिद्रश्च सन
आदिरिड् वा स्यात् । दिव् अनुनासिके च छुः
शूद्र । दुद्यूषति-दिदेविषति ।

ऋध ईत् ॥ १४ ॥

ऋधः सादौ सनि ईत्स्यात् न चास्य द्विः ।

ईत्सति अर्दिधिषति । विभर्जिषति-विभ्रक्षति । भ-
र्जादेशे, विभर्क्षति-विभर्जिषति ।

दम्भो धिप्धीप् ॥ १५ ॥

दम्भेः सि सनि धिप्धीपौ स्याताम् । न च द्विः ।
धिप्सति-धीप्सति । दिदम्भिषति । शिश्रीषति-शिश्र-
यिषति । युः सौत्रो घातुः । युयूषति ।

ओर्जान्तस्थापवर्गेऽवर्णे ॥ १६ ॥

द्वित्वे पूर्वस्य उतोऽवर्णान्ते जान्तस्थापवर्गे परे
सनि इः स्यात् । यियविषति ।

श्रुस्रुद्रुप्रुच्योर्वा ॥ १७ ॥

शिश्रावयिषति शुश्रावयिषति । प्रोर्णुनूषति
प्रोर्णुनविषति । भृगः स्वरहनेति दीर्घे ओष्ठयादुर् ।
बुभूर्षति-विभरिषति ।

ज्ञप्यापो ज्ञीपीप् न च द्विः ॥ १८ ॥

ज्ञपेरापेश्च सि सनि यथासंख्यं ज्ञीपीपौ स्या-
ताम् । ज्ञीप्सति जिज्ञपयिषति ।

सनि ॥ १९ ॥

सनेर्धुडादौ सन्याः स्यात् । सिषासति । सि-
सनिषति ।

णिस्तोरेवाऽखदस्विदसहः षणि ॥२०॥

खदादिवर्जानां ण्यन्तानां स्तोरेव च सकारस्य

नाम्यादेः परस्य षत्वभूते सनि षरे षो भवति, नान्ये-
षामिति षत्वं न भवति ।

तनो वा ॥ २१ ॥

तनो धुडादौ सनि दीर्घो वा स्यात् । तितां-
सति-तितंसति-तितनिषति ।

रभलभशकषतपदमिः ॥ २२ ॥

एषां स्वरस्य सि सनि इः स्यान्न च द्विः ।
पित्सति पिपतिषति । प्राबुवूर्षति प्राविवरिषति २ ।
बुवूर्षते विवरिषति २ । तितीर्षति तितरीषति २ ।
दिदरिद्रासति दिदरिद्रिषति ।

ऋस्मिपूडञ्जशोकृगृहृप्रच्छः ॥ २३ ॥

एभ्यो दशम्बः परस्य सन आदिरिट् स्यात् ।
अरिरिषति । सिस्मयिषते । पिषयिषति । अञ्जिषति
अशिशिषते । चिकरीषति २ । जिजगरीषति । आदि-
दरिषते । आदिधरिषते । उद्दिधीर्षुरिति तु भ्वादि-
कस्य रूपम् । रुदविदेति सनः कित्त्वे, पिपृच्छि-
षति । आमुमिच्छति ईप्सति । आरिप्सते । लिप्सति ।

शको जिज्ञासायाम् ॥ २४ ॥

शकः सन्नन्तादस्मिन्नर्थे आत्मनेपदं स्यात् ।
विद्यां शिक्षते । अन्यत्र शिक्षति । स्थातुमिच्छति
तिष्ठासति ।

मिमीमादामित्स्वरस्य ॥ २५ ॥

एषां दासंज्ञानां च सि सनि इत्स्यान्न च द्विः ।
मित्सति-मित्सते । दित्सति २ । धित्सति ।

राधेर्वधे ॥ २६ ॥

सि सनि स्वरस्य इः स्यात् । प्रतिरित्सति ।
अन्यत्र आरिरात्सति गुरून् ।

दीडः ॥ २७ ॥

सनि वा आत्स्यात् । दिदासते-दिदीषते । अव्या-
प्यस्य मुचेर्मोङ् वा न च द्विः । मोक्षति-मुमुक्षति ।
सकर्मणस्तु मुमुक्षति वत्सम् ।

गुप्तिजोर्गर्हाक्षान्तौ सन् ॥ २८ ॥

गुपो गर्हायां तिज्जः क्षान्तौ च वर्तमानात्स्वार्थे
सन् स्यात् । जुगुप्सते तितिक्षते ।

कितः संशयप्रतीकारे ॥ २९ ॥

संशयप्रतीकारार्थात्कितः स्वार्थे सन् स्यात् ।
विचिकित्सति चिकित्सति ।

शान्दान्मान्बधान्निशानार्जवविचार-

वैरूप्ये दीर्घश्चेतः ॥ ३० ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यो निशानाद्यर्थेभ्यः स्वार्थे सन्

स्यात् । दीर्घश्च द्वित्वे पूर्वस्येतः । शीशांसति २ ।
दीदांसति २ । मिमांसते । बीभत्सते ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयविज-
यगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां सन्प्रक्रिया समाप्ता ।

अथ यङ्प्रक्रिया ।

व्यञ्जनादेरेकस्वराद्धृशाभीक्ष्ण्ये
यङ् वा ॥ १ ॥

अमुख्यक्रियाणामधिश्रयणादीनां क्रियान्तरा-
व्यवधानेन साकल्येन संपत्तिः फलातिरेको वा
भृशत्वम्, मुख्यक्रियायाः पाकादेः क्रियान्तराव्यव-
धानेनावृत्तिराभीक्ष्ण्यम्, तद्विशिष्टार्थवृत्तेर्व्यञ्जना-
देरेकस्वराद्धातोर्यङ् वा स्यात् । डकार आत्मनेप-
दार्थः । सन्यङ्श्चेति द्वित्वे ।

आगुणावन्यादेः ॥ २ ॥

यङन्तस्य द्वित्वे पूर्वस्य न्याद्यागमवर्जस्य
आगुणौ स्याताम् । भृशं पुनः पुनर्वा पचतीति
पापच्यते ४ ।

अतः ॥ ३ ॥

अकारान्ताद्धातोर्विहितेऽशिति प्रत्यये तस्यैव
धातोर्लुगन्तादेशः स्यात् ।

योऽशिति ॥ ४ ॥

धातोर्व्यञ्जनात्परस्य योऽशिति प्रत्यये लुक्
स्यात् । अपापचिष्ट ५ । पापचांचक्रे ६ । पापचि-
षीष्ट ७ । पापचिता ८ । पापचिष्यते ९ । अपाप-
चिष्यत १० ।

अव्यर्तिसूत्रिसूत्रिसूच्यशूर्णोः ॥५॥

एभ्यः सप्तभ्यो भृशाभीक्ष्ये यद् वा स्यात् ।
स्वरादेर्द्वितीय इति व्यस्य द्वित्वे, व्यञ्जनस्याना-
देर्लुगिति पूर्वस्य युलुकि, आत्वे च, अटाव्यते ।
व्ययङ्गशीरे इति गुणे अयिर इत्यत्र यवर्जनाद्ये
परे रौ द्वित्वं स्यादेव । अरार्यते । सोसूच्यते । मो-
मूच्यते । सोसूच्यते । अशाच्यते । प्रोण्णोऽनूयते ।
दीर्घश्चीति दीर्घे, तोष्टूयते ।

गत्यर्थात्कुटिले ॥ ६ ॥

व्यञ्जनादेरेकस्वराद्गत्यर्थात् कुटिल एवार्थे वर्त-
मानाद्घातोर्यद् स्यात् ।

मुरतोऽनुनासिकस्य ॥ ७ ॥

आत्परो योऽनुनासिकस्तदन्तस्य षड् द्वित्वे
पूर्वस्य मुरन्तः स्यात् । चङ्म्यते । तौमुमोरित्य-
नुस्वारः ।

गृह्युपसदचरजपजभदशदहो गर्ह्ये ॥ ८ ॥

गह्वार्थेभ्य एभ्योऽष्टाभ्यो यङ् स्यात् । ऋतां
कृतीतीरादेशे (ग्री यङि रो ल् स्यात्*) निजेगि-
ल्यते, लोलुप्यते, सासद्यते ।

चरफलाम् ॥ ९ ॥

एषां यङि द्वित्वे पूर्वस्य मुरन्तः स्यात् ।

ति चोपान्त्यातोऽनोदुः ॥ १० ॥

चरफलां यङि तादाँ च प्रत्यवे उपान्त्यस्यात्
लुः स्यात्, अनोदिति तस्य गुणो न स्यात् । चञ्चू-
र्यते, पम्फुल्यते ।

जपजभदशदहभञ्जपशः ॥ ११ ॥

एषां षण्णां यङि द्वित्वे पूर्वस्य मुरन्तः स्यात् ।
जञ्जप्यते । जञ्जभ्यते । दंदश्यते । दंदह्यते ।
बंभज्यते । पंपश्यते । (सिचो यङि षत्वं न स्यात्*)
सेसिच्यते ।

न गृणाशुभरुचः ॥ १२ ॥

एभ्यस्त्रिभ्यो यङ् न स्यात् । निन्द्यं गृणाति ।
भृशं शोभते । भृशं रोचते ।

ईर्व्यञ्जनेऽपि ॥ १३ ॥

गपपास्थासादामाहाकां यपूर्वजङ्कित्यशिति व्य-
ञ्जनादावीः स्यात् । जेगीयते पेपीयते इत्यादि ।
(घ्राध्मोर्यङि ईः स्यात्*) जेघ्रीयते देध्मीयते ।
दृ तेतीर्यते । (हनो घ्रीर्वधे*) जेघ्रीयते । वधे
इति किम् । गतौ जङ्गन्यते ।

ङ्किति यि शय् ॥ १४ ॥

शीङः क्किति यादौ शय् स्यात् । शाशय्यते ।

ऋतो रीः ॥ १५ ॥

चित्रयङ्ग्यक्येषु परेषु ऋदन्तस्य ऋतो रीः स्यात् ।
चेक्रीयते ।

ऋमतां रीः ॥ १६ ॥

ऋमतां यङन्तानां द्वित्वे पूर्वस्य रीरन्तः स्यात् ।
(नृतेर्यङि नो ण् न स्यात्*) नरीनृत्यते परीपृ-
च्छयते । क्ययङ्गशीर्ये इति गुणे ततो द्वित्वे सा-
स्मर्यते । वा परोक्षायङीति य्वृद्विकल्पे शोश्रूयते
शेश्वीयते ।

वञ्चस्त्रंसध्वंसभ्रंशकसपतपदस्क-

न्दोऽन्तो नीः ॥ १७ ॥

एषामष्टानां यङि द्वित्वे पूर्वस्य नीरन्तः स्यात् ।
नो व्यञ्जनस्येति नृलुपि, वनीवच्यते सनीन्नस्यते
इत्यादि । (व्येस्यमोर्यङि य्वृत् स्यात्*) वेवीयते
सेसिम्यते । (चायः कीर्यङि*) चेकीयते । वशे-
रयङीति य्वृन्निषेधात्, वावश्यते । बोभूयते ४ ।
अबोभूयिष्ट ५ बोभूयांचक्रे ६ ।

इति यङन्तप्रक्रिया ।

अथ यङ्लुगन्तप्रक्रिया ।

बहुलं लुप् ॥ १ ॥

यङो लुप् बहुलं स्यात् ।

क्वचिन्नवृत्तिः क्वचिदप्रवृत्तिः

क्वचिद्विभाषा क्वचिदन्यदेव ।

विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य

चतुर्विधं बाहुलकं वदन्ति ॥ १ ॥

यङ्लुगन्तं परस्मैपदेऽदादिवद्बोध्यम् । यङ्तुरु-
स्तोरिति वा ईडागमे बोभवीति-बोभोति बोभूतः
बोभुवति बोभोषि, इत्यादि १ । बोभूयात् २ बोभ-
वीतु-बोभोतु बोभूतात् । डित्त्वेन वित्त्वस्य बाध-
नान्न गुणः, बोभूहि ३ बोभूतात् ३ । अबोभवीत्-
अबोभोत् अबोभूताम् । अबोभवुः ४ । पिबैतिदेति
सिज्लुपि ।

“तिवा शवानुबन्धेन निर्दिष्टं यद्गणेन च ।

एकस्वरनिमित्तं च पञ्चैतानि न यङ्लुपि”

इति । भवतेः सिज्लुपीति गुणनिषेधाभावे अबो-
भोत् अबोभोताम् अबोभूवन् ५ । बोभवाञ्चकार ६ ।
बोभूयात् बोभूयास्ताम् ७ ।

न वृद्धिश्चाविति क्लिलोपे ॥ २ ॥

अविति प्रत्यये यः कितो डित्तश्च लोपस्तस्मिन्
सति गुणो वृद्धिश्च न स्यात् । बेभिदिता मरीमृ-

जिता । जङ्गमीति जङ्गन्ति । यमिरमिनमिगमीति
मूलुपि जङ्गतः । गमहनेत्युपान्त्यलुकि जङ्गति ।

मोनो म्वोश्च ॥ ३ ॥

मन्तस्य धातोरन्तस्य पदान्तस्थस्य म्वोश्च पर-
योर्नः स्यात् । जङ्गन्मि जङ्गन्वः जङ्गन्मः । चङ्घ-
नीति चङ्घन्तीत्यादि ।

आः खनिसनिजनः ॥ ४ ॥

एषां धुडादौ क्लियाः स्यात् । चङ्घातः चङ्घनति ।

रिरौ च लुपि ॥ ५ ॥

ऋमतां यङ्गे लुपि द्वित्वे पूर्वस्य रिरौ रीश्चान्तः
स्यात् । चरिकरीति चर्करीति चरीकरीति ३ ।
चरिकर्ति-चर्कर्ति-चरीकर्ति ६ । चरिकृतः-चर्कृतः-
चरीकृतः चरिक्रति ३ । ४ । अचरिकरीत् ३ । ५ ।
चरिकरामास ३ । ६ । चरिक्रियात् ३ । ७ । चरिक-
रिता ३ । ८ । नरिनर्त्ति ३ नरीनृतीति ३ । वरिवर्त्ति
वरीवर्त्ति ३ । अवरिवृतीत् ३ । जरिगृधीति ३ ।
जरिगृद्धि ३ । अजरिघर्त् अजरिगृद्धाम् । रुत्वं लुग्-
दीर्घौ । अजर्घाः । जाग्रहीति-जाग्राढि जागृढः जागृ-
हति । जाग्रहीषि-जाग्रक्षि जाग्रहिता । पाप्रच्छीति ।
अनुनासिके चेति शत्वे पाप्रष्टि पापृष्टः पापृच्छति
पाप्रश्मि पापृच्छुः ।

इति यङ्गुगन्तप्रक्रिया ।

अथ नामधातुप्रक्रिया ।

काम्यक्यन्णिज्जुयुतान्तानि
क्विप्क्यङन्तानि यानि च ॥
तानि नामानि धातुत्वं
यान्ति ते नामधातवः ॥ १ ॥

द्वितीयायाः काम्यः ॥ १ ॥

द्वितीयान्तादिच्छायां काम्यो वा स्यात् । इद-
मिच्छति इदंकाम्यति ४ । ऐदंकाम्यीत् ५ । इदंका-
म्यांचकार ६ । इदंकाम्यात् ७ । इदंकाम्यिता ८ ।
इदंकाम्यिष्यति ९ । ऐदंकाम्यिष्यत् १० ।

अमाव्ययात् क्यन् च ॥ २ ॥

मान्ताव्ययवर्जाद्वितीयान्तादिच्छायां क्यन् का-
म्यश्च वा स्यात् ।

क्यनि ॥ ३ ॥

अवर्णान्तस्य क्यनि ईः स्यात् । पुत्रमिच्छति
पुत्रीयति ४ । अपुत्रीयीत् अपुत्रीयिष्टाम् ५ । पुत्री-
यामास ६ । पुत्रीयिता ८ । पुत्रीयिष्यति ९ ।

आधाराच्चोपमानादाचारे ॥ ४ ॥

मान्ताव्ययवर्जादुपमानाद्वितीयान्तादाधाराच्च
नाम्न आचारे क्यन् वा स्यात् । पुत्रमिधाचरति
पुत्रीयति छात्रम् । प्रासादे इवाचरति प्रासादीयति
कुठ्याम् ।

कर्तुः क्विप् गल्भक्लीबहोडात्तु डित् ॥ ५ ॥

कर्तुरूपमानादाचारेऽर्थे क्विप् वा स्यात् गल्भा-
दिभ्यस्तु स एव डित् । अश्व इवाचरति अश्वति
प्रगल्भते क्लीबते होडते ।

क्यङ् ॥ ६ ॥

कर्तुरूपमानादाचारे क्यङ् वा स्यात् । दीर्घ-
ञ्चीति दीर्घे, हंसायते ४ । अहंसायिष्ट ५ । हंसायां-
चक्रे ६ । हंसायिषीष्ट ७ । (सो वा लुक् च क्यङिः*)
पयायते पयस्यते । (ओजोप्सरसो नित्यं सलुक्*)
ओजायते अप्सरायते । ऋतो रीः, मात्रीयते ।
क्यङ्मानिपित्तद्धिते इति पुंवद्भावे श्येनीवाचर-
तीति श्येतायते काकः ।

नं क्ये ॥ ७ ॥

नान्तं नाम क्ये परे पदं न स्यात् । राजीयति
राजायते । व्यक्ये इत्यवादेशे गव्यति गव्यते ।

डाच् लोहितादिभ्यः षित् ॥ ८ ॥

एभ्यः कर्तृभ्यश्चवर्थे षित् क्यङ् स्यात् ।

क्यङ्षो नवा ॥ ९ ॥

क्यङ्षन्तादात्मनेपदं वा स्यात् । पटपटायति,
पटपटायते । लोहितायति, लोहितायते इत्यादि ।

तपसः क्यन् ॥ १० ॥

अस्मात्कर्मणः कृतावर्थे क्यन् वा स्यात् । तपः
करोति तपस्यति ।

नमोवरिवश्चित्रडोऽर्चासेवाश्चर्ये ॥ ११ ॥

एभ्यः कर्मभ्यो यथासंख्यमर्चादिष्वर्थेषु क्यन्
वा स्यात् । नमस्यति । वरिवस्यति । चित्रीयते ।

क्षुत्तृङ्गर्द्धेऽशनायोदन्यधनायम् ॥ १२ ॥

एष्वर्थेषु यथासंख्यमशनायादयः क्यन्नन्ता नि-
पात्यन्ते ॥ अशनायति । उदन्यति । धनायति ।

वृषाश्वान्मैथुने स्सोऽन्तः ॥ १३ ॥

आभ्यां मैथुनार्थाभ्यां क्यनि स्सोऽन्तः स्यात् ।
वृषस्यति गौः । अश्वस्यति वडवा ।

अस् च लौल्ये ॥ १४ ॥

भोगेच्छातिरेको लौल्यं तत्र गम्ये क्यनि परे
नाम्नः स्सोऽभ्रचान्तः स्यात् । द्विसंकारपाठाज्ञास्य
षत्वम् । दधिस्यति दध्यस्यति ।

णिजूबहुलं नाम्नः कृगादिषु ॥ १५ ॥

कृगादीनां धातूनामर्थे नाम्नो णिजू बहुलं
स्यात् । त्रन्त्यस्वरादेरित्यन्त्यस्वरादिलुकि, मुण्डं
करोति मुण्डयति छात्रम् । पटुमाचष्टे पटयति ।
वृक्षं रोपयति वृक्षयति । कृतं गृह्णाति कृतयति ।

सत्यार्थवेदस्याः ॥ १६ ॥

एषां णिच्संनियोगे आः स्यात् । सत्यापयति
अर्थापयति । वेदापयति । प्रियस्थिरेत्यादिना प्राद्या
देशे, स्त्रियमाचष्टे प्रापयति इत्यादि । स्थूलदूरेत्या-
दिना, स्थूलमाचष्टे स्थवयति ।

इति नामधातुप्रक्रिया । ७

अथ भावकर्मणोः प्रक्रिया ।

तत्साप्यानाप्यात्कर्मभावे कृत्यक्त-

खलर्थाश्च ॥ १ ॥

तदात्मनेपदं कृत्यक्तखलर्थाश्च प्रत्ययाः सकर्म-
काद्धातोः कर्मणि अकर्मकादविवक्षितकर्मकाच्च
भावे स्युः ।

क्यः शिति ॥ २ ॥

सर्वस्माद्धातोर्भावकर्मविहिते शिति क्यः स्यात् ।
अत्र कर्मणि प्रत्ययविधानेनोक्तत्वात्कर्मणि प्रथमा ।
कर्मापेक्षाण्यर्थवचनानि च ।

नीह्वहिकृषोण्यन्ता-

दुहिन्नूपच्छिचिरुधिशास्वर्थाः ।

पचियाचिदंडिकृगृह-

मथिजिप्रमुखा द्विकर्माणः ॥ १ ॥

गौणे कर्मणि दुह्यादेः प्रधाने नीहकृष्वहाम् ।
 बुद्धिभक्ष्यार्थयोः शब्दकर्मणां च निजेच्छया ॥
 प्रयोज्यकर्मण्यन्येषां ण्यन्तानामुक्तता मता ।
 पठ्यते ग्रन्थः शिष्येण, पठ्येते ग्रन्थौ, पठ्यन्ते
 ग्रन्थाः । पठ्यसे त्वं पठ्ये अहं ।

भावकर्मणोः ॥ ३ ॥

सर्वस्माद्भातोर्भाषकर्मणिहितोऽध्वस्तन्यास्ते जिच्
 स्यात् तलुक् च । अपाठि अपठिषाताम् अपठिषत
 ५ । पेठे ६ । पठिषीष्ट ७ । पठिता ८ । पठिष्यते
 ९ । अपठिष्यत १० । ऋतो रिः शक्याशीर्ये ।
 क्रियते १ । क्रियेत २ । क्रियताम् ३ । अक्रियत ४ ।
 अकारि ।

स्वरग्रहदृशूहन्भ्यः स्यसिजाशीः ।

श्वस्तन्यां जिङ् वा ॥ ४ ॥

स्वरान्ताद्ग्रहादेश्च स्यसिजाशीःश्वस्तनीषु जिङ्
 वा स्यात् । नामिनोऽकलिहलेरिति वृद्धौ । अकारि
 अकारिषाताम्-अकृषाताम् अकारिषत-अकृषत ५ ।
 चक्रे ६ । कारिषीष्ट-कृषीष्ट ७ । कारिता-कर्ता ८ ।
 कारिष्यतेकरिष्यते ९ । अकारिष्यत-अकरिष्यत
 १० । ईर्ष्यञ्जने यपि दीयते ।

आत् ऐः कृञ्जौ ॥ ५ ॥

आदन्तस्य धातोर्जिणति कृति जौ च ऐः

स्यात् । अदायि अदायिषाताम् । पक्षे इञ्च इञ्चदः ।
 अदिषाताम् ५ । ददे ६ । दायिषीष्ट-दासीष्ट ७ । दा-
 यिता-दाता ८ । दायिष्यते-दास्यते ९ । दृश्यते ४ ।
 अग्राहि अग्राहिषाताम्-अग्रहीषाताम् अग्राहिद्वम्-अ-
 ग्राहिध्वम्-अग्रहीद्वम् २ । जगृहे ६ । ग्राहिषीष्टग्रही-
 षीष्ट ग्राहिषीद्वम्-ग्रहीषीद्वम्, २ । ७ । ग्राहिता-ग्रहीता
 ८ । ग्राहिष्यते-ग्रहीष्यते ९ । अदर्शि अदर्शिषाताम्-
 अदृक्षाताम् ५ । ददृशे ६ । दर्शिषीष्ट-दृक्षीष्ट ७ । द-
 र्शिता-द्रष्टा ८ दर्शिष्यते-द्रक्ष्यते । जिणवि घन् ।
 अघानि अघानिषाताम् । अद्यतन्यां वा त्वात्मने
 इति वा वधादेशे, अवधि अवधिषाताम्-अहसाताम्
 ५ । जघ्न ६ । घानिषीष्ट । हनो वध आशिष्यञौ ।
 वधिषीष्ट ७ घानिता-हन्ता ८ घानिष्यते-हनि-
 ष्यते ९ ।

ये नवा ॥ ६ ॥

खनिसनिजनां ये क्लित्या वा स्यात् । खायते-
 खन्यते । सायते-सन्यते । जायते-जन्यते । तनः क्ये
 आ वा स्यात्, तायते-तन्यते । अमोऽकम्यमीति
 वा दीर्घे, अशामि-अशमि अशामिषाताम्-अश-
 मिषाताम् । ण्यन्तत्वाभावे ।

मोऽकमियमिरमिनमिगमिवम्याचमः ॥७॥

कम्यादिवर्जमान्तस्य धातोर्जिति कृति औ च

वृद्धिर्न स्यात् । अशमीति निषेधे अकामि । (वि-
श्रमेर्वा*) व्यश्रामि-व्यश्रमि ।

जिखणमोर्वा ॥ ८ ॥

लभः स्वरात्तो वा स्यात् जौ खणमि च ।
अलाभि-अलम्भि । भञ्जेर्जौ वा लोपः स्यात् । अ-
भाजि-अभञ्जि । भावो धात्वर्थस्तस्यैकत्वादात्मनेप-
दैकवचनम् । चैत्रेण भूयते १० ।

लज्जासत्तास्थितिजागरणं
वृद्धिक्षयभयजीवितमरणम् ।
शयनक्रीडारुचिदीप्त्यर्था
धातव एते कर्मविमुक्ताः ॥ १ ॥

अविवक्षितकर्मकोऽप्यकर्मक एव । पच्यते १० ।
अकर्मकोप्युपसर्गब्रह्मात् सकर्मतामेति । अनुभूयते
सुखं साधुना । अन्वभावि अन्वभविषाताम्-अन्व-
भाविषाताम् ५ ।

एकधातौ कर्मक्रिययैकाऽकर्मक्रिये ॥ ९ ॥

एकस्मिन्धातौ कर्मस्थक्रियया पूर्वदृष्टया एका
अभिन्ना संप्रत्यकर्मिका क्रिया यस्य तस्मिन्कर्तरि
कर्मकर्तृरूपे धातोर्जिक्यात्मनेपदानि स्युः । उक्तं च ।
यत्र कर्मैव कर्तृत्वं याति कर्ता तु नोच्यते ।
जिक्यात्मनेपदं धातोरुक्तिः सा कर्मकर्तरि २ ।

अकारि । स्वरदुहो वा जिच्-अकृत क्रियते क-
रिष्यते वा कटः स्वयमेव । पंचिदुहेः अपाचि फं-
च्यते पक्ष्यते वा ओदनः स्वयमेव । अदोहि दुग्धे
अदुग्ध गौः स्वयमेवेत्यादि । क्वचित् जिक्वौ न
स्याताम् । अलमकृत अलंकुरुते कन्या स्वयमेव ।

इति महोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयविजय-
गणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायासाख्यातप्रक्रिया समाप्ता ।

इति द्वितीया वृत्तिः संपूर्णा ॥

अथ कृदन्तप्रक्रिया निरूप्यते ॥

आतुमोऽत्यादिकृत् बहुलम् ॥ १ ॥

इत्यादि ।

कर्त्तरि ॥ २ ॥

कृदर्थविशेषोक्तिं विना कर्त्तरि स्यात् ।

णकतृचौ ॥ ३ ॥

धातोरेतौ स्याताम् । करोतीति कारकः कर्त्ता ।
सेटां-स्ताद्यशित इतीडागमे एधिता । धूगौदित
इति वेदि गोप्ता गोपिता । सहिवहेरिति सोढा
वोढा । ञ्णितीत्युपान्त्यवृद्धौ पाचकः ।

अच् ॥ ४ ॥

धातोरच् स्यात् । करः हरः ।

लिहादिभ्यः ॥ ५ ॥

एभ्योऽच् स्यात् । लेहः शेषः ।

ब्रुवः ॥ ६ ॥

ब्रूगोऽचि ब्रुवः स्यात् । ब्राह्मणब्रुवः ।

नन्द्यादिभ्योऽनः ॥ ७ ॥

नन्दनः सहनः ।

ग्रहादिभ्यो णिन् ॥ ८ ॥

गृह्णातीति ग्राही । तिष्ठतीति स्थायी ।

नाम्युपान्त्यप्रीकृगृज्ञः कः ॥ ९ ॥

नाम्युपान्त्येभ्यः प्र्यादिभ्यश्चतुर्भ्यश्च कः स्यात् ।
क्षिपः प्रियः किरः गिरः ज्ञः ।

ब्राध्मापाद्घेदृशः शः ॥ १० ॥

एभ्यः शः स्यात् । शकारः शित्कार्यार्थः । जिघ्रः
उद्धमः पिबः उद्धयः उत्पश्यः ।

साहिसातिवेद्युदेजिधारिपारिचेते-

रनुपसर्गात् ॥ ११ ॥

एभ्योऽनुपसर्गेभ्यो ण्यन्तेभ्यः शः स्यात् । सा-
हयः सातयः वेदयः उदेजयः धारयः पारयः चेतयः ।

नृत्खन्नञ्जः शिल्पिन्यकट् ॥ १२ ॥

एभ्यः शिल्पिनि कर्तर्यकट् स्यात् । नर्तकः
खनकः रजकः ।

गस्थकः टनण् च ॥ १३ ॥

गः शिल्पिनि कर्तर्येतौ स्याताम् । गाथकः ।
आत एः कृञ्जौ, गायनी ।

तिकृतौ नाम्नि ॥ १४ ॥

आशीर्विषये संज्ञायां गम्यायां तिकृतश्च सर्वे
प्रत्ययाः स्युः ।

अहन्पञ्चमस्य क्किङ्किति ॥ १५ ॥

हन्वर्जपञ्चमान्तस्य क्वौ धुडादौ क्किति च दीर्घः
स्यात् । शम्यादित्याशास्यमानः शान्तिः । क्वचि-
त्कि न दीर्घः । रन्तिः । वर्धतामित्याशास्यमानो
वर्धमानः ।

कर्मणोऽण् ॥ १६ ॥

कर्मणः पराद्धातोरण् स्यात् । कुम्भं करोतीति
कुम्भकारः ।

आतोडोऽह्वावामः ॥ १७ ॥

कर्मणः परादनुपसर्गात् ह्वावामावर्जादादन्ता-
द्धातोर्डः स्यात् । गोदः । अह्वावाम इति किम् ।
स्वर्गहायः तन्तुवायः धान्यमायः ।

आशिषि हनः ॥ १८ ॥

कर्मणः पराद्धन्तेराशिषि गम्यायां डः स्यात् ।
शत्रुहः ।

क्लेशादिभ्योऽपात् ॥ १९ ॥

क्लेशादेः कर्मणः परादपपूर्वाद्धन्तेर्डः स्यात् ।
क्लेशापहः तमोपहः ।

अचित्ते टक् ॥ २० ॥

कर्मणः पराद्धन्तेरचित्तवति कर्तरि टक् स्यात् ।
वातघ्नं तैलम् । अचित्त इति किम् । पापघातो
यतिः ।

ब्रह्मादिभ्यः ॥ २१ ॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद्धन्तेष्टक् स्यात् । ब्रह्मघ्नः
गोघ्नः पापी । राजघ्नः निपातोऽयम् ।

कुक्ष्यात्मोदराद्भृगः खिः ॥ २२ ॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद्भृगः खिः स्यात् । ख इत् ।
खित्यनव्ययाऽरुषोर्मोऽन्तो ह्रस्वश्च ॥ २३ ॥

स्वरान्तस्यानव्ययस्यारुषश्च खित्यन्यथान्ते उत्त-
रपदे मोऽन्तो यथासंभवं ह्रस्वश्च स्यात् । कुक्षि
म्भरिः, आत्मम्भरिः, उदरम्भरिः ।

अहोऽच् ॥ २४ ॥

कर्मणः परादर्हेरच् स्यात् । पूजार्हः साधुः, पू-
जार्हा साध्वी ।

धनुर्दण्डत्सरुलाङ्गलाङ्कुशर्षियष्टिश-
क्तितोमरघटाद्ग्रहः ॥ २५ ॥

एभ्यो दशभ्यः कर्मभ्यः पराद्ग्रहेरच् स्यात् ।
धनुर्ग्रहः ।

आयुधादिभ्यो धृगोऽदण्डादेः ॥ २६ ॥

दण्डादिवर्जादायुधादेः पराद्धृगोऽच् स्यात् ।
धनुर्धरः । भूधरः । अदण्डादेरिति किम् । दण्डधारः ।

हृगोवयोऽनुद्यमे ॥ २७ ॥

कर्मणः पराद्धृगो वयस्यनुद्यमे गम्येऽच् स्यात् ।
अस्थिहरः श्वा । उद्यमं उत्क्षेपणमाकाशस्थस्य वा
धारणं तदभावे-मनोहरा स्रक् । उद्यमे तु भार-
हारः । (आङः शीले*) पुष्पाहरः (दृतिनाथा-
त्यशाविः*) दृतिहरिः श्वा । नाथहरिः सिंहः ।

रजःफलेमलाद्ग्रहः ॥ २८ ॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद्ग्रहेरिः स्यात् । रजोग्रहिः,
फलेग्रहिः, मलग्रहिः ।

देववातादापः ॥ २९ ॥

आभ्यामाप इः स्यात् । देवापिः वातापिः ।

शकृत्स्तम्बाद्ग्रत्सत्रीहौ कृगः ॥ ३० ॥

आभ्यां कर्मभ्यामनयोः कर्त्रोः कृग इः स्यात् ।
शकृत्करिः वत्सः, स्तम्बकरिर्त्रीहिः । (किंयत्तद्व-
होरः*) किंकरः यत्करः तत्करः बहुकरः ।

सङ्ख्याऽहर्दिवाविभानिशाप्रभाभा-

श्चित्रकर्त्राद्यन्तानन्तकारबाह्वरुर्धनु-
नान्दीलिपिलिविलिभक्तिक्षेत्रज-
ङ्घाक्षपाक्षणदारजनिदोषादिनदिव-
साहः ॥ ३१ ॥

एभ्योऽष्टाविंशतेः परात् कृगष्टः स्यात् । सं-
ख्याकर इत्यादि ।

क्षेमप्रियमद्रमद्रात् खाऽण् ॥ ३२ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यः परात्कृगः खाऽणौ स्याताम् ।
क्षेमंकरः क्षेमकारः ।

मेघर्तिभयाऽभयात्खः ॥ ३३ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यः परात्कृगः खः स्यात् । मेघंकरः
ऋतिकरः भयंकरः अभयंकरः । (प्रियवशाद्बदः
खः*) प्रियंवदः वशंबदः । द्विषंतपपरंतपौ नि-
पातौ । (परिमाणार्थमितनसात्खः*) प्रस्थं-
पचः मितंपचः नखंपचः । (कूलाभ्रकरीषात्कषः
खः*) कूलंकषा अभ्रंकषा करीषंकषा ।

सर्वात्सहश्च ॥ ३४ ॥

सर्वपूर्वात्सहेः कषेश्च खः स्यात् । सर्वंसहः सर्वंकषः ।

मन्याणिण् ॥ ३५ ॥

कर्मणः परान्मन्यतेर्णिन् स्यात् । पण्डितमानी
बन्धोः ।

कर्तुः खश् ॥ ३६ ॥

प्रत्ययार्थात्कर्तुः कर्मणः परान्मन्यतेः खश्
स्यात् । आत्मानं पण्डितं मन्यते इति पण्डितंमन्यः ।

एजेः ॥ ३७ ॥

कर्मणः परादेजेः खश् स्यात् । जनमेजयः ।
शुनीस्तनमुञ्जकूलास्यपुष्पात् द्वेः ॥ ३८ ॥

एभ्यः परात् द्वेः खश् स्यात् । शुनीन्धयः ।

नाडीघटीखरीमुष्टिनासिका-

वाताद् धमश्च ॥ ३९ ॥

एभ्यः षड्भ्यो धमः द्वेष्व खश् स्यात् । नाडीं-
धमः । नाडींधयः । (पाणिकरात् धमः खश्*)
पाणिंधमः । (ब्रह्माऽभ्राह्मिहः*) ब्रह्मलिहः अभ्रं-
लिहः । (बह्विभ्रस्तिलान्तुदः*) बह्वंतुदः । (ल-
लाटं तपः*) ललाटंतपः । (अ-
सूर्योग्राद् दृशः*) असूर्यंपदया राजदाराः । (कू-
लादुद्बुजोद्ब्रहः*) कूलमुद्बुजो गजः । कूलमुद्ब्रहा
नदी । इरंमदः निपातोऽयम् ।

नम्रपलितप्रियान्धस्थूलसुभगाढ्य-

तदन्ताच्चयर्थेऽच्चेर्भुवः खिष्णु-

खुकजौ ॥ ४० ॥

नग्नादिभ्यः सप्तभ्यस्तदन्तेभ्यश्चाच्च्यन्तेभ्यश्चव्य-
र्थवृत्तिभ्यः परान्हुवः खिष्णुखुकजौ स्याताम् ।
अनग्नो नग्नो भवतीति नग्नंभविष्णुः नग्नंभावुकः ।
तदन्ते सुनग्नंभविष्णुः सुनग्नंभावुकः इत्यादि ।

कृगः खनट् करणे ॥ ४१ ॥

नग्नादिसप्तकादच्च्यन्ताच्चव्यर्थवृत्तेः परात् कृगः
करणे खनट् स्यात् । अनग्नो नग्नः क्रियतेऽनेनेति
नग्नंकरणं द्यूतम् । सुनग्नंकरणम् ।

नाम्नो गमः खड्डौ च विहायसस्तु

विहः ॥ ४२ ॥

नाम्नः पराङ्गमेः खड्डुखाः स्युः विहायसो वि-
हश्च । तुरंगः विहंगः । तुरगः विहगः । तुरंगमः
विहंगमः ।

शोकापनुदतुन्दपरिमृजस्तम्बेरमक-

र्णेजपं प्रियालसहस्तिसूचके ॥४३॥

एते चत्वार एषु चतुर्ष्वर्थेषु निपात्याः ।

दुहेर्दुघः ॥ ४४ ॥

नाम्नः पराद्दुहेर्दुघः स्यात् । कामदुघा ।

भजो विण् ॥ ४५ ॥

नाम्नः पराद्भजो विण् स्यात् । अर्द्धं भजतीति
अर्द्धभाक् ।

एव टक्सकौ क्निप् च स्युः ।

अन्यत्यदादेराः ॥ ५१ ॥

अन्यस्य त्यदादेश्च दृगादाबुत्तरपदे आः स्यात् ।

वनि पञ्चमस्य आङ् स्यात् । विजायते इति
विजावा । क्निप् सुधीवा । विच् शुभंयाः ।

क्निप् ॥ ४८ ॥

नाम्नः पराद्धातोर्यथालक्ष्यं क्निप् स्यात् । संस-
ध्वंसेत्यादिना दत्वे, उखासत् । प्रशाम्यतीति मो नो
म्बोश्चेति नत्वे, प्रशान् ।

द्विद्युद्दृज्जगज्जुहूवाक्प्राद्धीश्रीशत-
द्रूसूज्वायतस्तूकटप्रूपरिवाद्भ्राजा-
दयः क्निप् ॥ ४९ ॥

एते क्निप्न्ता निपात्याः । तत्त्वप्राद् तत्त्वप्राशौ ।

त्यदाद्यन्यसमानादुपमानाद्याप्ये

दशष्टक्सकौ च ॥ ५० ॥

एभ्य उपमानेभ्यो व्याप्येभ्यः पराहृशेर्व्याप्य
एव टक्सकौ क्निप् च स्युः ।

अन्यत्यदादेराः ॥ ५१ ॥

अन्यस्य त्यदादेश्च दृगादाबुत्तरपदे आः स्यात् ।

स्य इव दृश्यते इति त्यादृशः त्यादृशी । त्यादृक्षः
त्यादृक्षी । त्यादृक् । एवमन्यादृशः । ईदृक् ।

दृगृदृशूदृक्षे ॥ ५२ ॥

समानस्य सः स्यात् । सदृक् ६ सदृशः ६ ई-
दृशः ६ कीदृशः ६ ।

इदंकिमीत् की ॥ ५३ ॥

दृगादावुत्तरपदे इदंकिमी इत्कीरूपी स्याताम् ।
ईदृक् ३ कीदृक् ३ ।

कर्तुर्णिन् ॥ ५४ ॥

कर्त्रर्थादुपमानात्पराद्धातोर्णिन् स्यात् । उष्ट्र-
क्रोशी ।

अजातेः शीले ॥ ५५ ॥

अजातिवाचिनो नाम्नः पराद्धातोः शीलेऽर्थे
वर्तमानाणिन् स्यात् । उष्मभोजी । अजातेरिति
किम् । शालीन् भोक्ता । (साधोस्तथा*) साधु-
कारी ।

ब्रह्मभ्रूणवृत्रात्किप् ॥ ५६ ॥

एभ्यस्त्रिभ्यः कर्मभ्यः पराद्भूतार्थाद्धन्तेः किप्
स्यात् । ब्रह्म हतवान् ब्रह्महा ।

कृगः सुपुण्यपापकर्ममन्त्रपदात् ॥ ५७ ॥

सोः पुण्यादेः कर्मणश्च पराद्भूतार्थात्कृगः किप्
स्यात् ।

ह्रस्वस्य तः पित्कृति ॥ ५८ ॥

ह्रस्वान्तस्य धातोः पिति कृति तौऽन्तः स्यात् ।
सुष्ठु कृतवान् सुकृत् ।

दृशः कनिप् ॥ ५९ ॥

व्याप्यात्पराद्भूतार्थाद्दृशः कनिप् स्यात् । बहुदृश्व्वा ।

णस्वराधोष्वाद्भूतो रश्च ॥ ६० ॥

एतदन्ताद्विहितो यो वन् तदन्तात्स्त्रिषां ङीः
स्यात् तद्योगे नस्य रश्च । बहुदृश्वरी ।

सहराजभ्यां कृगयुधेः ॥ ६१ ॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद्भूतार्थात्कृगः कनिप्
स्यात् । सहकृत्वा सहयुध्वा । राजकृत्वा राजयुध्वा ।

अनोर्जनेर्डः ॥ ६२ ॥

कर्मणः परादनुपूर्वाज्जनेर्भूतेऽर्थे वर्तमानात् डः
स्यात् । आत्मामुजः ।

सप्तम्याः ॥ ६३ ॥

सप्तम्यन्तात्पराद्भूतेऽर्थे वर्तमानाज्जनेर्डः स्यात् ।
उपसरजः मन्दुरजः अप्सु जातं अब्जम् (पञ्चम्या-
स्तथा*) बुद्धिजः । (क्वचित् यथालक्ष्यं जनेर्डः
स्यात्*) । अनुजः किञ्च ।

क्तवतू ॥ ६४ ॥

भूतार्थाद्घातोरेतौ स्याताम् । तत्र तत्साप्याना-

प्यात्कर्मभावे कृत्यकखलार्थाश्चेति वचनात् कः
कर्मणि भावे च । क्रियते स्म कृतः कटश्चैत्रेण ।
स्थितं चैत्रेण । क्वतुश्च कर्तरि । करोति स्म कृत-
वान् कटं चैत्रः । स्थितवांश्चैत्रः ।

श्लिषशीङ्स्थासवसजनरुहजू-

भजेः कः ॥ ६५ ॥

एभ्यो नचभ्यः कर्तरि क्त्वा वा स्यात् । आश्लिष्टः
कान्तां चैत्रः । आश्लिष्टा कान्ता चैत्रेण । अतिश-
यितो गुरुं शिष्यः । अतिशयितो गुरुः शिष्येण ।
उपस्थितो गुरुं शिष्यः । उपस्थितो गुरुः शिष्येण ।
उपासितो गुरुं सः । उपासितो गुरुस्तेन । अनू-
षितो गुरुं सः । अनूषितो गुरुस्तेन । अनुजातः
तं सः । अनुजातः स तेन । आरूढोऽश्वं सः ।
आरूढोऽश्वस्तेन । अनुजीर्णस्तं सः । अनुजीर्णः स
तेन । विभक्ताः स्वं ते । विभक्तं स्वं तैः ।

आरम्भे ॥ ६६ ॥

आरम्भार्थाद्धातोः कर्तरि क्त्वा वा स्यात् । प्र-
कृताः कटं ते । प्रकृतः कटस्तैः ।

गत्यर्थाऽकर्मकपिबभुजेः ॥ ६७ ॥

एभ्यः कर्तरि क्त्वा वा स्यात् । गतोऽसौ ग्रामं ।
गतो ग्रामस्तैः । आसितोऽसौ आसितं तैः । पीताः
पयस्ते पीतं पयस्तैः । इदं भुक्तास्ते । इदं भुक्तं तैः ।

ज्ञानेच्छार्चार्थजीच्छीलयादिभ्यः क्तः ॥६८॥

एभ्यः सदर्थेभ्यः क्तः स्यात् । राज्ञां ज्ञातः इष्टः
पूजितः भिन्नः शीलितो रक्षितः ।

ऋल्वादेरेषां तो नोऽप्रः ॥ ६९ ॥

पृवर्जात् ऋदन्तात् ल्वादिभ्यश्च परेषां क्तिक-
क्तवतूनां तो नः स्यात् । तीर्णः तीर्णवान् । लूनः
लूनवान् । अप्र इति किम् । पूर्तः पूर्तवान् ।

रदादमूर्छमदः कयोर्दस्य च ॥ ७० ॥

मूर्छमदवर्जाद्रदन्तात्परयोः कयोस्तस्य तद्योगे
धातोर्दस्य च नः स्यात् । पूर्णः पूर्णवान् । भिन्नः
भिन्नवान् ।

सूयत्याद्योदितः ॥ ७१ ॥

सूयत्यादिभ्यो नवश्च ओदिभ्यश्च परयोः क-
योस्तो नः स्यात् । सूनः सूनवान् । दूनः दून-
वान् । लग्नः लग्नवान् ।

व्यञ्जनान्तस्थातोऽख्याध्यः ॥ ७२ ॥

व्यञ्जनात्परा याऽन्तस्था तदन्तस्य ख्याध्या-
वर्जस्य कयोस्तो नः स्यात् । स्त्यानः स्त्यानवान् ।
द्राणः २ । ग्लानः २ । अख्याध्य इति किम् ।
ख्यातः ध्यातः ।

क्षेः क्षी चाऽध्यार्थे ॥ ७३ ॥

क्षेस्तो नस्तद्योगे क्षेः क्षीश्च नतु घ्यार्थे । क्षीणः
क्षीणवान् । अघ्यार्थे इति किम् । भावकर्मके
क्षितमस्य ।

ऋहीघ्राघ्रात्रोन्दनुदविन्तेर्वा ॥७४॥

एभ्योऽष्टाभ्यः कयोस्तोन्वा स्यात् । ऋणं ऋ-
तम् । ह्रीणः ह्रीणवान् । ह्रीतः ह्रीतवान् ।

क्षैशुषिपचो मकवम् ॥७५॥

एभ्यस्त्रिभ्यः कयोर्थथासङ्घं मकवाः स्युः ।
क्षामः क्षामवान् । शुष्कः शुष्कवान् । पक्कः पक्क-
वान् । (निर्वाणमवाते*) निपातोऽयम् । निर्वाणो
मुनिः । वाते तु कर्तरि । निर्वातो वातः । एवं
क्षीवादयो निपाता ज्ञेयाः ।

क्षुधवसस्तेषाम् ॥ ७६ ॥

आभ्यां परेषां कक्त्वतुक्त्वामिद् स्यात् । क्षु-
धितः २ । उषितः २ ।

लुभ्यञ्चेर्विमोहार्चे ॥ ७७ ॥

आभ्यां यथासङ्घं विमोहनपूजार्थाभ्यां कक्त्व-
तुक्त्वामिद् स्यात् । विलुभितः २ । अञ्चितः २ ।

ऋवर्णश्च्यूर्णुगः कितः ॥ ७८ ॥

ऋवर्णान्तादेकस्वराद्धातोः श्रेरूर्णोश्च कित इद्
न स्यात् । वृतः, श्रितः, ऊर्णुतः । एकस्वरादिति
किम् । जागरितः ।

उवर्णात् ॥ ७९ ॥

उवर्णान्तादेकस्वराद्धातोर्विहितस्य कित इट् न भवति । युतः २ । भूतः २ ।

पूङ्क्लिशिभ्यो नवा ॥ ८० ॥

पूङ्क्लिशिभ्यां च क्तक्वतुक्त्वामिट् वा स्यात् । पूतः २ पवितः २ । क्लिष्टः २ क्लिशितः २ ।

डीयश्च्येदितः कयोः ॥ ८१ ॥

दिवादिकस्य डीयतेः श्वरैदिङ्गश्च धातुभ्यः परयोः क्तक्वत्वोरिट् न स्यात् । व्रस्तः २ । डीनः २ । श्वितः २ । लग्नः २ ।

वेटोऽपतः ॥ ८२ ॥

पतिवर्जनात्कचिद्विकल्पेटो धातोरेकस्वरात्परयोः कयोरिट् न स्यात् । नशौच नाशौ, नष्टः २ । अपत इति किम् । पतितः ।

न डीड्शीड्पूङ्धृषिक्षिदिस्विदिमिदः ८३

एभ्यः सप्तभ्यः परौ सेटौ कौ किद्वन्न स्याताम् । डयितः २ । शयितः २ । पवितः २ । डीड् भूवादिकः ।

उति शवर्हान्द्वयः कौ भावारम्भे ॥ ८४ ॥

उत्युपान्त्ये सति शवर्हिभ्योऽदादिभ्यश्च परौ भावारम्भे क्तक्वतू सेटौ वा किद्वत्स्याताम् । रुदितं रोदितमेभिः । प्रद्युतितः २ प्रद्योतितः २ । प्ररु-

दितः २ प्ररोदितः २ । शवर्हान्यः इति किम् ।
प्रगुंघितः इत्यादि ।

आदितः ॥ ८५ ॥

आदितो धातोः परयोः कयोरिद् न स्यात् ।
मिन्नः २ ।

नवाऽनयोः ॥ ८६ ॥

भावारम्भयोः के तु वा । मिन्नं मेदितम् २ ।

श्वसजपवमरुषत्वरसंघुषास्वनामः ॥ ८७ ॥

एषामष्टानां कयोरिद्वा स्यात् । श्वस्तः २ श्व-
सितः २ । जप्तः २ जपितः २ । अहन्यञ्चमस्येति
दीर्घे, वान्तः २ वमितः २ । रुष्टः २ रुषितः २ ।
तूर्णः २ त्वरितः २ । संघुष्टः २ संघुषितः २ ।
आस्वान्तः २ आस्वनितः २ । अभ्यान्तः । अ-
भ्यमितः २ ।

आः खनिसनिजनः ॥ ८८ ॥

खातः २ । सातः २ । जातः २ ।

णौ दान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्न-

ज्ञप्तम् ॥ ८९ ॥

एते णौ कान्ता वा निपात्यन्ते । दान्तः २
दमितः २ । शान्तः २ शमितः २ । पूर्णः २ पू-

१ गुधञ् परिवेष्टने इति धातो रूपम् ।

व्या. २५

रितः २ । दस्तः २ दासितः २ । स्पष्टः २ स्प-
शितः २ । छन्नः २ छादितः २ । ज्ञप्तः २ ज्ञा-
पितः २ ।

सेदूक्तयोः ॥ ९० ॥

सेदूक्तयोः परयोर्णेलुक् स्यात् । कारितः २ ।
गणितः गणितवान् । (स्फायः स्फी वा*) स्फीतः
२ स्फातः २ ।

क्तयोरनुपसर्गस्य ॥ ९१ ॥

अनुपसर्गस्य प्यायः क्तयोः पीः स्यात् । पीनम् २
पीनवन्मुखम् । अनुपसर्गस्येति किम् । प्रप्यानो मेघः ।

प्रादागसूत्त आरम्भे के ॥ ९२ ॥

आरम्भार्थस्य प्रपूर्वस्य दागः के परे त् वा
स्यात् । प्रदातुमारब्धः प्रत्तः । पक्षे दत् आ-
देशः । प्रदत्तः ।

निविस्वन्ववात् ॥ ९३ ॥

एभ्यो दागः के तो वा स्यात् ।

दस्ति ॥ ९४ ॥

दो यस्तादिरादेशस्तस्मिन् परे नाम्यन्तस्योप-
सर्गस्य दीर्घः स्यात् । नीत्तं २ निदत्तम् २ । वीत्तं
विदत्तम् । सूत्तं सुदत्तम् । अनूत्तं अनुदत्तम् ।
अवत्तं अवदत्तम् ।

स्वरादुपसर्गाद्वस्तिकित्यधः ॥ ९५ ॥

स्वरान्तादुपसर्गात्परस्य धावर्जस्य दासंज्ञकस्य
तादौ किति च् नित्यं स्यात् । प्रत्तः ।

दत् ॥ ९६ ॥

अधो दासंज्ञस्य तादौ किति दत् स्यात् । दत्तः ।

दोसोमास्थ इः ॥ ९७ ॥

एषां तादौ किति इः स्यात् । निर्दिष्टः २ । सितः
२ । मितः २ । स्थितः २ ।

छाशोर्वा ॥ ९८ ॥

छा शा इत्येतयोस्तादौ किति प्रत्यये इः स्यात् ।
अवच्छितः अवच्छातः । निशितः निशातः ।

धागः ॥ ९९ ॥

तादौ किति हिः स्यात् । विहितः २ । पिहितः २ ।

वाऽवाप्योस्तनिक्रीधागहोर्वपी ॥ १०० ॥

अवस्योपसर्गस्य तनिक्रीणात्योः परयोरपिश-
ब्दस्य धाग्नहोः परयोर्यथासङ्ख्यं वपी इत्यादेशौ वा
स्याताम् । अवतंसः वतंसः । अवक्रयः वक्रयः ।
अपिधानं पिधानम् । अपिनद्धं पिनद्धम् ।

यपि चाऽदो जग्धः ॥ १०१ ॥

तादौ किति यपि चादो जग्ध् स्यात् । जग्धः ।
यजादिवचेरिति य्वृति, इष्टं उष्टं ऊढं उक्तं उषितं
आहूतः ऊतः सुप्तः ।

तत्र क्सुकानौ तद्वत् ॥ १०२ ॥

परोक्षायां विषये धातोः क्सुकानौ स्यातां तौ
च परोक्षावत् । चकृवान् चक्राणः ।

घसेकस्वरातः क्सोः ॥ १०३ ॥

घसेरेकस्वरादादन्ताच्च धातोः परस्य क्सोरिद्
स्यात् । जक्षिवान् । आदिवान् । ययिवान् । पेचि-
वान् । पेचानः ।

गमहनविद्लृविशदृशो वा ॥ १०४ ॥

एषां पञ्चानां क्सोरिद्धा स्यात् । जग्मिवान् ।
जगन्वान् । जग्मिवान् जघन्वान् । विविदिवान्
विविद्वान् । विविशिवान् विविश्वान् । ददृशिवान्
ददृश्वान् ।

शत्रानशावेष्यति तु सस्यौ ॥ १०५ ॥

वर्तमाने धातोः शत्रानशौ स्याताम् । भविष्य-
त्काले तु तौ सस्यौ । यान् । शयानः । यास्यन् ।

अतो म आने ॥ १०६ ॥

धातोर्विहिते आनेऽतो मोऽन्तः स्यात् । शयि-
ष्यमाणः । आसीनः । निपातोऽयम् ।

अवर्णान्तादश्रोऽन्तो वाऽतुरीड्योः ॥ १०७ ॥

श्रावर्जादवर्णात्परस्य अतुरीड्योः परयोरन्त
वा स्यात् । तुदती तुदन्ती । भाती भान्ती ।
(श्याच्छवश्च नित्यं*) दीव्यन्ती । पचन्ती ।

तौ माड्याक्रोशेषु ॥ १०८ ॥

माड्युपपदे आक्रोशे गम्ये तौ शत्रानशौ स्या-
ताम् । मापचन् जाल्मो ज्ञास्यति । मापचमानः ।
(वा वेत्तेः क्सुर्वर्तमाने*) तत्त्वं विद्वान् विदन् ।

वयःशक्तिशीले ॥ १०९ ॥

एषु गम्येषु सत्यर्थे वर्तमानाद्भ्रातौः शानः
स्यात् । वयः कतीह शिखण्डं वहमानाः । शक्तिः
कतीह स्त्रियं गच्छमानाः । शीलं कतीह परान्
निन्दमानाः ।

धारीडोऽकृच्छ्रेऽतृशू ॥ ११० ॥

सुखसाध्येऽर्थे वर्तमानयोरनयोरतृशू स्यात् ।
धारयन्नाचारागमम् । अधीयंस्तत्त्वार्थम् ।

तृन् शीलधर्मसाधुषु ॥ १११ ॥

शीलादिषु सदर्थोद्भ्रातोस्तृन् स्यात् । कर्ता कटं ।
शीलादिसदर्थोऽधिकारसमाप्तिं यावदनुवर्तते ।

भ्राज्यलंकृग्निराकृग्भूसहिरुचिवृ-
तिवृधिवरिप्रजनापत्रपइष्णुः ॥ ११२ ॥

एभ्य एकादशभ्य इष्णुः स्यात् । भ्राजते इत्ये-
वंशीलो भ्राजिष्णुः । अलंकरिष्णुः । निराकरिष्णुः ।
भविष्णुः । सहिष्णुः । रोचिष्णुः । वर्तिष्णुः ।
वर्धिष्णुः । चरिष्णुः । प्रजनिष्णुः । अपत्रपिष्णुः ।

यङन्ताभ्यामाभ्यामनः स्यात् । दन्द्रमणः ।
चङ्गमणः ।

यजिजपिदंशिवदादूकः ॥ ११७ ॥

पक्षुः । परिमाक्षुः । क्षेष्णुः । (त्रसिगृधिधृषिक्षिपः
कुः*) वस्त्रुः । गृधुः । धृष्णुः । क्षिसुः ।

सन्भिक्षाशंसेरुः ॥ ११४ ॥

सन्नन्ताद्भिक्षाशंसिभ्यां च उः स्यात् । लिप्सुः ।
भिधुः । आशंसुः । (शृवन्देराः*) विशरारुः । व-
न्दारुः । (शीङ्श्रद्धानिद्रातन्द्रादयिपतिगृहिस्पृहे-
रालुः*) शयालुः । आमन्ताल्वाय्येत्ययादेशे, पत-
यालुः । स्पृहयालुः ।

डौ सासहिवावहिचाचलिपापतिस-

च्चिचक्रिदधिजज्ञिनेमि ॥ ११५ ॥

एते ड्यन्ता निपाताः । (शृकमगमहनवृष-
भूस्थ उकण*) (लषपतपदस्तथा*) शारुकः
कामुकः । अभिलाषुकः ।

द्रमक्रमो यङः ॥ ११६ ॥

यङन्ताभ्यामाभ्यामनः स्यात् । दन्द्रमणः ।
चङ्गमणः ।

यजिजपिदंशिवदादूकः ॥ ११७ ॥

यङ्ङतेभ्य एभ्यश्चतुर्भ्य ऊकः स्यात् । याय-
जूकः । जङ्गपूकः । दन्दशूकः । वावदूकः ।

जागुः ॥ ११८ ॥

तस्मादुकः स्यात् । जागरुकः । (शमष्टकाद्यु-
जादिभ्यश्च घिनण् वक्तव्यः *)

केऽनिटश्चजोः कगौ घिति ॥११९॥

केऽविटो धातोश्चजोर्घिति प्रत्यये परे कगौ स्या-
ताम् । शमी । योगी । भोगी । के इति किम् । अर्च्यः ।

वृद्भिक्षिलुण्टिजल्पिकुट्टाट्टाकः ॥१२०॥

स्पष्टम् । वराकः । भिक्षाकः ।

सृघस्यदो मरक् ॥ १२१ ॥

सुमरः । घस्मरः । अद्मरः ।

भञ्जिभासिमिदो घुरः ॥ १२२ ॥

भङ्गुरम् । भासुरम् । मेदुरम् ।

वेत्तिच्छिदभिदः कित् घुरः ॥ १२३ ॥

विदुरः । छिदुरः । भिदुरः ।

भियोरुरुकलुकम् ॥ १२४ ॥

भीरुः । भीरुकः । भीलुकः ।

सृजीण्णशष्ट्वरप् ॥ १२५ ॥

एभ्यः कित् ट्वरप् स्यात् । प्रसृत्वरः । जित्वरः ।
इत्वरः । नश्वरः । गत्वरः निपातोऽयम् ।

स्मयजसहिंसदीपकम्पकमनमो रः ॥ १२६ ॥

एभ्यः सप्तभ्यो रः स्यात् । स्मेरः । अजस्रं ।
हिंस्रः । दीप्रः । कम्प्रः । कस्रः । नस्रः ।

तृषिधृषिस्वपो नजिङ् ॥ १२७ ॥

एभ्यो नजिङ् प्रत्ययः स्यात् । तृष्णक् । धृष्णक् ।
स्वप्नक् ।

स्थेशभासपिसकसो वरः ॥ १२८ ॥

स्यष्टम् । स्थावरः । ईश्वरः । भास्वरः । पेस्वरः ।
विकस्वरः ।

शंसंस्वयंविप्राद्भुवो डुः ॥ १२९ ॥

एभ्यः पराद्भुवो डुः स्यात् । शम्भुः । सम्भुः ।
स्वयम्भुः । विभुः । प्रभुः ।

इति शीलास्रार्थाधिकारः ।

उणादयः ॥ १३० ॥

सदर्थार्द्धातोरुणादयो बहुलं स्युः । कारुः । वायुः ।

क्रियायां क्रियार्थायां तुम्णकच् भ-

विष्यन्ती ॥ १३१ ॥

यस्माद्धातोस्तुमादिविधिस्तद्वाच्या क्रियाऽर्थः
प्रयोजनं यस्यांस्तस्यां क्रियायामुपपदे वर्त्स्यदर्थार्द्धा-
द्धातोस्तुमादयः स्युः । कर्तुम् कारकः करिष्या-
मीति याति ।

तुमश्च मनः कामे ॥ १३२ ॥

तुमसमोर्मनसि कामे च परे म्लुप् स्यात् । भो-
क्तुमना गन्तुकामः ।

क्त्वातुमम् भावे ॥ १३३ ॥

एते धात्वर्थमात्रे स्युः ।

शकधृषज्ञारभलभसहर्हृल्लघटास्तिस-
मर्थार्थे च तुम् ॥ १३४ ॥

शक्याद्यर्थेषु इच्छार्थेषु च धातुषु समर्थार्थेषु
च नामसूपपदेषु कर्मभूताद्धातोस्तुम् स्यात् । श-
क्नोति पारयति वा भोक्तुम् । इच्छति पठितुम् ।
समर्थो ग्रहीतुम् ।

कालवेलासमये तुम्वावसरे ॥ १३५ ॥

एषु त्रिषूपपदेष्ववसरे गम्ये धातोस्तुम्वा स्यात् ।
कालो भोक्तुम् । वेला भोक्तुम् । सम्बो भोक्तुम् ।
पक्षे कालो भोजनस्य ।

पदरुजविशस्पृशो घञ् ॥ १३६ ॥

एभ्यश्चतुभ्यो घञ् । पद्यतेऽपादि पेदे वा पादः ।
एवं रोगः, वेशः, स्पर्शः ।

भावाऽकर्त्रोः ॥ १३७ ॥

भावे कर्तृवर्जिते च कारके धातोर्घञ् स्यात् ।
पाकः । त्यागः । दायः । आयः । भावः ।

भूश्च्यदोऽल्ल् ॥ १३८ ॥

एभ्यः सोपसर्गेभ्यो भावाऽकर्त्रोरल्ल् स्यात् ।
प्रभवः । संश्रयः । विघसः ।

युवर्णवृट्टवशरणगमृद्ग्रहः ॥ १३९ ॥

इवर्णोवर्णान्तेभ्यो ब्रादेर्ऋदन्तेभ्यो ग्रहेश्च भावा-
कर्त्रोरल्ल् स्यात् । ष्यः । क्रयः । रवः । लवः । वरः ।
आदरः । वर्षादयः क्लीबेऽलन्ता निपाताः । संम-
दप्रमदौ हर्षे निपातावित्यादि । निघादयोऽप्येवम् ।

मूर्त्तिनिचिताऽभ्रे घनः ॥ १४० ॥

मूर्तिः काठिन्यम् निचितं निरन्तरम् अभ्रा
मेघाः एष्वर्थेषु हन्तेरल्ल् घनादेशश्च । दधिघनाः
केशाः । घनो मेघः ।

वेरशब्दे प्रथने ॥ १४१ ॥

वेः परात् स्तृणात्वेरशब्दविषये विस्तीर्णत्वे घञ्
स्यात् । विस्तारः पटस्य । शब्दे तु विस्तरः ।

द्वितोऽथुः ॥ १४२ ॥

द्वितो धातोर्भावाकर्त्रोरथुः स्यात् । वेपथुः ।
वमथुः ।

द्वितस्त्रिमक् तत्कृतम् ॥ १४३ ॥

द्वितो धातोर्भावाकर्त्रोस्त्रिमक् तेन कृतमित्यर्थे ।
पाकेन कृतं पक्रिमम् । कृत्रिमम् । दागस्तादेशे,
परीत्रिमम् ।

यजिस्वपिरक्षियतिप्रच्छो नः ॥ १४४ ॥

एभ्यो भावाकर्त्रोर्नः स्यात् । यज्ञः । स्वप्नः ।
रक्षणः । यत्नः । प्रश्नः ।

उपसर्गाद्ः किः ॥ १४५ ॥

सोपसर्गाद्दासंज्ञात्किः स्यात् । आदिः । निधिः ।

व्याप्यादाधारे ॥ १४६ ॥

व्याप्यपूर्वाद्दासंज्ञादाधारे किः स्यात् । जलधिः ।
अन्तर्धिः ।

स्त्रियां क्तिः ॥ १४७ ॥

भावाकर्त्रोः स्त्रियां क्तिः स्यात् । कृतिः । ऋ-
ल्वादेरिति नत्वे लूनिः । यपि चेति जग्धादेशे
जग्धिः ।

सातिहेतियूतिजूतिज्ञतिकीर्त्ति ॥ १४८ ॥

एते भावाकर्त्रोः स्त्रियां निपात्याः । (गापाधा-
त्वोरीत्वं भावे *) । गीतिः पीतिः । (स्थो वा*) ।
स्थितिः आस्था ।

आस्यटिब्रज्यजः क्यप् ॥ १४९ ॥

एभ्यो भावे स्त्रियां क्यप् स्यात् । आस्या ।
अद्या । ब्रज्या । इज्या ।

कृगः श च वा ॥ १५० ॥

कृगो भावाकर्त्रोः शः क्यप् च वा स्याताम् ।
क्रिया कृत्या कृतिः ।

मृगयेच्छायाःञ्जातृष्णाकृपाभाश्र-

द्धान्तर्द्धा ॥ १५१ ॥

एते स्त्रियां निपात्याः ।

परेः सृचरेर्यः ॥ १५२ ॥

आभ्यां परिपूर्वाभ्यां यः स्यात् । परिसर्या प-
रिचर्या ।

वाऽटाढ्यात् ॥ १५३ ॥

अटेर्यङन्ताद्वा यः। अटाढ्या अटाटा । (जा-
गुरश्च*) जागर्या जागरा । (शंसिप्रत्ययात्*)
आशंसा । गोपाया । चिकीर्षा । (केटो गुरोर्व्यञ्ज-
नादः स्यात्*) ईहा ऊहा ।

षितोऽङ् ॥ १५४ ॥

षिद्भ्यो धातुभ्यो भावाकर्त्रोः स्त्रियामङ् स्यात् ।
पचा ।

भिदादयः ॥ १५५ ॥

एते भावाकर्त्रोः स्त्रियामङन्ता निपात्याः ।
भिदा । छिदा ।

क्रुत्संपदादिभ्यः क्विप् ॥ १५६ ॥

क्रुध् । संपद् (भ्यादिभ्यो वा*) भीः भीतिः ।

नञोऽनिः शापे ॥ १५७ ॥

नञपूर्वाद्घातोः शापे गम्ये भावाकर्त्रोः स्त्रिया-
मनिः स्यात् । अजननिस्ते भूयात् ।

ग्लाहाज्यः ॥ १५८ ॥

एभ्यो निः स्यात् । ग्लानिः । हानिः । ज्यानिः ।
पर्यायार्हणोस्पत्तौ च णकः ॥ १५९ ॥

स्यष्टम् । भवत् आसिका । इक्षुभक्षिका ।

भावे ॥ १६० ॥

धात्वर्थनिर्देशे शिष्यां धातोर्णकः स्यात् । शा-
यिका ।

इति भावे स्त्रीप्रत्ययाः ।

क्रीबे क्तः ॥ १६१ ॥

नपुंसके भावे क्तः स्यात् । तव हसितम् ।

अनद् क्रीबे ॥ १६२ ॥

भावेऽर्थे धातोर्नद् स्यात् । गमनम् ।

करणाधारे ॥ १६३ ॥

अनयोरर्थयोर्धातोर्नद् स्यात् । एषणी सक्तु-
धानी । (रम्यादिभ्यः कर्तरि अनद्*) रमणी ।
क्वचिदनप्रत्ययसंबन्धिनो नकारस्य यथायोगं णत्वं
वक्तव्यम् । प्रेङ्गणम् प्रेङ्गणम् ।

पुन्नाम्नि घः ॥ १६४ ॥

धातोः करणाधारयोर्घः स्यात् पुंसि । दन्त-
च्छदः । एकोपसर्गस्य च घे इति ह्रस्वः । आकरः ।

व्या. २६

(व्यञ्जनाद्घञ्*) घस्यापवादः । लेखः । रागः ।
 (अवात्तृस्तृभ्याम्*) अवतारः अवस्तारः । (उ-
 दङ्गस्तोये*) (आनायो जाले*) ।

गोचरसंचरवह्व्रजव्यजखलापणनिग-
 मबकभगकषाकषनिकषम् ॥ १६५ ॥

न्यायावायाध्यायोधावसंहारावहाराधा-
 रदारजारम् ॥ १६६ ॥

एते घञन्ता निपात्याः ।

इकिस्तिव् स्वरूपार्थे ॥ १६७ ॥

धातोः स्वरूपेऽर्थे च वाच्ये एते स्युः । भञ्जिः
 क्रुधिः वेत्तिः भुजि क्रियते पचतिः परिवृत्तः ।

दुःस्वीषतः कृच्छ्राकृच्छ्रार्थात्खल ॥ १६८ ॥

कृच्छ्रार्थाद्दुरोऽकृच्छ्रार्थाभ्यां स्वीषद्भ्यां च परा-
 द्धातोः खल स्यात् । दुःशयं त्वया । दुःकरः कटः ।
 सुशयं सुकरः । ईषच्छयं ईषत्करः ।

शासियुधिदृशिधृषिमृषातोऽनः ॥ १६९ ॥

कृच्छ्राकृच्छ्रार्थदुःस्वीषत्पूर्वेभ्य एभ्य आदन्ताच्च
 धातोरनः स्यात् । दुःशासनः सुशासनः ईषच्छा-
 सनः ३ । दुर्योधनः ३ । दुर्दर्शनः ३ । दुर्धर्षणः ३ ।
 दुर्मर्षणः ३ दुरुत्थानम् ३ ।

प्राक्काले ॥ १७० ॥

परकालेन धात्वर्थेन तुल्यकर्तृके प्राक्कालेऽर्थे
वर्तमानाद्धातोः संबन्धे क्त्वा वा स्यात् । आ-
सित्वा भुङ्क्ते । हाको हिः क्त्विः । हित्वा । उवर्णा-
दितीङ्निषेधे भूत्वा । ईर्व्यञ्जनेऽयपीति । पीत्वा
गीत्वा । यपि तु निपाय ।

जृत्रश्चः क्त्वः ॥ १७१ ॥

आभ्यां परस्य क्त्व इद् स्यात् । जरित्वा २
प्रश्चित्वा । ऊदितो वा इद्, दान्त्वा दमित्वा ।
क्षुधवस्तेषामितीटि, क्षुधित्वा उषित्वा । लुभ्यञ्चे-
रिति, लुभित्वा अश्चित्वा । पूङ्क्लिशिभ्यो नवेटि
वेद्, पूत्वा पवित्वा । क्लिष्ट्वा क्लिशित्वा ।

क्त्वा धातोः ॥ १७२ ॥

धातोः क्त्वा सेद् किद्वन्न स्यात् । देषित्वा ।

स्कन्दस्यन्दः ॥ १७३ ॥

आभ्यां क्त्वा किद्वन्न स्यात् । स्कत्त्वा संत्त्वा ।

क्षुधक्लिशकुषगुधमृडमृदवदवसः ॥ १७४ ॥

एषामष्टानां सेद् क्त्वा कित्स्यात् । क्षुधवस
इतीदि क्षुधित्वा उदित्वा उषित्वा । रुदविदेति
क्त्वः कित्त्वे, रुदित्वा मुषित्वा गृहीत्वा सुस्त्वा

पृष्ठा । वौव्यञ्जनादेरिति वा कित्त्वे, द्युतित्वा
ओतित्वा ।

जनशोन्युपान्त्ये तादिः क्त्वा ॥ १७५ ॥

जन्तान्नशेश्च न्युपान्त्ये मति तादिः क्त्वा कि-
द्वा स्यात् । रक्त्वा रङ्क्त्वा । नष्टा नंष्टा ।

ऋतृषमृषकृशवञ्चलुञ्चथफः सेट् ॥ १७६ ॥

यथासंभवं न्युपान्त्ये सत्येभ्यः सेट् क्त्वा कि-
द्वा स्यात् । ऋतित्वा अर्तित्वा तृषित्वा तर्षित्वा
मृषित्वा मर्षित्वा कृषित्वा कर्षित्वा वचित्वा
वञ्चित्वा लुचित्वा लुञ्चित्वा श्लथित्वा श्लन्थित्वा
ग्रथित्वा ग्रन्थित्वा गुफित्वा गुम्फित्वा ।

अनञः क्त्वो यप् ॥ १७७ ॥

बभूव्यापूर्वपदात्तरं बहुत्तरपदं तदवयवस्य
क्त्वो यप् स्यात् । प्रकृत्य प्रदाय । अनञ इति
किम् । अकृत्वा ।

लघोर्यपि ॥ १७८ ॥

लघोः परस्य णेर्यप्यय् स्यात् । प्रशमय्य ।

वाऽऽप्पोः १७९ ॥

आप्पोलेः परस्य णेर्यप्यय् स्यात् । प्राप्पय्य

प्राप्य । (मेडो वा मित् यपि*) अपमित्य अप-
माय । (क्षेः क्षी*) प्रक्षीय । (यपि चादो
जग्ध्*) प्रजग्ध्य ।

यपि ॥ १८० ॥

यम्यादीनां यपि लुक् स्यात् । प्रहत्य ।

वाप्सः ॥ १८१ ॥

यम्यादीनाममन्तानां यपि वा लुक् । प्रयत्य
प्रयम्य ।

निमील्यादिमेडस्तुल्यकर्तृके ॥ १८२ ॥

तुल्यो धात्वर्थान्तरेण कर्ता यस्य तद्वृत्तिभ्यो
निमील्यादिभ्यो मेडश्च धातोः संबन्धे क्त्वा वा
स्यात् । अक्षिणी निमील्य हसति । मुखं व्यादाय
स्वपिति । अपमित्य याचसे । अपमातुं प्रतिदातुं
वाचते इत्यर्थः ।

निषेधेऽलंखल्वोः क्त्वा ॥ १८३ ॥

निषेधार्थयोरलंखल्वोरुपपदयोर्धातोः क्त्वा
स्यात् । अलंकृत्वा खलुकृत्वा ।

परावरे ॥ १८४ ॥

अस्मिन् गम्ये क्त्वा वा स्यात् । अतीत्य अग्राह्य
नदीं चिरिः ।

खणम् चाभीक्ष्ण्ये ॥ १८५ ॥

आभीक्ष्ण्ये परकालेन तुल्यकर्तृके प्राक्कालेऽर्थे
धातोः खणम् क्त्वा च स्यात् । भोजं भोजं याति ।
भुक्त्वा भुक्त्वा व्रजति । घटादेरिति वा दीर्घे,
घाटं २ घटं २ । आभीक्ष्ण्यव्यक्तये द्विर्वचनम् ।

अन्यथैवंकथमित्थमः कृगोऽ-

नर्थकात् ॥ १८६ ॥

एभ्यश्चतुर्भ्यः परात्तुल्यकर्तृकात् कृगोऽनर्थका-
द्धातोः संबन्धे खणम् वा स्यात् । अन्यथाकारं
एवंकारं कथङ्कारं इत्थंकारं भुङ्क्ते ।

स्वाद्द्वर्थाददीर्घात् ॥ १८७ ॥

स्वाद्द्वर्थाददीर्घान्तात् व्याप्यात्परस्मात्तुल्यकर्तृ-
कात्कृगो धातोः संबन्धे खणम् वा स्यात् । स्वा-
दुङ्कारं मृष्टङ्कारं भुङ्क्ते । पक्षे स्वादुं कृत्वा (विद्दृ-
ग्भ्यः कात्स्वर्ये णम्*) अतिथिवेदं भोजयति । क-
न्यादर्शं वरयति ।

व्याप्याच्चेवात् ॥ १८८ ॥

व्याप्यात्कर्तुश्चोपमानात्पराद्धातोस्तस्यैव संबन्धे
णम्वा स्यात् । सुवर्णनिधायं निहितः । काकनाशं
नष्टः । एवं यावज्जीवमधीते । शुष्कपेषं पिनष्टि ।

जीवग्राहं गृह्णाति इत्यादयोऽपि यथायोगं णमप्रत्य-
यान्ता ज्ञेयाः ।

इति क्त्वादिप्रत्ययाधिकारः ।

अथ भावकर्मणोः पञ्च कृत्यप्रत्ययाः ।

ऋवर्णव्यञ्जनाद् घ्यण् ॥ १८९ ॥

ऋवर्णान्ताभ्यञ्जान्ताच्च धातोर्घ्यण् स्यात् ।
कार्यम् ।

वचोऽशब्दनाम्नि ॥ १९० ॥

अशब्दसंज्ञायां वचेर्घ्यणि को न स्यात् । वा-
च्यम् । शब्दसंज्ञायां तु वाक्यम् ।

निप्राद्युजः शक्ये ॥ १९१ ॥

आभ्यां युजः शक्ये गम्ये घ्यणि गो न स्यात् ।
नियोज्यः प्रयोज्यः । शक्य इति किम् । नियोग्यः ।

भुजो भक्ष्ये ॥ १९२ ॥

भक्ष्येऽर्थे भुजो घ्यणि गो न स्यात् । भोज्यं
पयः । अभक्ष्ये तु भोग्या भूः ।

त्यज्यजप्रवचः ॥ १९३ ॥

एषां घ्यणि कर्गौ न स्याताम् । त्याज्यं याज्यं
प्रवाच्यः ।

उवर्णादावश्यके ॥ १९४ ॥

अवश्यभावे द्योत्ये उवर्णान्ताद्धातोर्घ्यण स्यात् ।

कृत्येऽवश्यमो लुक् ॥ १९५ ॥

कृत्यान्ते उत्तरपदेऽवश्यमो लुक् स्यात् । अव-
श्यलाघ्यम् (घ्यणावश्यके चञोः कर्गौ न स्या-
ताम् । अवश्ययाच्यं अवश्यरुपम् ॥

तव्यानीयौ ॥ १९६ ॥

धातोरेतौ स्तः । कर्तव्यः करणीयः कटः ।

य एच्चातः ॥ १९७ ॥

स्वरान्ताद्धातोर्घ्यः स्यात् आत एश्च । चेयं
देयम् ।

~~शक्तिश्चकियतिशसिसहियजि-~~

भजिपवर्गात् ॥ १९८ ॥

एभ्योऽष्टाभ्यः पवर्गान्ताच्च यः स्यात् । शक्यं
गम्यम् ।

यममदग्रदोऽनुपसर्गात् ॥ १९९ ॥

एभ्योऽनुपसर्गेभ्यो यः स्यात् । यम्यं मद्यं गद्यम् ।

क्षय्यजय्यौ शक्तौ ॥ २०० ॥

शक्तौ गम्यायात्मेतौ निपात्यौ । क्षय्यो व्याधिः ।
जय्यः शत्रुः । (क्रय्यः क्रयार्थे*) क्रयाय प्रसारितः क्रय्योऽर्थः ।

नाम्नो वदः क्यप् च ॥ २०१ ॥

अनुपसर्गान्नाम्नः पराद्धदेः क्यप्यौ स्याताम् ।
ब्रह्मोद्यम् ब्रह्मवद्यम् ।

हत्याभूयं भावे ॥ २०२ ॥

अनुपसर्गान्नाम्नः परावेतौ भावे क्यबन्तौ निपात्यौ । ब्रह्महत्या देवभूयंगतः ।

अग्निचित्याखेयमृषोद्ये ॥ २०३ ॥

एते निपात्याः ।

कुप्वभिद्योध्ययसिन्ध्वसिन्ध्वपुष्ययु-

ग्याज्यसूर्यं नाम्नि ॥ २०४ ॥

एते क्यबन्ताः संज्ञायां निपात्याः ।

दृष्टुस्तुजुषेति शासः ॥ २०५ ॥

एभ्यः क्यप् । आवृत्यः आवृत्यः स्तुत्यः जुष्यः ।
एतीति इणिकोर्ग्रहणम् । इत्यः अधीत्यः शासः
शिष्यः । आशासेस्तु आशास्यम् ।

ऋदुपान्त्यादकृपि चृटचः ॥ २०६ ॥

कृप्यादिवर्जाद्दुपान्त्यात्क्यप् स्यात् । वृत्यम् ।
कृप्यादिवर्जनात् कल्प्यम् ।

कृवृषिमृजिशंसिगुहिदुहिजपो वा ॥ २०७ ॥

एभ्यः सप्तभ्यः क्यप् वा स्यात् । कृत्यं कार्यं
वृष्यं वर्ष्यं मृज्यं मार्ग्यं शस्त्रं संस्यं गुह्यं गोह्यं दुह्यं
दोह्यं जप्यं जाप्यम् ।

शक्ताऽर्हे कृत्याश्च ॥ २०८ ॥

शक्तेऽर्हे च कर्तरि गम्ये धातोः कृत्याः सप्तमी
च स्युः । भवता खलु भारो वाह्यः । भवान् हि
शक्तः । भवता खलु कन्या वाह्या । भवानेव
तदर्हति ।

व्याप्ये घुरकेलिमकृष्टपच्यम् ॥ २०९ ॥

घुरकेलिमौ प्रत्ययौ कृष्टपच्यशब्दश्च व्याप्ये
कर्तरि स्युः । स्वयं भुज्यते इति भङ्गुरं काष्ठम् ।
पचेलिमा माषाः । कृष्टपच्याः शालयः ।

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकीर्तिविजयगणिशिष्योपाध्यायश्रीविनयवि-
जयगणिविरचितायां हैमलघुप्रक्रियायां तृतीया वृत्तिः समाप्ता ।

संपूर्णा चेयं प्रक्रिया ।

प्रशस्तिः ।

स्फूर्जद्रूपार्थनिधेर्हैमव्याकरणरत्नकोशस्य ।

अर्गलभिद्रचनेयं कनीयसी कुञ्चिकाद्रियत्तम् ॥ १ ॥

श्रीहीरविजयसूरेः पट्टे श्रीविजयसेनसूरीशाः ।

तेषां पट्टे संप्रति विजयन्ते विजयदेवसूरीन्द्राः ॥ २ ॥

श्रीविजयसिंहसूरिर्जीवाम्भवति गुरो गते स्वर्ग ।

श्रीविजयप्रभसूरिर्युवराजोराजतेऽधुनाविजयी ॥ ३ ॥

खेदुमुनीन्दुमितेऽब्दे विक्रमतो राजधन्यपुरनगरे ।

श्रीहीरविजयसूरेः प्रभावतो गुरुगुरोर्विपुलात् ॥ ४ ॥

श्रीकीर्त्तिविजयवाचक-

शिष्योपाध्यायविनयविज्ञयेन ।

हैमव्याकरणस्य

प्रथितेयं प्रक्रिया जीयात् ॥ ५ ॥ युगमम्

समाप्तम् ।

एतत्संसत्प्रकाशितलभ्यसंस्कृतग्रन्थनामानि-

	ह. आ. वे.
१ श्रीपरिशिष्टपर्व (स्थविरावलिचरितं)	१- ०-०
२ द्वात्रिंशद्वात्रिंशिका सटीका	१- ८-०
३ प्रशमरतिः सटीका	०-१२-०
४ प्रबोधविग्रहाक्षरिः (मूलम्)	०- ८-०
५ विजयचन्द्रकेवलिचरितम् प्राकृतपद्यबद्धं	०- ८-०
६ योगविन्दुः सटीकः... ..	०-१२-०
७ श्रीवासुपूज्यचरितं पद्यबद्धं श्रीवर्धमानसुरिकृतम्	२- ८-०
८ शान्तिनाथचरितं गद्यबद्धम्	१- ०-०
९ श्रीपार्श्वनाथचरितं ,, ...	१- ८-०
१० पञ्चाशकः सटीकः	२- ८-०
११ प्रमेयरत्नकोषः (मूलम्)	०- ४-०
१२ श्रीज्ञानसारः (अष्टकं) सटीकः (पं० गं० वि० कृतः)	०-१२-०
१३ श्रीशान्तसुधारसः सटीकः ,, ...	०-१२-०
१४ श्रीअध्यात्मसारः सटीकः ,, ...	२- ०-०
१५ पउमचरियं प्राकृतपद्यबद्धं (प्राचीनं)	२- ८-०
१६ श्रीउपदेशप्रासादः प्रथमभागः (स्तम्भषट्कं)	१- ८-०
१७ श्रीसूक्ष्मार्थविचारसारोद्धारः (सार्धशतकं) सटीकः	१- ०-०
१८ श्रीउपदेशमाला योगशास्त्रं च (मूलं)	०- ८-०
१९ श्रीजम्बूद्वीपसंग्रहणी सटीका	०- ४-०

श्रीजैनधर्मप्रसारक सभा
भावनगर.